

Mezinárodní festival dokumentárních filmů Jihlava 2004

International Documentary Film Festival

Mezi moři
Between the Seas

Česká radost
Czech Joy

Zvláštní uvedení
Special Events

Pocta
Tribute

Průhledné bytosti
Translucent Beings

Bedekr
Baedeker

Dobré dílo
Opus bonum

idfa.europe.doc

Děti Burzy
Children of the Forum

Česká televize uvádí
Czech television presents

Náměstí
Square

Předfilmy
Short Films

Dílky
Workshops

Český název filmu / Czech Title
Původní název filmu / Original Title
Anglický název filmu / English title

Text o filmu v češtině

Text about film in English

Sekce / Section
Země / Country
Festivalové ocenění / Festival award

autoři filmu a technické informace /
authors of the film & technical information

Kontak / Contact

Obsah

Contents

Tiráž
Tirage

Vážení hosté,

vítejte po roce opět v Ji-hlavě! Mezinárodní festival dokumentárních filmů se již poosmé vydává vstříc novým dokumentům – českým, středoevropským, světovým. Festival je pro nás příležitostí k vytváření zvláštního artefaktu, jehož jednotlivé roviny se vrství a prorůstají, vzájemně ovlivňují a následně i promlouvají novým způsobem. Vnitřní součástí festivalu je touha po objevování – objevování filmů, objevování nových možností jejich promyšlení i objevování vlastní tvořivosti.

Střední Evropu – jejímž filmovým průvodcem je soutěžní sekce Mezi moři - považujeme za skutečný region, který vnitřně propojuje mnoho společných rysů. Přejde nám zajímavé i důležité prolamovat v našem uvažování národní hranice a uvažovat o zemích mezi Baltem a Jadranem svobodně. Stejně svobodně se snažíme přistupovat i k filmům. Nevyhýbáme se žádným typům dokumentů – včetně hraničních oblastí třeba s hraným či experimentálním filmem. Snažíme se podporovat filmy těch tvůrců, kteří nevycházejí z osvědčených postupů, ale snaží se diváky – a také sami sebe – filmem překvapit.

Novinkou letošního festivalu je Východní stříbro - East Silver, nový trh pro dokumentární filmy ze střední a východní Evropy. Jde o jedinečnou příležitost k přehlednější současné dokumentární tvorby těchto zemí. Otevřením filmového trhu dosud vyvrcholily naše snahy o vytvoření soustředěného prostoru - odborného zázemí - pro režiséry, producenty a filmové experty ze zemí bývalé východní Evropy. Ve spolupráci s Institutem dokumentárního filmu a v návaznosti na Burzu námětů se tak otevírá v kontextu střední Evropy naprosto unikátní prostor pro filmové profese-nály.

Závěrem bych rád poděkoval těm, bez jejichž podpory a pomoci by se nemohl festival uskutečnit, i Vám všem, kteří mu každoročně zachováváte svoji přízeň a spoluvytváříte jeho jedinečnou atmosféru! Až budete po skončení několika festivalových dnů odjíždět z podzimní Vysočiny, můžete si cestou přečíst některou z knih, kterou jsme pro Vás letos ve spolupráci s našimi partnery vydali. I to je rovina, kterou usilujeme dostát našemu festivalovému zvolání „Myslet filmem!“

Jméno celého pořadatelského týmu Vás srdečně vítá

Marek Hovorka
ředitel festivalu

Vážení hosté,

vítejte po roce opět v Ji-hlavě! Mezinárodní festival dokumentárních filmů se již poosmé vydává vstříc novým dokumentům – českým, středoevropským, světovým. Festival je pro nás příležitostí k vytváření zvláštního artefaktu, jehož jednotlivé roviny se vrství a prorůstají, vzájemně ovlivňují a následně i promlouvají novým způsobem. Vnitřní součástí festivalu je touha po objevování – objevování filmů, objevování nových možností jejich promyšlení i objevování vlastní tvořivosti.

Střední Evropu – jejímž filmovým průvodcem je soutěžní sekce Mezi moři - považujeme za skutečný region, který vnitřně propojuje mnoho společných rysů. Přejde nám zajímavé i důležité prolamovat v našem uvažování národní hranice a uvažovat o zemích mezi Baltem a Jadranem svobodně. Stejně svobodně se snažíme přistupovat i k filmům. Nevyhýbáme se žádným typům dokumentů – včetně hraničních oblastí třeba s hraným či experimentálním filmem. Snažíme se podporovat filmy těch tvůrců, kteří nevycházejí z osvědčených postupů, ale snaží se diváky – a také sami sebe – filmem překvapit.

Novinkou letošního festivalu je Východní stříbro - East Silver, nový trh pro dokumentární filmy ze střední a východní Evropy. Jde o jedinečnou příležitost k přehlednější současné dokumentární tvorby těchto zemí. Otevřením filmového trhu dosud vyvrcholily naše snahy o vytvoření soustředěného prostoru - odborného zázemí - pro režiséry, producenty a filmové experty ze zemí bývalé východní Evropy. Ve spolupráci s Institutem dokumentárního filmu a v návaznosti na Burzu námětů se tak otevírá v kontextu střední Evropy naprosto unikátní prostor pro filmové profese-nály.

Závěrem bych rád poděkoval těm, bez jejichž podpory a pomoci by se nemohl festival uskutečnit, i Vám všem, kteří mu každoročně zachováváte svoji přízeň a spoluvytváříte jeho jedinečnou atmosféru! Až budete po skončení několika festivalových dnů odjíždět z podzimní Vysočiny, můžete si cestou přečíst některou z knih, kterou jsme pro Vás letos ve spolupráci s našimi partnery vydali. I to je rovina, kterou usilujeme dostát našemu festivalovému zvolání „Myslet filmem!“

Jméno celého pořadatelského týmu Vás srdečně vítá

Marek Hovorka
ředitel festivalu

Vážení účastníci Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů
Jihlava 2004,

jak je patrné každoročně na podzim v jihlavských kinech, není vás málo, kdo máte o domácí i zahraniční dokumentární tvorbu hlubší a trvalejší zájem a dovedete o ní zasvěceně diskutovat. A proto si zasloužíte takový festival, jaký se pro vás v srdci Vysočiny pořádá - totiž s promyšlenou a náročnou volbou programu, s hosty-dokumentaristy, kteří jsou opravdovými osobnostmi, s vysoce kvalitním katalogem, se svěží a neformální atmosférou i tou nezbytnou špetkou recese. Málokdo očekával, že festival založený hrstkou jihlavských gymnazistů a pořádaný zprvu v ryze amatérských podmínkách si rychle získá renomé akce ve svém oboru špičkové, ba exkluzivní. O tom, že se pořadatelé jihlavského MFDF nespokojí s pouhou projekcí filmových dokumentů a od počátku se snaží vtáhnout účastníky do produktivního dialogu svědčí ambiciózní festivalové motto Myslete filmem! Pracovní charakter festivalu posílili zapojením Burzy dokumentaristických námětů do festivalového programu. Jejím záměrem stejně jako posláním letošní novinky, filmového trhu East Silver, je pomoci dokumentaristům ze střední a východní Evropy realizovat jejich projekty a otevřít jim i cestu do světa.

Není tak těžké od počátku nasadit vysoké tempo jako je udržet. A jihlavskému festivalu se to obdivuhodně daří. Udržuje si mladého, dynamického ducha, každý rok přichází s čímsi novým, vždy něčím překvapí. Dokumentární tvorba se netěší tak široké pozornosti jako produkce hraná. Nezaslouženě, protože mnohdy přichází s nejzávažnějšími tématy, přináší ta nejnaléhavější poselství a dovede oslovit s překvapivou silou. Když MFDF Jihlava usiluje o to, aby její hlas nezanikl, dělá velmi prospěšnou práci. Proto se také v posledních letech výrazně posílila jeho finanční podpora ze strany státu - a mne osobně těší, že to mohu konstatovat.

Nezbývá než popřát, aby se letošní osmý ročník festivalu vydařil a přinesl mnoho podnětných zážitků všem, kteří do Jihlavy na sklonku října zavítají.

Pavel Dostál
ministr kultury ČR

Vážení účastníci Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů
Jihlava 2004,

jak je patrné každoročně na podzim v jihlavských kinech, není vás málo, kdo máte o domácí i zahraniční dokumentární tvorbu hlubší a trvalejší zájem a dovedete o ní zasvěceně diskutovat. A proto si zasloužíte takový festival, jaký se pro vás v srdci Vysočiny pořádá - totiž s promyšlenou a náročnou volbou programu, s hosty-dokumentaristy, kteří jsou opravdovými osobnostmi, s vysoce kvalitním katalogem, se svěží a neformální atmosférou i tou nezbytnou špetkou recese. Málokdo očekával, že festival založený hrstkou jihlavských gymnazistů a pořádaný zprvu v ryze amatérských podmínkách si rychle získá renomé akce ve svém oboru špičkové, ba exkluzivní. O tom, že se pořadatelé jihlavského MFDF nespokojí s pouhou projekcí filmových dokumentů a od počátku se snaží vtáhnout účastníky do produktivního dialogu svědčí ambiciózní festivalové motto Myslete filmem! Pracovní charakter festivalu posílili zapojením Burzy dokumentaristických námětů do festivalového programu. Jejím záměrem stejně jako posláním letošní novinky, filmového trhu East Silver, je pomoci dokumentaristům ze střední a východní Evropy realizovat jejich projekty a otevřít jim i cestu do světa.

Není tak těžké od počátku nasadit vysoké tempo jako je udržet. A jihlavskému festivalu se to obdivuhodně daří. Udržuje si mladého, dynamického ducha, každý rok přichází s čímsi novým, vždy něčím překvapí. Dokumentární tvorba se netěší tak široké pozornosti jako produkce hraná. Nezaslouženě, protože mnohdy přichází s nejzávažnějšími tématy, přináší ta nejnaléhavější poselství a dovede oslovit s překvapivou silou. Když MFDF Jihlava usiluje o to, aby její hlas nezanikl, dělá velmi prospěšnou práci. Proto se také v posledních letech výrazně posílila jeho finanční podpora ze strany státu - a mne osobně těší, že to mohu konstatovat.

Nezbývá než popřát, aby se letošní osmý ročník festivalu vydařil a přinesl mnoho podnětných zážitků všem, kteří do Jihlavy na sklonku října zavítají.

Pavel Dostál
ministr kultury ČR

Vážení a milí přátelé filmové tvorby,

opět po roce bude patřit podzim na Vysočině dokumentárnímu filmu. Letošní, v pořadí již osmý ročník mezinárodního festivalu, navazuje na tradičně kvalitní a originální českou dokumentární tvorbu a Vysočina, jako kraj maximálně podporující výjimečné kulturní projekty, se na několik dní stane centrem evropské i světové filmové školy.

Jsem velice rád, že se Vysočina stane centrem setkání středoevropských režisérů, producentů, novinářů a studentů, kteří svou přítomností posouvají význam tohoto festivalu za hranice našeho regionu.

Vysočina je krajem, který je sám o sobě velkou inspirací nejen pro objektiv dokumentární kamery. Je především dokonalou kombinací malebné přírody a kulturních odkazů našich předků např. v podobě památek zapsaných na seznam UNESCO. Vysočina vždy překvapí a nikdy se neomrzí, je originálem sama o sobě, a to ať už ji poznáváte třeba pohledem kameramana dokumentaristy nebo okem filmového diváka.

Přeji Vám všem mnoho nezapomenutelných filmových zážitků a nezapomeňte, že u nás na Vysočině se bude letos na podzim Myslet filmem!

František Dohnal
hejtman kraje Vysočina

Vážení a milí přátelé filmové tvorby,

opět po roce bude patřit podzim na Vysočině dokumentárnímu filmu. Letošní, v pořadí již osmý ročník mezinárodního festivalu, navazuje na tradičně kvalitní a originální českou dokumentární tvorbu a Vysočina, jako kraj maximálně podporující výjimečné kulturní projekty, se na několik dní stane centrem evropské i světové filmové školy.

Jsem velice rád, že se Vysočina stane centrem setkání středoevropských režisérů, producentů, novinářů a studentů, kteří svou přítomností posouvají význam tohoto festivalu za hranice našeho regionu.

Vysočina je krajem, který je sám o sobě velkou inspirací nejen pro objektiv dokumentární kamery. Je především dokonalou kombinací malebné přírody a kulturních odkazů našich předků např. v podobě památek zapsaných na seznam UNESCO. Vysočina vždy překvapí a nikdy se neomrzí, je originálem sama o sobě, a to ať už ji poznáváte třeba pohledem kameramana dokumentaristy nebo okem filmového diváka.

Přeji Vám všem mnoho nezapomenutelných filmových zážitků a nezapomeňte, že u nás na Vysočině se bude letos na podzim Myslet filmem!

František Dohnal
hejtman kraje Vysočina

Vážené dámy, vážení pánové, milí přátelé,

těší mne, že Vás všechny mohu pozdravit v souvislosti s konáním osmého ročníku Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jihlava. Leckomu možná vrtá hlavou, proč naše společnost podporuje právě festival dokumentárních filmů, i to, jak nebo čím souvisí film se zemním plynem, jaký existuje vztah mezi Jihomoravskou plynárenskou a.s. a právě tímto festivalem.

Odpověď není zdaleka tak složitá, jak by se na první pohled mohlo zdát: v archivech se skrývá nemálo filmových dokumentů věnovaných právě plynárenské tématice – z těch známějších například některé díly seriálu Hledání ztraceného času.

Generální partnerství festivalu, ve střední Evropě jediného svého druhu, však především vnímám jako příspěvek Jihomoravské plynárenské a.s. k rozvoji kultury v regionu Vysočina. Přeji tvůrcům i jejich divákům, aby se osmý festivalový ročník stal pro všechny ojedinělým a krásným filmovým zážitkem, na který hned tak nezapomenou.

Ing. Dan Ťok
předseda představenstva

Vážené dámy, vážení pánové, milí přátelé,

těší mne, že Vás všechny mohu pozdravit v souvislosti s konáním osmého ročníku Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jihlava. Leckomu možná vrtá hlavou, proč naše společnost podporuje právě festival dokumentárních filmů, i to, jak nebo čím souvisí film se zemním plynem, jaký existuje vztah mezi Jihomoravskou plynárenskou a.s. a právě tímto festivalem.

Odpověď není zdaleka tak složitá, jak by se na první pohled mohlo zdát: v archivech se skrývá nemálo filmových dokumentů věnovaných právě plynárenské tématice – z těch známějších například některé díly seriálu Hledání ztraceného času.

Generální partnerství festivalu, ve střední Evropě jediného svého druhu, však především vnímám jako příspěvek Jihomoravské plynárenské a.s. k rozvoji kultury v regionu Vysočina. Přeji tvůrcům i jejich divákům, aby se osmý festivalový ročník stal pro všechny ojedinělým a krásným filmovým zážitkem, na který hned tak nezapomenou.

Ing. Dan Ťok
předseda představenstva

V poměrných časech oslav a setkání hrají filmové a televizní festivaly extrémně důležitou roli při propagaci Evropských filmů. Na těchto společenských událostech se promítá významný počet audiovizuálních produkcí, a prostřednictvím těchto událostí je zabezpečován i jejich komerční úspěch: bez festivalů by tisíce filmů a videonahrávek zůstalo v regálech obchodů, aniž by si je někdo zakoupil. Počet diváků, který v současnosti festivaly přitahují – dva miliony – zajišťuje jejich opravdový ekonomický vliv... nehledě na jejich kulturní, sociální a výchovnou roli, přičemž navíc vytvářejí rostoucí počet přímých i nepřímých pracovních příležitosti po celé Evropě.

Je zřejmé, že MEDIA Program Evropské komise podporuje tyto události, a snaží se zlepšit podmínky distribuce a propagace Evropských kinematografických děl po celé Evropě.

Do dnešní doby pomohl více než 70 festivalům, a přispěl finanční částkou více jak 1,6 miliardy euro. Každý rok se díky akcím pod záštitou MEDIA Programu a za podpory Komise promítá kolem 10 000 audiovizuálních děl, která ilustrují bohatství a různorodost Evropské kinematografie. Zapojení dalších 5 zemí do Programu v červenci 2002 – Lotyšsko, Estonsko, Polsko, Bulharsko a Česká republika, a následně i Slovensko, Slovinsko, Litva, Malta a Kypr, jen přinese další plody tohoto úsilí.

Kromě toho Komise podporuje vytváření sítě těchto festivalů. V této oblasti povzbuzují aktivity Evropské koordinace filmových festivalů ke spolupráci mezi jednotlivými událostmi, posilující tak jejich vliv na rozvoj sdružených aktivit.

Jacques DELMOLY
Ředitel MEDIA Programu

V poměrných časech oslav a setkání hrají filmové a televizní festivaly extrémně důležitou roli při propagaci Evropských filmů. Na těchto společenských událostech se promítá významný počet audiovizuálních produkcí, a prostřednictvím těchto událostí je zabezpečován i jejich komerční úspěch: bez festivalů by tisíce filmů a videonahrávek zůstalo v regálech obchodů, aniž by si je někdo zakoupil. Počet diváků, který v současnosti festivaly přitahují – dva miliony – zajišťuje jejich opravdový ekonomický vliv... nehledě na jejich kulturní, sociální a výchovnou roli, přičemž navíc vytvářejí rostoucí počet přímých i nepřímých pracovních příležitosti po celé Evropě.

Je zřejmé, že MEDIA Program Evropské komise podporuje tyto události, a snaží se zlepšit podmínky distribuce a propagace Evropských kinematografických děl po celé Evropě.

Do dnešní doby pomohl více než 70 festivalům, a přispěl finanční částkou více jak 1,6 miliardy euro. Každý rok se díky akcím pod záštitou MEDIA Programu a za podpory Komise promítá kolem 10 000 audiovizuálních děl, která ilustrují bohatství a různorodost Evropské kinematografie. Zapojení dalších 5 zemí do Programu v červenci 2002 – Lotyšsko, Estonsko, Polsko, Bulharsko a Česká republika, a následně i Slovensko, Slovinsko, Litva, Malta a Kypr, jen přinese další plody tohoto úsilí.

Kromě toho Komise podporuje vytváření sítě těchto festivalů. V této oblasti povzbuzují aktivity Evropské koordinace filmových festivalů ke spolupráci mezi jednotlivými událostmi, posilující tak jejich vliv na rozvoj sdružených aktivit.

Jacques DELMOLY
Ředitel MEDIA Program

The image shows a microscopic view of plant tissue, likely an epidermis, characterized by a regular grid of cells. Each cell has a thickened corner, forming a brick-like pattern. A black rectangular box is overlaid on the upper right portion of the image, containing the text 'Mezi moři' and 'Between the Seas' in white.

Mezi moři
Between the Seas

Přes hranice

Über die Grenze

Across the Border

Mezi moři | Between the Seas
Rakousko | Austria 2004

Pětice středoevropských režisérů skládá svými příspěvky mezinárodní film, zrcadlíci události, v nichž se ustaluje nová podoba evropského společenství. Na cestě od severu k jihu reprezentuje jejich snímky odlišný kinematografický rukopis, jenž růzností stylu a vyprávěcí situace poukazuje na funkci hranice organizovat kompozici v protikladech, na hraniční vztah subjektu a textu Evropy. *Polsko*, Pawel Lozinski, Mezi blázny: vesnice chátrající na okraji státu v oblasti, kde kdysi žila německá menšina. *Česko*, Jan Gogola, České Velenice bez hranic: ironická semi-dokumentární inscenace hledající hraniční kámen české identity. *Slovensko*, Petr Kerekes, Pomocník: civilní pomahač pohraniční stráže byl častokrát lepším stopařem lidí než samotní vojáci. *Maďarsko*, Robert Lakatos, Hodně štěstí!: cikánská dvojice na cestě mezi rumunsko-maďarským Sedmihradskem a Vidní. *Slovinsko*, Biljana Cacic-Veselić, Choreografie na moři: rybáři v zálivu poznávají – v konfrontaci s chorvatskými nároky – hranice tam, kde zdánlivě neexistují, na mořské hladině.

Director: Pawel Lozinski, Jan Gogola, Peter Kerekes,
Robert Lakatos, Biljana Cacic-Veselic | Photography Jacek Blawut,
Vladan Vála, Martin Kollár, Tomáš Sabo, György Réder |
Editor: Katarzyna Maciejko-Kowalczyk, Andrea Pugner, Marek
Šulík, Ferenc Szabó | Sound: Jerzy Murawski, Jiří Melcher,

Five directors from Central Europe contribute to making an international film reflecting a unique moment of forming up a new European community. On their journey from north to south, each picture shows the different cinematographic touch, different style and different narration, pointing out the function of the border as organising the composition with antinomy, and the border relationship between the subject and the text of Europe. *Poland*, Pawel Lozinski, *Among Fools*: a decaying village at the border of the country where a German minority used to live. *Czech Republic*, Jan Gogola, *Borderless České Velenice*: an ironic semi-documentary presentation looking for a border stone of the Czech identity. *Slovakia*, Petr Kerekes, *Helper*: a civilian helper of the border guards was often a better people-tracker than the soldiers. *Hungary*, Robert Lakatos, *Good Luck!*: a gypsy couple on their journey between the Romania-Hungarian Transylvania and Vienna. *Slovenia*, Biljana Cacic-Veselić, *Sea Choreography*: due to Croatian claims, fisherman in a bay learn that borders actually exist even where they don't seem to be – on the sea surface.

Peter Gajdoš, Jaro Hajda, Tamás Csaba
131' | 35mm | colour

Nikolaus Geyrhalter Filmproduction | Hildebrandgasse 21,
1180 Vienna | Austria | office@geyrhalterfilm.com

1.35

1.35

1.35

Československý emigrant se chce po třiceti letech vrátit domů, ještě jednou chce potkat svoji drahou bytost. Ale umírá a návrat je nemožný. Jediným způsobem, jak zůstat ve spojení s milenkou, je balíček kopií fotografií z předešlého života... Je-li každý film kruhem, který uzavírá svět, pak snímek kopírující obrazy dovnitř sebe sama, tedy jako čas ukrytý v čase, čas zapečetěný časem, znovu dokazuje absolutní neohraničenost nejmenšího dílu jakéhokoliv filmu směrem dovnitř i ven. Kopírování, násobení obrazu přebývá v nehybnosti všech věcí a jejím opakováním napodobuje film, snažící se o proměnu sebou samým vsakujícími se obrazy a věčný návrat jako současnou existenci nekonečného množství světů, které vznikají, rostou a zanikají z jedné materie, aby se staly souřadnicí divácké zkušenosti, jediné a nedsdělitelné paměti filmu.

A Czechoslovakian emigrant wants to return back home after thirty years of being abroad, he likes to meet his girlfriend once again. But he dies and therefore his home-coming is impossible. The only way how to stay in connection with his mistress is the package of photographs' copies from his past life... If every film becomes a circle closing the world, then the film duplicating its pictures into itself, that is, as the time hidden in itself, the time sealed by another time, it proves again an absolute non-restriction of the smallest part of any film inwards as well as outwards. Copying, multiplication of a picture resides in motionlessness of all objects and it imitates not only films by its repetition trying to change by itself by means of soaking-in pictures, but also an everlasting return as a contemporary existence of an endless number of worlds, which develop, grow and decline from one substance to become the coordinate of an audience's experience, the only and incommunicable memory of film.

Director: Milan Balog | Photography: Milan Balog
Editor: Marek Královský | Music: The Doors
8' | 35mm | black & white, colour

FTF VŠMU Svoradova 2 | 813 01 Bratislava, Slovakia
T: 00421 2 59 30 35 77 | F: 421 259 303 575
festivals@vsmu.sk | www.vsmu.sk

Handbikemovie

Handbikemovie

Handbikemovie

Mezi moři | Between the Seas

Rakousko | Austria 2003

Diagnóza roztroušená skleróza a nehybné dolní končetiny nebyly vídeňskému archiváři zvuků překážkou v cestě. Posazený ve speciálním kole na ruční pohon projel s kamerou umístěnou na přilbě několik měst a kontinentů. Vznikl jedinečný cestopis řadící desítky sekvencí spojených hlediskem a rytmizovaných pohybem paží pohánějících kola. Je to film celistvého stavu, který předurčilo nemocné tělo – jako omezení a zároveň zdroj energie. Je to jízda na kritickém pomezí možností filmu, který vyžaduje respekt k jinému řazení znaků, neboť divák není zvyklý na prostý pohled a dech, musí přistoupit na jiný vnitřní šum, kdy plnost měst proniká do těl, na pohled, který zvětšuje neviditelné věci a činí cestu absolutním fyzickým prožitkem. Tělo–koncept je proměnnou filmu.

Neither multiple sclerosis nor his immobile lower extremities were an obstacle to a Viennese archivist to set off on the road. Seated in his special hand-driven bike with the camera perched on his helmet, he rode through several towns and continents, giving rise to a unique travelogue, in which dozens of sequences are unified by one point of view and the rhythmic motion of arms driving the bike. It is a compact-shaped film determined by a sick body – both as a limitation and a source of energy. It is a ride on the critical boundary of a film's possibilities, which requires a respect for different sequencing of features, because the audience is not used to a simple view and breathing, the audience must agree to a different inner noises when the fullness of towns penetrates the bodies, to a view that magnifies invisible things, making the journey an absolute physical experience. The body-concept is the film's variable.

Director: Martin Bruch | Photography: Martin Bruch

Editor: Mona Willi | Sound: Martin Bruch

99' | 35mm, DVD, Beta SP | colour

Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,

1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |

office@sickpackfilm.com | www.sickpackfilm.com

Bar na Victoria Station

Bar na Victoria Station

A Bar at the Victoria Station

Nezaměstnané třicátníky Marka a Piotreka svírá pocit, že je v jejich rodném městečku už nic nečeká. Na rozdíl od rezignujících sousedů se dokáží vzepřít a vydávají se za prací do Londýna. Sociálně kritický dokument sleduje důvěrnou kamerou jejich cestu z činžáku na západ do vysněného města za slíbenou prací. Ale stane se to, co i tolika přistěhovalcům předtím: práce není a muži se ocitají na ulici. Z telefonních automatů ale dál obvolávají inzeráty, každý den shání peníze na jídlo, teskní po domově a ještě sní o tom, že budou vlastnit malý bar na nádraží. Jako by se do sociálně zdrsňelého snímku přesných povahokreseb otisklo hrdinství všedních okamžiků filmů Kena Loache: muži se sice ocitají na rubu společnosti, ale nerezignují. Stále účastná kamera dotváří dokument plný vnitřního neklidu, v němž se dobrodružství dvojice stává výšečí společenského obrazu proměňující se Evropy.

The unemployed thirty-year old men, Mark and Piatek, dread a feeling that there is nothing to wait for in their home town. Opposed to the resigned neighbours, they succeed in resisting their fate and they go for a job to London. Through a confidential camera, the socially-critical documentary follows their journey for a promised job right from the block of flats to the west to the dreamt-of city. But then it happens the same as to many of immigrants before: there is no work in there and the men end up in the streets. But from the phone booths, they are continually responding to advertisements, looking for money to buy some food, being homesick and dreaming about having a small bar at the railway station. As if the socially-roughened documentary of direct pictures of characters has been imprinted by the heroism of prosaic moments of the Ken Loach's films: the men appear to be the underside of society, but they do not resign. The still-following camera completes the documentary full of inner unease, in which the adventure of this couple becomes the sector of the social picture of still-changing

Director: Leszek Dawid | Photography: Leszek Dawid
Editor: Leszek Dawid, Anna Adamowicz
Sound: Ewa Usielska-Bogusz | Music: Bartosz Straburzyński
55' | Beta SP | colour

PWSFTViT The Polish National Film School | Targowa 61, 90-323
Łódź, Poland | T: 0048 42 6345820 | F: 4842 6345928 |
www.swzfilm@filmschool.lodz.pl

Kúra

Kuracja

The Cure

Mezi moři | Between the Seas
Polsko | Poland 2004

Ciechocinek, lázeňské městečko, do kterého rok co rok přijždějí se svými neduhy tisíce nemocných. Snímek popisuje plynutí času skupinky pacientů v uzavřeném prostoru přesných pravidel. Rytmizován rozvrhem dne, léčebnými kúrami, setkáními při jídle či dlouhým odpoledním odpočinkem směřuje dokument k tomu, vysledovat naladění lázní zevnitř, proniknout do vykloněné situace života tak, aby byla v celém smyslu pochopitelná. Z potřeby nahlížet skutečnost ustavičně ze dvou i více aspektů vznikla dialogická forma dokumentu, do hloubky a šíře zaznamenávajíc rozhovory v sanatoriu. Jemnost pohledu ladí se ztišením konverzace, zachycuje hovory lidí, jimž se zpomalil čas, kteří se z různých důvodů mohou zabývat sami sebou a druhým o tom vyprávějí.

Ciechocinek is a spa town visited by thousands and thousands of patients every year. The film depicts a group of patients passing their time in a self-contained space of rigorous rules. With the rhythm provided by the treatment schedule, lunch meetings, or the long afternoon rest, the documentary aims to convey an inside view of the life in the spa, it wants to penetrate into the abnormal life situation to make it fully understandable. The dialogic form of the documentary emerged out of the need to view reality simultaneously from two or more viewpoints. It documents the conversations in the sanatorium in great depth and scope. The gentle perspective is in tune with the special calming down of the conversation. It records conversations of people whose time stopped still, who, for a variety of reasons, are able to occupy their minds with themselves and who talk about it to other people.

Director: Maciej Cuske | Photography: Klaudiusz Dwulit, Radek Ładczuk | Editor: Anna Dymek | Music: Tomasz Gwincinski 58' | beta SP | colour

The Andrzej Wajda Master School of Film Directing | ul. Chelmska 21 00-724 Warsaw Poland | T: 0048 22 851 10 56 | info@wajdaschool.pl | www.wajdaschool.pl

This Ain't No Heartland

This Ain't No Heartland

This Ain't No Heartland

Mezi moři | Between the Seas
Rakousko | Austria 2003

Cesta napříč státy amerického středozápadu postihuje naladění převážně venkovských Američanů během války v Iráku. Dokumentární panoptikum v kulisách rozlehlých polí nechává tepat srdce velmoci často překvapivě, groteskně a někdy až děsivě. Filmař postupuje posloupným viděním od živých výjevů k neosobnímu vědomí země, k duchům, kteří jsou její podstatou. Ocitáme se uprostřed Ameriky, a zároveň na jejím počátku. Spoluprožíváme ji pohledem, který vidí jinak mytickou geografii středozápadu včetně ironie, jež se vrací k těm, kteří ji stvořili. Amerika je nemocná tím, že je mytická, a zároveň to jsou všechny znaky mýtu, vnější symboly pocitu sounáležitosti a výlučnosti, které rámují totalitu všednosti, aby tím, že jí dávají nadosobní rozměr, dokázaly udržet při síle tělo impéria.

A journey across the U.S. Mid West captures the moods of American countrymen during the war in Iraq. The documentary show set in the vast fields leaves the nation's heart thumping often surprisingly, grotesquely, and sometimes sends shivers down the spine. The filmmaker moves onward through sequenced visions, from real life situations to impersonal conscience of the earth, to ghosts – its essence. We find ourselves in the middle of America, yet we are at its beginning. We are living it through looking differently at the mythic geography of the Mid West, including the irony that comes back to those who created it. America is ill because of its mythic nature, yet, at the same time, it is the signs of myths, the external symbols of the solidarity and exceptionality that frame the everyday monocracy in order to keep the empire alive by giving it a transpersonal dimension.

Director: Andreas Horvath | Photography: Andreas Horvath
Editor: Andreas Horvath | Sound: Andreas Horvath
105' | 35mm | colour

Andreas Horvath | Schwarzenberg Promenade 60, 5026 Salzburg,
Austria | M|F: 0043 662 623 162 | film@andreas-horvath.com

Noční rozhovory

Night Talks

Night Talks

Autorkou a představitelkou filmu je dcera českých rodičů, jejíž život počal v Bulharsku v létě osmašedesátého roku, kdy nad mořem přelétávala vojenská letadla (telefonuje otec). Okupace Československa předurčila osud rodiny. Exil byl mimo jiné pokusem o její záchranu (vypráví matka). Nyní jako studentka pražské filmové akademie natočila Margareta Hruza citově zaujatého průvodce po vlastní rodině. Její snímek je komorní mapou citové paměti, jež otce a matku nachází jako nespojitě bytosti, pomyslně přítomné v autorčině bloudění. Je složen z postřehů a zastavení, asociujících trvajících spor rodičů a dítěte. Osamělost v krajině v něm střídá setkání s už si vzdálenými členy rodiny. Ameriku, Norsko a Česko spojují telefonáty, které režisérka s oběma rodiči vede. Dvojdílná identita je přítomná v ironii, jíž se projevuje sebevědomí mladé ženy, která je doma všude, a vlastně nikde, aby cestou od sebe k sobě patřila především svému filmu.

Director: Margareta Hruza | Photography: Petr Koblovský,
Jakub Šimůnek | Editor: Tonicčka Janková | Sound: Tomáš Kubec
60' | beta SP | colour

Mezi moři | Between the Seas
Česká radost | Czech Joy
Děti burzy | Children of the Forum
Česká republika | Czech Republic 2004

The author and main heroine of the film is a daughter of Czech parents, whose life began in Bulgaria in summer 1968 with military airplanes flying over the sea (her father telephones). The occupation of Czechoslovakia predestined the future of the whole family. The exile was also an attempt to save her (her mother says). Now, as a student at the Prague Film Academy, Margareta Hruza made an emotional film guide of her own family. Her film is a chamber plan of emotional memory that sees the mother and father as disconnected beings, present in the imagination of the author's wandering. It is composed of insights and stops reminding of a never-ending dispute between the parents and the child. A lonely landscape changes, replaced by a meeting of family members who aren't so close any more. America, Norway and the Czech Republic are connected via telephone calls of the director and her both parents. The double identity is present in the irony showing in the self-confidence of the young woman who feels at home everywhere while not really having a home, who, while looking for her true self, belongs above all to her film.

Periscope Productions NV | www.periscopeproduction.com
Medieoperatørene TV | www.mop.no
Negativ s.r.o. | Ostrovní 30, 110 00 Prague 1 Czech Republic |
T: 00420 224 933 755 | M: 00420 602 228 501 | www.negativ.cz

Český sen

Český sen

Czech Dream

Mezi moři | Between the Seas
Česká radost | Czech joy
Česká republika | Czech Republic 2004

Navzdory přesvědčení o pravdivosti dokumentárního filmu se i v něm vše, co ukazuje o světě, pouze odvíjí v jeho snu. Dojem pravdivosti plyne z toho, že si jako diváci myslíme, že kdybychom se filmu jenom zdáli, nemohli bychom jej přece vidět. Co ale, jestli se mu zdáme, jak se na něj v jeho snu díváme. Jsme v čase, do kterého si nás film vesnil, díky němu sníme jeho pravdivost a přitom se do násobně sněného prostoru vkrádá otázka, kdo jsme vlastně my, kteří snění sníme. Může být dokument tak všezahrnujícím snem, aby se do něj vešla celá pravda, kterou chceme rozumět realitě? Existuje nějaká konečná pravda vyšší skutečnosti filmu? Budeme o tom přemýšlet, anebo jenom čekáme ve frontě s nákupními vozíky na znovuzrození do světa skutečného konzumního ráje? Film dokumentující natáčení dokumentu o fiktivním hypermarketu a o reklamě na něj.

Despite the belief that a documentary film shows the truth, even in the documentary, everything that it reveals about the world, happens only in its dream. The impression that it is true is derived from us, the audience, thinking that if we were just characters in a film's dream, we obviously couldn't see it. But what if we are just in its dream as we look at it in its dream. We exist in the time the film dreams of, we dream about its being true while a question is creeping into this multiple dreamed space: who are we, we who dream while being a part of a dream? Can a documentary film be this kind of all-embracing dream, to fit in the whole truth, by which we want to understand the reality? Is there any final truth of the superior reality of a film? Are we going to think about it or will we just queue with a shopping trolley, waiting for a resurrection into a world of a real consumer paradise? A film that documents the making of a document about a fictive hypermarket and its promotion.

Director: Vít Klusák, Filip Remunda
Photography: Vít Klusák | Editor: Zdeněk Marek
Sound: David Hysek | Music: Hynek Schneider
88' | 35mm | colour

Taskovski Films Ltd.
Wentworth Street, E1 7TF, London, UK
T: 0044 57 10 56 72 | M: 0044 57 10 56 72

Balada o koze

Ballada o kozie

Goat Walker

Obyvatelé polské vesnice dostali místo sociálních dávek kozy, které jim mají dávat mléko a sýr. Postsocialistické zemědělství se zhroutilo, lidé přišli o zaměstnání a začali být dlouhodobě závislí na podpoře. V této situaci navrhla zemědělská univerzita ve Wroclawi projekt svépomoci, jenž měl alespoň částečně zmírnit dopady chronické chudoby. Tak se kozy domácí staly součástí rodin, které s experimentem souhlasily. Dokument očima zvířat sleduje čtyři z nich. Lidé jsou spřízněni se zvířaty v náhle bezpečném světě, starost přináší nový rytmus, ochotu přijmout život takový, jaký je, bez hořkosti. Zároveň kozy přivádějí své majitele do nových, často komických situací. Volně skládaný tok epizod a portrétů lidí umožňuje přesně předvést, jak se vše hroutí, když není práce, jaké síly je třeba, aby lidé získali zpět ztracenou sebedůvěru.

Instead of receiving social welfare, the community in a Polish village receive goats, which are intended to supply them with milk and cheese. Post-socialist agriculture has collapsed, people have lost their jobs and have started becoming dependent on long-term welfare. In such situation, the University of Agriculture in Warsaw came up with a project of self-help intended to, at least partly, reduce the impact of chronic poverty. And so, domestic goats became part of the families registering for the experiment. The documentary through the eyes of the animals covers four of these families. People feel close to animals in an unexpectedly safe world, care brings new rhythm and the willingness to accept life as it is, without bitterness. At the same time, the goats lead their owners into new, often comical situations. The loosely compiled flow of episodes and portraits of people allows for the precise demonstration of how everything collapses when there are no jobs and what strengths are needed in order for people to gain back their lost confidence in themselves.

Director: Bartek Konopka | Photography: Piotr Rosołowski
Editor: Jarosław Barzan | Sound: Franciszek Kozłowski
Music: Wojciech Waglewski
60' | beta SP | colour

Planete Multithematiques Gmbh
Carl-Zeiss | Ring 5 | 85 737 Germany

Haraburdění

Gubera

Junking

*Mezi moři | Between the Seas
Maďarsko | Hungary 2003*

Město, sídliště, byty, které se zbavují vnitřností, z nichž jsou stvořeny. Přízračné hromady odložených věcí, které jsou u silnice připraveny na odvoz. Režisér objevuje realitu ve věcech, které zbyly po lidech. Jako takové představují jedinou konkrétní jistotu trvání filmu a jsou mu prostředkem k tomu, aby nacházel úlomky minulých dějů. Stále se vracejí obrazy předmětů, které odrážejí historii – ledničky, sedačky, skříně z obývacích pokojů. Věci si pamatují, nakupené před domy vytvářejí krajinu zprostředkovaně stvořenou ze vzdálených osob a rodinných situací. Věci jsou možností, jak navázat kontakt s těmi, kteří se ztrácejí, co ještě nejsou mrtví, ale mizí. Věci charakterizuje nehybnost; to jen živí lidé je kupí, jen společně se dějí, než se navždy rozpojí.

A town, blocks of flats, flats getting rid of the insides they are made of. Ghostly piles of discarded things at the side of the road waiting for disposal. The director discovers reality in things that people left. As such, they represent the only assurance that the film will continue; through them the film can find fragments of past events. Recurring images of objects that reflect the history – refrigerators, sofas, wardrobes. The things can remember. They are standing piled up in front of the houses, recreating a landscape made of distant people and family situations. The things are an opportunity to get in touch with those who are disappearing but not yet dead, but still fading away. The things represent immobility; only those who are alive gather together and stay together before they come apart forever.

Director: Lehel Oláh | Photography: Balázs Dobóczi
Editor: Péter Politzer | Sound: Rudolf Várhegyi
25' | video | black & white

Inforg Stúdió | Kinizsi u. 11 Budapest 1092 Hungary |
T: +36 1 219 0973 | F: +36 1 219 0961 | inforg@inforgstudio.hu

Místa vzpomínek

Erinnerungsorte

Places of Remembrance

*Mezi moři | Between the Seas
Rakousko | Austria 2004*

Tříštvivá evokace životopisu maďarského emigranta, filmařčina otce, který v roce 1956, po porážce maďarského povstání, uprchl do Rakouska a později se usadil ve Švýcarsku. Realie tří symbolických prostorů, vlast – hranice – exil, vyvolávají vzpomínky, které usilují o to být znovu interpretovány. Vysloveny se násobí v obrazech, které objevuje trpělivě naslouchající dcera, jež právě jimi zkoumá psychologický obsah otcova vyprávění. Jako by smyslem typických obrazů a symbolů byla harmonizace individuálního osudu a kolektivní psychiky, společně pak integrovaných do emocionálního prostoru generace, jíž tato paměť nepatří. Snímek nese dva významy. Vyprávěním obrácený do minulosti je dílem podmíněným dějinami, zobecněním společenské zkušenosti rozdělené Evropy. Jako výraz autorčina vidění je tvůrčím aktem podmiňujícím budoucnost, k níž směřuje.

A fragmental evocation of the biography of a Hungarian emigrant, the filmmaker's father, who fled to Austria in 1956, after the Hungarian revolt was defeated, and later settled down in Switzerland. The reality of three symbolic spaces, homeland – border – exile, evokes memories that strive to be re-interpreted. They are uttered, and multiplied in images discovered by the daughter, patiently listening to her father, investigating through the images the psychological contents of what he tells her. As if the purpose of typical images and symbols were in the harmonisation of the individual fate and the collective mind, together integrated into the emotional space of a generation, which this memory does not belong to. The picture carries two meanings. Due to narration looking back into the past, it is a work based on history, on the generalisation of the social experience of divided Europe. As the author's vision, it is an act of creation heading for the future, with the future being subject to it.

Director: Marika Rákóczy | Photography: Marika Rákóczy
Editor: Marika Rákóczy | Sound: Marika Rákóczy
40' | beta SP | colour

Marika Rákóczy | Clementinengstrasse 26|20 1150 Wien Austria |
T: 0043 1 947 86 10 | marika_rakoczy@hotmail.coma

Prsten

Prstan

The Ring

Evropští umělci vytvářejí v plenéru svá díla. Zlaté doly v západní Africe, kde otroci dobývají vzácný kov. Koncentráky v Bosně, o nichž mohou vyprávět jen ti, kteří přežili. Dokumentární epos konfrontuje umělecké hodnoty s jejich totálním vymizením, pátrá po ztraceném smyslu a zároveň mapuje rozvrácenost devadesátých let. Po patnácti letech od prvního záběru se uzavřel kruh dokumentaristické odysey, vnitřní kruh filmové eseje otevírající hroby v Burkině Faso i v Bosně, kruh životního díla autora, který mezi Slovinskem a Skotskem objevuje svoji intimní Ithaku, úkryt před nihilismem prstenu, po němž krouží smrt, zlato a apatie, symboly světa, které nás přežívají. Prsten znázorňuje duchovní prostor, v němž se autor nalézá a do nějž situuje to, co jej obklopuje, kruh dává řád dílu, jímž filmař postihuje vztah vnitřku a vnějšku.

European artists frame the open air of the world by their works of art. Gold mines in Africa, where slaves are mining the precious metal. Concentration camps in Bosnia of which only those who survived can tell. The documentary epos confronts the value of art with its extinction, it searches for the lost ring –sense, mapping at the same time the brokenness of the nineties. The circle is closing fifteen years after the first scene was filmed. The circle of the documentary *Odyssey* encountering a picaresque philosopher on the Azores contemplating nothing, a film essay opening the tombs in Burkina Faso and Bosnia, the circle of the life work of the author who has discovered his intimate Ithaca somewhere between Slovenia and Scotland, a hideaway from the nihilism of the ring, embodying death, gold and apathy, the symbols of the world that survives us. The ring represents a spiritual place, where the author finds himself and into which he situates all that surrounds him; the circle puts in order the work in which the filmmaker captures the relationship between the inside and the outside.

Director: Angus Reid | Photography: Peter Mettler, Andrej Lupinc, Ales Belak | Editor: Bert Eeles, Angus Reid
Sound: John Cobban
92' | S-16mm | colour

Speakeasy Pictures | 31 Heriot Row | Edinburgh EH 3 6 ES |
angus.speakeasy@yahoo.com

Nikdy to nepochopíš

Das wirst du nie verstehen

You Will Never Understand This

Mezi moři | Between the Seas
Rakousko | Austria 2003

Vídeň. U stolu s koláčem a kávou sedí tři staré dámy. Zdánlivě všední rodinné setkání ale v otázkách po minulosti přináší strategii vyprávění a mlčení. Vzpomínání se pohybuje v úhlopříčkách společensko-politických kontextů: kdyby byly dějiny dvacátého století jiné, chovali bychom se jinak? Režisérčiny příbuzné mají každá jinou paměť válečných událostí: jedna přežila osvětim, druhá se hlásila k socialistům a pomáhala v odboji a třetí k hnědé moci mlčela jako většina Rakušanů. Citlivá a detailní anatomie složitých vztahů, které jsou dědictvím rozdílných občanských postojů. Krystalizace rodinných pout se z rejstříku duševních stavů vyvolaných minulostí soustřeďuje na analýzu niterné mravní odpovědnosti v době společenského přeryvu. Psychologie se konturuje na bílém pozadí, bílá barva symbolizuje prázdnou plochu, do níž se může vkreslit nová interpretace promluv paměti.

Vienna. Three elderly ladies are sitting at the table with cakes and coffee. But when it comes to questions about the past, a seemingly ordinary family meeting turns to a strategy of telling stories and being silent. Recalling the past moves on diagonals of social and political contexts: had the history of the 20th century been different, would we have behaved differently, too? The director's relatives have each different memory of the war: one survived auschwitz, the second was helping socialists in the resistance movement, and the third kept quiet about the brown power as most people in austria did. A delicate and detailed anatomy of complicated relationships, which are an inheritance of the different civil attitudes. A crystallisation of family ties leaves the record of mental states evoked by the past to concentrate on the analysis of the inner moral responsibility during a social convulsion. Psychology is outlined on the white background, the white colour symbolises an empty space on which a new interpretation of memory can be drawn.

Director: Anja Salomonowitz | Photography: Leena Koppe
Editor: Anja Salomonowitz | Sound: Markus Moll
Music: Sami Zeciri
52' | 35mm | colour

Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, 1070 Wien, Austria
T: 0043 1 71 155 29 01 | F: 0043 1 71 155 2999 | office@sickpack.com

Film pro klavír (mikrokosmos)

Mozi zongorára

Movie for piano (microcosmos)

Mezi moři | Between the Seas

Maďarsko | Hungary 2003

Díly stříhového filmu byly vyjmuty převážně z filmových týdeníků a nově shrnují tragický pocit maďarských dějin filmovaného dvacátého století. Základem experimentálního dokumentu je Bartókova instruktivní skladba Mikrokosmos; přes deset let pracoval klavírní virtuos na svérázné škole hry na klavír. Jako sběratel folklorních motivů a zároveň reprezentant moderních tendencí představuje Bartók zvláštní ohnisko v dějinách hudby. Podobně film krátkých mezihér je mostem mezi sběrem dávného materiálu a moderní skladbou. Režisér filmem objevuje tvářím jejich příběh, když z vrstvení dějinných otisků vyjímá příznačné. Mikrokosmos je děním detailů, nikoli interpretovaným celkem, nikoli výlučným detailem o sobě, ale neukončeným průběhem, otevírajícím se novým výkladům a základním pocitům.

The individual parts of the montage film were taken mainly from newsreels, summarizing the tragic feelings of the Hungarian history of the filmed 20th century. The experimental documentary is based on the Bartók's instructive piece *Mikrokosmos*. The piano virtuoso has worked over ten years to create an original piano school. As a collector of folklore motives and, at the same time, the representative of contemporary tendencies, Bartók represents a special focal point in the history of music. Similarly, the film of short intermezzos is a bridge joining the collection of ancient materials and the contemporary composition. Through his film, the director discovers stories for the faces by pulling out what is the typical from the layers of historical imprints. *Mikrokosmos* is an action of details, rather than an interpreted whole, however, it is not a unique detail of itself, it is an unfinished process opening to new interpretations and essential feelings.

Director: Sándor Silló | Photography: (various)

Editor: Jolanda Di Pol | Music: Béla Bartók

34' | beta SP | black & white

EPS Ltd. Nádor I. 23 | 1051 Budapest | Hungary |

T: 0036 30 94 01 559 | F: 0036 1 302 65 01 | eps@mail.tvnet.hu

Uhlí

Węgiel

Coal

Mezi moři | Between the Seas
Polsko | Poland 2003

Příběh trojice mladíků z Horního Slezska, které živí sběr uhlí podél železniční trati. Do jejich portrétu se prolíná zpověď matky jednoho z chlapců, kterého tento způsob obživy stál život. Syrovým pozadím je rozbitá a zapomenutá část Polska; v bývalé hornické pánvi zejí dělnická sídliště chudobou a nezaměstnaní obyvatelé bédných činžáků se snaží přežít, jak se dá. Strohý snímek politicko–sociálního akcentu, jakási poetická publicistika, ukazující ulici života jedné, pravděpodobně ztracené generace. Žádná revolta či pokusy tyto podmínky překonat nebo nějak změnit, jen netečnost jako soubor pravidel k přežití, ať už ve společenské či fyzické podobě – bezvýhodnost jako objektivně existující a nepřekonatelná hranice prostoru periferie státu. Koleje a stále přejíždějící vlaky dovolují v reportáži vykristalizovat jakémusi symbolickému obrazu dlouhé cesty postkomunistického světa od chudoby přes chudobu dál.

A story of three young men from Higher Silesia who earn living by collecting coal alongside the railroad. Their portrait is being interrupted by the confession of the mother of a boy who lost his life while doing the same thing. The film is shot in the background of a broken and forgotten part of Poland; the poor people living in the old blocks of flats in the former coalfield, trying to survive. A harsh picture with the political and social accent, a kind of poetic publicistics, pointing out the street of life of a generation, probably a lost generation. There are no signs of revolt or attempts to overcome or change those conditions, there's only apathy, as a set of rules how to survive, whether socially or physically – hopelessness as an ultimate boundary of the country's periphery. Rails and the passing trains allow recognising a kind of symbolic image of a long way of the post-communist world going from the poverty, over the poverty on and on.

Director: Maria Zmarz-Koczanowicz, Joanna Sławińska
Photography: Adam Sikora, Rafał Paradowski
Editor: Grażyna Gradoń, Krzysztof Raczyński
27' | beta SP | colour

Polish TV Film Agency | Woronicza 17 00–92 Warsaw Poland |
T: 0048 22 547 85 01 | bwz@waw.tvp.pl

Zlatá salaš

Aranykalyiba

Golden Hut

Mezi moři | Between the Seas
Maďarsko | Hungary 2003

Příběh trojice mladíků z Horního Slezska, které žíví sběr uhlí podél železniční trati. Do jejich portrétu se prolíná zpověď matky jednoho z chlapců, kterého tento způsob obživy stál život. Syrovým pozadím je rozbitá a zapomenutá část Polska; v bývalé hornické pánvi zejí dělnická sídliště chudobou a nezaměstnaní obyvatelé bédných činžáků se snaží přežít, jak se dá. Strohý snímek politicko–sociálního akcentu, jakási poetická publicistika, ukazující ulici života jedné, pravděpodobně ztracené generace. Žádná revolta či pokusy tyto podmínky překonat nebo nějak změnit, jen netečnost jako soubor pravidel k přežití, ať už ve společenské či fyzické podobě – bezvýchodnost jako objektivně existující a nepřekonatelná hranice prostoru periferie státu. Koleje a stále přejíždějící vlaky dovolují v reportáži vykristalizovat jakémusi symbolickému obrazu dlouhé cesty postkomunistického světa od chudoby přes chudobu dál.

A 13-year-old Emil lives in the mountains of Transylvania. He takes cows on pastures, makes cheese from their milk, and meets his parents only when one of them comes to the mountain pastures to collect the cheese and take it down to the valley. The encounters are brief; the true companions of the boy are the cows and dogs. A somehow mysterious film, a shy story enchanted in the unique scenery that captures the habits of the lonely rural work as the inheritance of responsibility, respect and humility. The film shows that nothing in this world is lost of the work that overlaps generations, that permanence lies in the care of the entrusted belongings. The child here embodies a human who escapes the time. Similarly, the film tries to hold its flow, make it stand still, achieve a standing point. The director compares the boy to Ábel, the typical hero of Áron Tamási's fairy-tale stories from the world of peculiar Hungarian mountain dwellers.

Director: Zsigmond Dezső | Photography: Arthur Bálint
Editor: Gabriella Koncz | Sound: Vince Kapcsos
61' | video | colour

Magyar Filmúnió | Városligeti fasor 38 1068 Budapest Hungary |
T: 0036 1 351 77 60 | filmunio@filmunio.hu

Česká radost
Czech Joy

Cesta

Cesta

The Journey

Česká radost | Czech Joy
Česká republika | Czech Republic 2004

Snímek natáčený po několik let je zprávou o současném životě české režisérky Věry Chytilové. Odvíjí se v prostoru jejího velkého domu, jehož historický půdorys, přítomný i v záběrech jejích rodinných filmů, je pozadím životní rekapitulace. Pronásledující kamera zaznamenává výpovědi, věrohodnost portrétu podmiňuje pohybem, aniž by si přivlastňovala detaily pro režijní ornamenty. Snímek je ohraničený úctou k dílu režisérky; její energie vstupuje do dokumentu jako rámu pro ničím nerušenou zprávu v první osobě tak, aby slova byla věrohodná tou, která mluví. Přesto jen neuctívá – vstřížené ukázky z dávných filmů jsou často výmluvně ironickým komentářem k dění tady a teď. Bylo-li Věře Chytilové natáčení příležitostí k tomu, aby byla upřímná, pak její zpověď byla dokumentaristce výzvou k bezprostřednímu zprostředkování.

This film, making of which took several years, gives an account of the present life of the Czech director Věra Chytilová. It is filmed in her large house, whose historical design, also present in some scenes from her family movies, transforms into a background for the recapitulation of her life. The haunting camera records what is uttered, deriving the credibility of the portrait from the motion, yet, not usurping any details for the sake of direction ornaments. The picture is framed by the respect for her work; her energy enters the documentary like a framework for an undisturbed ich-form report, the words reflecting her who speaks. Still, it isn't just worshipping her – the incorporated scenes from old films often represent an ironic commentary of the present now. If the shooting was an opportunity for Věra Chytilová to be sincere, than her confession must have challenged the filmmaker to mediate it to the audience immediately.

Director: Jasmina Blaževič | Photography: Štěpán Kučera
Editor: Jakub Voves | Sound: Tomáš Kubec
Music: Petr Hromádka
52' | betacam | colour, black & white

Negativ Film Productions | Kateřina Černá | Ostrovní 30,
110 00 Prague 1 Czech Republic | M: 00420 606 634 688 |
T: 00420 220 806 353 | F: 00420 220 806 353 | riley @tiscali.cz |
www.negativ.cz

Interní sdělení ve věci úřední Interní sdělení ve věci úřední Communique

Veselá studie o úřednících, v níž autorka na základě bohaté dokumentace takřka etymologické povahy popisuje proměny či naopak nehybnost úředního tvora v době, kdy se musí přizpůsobovat vnějším vlivům požadavků a nařízení Evropské unie. Úředník není izolován, je ale zvláštním případem jen sám o sobě. Nemůže uniknout akci předpisů, které určují jeho chování, zároveň ale tyto přizpůsobuje vlastní přirozenosti. Režisérka, inspirována pozorováním svého muže, který se po přestupu z práce v občanském sektoru do služeb státního aparátu začal nenápadně proměňovat, vidí úřednický stav jako sbírku motýlů s nejrafinovanějšími obrázky na křídlech, v jejichž letu kancelářemi se spojuje geometrická přesnost s fantastičností. Její zkoumání zároveň stanovuje souvztažnost úřednického instinktu a svérázné kreativity, již jsou některé exempláře schopny, jako sice rozdílných, ale tajemně spojených fenoménů.

Cheerful essay on civil servants in which the author, drawing on rich documentation of almost etymologic nature, describes the transformation or conversely the passivity of civil servants at a time when they have to adapt to outside influences of requirements and regulations imposed on them by the EU. The civil servants are not isolated, but they belong to a special category. They cannot escape the reach of regulations, which determine their actions. At the same time they adjust them to fit their nature. The director, inspired by observations of her husband, who began to change inconspicuously after switching from a public sector job to service in the state apparatus, sees civil service as a collection of butterflies with the most exquisitely ornamented wings, whose flight through the offices combines geometrical precision with fantasy. At the same time, her observation establishes the correlation between the civil servants' instinct and the distinctive creativity some of the specimens are capable of, as two distinct, but mysteriously interconnected phenomena.

Director: Andrea Culková | Photography: Aleš Blábolil
Editor: Adam Brothánek | Sound: Petr Čechák
33' | Digital betacam | black & white, colour

FAMU | Smetanovo nábřeží 2, 110 00 Prague 1 |
T: 00420 221 197 263 | www.famu.cz

Den E

Den E

E-Day

Česká radost | Czech Joy
Česká republika | Czech Republic 2004

1. květen 2004. Česká republika spolu s dalšími devíti státy vstupuje do Evropské unie. Dříve než přijde půlnoc změny, ocitají se mladí autoři na třech místech země, v hlavním městě natáčí Vít Janeček, v nejvýchodnějším Jablunkově Erika Hníková a na západě, v Aši, Ivana Miloševič. Dokument spojující odlišné tvůrčí naturely zachycuje sociální a mentální dějiny okamžiku, na jehož pozadí a na vztahu lidí z různých sociálních vrstev k němu, se pokouší v mnoha detailech otisknout první zásadní změnu moderní české státnosti. Netradiční koncept prožívané historie natáčené v prchavosti a diskontinuitě dojmů se pokouší jít za primární neviditelnost této změny, aby zprostředkoval koexistenci našeho národního já a okolního světa. Autorská různost jako by byla symbolickým odrazem jejích nesourodých možností.

1st May 2004. The Czech Republic together with nine other states joins the European Union. Before the midnight of change comes, the young authors find themselves at three places of the country. Vít Janeček is shooting in the capital, Erika Hníková is in Jablunkov, the very east of the country, and Ivana Miloševič in Aš, in the west. Three different creation styles are united in one documentary, capturing social and mental history of a single moment. And on the background of this moment, discovering the different stances of people of different social classes, they are, using many a detail, trying to capture the first fundamental change of the contemporary Czech state. Untraditional conception of the living history captured in transience and discontinuity of impressions tries to go beyond the initial invisibility of the change, in order to pass on the co-existence of our national self and the world around us. The three different author styles symbolise its incoherent possibilities.

Director: Erika Hníková, Vít Janeček, Ivana Miloševič
Photography: Marek Janda, Martin Řezníček, David Čálek
Editor: Šárka Sklenářová | Sound: Jan Černota, Lenka Mikulová,
Václav Flégel
54' | beta SP | colour

Czech Television | Kavčí Hory 140 00 Prague 4 Czech Republic |
T 00420 26 113 74 37 | F: 00420261 21 13 54 | www.czech-tv.cz

Noční rozhovory

Night Talks

Night Talks

Autorkou a představitelkou filmu je dcera českých rodičů, jejíž život počal v Bulharsku v létě osmašedesátého roku, kdy nad mořem přelétávala vojenská letadla (telefonuje otec). Okupace Československa předurčila osud rodiny. Exil byl mimo jiné pokusem o její záchranu (vypráví matka). Nyní jako studentka pražské filmové akademie natočila Margareta Hruza citově zaujatého průvodce po vlastní rodině. Její snímek je komorní mapou citové paměti, jež otce a matku nachází jako nespojitě bytosti, pomyslně přítomné v autorčině bloudění. Je složen z postřehů a zastavení, asociujících trvajících spor rodičů a dítěte. Osamělost v krajině v něm střídá setkání s už si vzdálenými členy rodiny. Ameriku, Norsko a Česko spojují telefonáty, které režisérka s oběma rodiči vede. Dvojdílná identita je přítomná v ironii, jíž se projevuje sebevědomí mladé ženy, která je doma všude, a vlastně nikde, aby cestou od sebe k sobě patřila především svému filmu.

Director: Margareta Hruza | Photography: Petr Koblovský,
Jakub Šimůnek | Editor: Tonicčka Janková | Sound: Tomáš Kubec
60' | beta SP | colour

Česká radost | Czech Joy
Mezi moři | Between the Seas
Děti burzy | Children of the Forum
Česká republika | Czech Republic 2004

The author and main heroine of the film is a daughter of Czech parents, whose life began in Bulgaria in summer 1968 with military airplanes flying over the sea (her father telephones). The occupation of Czechoslovakia predestined the future of the whole family. The exile was also an attempt to save her (her mother says). Now, as a student at the Prague Film Academy, Margareta Hruza made an emotional film guide of her own family. Her film is a chamber plan of emotional memory that sees the mother and father as disconnected beings, present in the imagination of the author's wandering. It is composed of insights and stops reminding of a never-ending dispute between the parents and the child. A lonely landscape changes, replaced by a meeting of family members who aren't so close any more. America, Norway and the Czech Republic are connected via telephone calls of the director and her both parents. The double identity is present in the irony showing in the self-confidence of the young woman who feels at home everywhere while not really having a home, who, while looking for her true self, belongs above all to her film.

Periscope Productions NV | www.periscopeproduction.com
Medieoperatørene TV | www.mop.no
Negativ s.r.o. | Ostrovní 30, 110 00 Prague 1 Czech Republic |
T: 00420 224 933 755 | M: 00420 602 228 501 | www.negativ.cz

Pravidla hry

Pravidla hry

Rules of the Game

Podobně jako jsou neviditelné základy měst, spočívající hluboko pod chodníky, stěnami a fasádami domů, není třeba vnímat předpoklady pro integritu institucí, státnosti, ale též instituci každodennosti. V případě konkrétní stavby, jako je dům, vystupuje otázka základů do popředí v okamžiku zásadních rekonstrukcí, zemětřesení či bombardování. Co se ukazuje, když se věci mění v míru? Když se staví s hlavní myšlenkou na zabezpečení (s hlavní myšlenkou na nebezpečí)? Jak vypadá průhlednost instituce, která má být zároveň zabezpečená (neprostupná)? Jak vypadají lidé stavby? Štáb natáčel v období po jedenáctém září (bylo zde NATO, stavěl a boural se jeho Summit); dále bylo třeba budovat obraz Evropské unie, aby lidé přišli k volbám, aby se pro ně stala realitou. Pocit čitelné tváře a hlubiny bezpečí (jasná pravidla hry). Prostor zachovává stejné fyzikální vlastnosti, a přesto se mění!

Similar to the invisibility of city foundations, lying deep under pavements, walls and building facades, it is not necessary to perceive the assumptions for the integrity of institutions and statehood, but also the institution of the everyday. In the case of specific buildings, such as a house, the matter of foundations comes to the fore upon fundamental reconstruction, upon earthquakes or bombardment. What happens when things change in times of peace? When construction takes place with the main focus being on securing (with the main thought being danger)? What does the transparency of an institution look like, that should at the same be secure (impenetrable)? What do the people of construction look like? The crew filmed in the period after September 11th (NATO was here, its Summit was being built and pulled down); furthermore it was necessary to create an image of the European Union in order for people to go out and vote, in order for it to become a reality for them. The feeling of readable faces and the depths of security (clear rules of the game). Space maintains the same physical properties, but changes nevertheless!

Director: Vít Janeček | Photography: Vít Klusák, Martin Řezníček
Editor: Vít Janeček | Sound: Lenka Mikulová, Daniela Matějková
68' | beta SP | colour

Vít Janeček | DOCUfilm | Negativ s r.o. Ostrovní 30 |
110 00 Prague 1 Czech Republic | T: 00420 224 933 755 |
M: 00420 602 228 501 | www.negativ.cz

Český sen

Český sen

Czech Dream

Česká radost | Czech joy
Mezi moři | Between the Seas
Česká Republika | Czech Republic 2004

Navzdory přesvědčení o pravdivosti dokumentárního filmu se i v něm vše, co ukazuje o světě, pouze odvíjí v jeho snu. Dojem pravdivosti plyne z toho, že si jako diváci myslíme, že kdybychom se filmu jenom zdáli, nemohli bychom jej přece vidět. Co ale, jestli se mu zdáme, jak se na něj v jeho snu díváme. Jsme v čase, do kterého si nás film vesnil, díky němu sníme jeho pravdivost a přitom se do násobně sněného prostoru vkrádá otázka, kdo jsme vlastně my, kteří snění sníme. Může být dokument tak všezahrnujícím snem, aby se do něj vešla celá pravda, kterou chceme rozumět realitě? Existuje nějaká konečná pravda vyšší skutečnosti filmu? Budeme o tom přemýšlet, anebo jenom čekáme ve frontě s nákupními vozíky na znovuzrození do světa skutečného konzumního ráje? Film dokumentující natáčení dokumentu o fiktivním hypermarketu a o reklamě na něj.

Despite the belief that a documentary film shows the truth, even in the documentary, everything that it reveals about the world, happens only in its dream. The impression that it is true is derived from us, the audience, thinking that if we were just characters in a film's dream, we obviously couldn't see it. But what if we are just in its dream as we look at it in its dream. We exist in the time the film dreams of, we dream about its being true while a question is creeping into this multiple dreamed space: who are we, we who dream while being a part of a dream? Can a documentary film be this kind of all-embracing dream, to fit in the whole truth, by which we want to understand the reality? Is there any final truth of the superior reality of a film? Are we going to think about it or will we just queue with a shopping trolley, waiting for a resurrection into a world of a real consumer paradise? A film that documents the making of a document about a fictive hypermarket and its promotion.

Director: Vít Klusák, Filip Remunda
Photography: Vít Klusák | Editor: Zdeněk Marek
Sound: David Hysek | Music: Hynek Schneider
88' | 35mm | colour

Taskovski Films Ltd.
Wentworth Street, E1 7TF, London, UK
T: 0044 57 10 56 72 | M: 0044 57 10 56 72

Kristova léta, dámy

Kristova léta, dámy

Women of Thirthy, Something

Pětice bývalých spolužaček z gymnázia maturovala ještě v době reálného socialismu. Když jim bylo dvacet, změnil se režim, následujících patnáct let se pokusil shrnout čas filmu. Režisérčin pokoj umožnil na minimálním prostoru rozehrát příběhy čtyř protagonistek (autorka zůstává v pozadí), které spolu vytvářejí obraz osudu části generace mladých žen, jež využily příležitosti politické změny k vlastní seberealizaci. Bezprostřední dokumentace momentálních reakcí během setkání je prokládána portréty kamarádek, které v režisérkou komentované zkratce shrnují průběžně natáčený materiál. Hlavním motivem filmu zůstává láska a její varianty. Přes popis soukromí ukazuje autorka proměnu ženských pohybů, míru jejich svobody v otevřeném prostoru světa či třeba vliv emancipačních či feministických idejí nenápadně se svářících s touhou po rodině.

A group of five former grammar school classmates were taking their leaving examinations yet during the time of real-socialism. When they reached twenty years of age, the regime got changed and the following fifteen years has been précised during the whole time of the documentary. In the minimum of space, the director's bedroom enabled to open the stories of four protagonists (the author was staying in the background), who created together a picture of the fate of the part of the young-women generation, who turned the opportunities of political changes to their own self-fulfilment. The natural documentation of momentary reactions during the meeting is interspersed with the portraits of their friends, who are resuming, in a director's commented nutshell, the current shooting-film material. Love and its variants remain the essential motives of the documentary. Through the description of their privacy, the author shows the change of women's movements, the extent of their freedom in the world's space, or, for example, the influence of emancipation or feminist ideas unnoticeably having a quarrel with the desire for having a family.

Director: Tereza Kopáčová | Photography: Tereza Kopáčová
Editor: Michal Hýka | Music: Roman Holý
60' | betacam | colour

Czech Television | Kavčí Hory 140 00 Prague 4 Czech Republic |
T 00420 26 113 74 37 | F: 00420261 21 13 54 | www.czech-tv.cz

Aqua Fosilot Medica

Aqua Fosilot Medica

Aqua Fosilot Medica

Česká radost | Czech Joy
Česká Republika | Czech Republic 2004

Encyklopedista ze Sardinie, devadesátiletý autodidakt, který se o věci světa zajímá jen do té míry, jak se zapojují do širšího dění uvnitř textu knihy knih, tedy encyklopedie, která mu dala vzdělání a dodnes určuje jeho myšlení. Nikdy ji neuvidíme, i když jsme do jeho knihovny zváni. Kamera doprovází muže po ostrově, dlouhé výklady přerušují jen trhavé momentky z pláže. Jeho svérázná pojetí stvoření vychází z četby a z pozorování všeho, co se hýbe a proměňuje – moře, světlo, mraky a lidé se protínají se zorným polem paměti textu, svérázně převráceného tím, jak se do sebe zasouvají díly jednotlivých slovníkových hesel. Dokument je portrétem osamělého starce, kterému bylo kdysi odepřeno vzdělání. Navzdory tomu svou nevědomost časem převrstvil znaky, vědění z encyklopedií se mu nestalo předběžným modelem, ale pravdou, do níž se otiskuje ostrov a svět.

An encyclopaedist from Sardinia, a ninety-year-old autodidact, whose interest in things lies in learning how they are incorporated in the text of the book of books, i.e. the encyclopaedia, which provided him with education and still determines his way of thinking. We will never see the book, although we are invited to visit his library. The camera accompanies the man on his walks over the island; long lectures are interrupted only by short snapshots of the beach. The particular approach of his is based on reading and observing anything that moves and changes – the sea, the light, clouds, and people come across the field of vision of the memory of texts, turned upside down in a particular way by the volumes of the individual dictionary entries inserting into each other. The documentary is a portrait of a lonely old man, who was once deprived of education. In spite of that he hid his ignorance under the pile of signs; the encyclopaedic knowledge has become not only a preliminary model to him, but also the truth reflecting the island and the world.

Director: Lucie Králová | Photography: Adam Brothánek,
Lucie Králová | Editor: Adam Brothánek | Sound: Adam Bezděk
35' | DV cam | colour

FAMU | Smetanovo nábřeží 2, 110 00 Prague 1 |
T: 00420 221 197 263 | www.famu.cz

To všechno z lásky...

To všechno z lásky...

Just because I Love you

Tři zpovědi žen, které krátkodobě řešily soužití s agresivními manželi útekem do azylového domu. Tři staticky snímané monology, dělené interpunkcí titulků s jednovětou statistikou, završuje neúprosná tragická tečka. Všechny vyprávějí stejný příběh lásky, izolace, psychického ponižování i fyzického násilí, nepochopení okolím a bezradných pokusů utéct. Dokument jako rozpínající se slovo, jako znovuobjevený čas a prostor vnitřní zkušenosti hrdinek, jako objektivace citů. Stavební úsilí filmu ztrácí smysl, jedinečná je pouze zpověď, vzpoura proti mlčení bez paměti, a s ní svázaná tvář a gesta v prázdných dekoracích bytů-příběhů. Zpověď je zpětným řezem do násilí vztahů chvějících se mezi hlukem a netečností, do hrubé látky lásky, pod níž se skrývá zamlčovaná kolektivní zkušenost.

Three confessions of women who tried to solve their problems of living together with aggressive husbands by fleeing to an asylum house for a short time. Three static monologues divided by punctuation of single-sentenced titles crowned by a merciless full stop. All tell the same story of love, isolation, mental abuse and physical violence, of lacking sympathy from those surrounding them and helpless attempts to flee. The documentary, like a word stretching out, like a time and space rediscovered, the internal experience of the heroines, the emotions made into objects. The efforts to build the film becomes senseless, the only thing that is unique is the confession, the rebellion against the silence without memory, and the faces and gestures within the empty decorations of flats – stories. The confession is a cut back into the violence of relationships shivering between the noise and indifference, into a coarse cloth of love hiding the unspoken collective experience.

Director: Tomáš Kudrna | Photography: Tomáš Kudrna
Editor: Blanka Kulová, David Vojta | Music: Monare De Nickov
27' | beta SP | colour

Golden Down | Daniel Tuček | Šaldova 7, 180 000 Praha 8,
Czech Republic | T: 00420 2 24 82 67 25 | F: 00420 2 24 823 67 01 |
dan@goldendawn.biz

Okamžik

Okamžik

The Instant

Česká radost | Czech Joy
Česká Republika | Czech Republic 2003

Okamžik Jiřího Menzela je součástí druhého dílu (*Cello*) povídkového projektu *Dalších deset minut*, stmelného produkcí zadaným tématem člověk a čas. Stříhová miniatura řadí výřezy z desítek rolí Rudolfa Hrušínského v českém filmu od jeho přítomnosti ve snímcích třicátých let až k záběrům těsně před smrtí. Motivy času v tváři a tváře v čase spolu s variantami hercových gest či záměn rolí a těla představují pozici člověka ve filmu jako dějinách. Je to zážitek tváře, díky níž existuje film, aby se podílel na jejím zpětném dotváření v pointě násobené smrti viděného viděným. Takto promítaná smrt v jedné chvíli je pastí zářící melancholie, k níž patří rozpomínání jako jediné přijatelné východisko z nezvratnosti filmu jako konce živého. Film patří mrtvým, kteří nás vidí.

The Instant of Jiří Menzel belongs to the second part (*Cello*) of a short story project *The Next Ten Minutes*, glued together by a topic assigned by production: a man and time. This montage miniature offers a sequence of cuttings from the film roles of Rudolf Hrušínský in the Czech film from the thirties until the scenes shot shortly before he died. The theme of time in face and the theme of face in time together with the actor's gestures or confusion of roles and body show the man's place in the film as his place in history. It is the experience of face, thanks to which there is the film to continue its creation culminating with the multiplied death of the one seen by the one being seen. The death projected like this within a single moment is a trap of shining melancholy of which recollection is a part as the only acceptable way out of the irreversibility of the film as the end of the living. The film belongs to the dead who can see us.

Director: Jiří Menzel | Photography: (Various)
Editor: Zdeněk Patočka | Music: Leoš Janáček
10' | 35mm | black & white, colour

ARTCAM | Rašínovo nábřeží 6 | 12800 Prague Czech Republic |
T: 00420 221 411 666 | artcam@artcam.cz

Kočárkárna

Kočárkárna

Pram Room

Instalace hloubek lidského zabydlování světa zvuky a obrazy, audiovizuální archeologie všednosti. Umakartová halucinace bytových jader, zatoulané nadávky, výhružky, tlučení kladiva, smrad připáleného tuku, hučení výtahu, narušená kolektivní intimita. Strnulý sociální prostor minulosti asociovaný se socialistickým odcizeným sblíživáním, scénická realita zachycená z výtahu.

Struktura panelákového soužití má rovněž své nevědomí - Pěchoučkova odysea je průnikem do samého jádra disparátních obrazů a zvuků, zevšednělých, matných a zaměnitelných, které utvářejí podvědomé ústrojí třetiny české populace. A kdesi v útrobách kosmu číhá přízrak kočárkárny - nikdo jej neviděl, slyší jej všichni... | Pavel Bednařík

Author: Michal Pěchouček
14' | video | colour

Jiří Švestka Gallery | www.jirisvestka.cz | gallery@jirisvestka.cz

ESHQ

ESHQ

ESHQ

*Česká radost | Czech Joy
Česká Republika | Czech Republic 2004*

Režisérka se na vlastní pěst vydala do Afganistanu. Jejím cílem nebylo podat další report o zemi ve stále se přesýpající válce, nechtěla obrazy pokračovat ve fikčních světech zpráv. Její cesta měla skrytý osobní smysl formulovaný v otázce po lásce (eshq), jež je objektem filmu, je jeho příčinou a nejkrásnější záhadou. Je také symbolem bezbranného obětování se a v důsledku iniciuje intimní hledání zaslíbeného času. Ženy v interiérech domů mluví bez čadorů, vidíme fyziognomii tváří tak často skrytých; v překladu z jazyka do jazyka se pokoušejí odpovídat, aby nakonec mezi nimi a režisérkou zůstaly otázky, mívající za hranice nespojitelných kulturních kontextů. Zůstávají jejich oči a za nimi v druhém plánu filmu nejvíc skutečné obrazy krajiny, hudby, barev, světla a ornamentů afgánské současnosti.

The director went on her own to Afghanistan. But she did not want to give another report about a country suffering from endless wars, she did not want to use images to add more to fictive news worlds. There was a hidden personal meaning in her journey, expressed in the question about love (eshq), which is the object of the film, its cause, its most beautiful mystery. It is also a symbol of a helpless sacrifice, and, as a consequence, initiates intimate seeking of the promised time. Women speak without their chadors when they are inside, we can see the physiognomy of faces that are often hidden; they try to answer the questions within translations from one language to another, finally leaving only the questions between them and the director, heading over the borders of such diverse cultural contexts. Only their eyes are left and behind them, in the second plan of the film, the realistic images of the landscape, music, lights and ornaments of the Afghan present.

Director: Jana Počtová | Photography: Tomáš Choura,
Jana Počtová | Editor: Jakub Hejna
Sound: Petr Kaláb | Music: Philip Glass, Mohammad Khalmaani
52' | mdv, dvd | colour

FAMU | Smetanovo nábřeží 2, 110 00 Prague 1 |
T: 00420 221 197 263 | www.famu.cz

Afoňka už nechce pást soby

Afoňka už nechce pást soby

Afonka does not want to herd Reindeer anymore

Etnografické objevování dokumentárním filmem umožňuje českému režisérovi formulovat osobně prožitou rozporuplnost situace sibiřské současnosti. V širokém záběru se zároveň dotýká základních otázek lidského údělu, společenských vztahů a osudu národa, je poezií faktů složenou z dlouhých pasáží výjevů každodenního lovu na život. Intuitivní cesta s kočovníky dovoluje střídat meditací, sněhovou krásu nekonečné krajiny, drsnou přirozenost vyvrhování sobů, lyrismus, střety protikladů jako přehodnocování středoevropanem tradičně přijímaných hodnot. Hrdiny filmu, kterým se prolínají také úvahy a verše evenského básníka Michaila Kolesova, jsou mladý pastevec sobů Afanasij a jeho prateta Maria. Zatímco žena si přeje, aby její příbuzní i po její smrti žili dál tradičním způsobem života svých předků, mladý Afoňka pochybuje. Ale nic jiného než pastevectví nemá v krvi.

The ethnographic discoveries made through the documentary film have enabled the Czech director to express his personal experience of the contemporary Siberia contrasts. His wide view touches the basic issues of the human destiny, social relations and the nation's fate, it is a poetry of facts composed of long scenes of the everyday hunt of life. On this intuitive journey with nomads he uses meditation, the snowy beauty of the endless landscape, the rough reality of reindeer disem-bowelling, lyricism, and colliding contrasts in the course of reassessing the traditional values by somebody coming from Central Europe. The main heroes of the film, which is also filled with the thoughts and verses of the Even poet Mikhail Kolesov, are a young reindeer drover Afanasij and his grandaunt Maria. While the woman wishes that her family continued living in the traditional way after she dies, young Afanasij is not so sure about it. But the only thing he really has in his blood is just pasturage.

Director: Martin Ryšavý | Photography: Martin Ryšavý
Editor: Katarína Geyerová
80' | beta SP | colour

Total helpart | Ondřej Trojan | Kříženeckého nám. 322, 152 00
Prague 5, Czech Republic | T|F: 00420 267 07 3007

Tatínek. Mramorizace Zdeňka Svěráka

Tatínek. Mramorizace Zdeňka Svěráka

Papa, Marbling of Zdeněk Svěrák

Česká radost | Czech Joy
Česká Republika | Czech Republic 2004

Režisér Jan Svěrák natočil portrét svého otce Zdeňka. V dokumentu těsného, niterného spojení obrázků s vyprávěním, kdy historie často nabývá podoby legendy, je vhléd do soukromí a uměleckého prostoru Svěráka staršího proložen ukázkami jeho filmových rolí. Prolínání násobených identit zrcadlí v různých variantách příběh obou mužů jako veřejných ikon, plyne měkce, a aniž by ukazoval to skutečně intimní, pohybuje se skrytě v psychoanalytické smyčce biografie a autobiografie, kdy se v obraze spojuje vyprávění otce s pohledem syna, který dotváří jeho podobu. Vše zahaluje závoj laskavosti a sama nostalgie, kladoucí v ohlédnutí důraz na paměť proměněnou v rodinné historky, je podmínkou individuální identity a etiky. Českému maloměstskému společenství se tak dostává morálního významu.

The director Jan Svěrák made a portrait of his father Zdeněk. In the documentary that so closely joints images and storytelling, where history often transforms into a legend, the insight into both the private and artistic life of Svěrák senior is intercut by shots of his film roles. The mingling of multiple identities reflects in many variants the story of both men as public icons, it flows gently, and without showing the really intimate things, it moves secretly in a psychoanalytic loop of biography and autobiography, when inside the images the father's narration is connected with the son's view that gives it the final shape. All is veiled in kindness, and the nostalgia itself, while making clear the importance of memory transformed into family stories, is a precondition of the individual identity and ethics. The Czech small-town society thus got its moral importance.

Story, Screenplay & Director: Jan Svěrák, Martin Dostál
Photography: Ivan Zachariáš, Radka Šplíchalová
Editor: Alois Fišárek, Pavel Šístek | Sound: Viktor Ekrť
92' | beta Sp | colour

Biograf Jan Svěrák | Nad Vinohradem 250|1, 147 00 Praha 4,
Czech Republic | T: 00420 24 44 68 100 | F: 00420 24 44 67 094 |
biograf@sverak.cz

Pavel Tigrid – Evropan

Pavel Tigrid – Evropan

Pavel Tigrid – The European

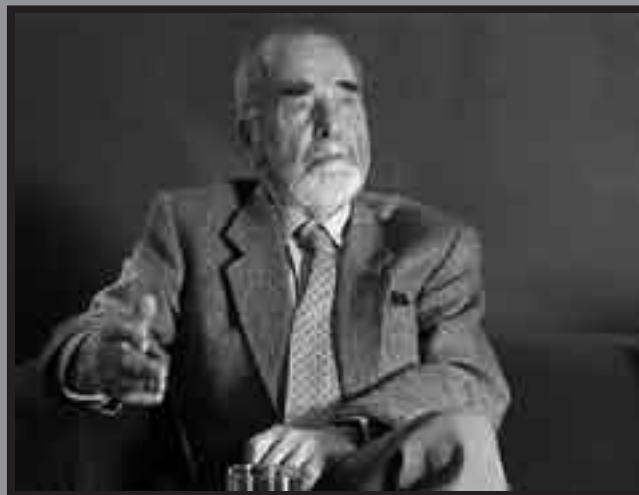
*Česká radost | Czech Joy
Česká Republika | Czech Republic 2003*

Portrét Pavla Tigrida otevírá volný cyklus režisérky Heleny Třeštíkové s názvem Paměť 20. století. Dvojnásobný exulant, výrazná postava především poúnorové emigrace a nakonec ministr vlády ve svobodném státě nemusí pochybovat o hodnotě vykonané práce. Tigridova tížďadost, patetičnost a síla vůle se dostávají ke slovu nejen v přítomnosti filmu, ale především se vztahují k archivními materiály připomínaným dějinám, kterých se nestal obětí. Koneckonců i film dokázal mít ke svému vlastnímu obrazu. Vyprávění dospívá ke kladnému akceptování peripetií života, za titulky ale zůstává, že si Pavel Tigrid zvolil smrt sebevraždou. Součástí cyklu jsou i další letos natočené dokumenty Nebe nad Evropou (příběhy tří českých válečných pilotů britského Královského letectva) a Má šťastná hvězda (vyprávění ženy, která prošla několika nacistickými koncentračními tábory).

The profile of Pavel Tigrid opens up a free series made by the director Helena Trestikova bearing the title “The memory of the twentieth century”. The double-time exile, the remarkable person of, in particular, post-February emigration and finally the minister of the government of the independent state, he did not have to doubt the value of his performed work. The Tigrid’s ambitions, pathos and strong-mindedness come into play not only in the film’s presence, but they are mainly related to the history reminded by archival materials, the history, which he did never become a victim of. All things considered, he was even able to change the documentary in favour of his own picture. His narration came to the conclusion of accepting the life adventures, but the titles are followed by the statement that Tigrid chose freely to commit suicide. And yet other this-year-made documentaries such as The sky above Europe (the stories of three Czech war pilots of the Royal Air Force) and My happy star (the story told by the woman, who went through the several concentration camps) are a part of the series.

Director: Helena Třeštíková | Photography: Miroslav Souček
Editor: Zdenek Patočka | Sound: Jan Valouch
57’ | beta SP | black & white, colour

Czech Television | Kavčí Hory 140 00 Prague 4 Czech Republic |
T 00420 26 113 74 37 | F: 00420261 21 13 54 | www.czech-tv.cz

If Presence of Artificial Intelligence If Presence of Artificial Intelligence If Presence of Artificial Intelligence

Česká radost | Czech Joy
Česká Republika | Czech Republic 2004

Snímek je odvážným pokusem vyrovnat se s akademickým zadáním portrétu. Portrétovaným totiž není člověk, ale jazyk umělé inteligence, vytvořený teoretiky podle předem daného záměru a účelu použití. Film – jazyk jako viditelná věc. Umělá inteligence – myšlení, které napodobuje zdroj, ale proměňuje jeho strukturu a svému původci se vzdaluje, proměňující jej v ilustraci sebe sama, portrét, který se na sebe dívá. Lidé – dívka, umělec a filozofové jsou jen souborem výpovědí, myslí nahlas absolutní neúplnost. Obraz – absolutní plnost (pokud není viděn), která se pokouší určit vztah mezi slovem, pojmem, významem a věcí. Jazyk je svým vlastním portrétem, násobený všemi úrovněmi, které nemůžeme myslet, ale chceme vidět. Jazyk, který překračuje text, proměňuje jej v nic, neboť konec nemá rámec textu, ale je nekonečným průběhem jazyka. Co si myslí moucha?

The film is a courageous attempt at coming to terms with an academically commissioned portrait. It is not the person being portrayed, but a language of artificial intelligence, created theoretically according to pre-set intentions and purposes of utilisation. Film – a visible language. Artificial intelligence – thinking that imitates a source, but that transforms its structure and becomes distant to its origins, changing it into an illustration of the self, a portrait that looks upon itself. People – a girl, an artist and philosophers are a mere set of utterances, they think absolute incompleteness out aloud. A picture – absolute completeness (if unseen), which attempts to determine the relationship between the word, concept, significance and things. Language is its own portrait, multiplied by all levels which we cannot think, but we want to see. Language, which stretches text, changes it to nothing, as the end does not have a frame of text, but is the eternal progress of language. What does a fly think?

Director: Hana Valentová | Photography: Radil Paluš
Editor: Jakub Sýkora | Sound: Marek Musil
Music: Usb port
15' | beta SP | colour

FAMU | Smetanovo nábřeží 2, 110 00 Prague 1 |
T: 00420 221 197 263 | www.famu.cz

Zámek zmizík. Díl první, paliva

Zámek zmizík. Díl první, paliva

Eraser Castle. Part One, Fuels

Devatenáctiletý student Zdeněk Adamec se upálil v březnu 2003. Společnost zrovna nepotřebovala symbol pochodně, a tak zbyly jen jí iniciované obrazy březové aleje či cizokrajné zvěře na české louce, zvuk violoncella. Halucinující snímek je připomenutím události prostřednictvím autorových emocionálních projekcí a divákovi zpětně dovoluje tuto strukturu rekonstruovat z informace tak nekompletní, jako je film. Do sebe se rozpouštějící záběry ale nejsou jen houbovými obrazy a jednotlivá vývojová stádia uvnitř řádu filmu jen náhodnými přechody. A tak se v experimentální dokumentaci mentálních otisků sbíhá prostor významu obrazu události a obrazů filmu, hoření má roli jakési duchovní či transcendentální entity. Připomíná-li oheň smlčenou tragédií, pak první díl plánované trilogie je autentickým rozšířením české ne-paměti o ní.

A nineteen-year-old student Zdeněk Adamec burned himself to death in March 2003. At the time, the society was not in need of a torch symbol, so the only things left are the images of birch alleys or exotic animals in a Czech meadow, the sound of a violoncello. A hallucinating picture is a glance back at the event through the author's emotional projections, allowing the audience to rebuild this structure using such an incomplete piece of information as the film is. Images melting into one another are not just sponge-like images, and the individual stages inside the film are not just coincidental transitions. And so we can see the space of events and film images coming together through an experimental documentation of mental imprints; burning has the role of a kind of spiritual or transcendental entity. If the fire resembles the concealed tragedy, then the first part of the planned trilogy is an authentic expansion of the Czech non-memory of it.

Story, Director: Vladimír Voříšek | Photography: Jakub Halousek,
Vladimír Voříšek | Montage: Petr Štěpánek | Sound: Michal Čech
25' | 16mm | black & white

FAMU | Smetanovo nábřeží 2, 110 00 Prague 1 |
T: 00420 221 197 263 | www.famu.cz

Zvláštní uvedení
Special Events

SPECIAL

Korporace

The Corporation

The Corporation

Zvláštní uvedení | Special Events

Kanada | Canada 2003

Analýza stroje obchodu a z něj rostoucí moci korporací, jejichž svrchovanost není bez nebezpečí ani pro ideje kapitalistické společnosti, z nichž vzešly a jimiž se s věčným poukazem na svobodu bez omezení zahalují. Jako orgány bez svědomí, jejichž jediným cílem je zisk (etika jako odlesk zisku), se bezohledně rozpínají. Jak fungují tato království, hospodařící často s větším objemem kapitálu než některé země světa? Do jaké míry jim podléhá státní moc? To jsou základní otázky snímku pracujícího s mimořádným, často groteskním a někdy šokujícím archivním materiálem z paralelních dějin růstu moci svébytné entity korporací. Východiskem dokumentu byl bestseller Joela Bakana *Korporace: Patologická honba za ziskem a mocí* (*The Corporation: The Pathological Pursuit of Profit and Power*), sběr fakt a obrazových informací promýšlejí v komentáři mj. dokumentarista Michael Moore, ekonom Milton Friedman a lingvista Noam Chomsky.

Director: Jennifer Abbott, Mark Achbar
Photography: Mark Achbar, Rolf Cutts | Editor: Jennifer Abbott
Sound: Velcrow Ripper | Music: Leonard J. Paul
145' | 35mm | colour

An analysis of the machine of trade, and the power of corporations feeding upon it. Their sovereignty represents a danger event for the ideas of capitalism, from which they were born and in which they are hiding, having no restrictions, forever referring to freedom. Like organs without conscience, they are unscrupulously expanding in their pursuit of profit (ethics as the reflection of profit). How do they function, these kingdoms that often have more capital than some countries of the world? To what extent are the governments subordinate to them? These are the basic question of the film that uses extraordinary, often grotesque, and sometimes shocking archive material of the parallel history of the increasing power of corporations. The document is based on the Joel Bakan's bestseller *The Corporation: The Pathological Pursuit of Profit and Power*, the collection of facts and photographic information is thought over in the commentary among others by the documentary filmmaker Michael Moore, economist Milton Friedman and linguist Noam Chomsky.

Film Transit International Inc. | 252 Gouin Boulevard Est.,
Montreal, Quebec H3L 1A8, Canada | T: 514 844 3358 |
F: 514 844 7298 | janrofekamp@filmtransit.com

Super Size Me

Super Size Me

Super Size Me

Zvláštní uvedení | Special Events
USA 2004

Proč je tolik Američanů tlustých? Po třicet dní jedl režisér pouze jídla z nabídky řetězce McDonald's. Třikrát denně si vybíral z jeho menu, okusil vše, a pokud byla v nabídce zvýhodněná větší porce, nesměl odmítnout. Podobně jako průměrný Američan se příliš nepohyboval. Přijatá omezení byla východiskem pro zkoumání situace, kdy skoro čtyřicet procent amerických dětí trpí nadváhou a dva ze tří dospělých bojují se zdraví ohrožující obezitou. Téma autor nevnímá jen jako jejich osobní problém, připomíná náklady na zdravotní péči a především se ptá, zda není na vině způsob stravování v řetězcích rychlého občerstvení. Rychle utišitelný hlad je dobře obchodovatelný, podpořen mohutnou reklamou je sice základem prosperity firem, ale na druhé straně vede ke zvláštní společenské destrukci. Filmařovo hledání odpovědi v dvaceti amerických městech přineslo mimořádný divácký ohlas, síť McDonald's mezitím uvedla na trh salátové light menu, obsahující ovšem téměř stejné množství kalorií jako slavný Big Mac.

Why are so many Americans fat? For the entire month the director was living on nothing but McDonald's food. Three times a day he chose from the menu, tried every item on the menu, and if there was a supersize offer he couldn't refuse. Like an average American, he didn't move much. The accepted restrictions constituted the basis for investigating the situation of nearly 40% of American children being overweight and two out of three adults suffering from a life-threatening obesity. The author does not perceive the topic only as the people's personal problem, he points out the cost of health care, and, above all, he asks whether the fast-food corporations are to blame. The fast-allayed hunger is good business, and supported by huge advertising it is the basis of the companies' prosperity, but on the other hand it leads to a peculiar social destruction. The author's research conducted in twenty American towns aroused great interest among the audience, and McDonald's introduced a new salad menu light, containing, however, nearly the same amount of calories as the famous Big Mac.

Director: Morgan Spurlock | Photography: Scott Ambrozy
Editor: Stela Georgieva, Julie Bob Lombardi
Sound: Hans Ten Broeke | Music: Steve Horowitz,
Michael Parrish, Doug Ray
100' | beta SP | colour

Fortissimo Film Sales | Veemarkt 77-79 Amsterdam 1019
The Netherlands | T: 31-20-627-3215 | info@fortissimo.nl |
www.fortissimofilms.com

Mír jejich duši

Mír jejich duši

Peace to their soul

Zvláštní uvedení | Special Events
Česká Republika | Czech Republic 2004

Svrázný filmový spiritismus vytváří z živých obrazů kroniku kraje, zatímco paměť snímku podmiňuje druhovou nejednoznačnost, pro niž režisér hledá slova jako „obživlý dokument“ či „ochotnický film“. I to ukazuje, že žádný pojem nebo charakteristika nemohou být natolik konkrétní, aby mohly pojmenovat určitý stav filmu. Stejně tak účinkující v něm jsou lidmi současnosti a zároveň přímo odkazují na své předky. Mozaika příběhů z Pasek nad Jizerou je znovuobjevením prostoru Zapadlých vlastenců Karla Václava Raise, proslulé knihy českého sentimentálního nacionalismu. V reáliích příhraničního Podkrkonoší ožívají v mozaikovitě strukturovaném hraném plánu vzpomínky a příběhy z kronik. Autentické je také herecké obsazení ochotníků. Určující byly jejich tváře, jež se z filmu dívají jako ze starých fotografií na otisky, které tvoříme svým pohledem.

An original spiritualism of the film creates a chronicle of a land using a live images, while the memory of the film is a precondition for its ambiguity if terms of film type, for which the director seeks names such as “living documentary” or “amateur movie”. This too shows that no term or characteristic can be explicit enough to name a specific state of a film. The characters in the film are people of the present, but they are a direct link to their ancestors. A mosaic of short stories from the village of Paseky nad Jizerou is the rediscovery of Karel Václav Rais and his *Zapadlí vlastenci*, a famous work of the Czech sentimental nationalism. The real life of the border region under the Krkonoše mountains mixes with memories and stories from chronicles within the mosaic-like structure of the acted plan. Playing of the amateur actors is also very authentic. The film is determined by their faces looking at us as those from old photographs are looking at the imprints of our looks.

Director: Pavel Štingl | Photography: Miroslav Janek
Editor: Tonička Janková | Sound: Daniel Němec
120' | dvd | black & white, colour

Bionaut Films | U Zvonařky 14 | 120 00 Prague 2 Czech Republic |
barbora@bionaut.cz

Cinevardaphoto (Bud'te pozdraveni, Kubánci | Odysseus | Ydessa, medvědi atd.)

Zvláštní uvedení | Special Events
Francie | France 2004

Cinévardaphoto (Salut Les Cubains | Ulysse | Ydessa, Les Ours Et Etc...)

Cinevardaphoto (Salut Les Cubains | Ulysse | Ydessa, Les Ours Et Etc...)

Problém zastaveného obrazu jako vnitřně celistvého a jednotného systému vstupujícího do různých druhů vazeb a vztahů se prolíná celým dílem Agnes Vardové. Kolekce CINÉVARDA-PHOTO (rám a zároveň tvar) spojuje trojici krátkých snímků, které od sebe dělí více než čtyřicet let a jež všechny spojuje přítomnost fotografie. Fotomontáž *Bud'te pozdraveni, Kubánci* (1963) rozpohybovává v rytmu čača více než patnáct set fotografií, které režisérka pořídila při svém pobytu na revolučním ostrově. V *Odysseovi* (1982) se vrací ke starým fotografiím z Egypta (vročení 1954), snímek je intimním objevováním mytologických, alegorických, historických a osobních významů obrazu. *Ydessa...* (2004), kanadská sběratelka, zorganizovala v Mnichově výjimečný příspěvek k dějinám dvacátého století. Zdi sálů pokryly stovky fotografií: jedinou podmínkou pro jejich výběr byla přítomnost medvídky někde v obraze.

The problem of a still image as an internally compact and cohesive system entering different kinds of links and relations that resonates throughout all of Agnes Varda's films. In the trilogy CINÉVARDAPHOTO (a framework and a shape in one), we find a direct engagement with photographs and their meanings in different contexts over a period of forty years. The photomontage *Salut, les Cubains* (1963) makes dance in the rhythm of cha-cha over 1,500 photographs taken while she was vacationing on the revolutionary island. In *Ulysse* (1982) she comes back to old photographs from Egypt (dated 1954), the picture is an intimate discovery of mythological, allegorical, historical and personal meanings of the image. *Ydessa...* (2004), a Canadian art collector organised a unique show for the Munich exhibition of the history of 20th century. The walls of exhibition halls were covered by hundreds of photographs: the only criterion for their selection was the presence of a Teddy Bear somewhere in the picture.

Director: Agnes Varda | Photography: J. Marques, C.S. Olaf (Salut...), Jean-Yves Escoffier, Pascal Rabaud (Ulysse), Markus Seitz, Claire Duguet, Rick Kearney, John Holosko (Ydessa, Les...) | Editor: Janine Verneau (Salut...), Marie-Jo Audiard, Hélène De Luze (Ulysse), Agnes Varda, Jean-Baptiste Morin (Ydessa, Les...) | Sound: Jean-Paul Mugel (Ulysse),

Jens-Christian Börner, Rob Fletcher, Jason Milligan (Ydessa, Les...) | Music: Isabelle Olivier, Didier Lockwood (Ulysse), Pierre Barbaud (Ydessa, Les...)
96' | 35mm | black & white, colour
Ciné - Tamaris | bureaux 88 rue | Daguerre 75014 | Paris |
T: 0033 1 43 22 66 00 | ciné-tamaris@wanadoo.fr

**Poeta
Tribute**

Flashback

Flashback

Flashback

Poeta | Tribute
Lotyšsko | Latvia 2002

Režisér se chtěl po letech vrátit ke svému krátkému snímku *O deset minut starší* (1978), v němž snímal tvář chlapce sledujícího představení loutkového divadla. V plánovaném filmu *O dvacet let starší* měla na esenci lidských emocí navázat mapa života odrostlého dítěte. Okolnosti autorova života (jeho operace srdce a nemoc manželky) ale plánovaný projekt proměnily a otázky po smyslu dokumentu vyústily v autobiografický film. Mimořádné dílo vyzývá diváka na subjektivní cestu autorovou životní a tvůrčí minulostí, připomínanou obrazy formujícími a formovanými. Tvář otce, který jej naučil milovat fotografii. Příběh rodiny, povražděné během druhé světové války. Dědictví víry v rituálu synovy obřizky. Citlivé obrazy milované ženy, která umírá... Vzpomínky procházejí filmy a ty zpětně vedou dovnitř paměti – každý ze čtyř stá záběrů filmu iniciuje poznání, že teprve blízkost smrti je mírou pravdivosti.

Director: Herz Frank | Photography: Herz Frank,
Victor Griberman, Grigory Maniuk, Juris Podnieks,
Andris Seleckis, Kalvis Zalcmanis, Sergey Nikolaev,
Andris Slapins, Vladimir Plotke, Valdis Eglitis, Ralfs Krumins |
Editor: Sergey Usanov | Sound: Aivars Riekstins, Sergey Usanov

After many years, the director has come back to his short film *Ten Minutes Older* (1978), in which he was filming the face of a boy watching a puppet theatre show. In the originally contemplated film *Twenty Years Older*, the map of the ancient child's life was supposed to follow the essence of the human emotions. However, the circumstances (the director's heart surgery and his wife's terminal disease) changed the planned project, and the questions about the purpose of the documentary were answered by an autobiographical film. An exceptional work of art takes the audience for the journey across the author's past, both personal and as an artist, which is being remembered in the shaping and shaped images. A face of his father from whom he learned the love of photography. A story of a family, which was slaughtered during the war. The inheritance of guilt in the ritual of his son's circumcision. Gloomy images of his beloved dying wife. Memories walk through films that lead back inside the memory – each of the four hundred shots of the film initiate the recognition that the truth can be measured only by the proximity of death.

Music: Liudgard Gedravichus, David Krupnik, Georg F. Händel
105' | beta SP | black & white, colour

Ieva Pitruka | LNFC | Elisabetes 49, 1010 Riga, Latvia |
ieva.pitruka@nfc.gov.lv

Drahá Julie

Dear Juliet

Dear Juliet

*Poeta | Tribute
Lotyšsko, Itálie, Izrael | Latvia, Italy, Israel 2003*

Socha Julie stojící ve Veroně, dvůr domu Kapuletů, odkud dívka odešla z textu do paměti lidí jako obraz naplnění lásky smrtí. Dnes je pod jejím balkonem místo schůzek se zdí milostných vzkazů, bod na turistické mapě. Cizinci se fotí se sochou, nabízejí jí cigaretu a tisknou se k jejímu bronzovému tělu – legenda praví, že kdo se dotkne jejího pravého řadra, bude mít štěstí. Prosté obrazy zachycují náladu místa, statický popis děje zdůrazňuje atmosféru a klamná nevýbojnost záběrů soustředěných na jednotlivosti dovoluje, aby se zvolna vyjevila veškerá absurdita shonu u městské atrakce. Filmový jazyk osamělého režiséra nedůvěřivě tápe kolem banální tematiky, nedotýká se věcí, které bezprostředně označuje, ale je komentářem věcí přítlehlých, ironickou poznámkou pod čarou kulturní historie.

The statue of Juliet in Verona, the backyard of the Capulet's house which the girl left to become immortalized in the human memories as the picture of love that was consummated by death. Today, the place under her balcony has become the venue of rendezvous with a wall full of love letters, a point on a tourist map. The foreigners want to be photographed with the statue, offering her a cigarette, nestling against her bronze body. A legend says that he who touches her right breast will be lucky. Simple pictures capture the atmosphere of the place, static description of the plot underlines it, and the deceitful peacefulness of the scenes allows all the absurdity of the busy tourist attraction to unfold gradually. The film language of the lonely director distrustfully gropes around a banal theme, does not directly touch the things it indicates, but rather comments on the things around, ironically, under the history of culture.

Director: Herz Frank | Photography: Herz Frank
Editor: Sergey Usanov, Herz Frank | Sound: Sergey Usanov,
Herz Frank
30' | DVcam, Betacam SP | colour

Ieva Pitruka | LNFC | Elisabetes 49, 1010 Riga, Latvia |
ieva.pitruka@nfc.gov.lv

V krajině černých šamanů

Au pays des mages noirs

In the Land of the black Magi

Pocta | Tribute
Francie | France 1946

První záběry Jeana Roucha sledují příslušníky kmene Sorko při lovu hrocha. Režisér v doprovodu dvou přátel vytvořil svůj film předcházející cinéma-vérité. Krátký snímek vznikl během putování po Nigeru. Původně byl natočen rozsáhlejší materiál, který byl spíše sledem izolovaných výjevů. Následně byl sestřihán tak, aby záběry na sebe navazovaly. Nicméně les Actualités française ho nakonec distribuovaly jako krátký předfilm Rosselliniho dramatu Stromboli, země boží. | David Čeněk

First scenes of Jean Rouch watch the Sorko people hunting a hippopotamus. The director accompanied by two friends created a film preceding the cinéma-vérité. A short motion picture was born during his travels across Niger. Originally, more extended material was filmed as a sequence of isolated scenes. It was then cut so that the scenes followed one another. In the end, Les Actualités Française distributed it as a short film with the Rossellini's Stromboli, Land of God. | David Čeněk

Director: Jean Rouch | Photography: Jean Rouch
Assistant director: Jean Sauvy, Pierre Ponty
13' | 35mm | black & white

CNRS|CFE | Anne Pascal | T: 0033 1 45 07 56 91 |
F: 0033 1 45 07 58 60

Lov lukem na lva

La Chasse au Lion a l'Arc

Hunting the Lion with Bow and Arrow

Pocta | Tribute
Francie | France 1965

Pronásledování lva se v tomto díle stává ságou charakterizující oblast, jež nás zavádí „ještě dál než dál“. Během sedmi pobytů (1958–65) byl shromažďován materiál na hranicích mezi Nigrem a Mali. Jean Rouch svým sobě vlastním způsobem vypráví pohádku, jež mu slouží jako komentář. Pronásledování lva se střídá s rituálními přípravami, které jsou snímány s nezvyklou detailní pečlivostí. Film získává dvě významové roviny. V první řadě popisuje rituální charakter lovu lva, jenž nabývá vysoce posvátných rozměrů. Autorův přístup k tématu pak dodává obrazům ve spojení s neobvyklým komentářem až liturgickou nadčasovost, přičemž se nevyhneme ani pohledu na krutou agonii umírajícího zvířete. Snímek získal v roce 1965 Zlatého lva na festivalu v Benátkách. | David Čeněk

In this film, the lion hunt becomes a saga characterising the area which leads us “further than far”. The material was being collected at the border of Niger and Mali during seven visits of the director (1958–65). Jean Rouch is telling a unique fairy tale, which is also a commentary. The images of the lion hunt are replaced by the images of ritual preparations filmed with an unusual preciseness. The film thus acquires two layers of meaning. The first describes the ritual nature of the lion hunt, assuming extremely sacred dimensions. The author’s approach to the topic and the unusual commentary give the images an almost liturgical timelessness, without sparing us the cruel agony of the dying animal. The film was awarded the Golden Lion at Venice festival in 1965. | David Čeněk

Director: Jean Rouch | Photography: Jean Rouch
Editor: Josée Matarasso, Dov Hoenic
Sound: Idrissa Meiga, Tallou Mouzourane
88' | 16mm | colour

Les Films De La Pleiade | 3, Rue Hautefeuille | 75006 Paris
T: 0033 1 40 46 97 98 | F: 0033 1 40 46 89 88

Průhledné bytosti
Translucent Beings

Cyklon

Ciclón

Hurricane

Průhledné bytosti | Translucent Beings
Kuba | Cuba 1963

Záběry řádění cyklonu Flora, který postihl oblasti Oriente a Camagüey, se staly první filmařskou zkušeností Santiaga Álvareze. Poprvé v dějinách kubánské kinematografie získal nějaký film sedm mezinárodních cen. Neprávem pozapomenuté dílo zahajuje etapu originálního přístupu ke střihu. Jednotlivé sekvence jsou více výbušné než ilustrativní. Sledujeme přípravu na blížící se přírodní katastrofu a její samotný průběh. Ze strany tvůrců byly využity i archivní záběry. Pohyb kamery měl dodávat divákovi dokonalý pocit spoluúčasti, a tak vytvořit dokonalou symbiózu tvůrce-divák. | David Čeněk

Shots of the rampaging hurricane Flora, which struck the Oriente and Camagüey districts, were the first filmmaking experience of Santiago Álvarez. It was the first time in the history of Cuban cinematography any film received seven international prizes. The unjustly forgotten work stands at the beginning of a period of original approaches to film editing. The individual sequences are much more explosive than they are illustrative. We witness the onset of the natural disaster and we watch it unfold. The creators also used archival footage. The camera movement was supposed to bring the viewer in the middle of the action and thus create a perfect creator-viewer symbiosis. | David Čeněk

Director: Santiago Álvarez | Photography: (various)
Editor: Mario González, Norma Torrado
Sound: Marcos Madrigal
22' | 35mm | black & white

Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográfica (ICAIC)
Calle 23 #1155 e| 10 y 12 Plaza, C.H. Cuba | CP 10400 |
T: 00537 55 28 56 | F: 00537 55 11 88 | presidenciaicaic@icaic.inf.cu

Now

Now

Now

Průhledné bytosti | Translucent Beings

Kuba | Cuba 1965

Revoluční koláž složená z fotografií a záběrů posbíraných tak trochu „odkudkoliv“. Umělcovým záměrem bylo kromě odsouzení rasismu vzdát hold hudbě ve spojení s filmovým obrazem. Lena Horneová zpívá hebrejskou píseň Hava Nagila v jazzové úpravě a její hlas i text samotný jsou dostatečně výmluvné (mimořádně píseň byla ve své době zakázána ve Spojených státech). Díky tomuto drobnému snímku je Álvarezovi připisováno autorství prvního hudebního klipu. | David Čeněk

Revolutionary montage assembled from images and footage collected from diverse sources. The artist's intention, apart from condemning racism, was to pay tribute to music in connection with the moving image. Lena Horne sings a jazz adaptation of a Hebrew song called Hava Nagila and her voice and the lyrics are sufficiently eloquent (by the way, the song was once banned in the United States). Thanks to this short film, Alvarez is credited with making the first ever music video. | David Čeněk

Director: Santiago Álvarez

Photography: Pepin Rodríguez, Alberto Hernández

Editor: Norma Torrado, Idalberto Gálvez

Music: Lena Horne (the song NOW)

6' | 35mm | black & white

Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográfica (ICAIC)

Calle 23 #1155 e| 10 y 12 Plaza, C.H. Cuba| CP 10400 |

T: 00537 55 28 56 | F: 00537 55 11 88 | presidenciaicaic@icaic.inf.cu

Hanoj, 13. v úterý

Hanoi, Martes 13

Hanoi, Tuesday 13th

Průhledné bytosti | Translucent Beings

Kuba | Cuba 1967

V roce 1889 napsal José Martí text, který představuje na začátku filmu vietnamský lid a jeho tradice. Píše se rok 1908. V Texasu se narodil Lyndon Baines Johnson, budoucí americký prezident. O mnoho let později vidíme Vietnamce pracující na polích a rybařící, když v tom do jejich životů vtrhne válka. Nicméně rychle se vrací s novou energií do práce. Seznamujeme se s hanojskou výrobou různého vybavení, které má sloužit k protiamerickému odporu. I přes svůj politický obsah je tento snímek považován za jeden z vrcholů režisérovy tvorby. Spojil v něm své básnické založení a technickou virtuozitu. Podařilo se dokonale postavit do kontrastu život, odvahu a vytrvalost Vietnamců oproti smrti reprezentované americkými vojáky. | David Čeněk

The movie is introduced by a text depicting the Vietnamese people and their customs, written by José Martí in 1889. It is the year 1908. In Texas, the future president of the United States Lyndon Baines Johnson is born. Many years later, we see the Vietnamese working in the fields and fishing, their lives suddenly interrupted by war. Nevertheless, they swiftly return to work with new vigor. In Hanoi, we are introduced to the production of miscellaneous equipment meant to aid the anti-American resistance. Despite its political charge, the movie is considered among the highlights of the director's work. In this film, Álvarez combined his poetic nature and technical virtuosity. He managed to make perfect contrast between the life, courage and persistence of the Vietnamese on one side and the death, represented by US soldiers, on the other. | David Čeněk

Director: Santiago Álvarez | Photography: Iván Nápoles

Editor: Norma Torrado, Idalberto Gálvez

Sound: Carlos Fernández
38" | 35mm | black & white

Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográfica (ICAIC)

Calle 23 #1155 e| 10 y 12 Plaza, C.H. Cuba| CP 10400 |

T: 00537 55 28 56 | F: 00537 55 11 88 | presidenciaicaic@icaic.inf.cu

Vždy k vítězství

Hasta la Victoria siempre

Hasta la Victoria siempre

Průhledné bytosti | Translucent Beings

Kuba | Cuba 1967

Film byl natočený během dvou dnů bezprostředně po smrti Che Guevary. Stal se inspirativním zdrojem pro všechny pozdější revolucionáře. Velmi osobní pocta legendárnímu latinskoamerickému revolucionáři, jenž ještě na začátku roku 1967 prohlásil, že je třeba víc Vietnamů, je dnes kultovním filmem pro všechny příznivce Ernesta Guevary de la Serna. Santiago Álvarez chtěl především vytvořit dílo vyjadřující solidaritu se všemi utlačovanými národy nejen Latinské Ameriky, ale celého světa. Tuto ideu dokázala nejlépe vyjádřit právě postava Che Guevary zrádně zavražděného v Bolívii. | David Čeněk

The film was shot during the two days following Che Guevara's death. It became a source of inspiration for all later revolutionaries. A very original tribute to the legendary Latin American revolutionary, who as late as in the beginning of 1967, proclaimed that more Vietnams were needed, has become a cult movie for all supporters of Ernesto Guevara de la Serna. Santiago Álvarez mainly wanted to create a movie that expresses solidarity with all oppressed nations, not only in Latin America, but also throughout the whole world. This idea was best embodied by the character of Che Guevara, insidiously murdered in Bolivia. | David Čeněk

Director: Santiago Álvarez

Photography: Enrique Cárdenas

Editor: Norma Torrado, Idalberto Gálvez

Sound: Arturo Váldes

19' | 35mm | black & white

Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográfica (ICAIC)

Calle 23 #1155 e| 10 y 12 Plaza, C.H. Cuba| CP 10400 |

T: 00537 55 28 56 | F: 00537 55 11 88 | presidenciaicaic@icaic.inf.cu

79 Jar

79 Primavera

79 Springs

Oslavná óda na vietnamského politika Ho Či Mina, zemřel v 79 letech v roce 1969, patří k vizuálně velmi působivým snímkům. Film střídá archivní záběry, texty a obrazové metafory, aby tak vyjádřil Ho Či Minovy obavy z rozdělení socialistického tábora. Zároveň nám válka ve Vietnamu připomíná agresivní povahu imperialismu. Skutečným cílem filmu mělo být zachytit smysl života a přeměnit ho na optimistickou výzvu divákovi. Režisér chtěl důsledně využít stejné postupy, jichž využíval Dziga Vertov. | David Čeněk

Visually appealing ode to Vietnamese politician Ho Chi Minh, who died in 1969 at the age of 79. The film mixes original footage, texts, and visual metaphors to express Ho Chi Minh's worries about the possible break up of the socialist bloc. At the same time, the Vietnam War reminds us of the aggressive nature of imperialism. The actual objective of the movie was the depiction of the sense of life and its transformation into an optimistic message for the viewer. The director wanted to rigorously adhere to the methods previously utilized by Dziga Vertov. | David Čeněk

Director: Santiago Álvarez | Photography: Iván Nápoles
Editor: Norma Tornado | Sound: Raúl Pérez Ureta,
Carlos Fernández
25' | 35mm | black & white

Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográfica (ICAIC)
Calle 23 #1155 e| 10 y 12 Plaza, C.H. Cuba| CP 10400 |
T: 00537 55 28 56 | F: 00537 55 11 88 | presidenciaicaic@icaic.inf.cu

Průhledné bytosti | Translucent Beings
Kuba | Cuba 1969

LBJ

LBJ

LBJ

Průhledné bytosti | Translucent Beings

Kuba | Cuba 1969

Jména tří zavražděných politiků (Luther King, Bob Kennedy a John F. Kennedy) přivedly Álvareze na myšlenku natočit snímek LBJ o Lydonu Bainesi Johnsonovi. Tento dvacátý třetí dokument v pořadí se záhy stal jedním z nejnámějších anti-imperialistických pamfletů. Autor nedává vinu jednomu člověku (prezidentovi USA) za všechno zlo světa, ale pouze ho ukazuje coby představitele moci toto zlo páchající. Dokonale jsou využity hudba, fotografie a filmové ukázky nejrůznějšího původu. Opět jde spíše o obrazovou koláž, kterou divák konfrontuje více s alegorickými výjevy než konkrétními situacemi. | David Čeněk

The names of three murdered politicians (Martin Luther King, Bob Kennedy and John F. Kennedy) led Álvarez to the idea of making LBJ, a movie on Lyndon Baines Johnson. His twenty-third documentary soon became one of the best-known anti-imperialist pamphlets. The author doesn't blame a single person (the president of the USA) for all the evil in the world, he just shows him representing the power committing this evil. Álvarez makes great use of music, photographs and footage of various origin. Again, it is much more of a visual collage, confronting the viewer with allegorical scenes rather than actual situations. | David Čeněk

Director: Santiago Álvarez

Photography: Jorge Pucheaux | Editor: Norma Torrado,

Idalberto Gálvez | Music: Leo Brouwer, Karl Off, Pablo Milanés,
Miriam Makeba, Nina Simone

18' | 35mm | black & white

Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográfica (ICAIC)

Calle 23 #1155 e| 10 y 12 Plaza, C.H. Cuba| CP 10400 |

T: 00537 55 28 56 | F: 00537 55 11 88 | presidenciaicaic@icaic.inf.cu

Služebníkův sen

El sueño del Pongo

Pongo's Dream

Průhledné bytosti | Translucent Beings
Kuba | Cuba 1970

Osamocení Álvarezův pokus o hraný film, který není tak docela fikcí, jak bychom očekávali. Filmové zpracování prostého příběhu andských indiánů kmene Kečua, převyprávěné znamenitým zesnulým peruánským spisovatelem José María Arguedasem. Snímek se zabývá otázkou záchrany důstojnosti indiánského sluhu, ustavičně pokořovaného svým pánem. Ve svých snech si indián přeje svému pánovi ukázat, že přijde den, kdy zavládne sociální spravedlnost.

A simply history, of pure Andean roots that forms part of the Quechua heritage in Perú, recreated by the outstanding deceased Peruvian writer, José María Arguedas, transformed into a film. It ideals on the rescue of the dignity of the Indians, constantly humiliated by the Lord or "Gamonal". In his dreams, the Indian wishes to demonstrate to his master that the day will arrive in which social justice shall prevail.

Director: Santiago Álvarez | Photography: Iván Nápoles
Editor: Norma Torrado, Idalberto Gálvez
11' | 35mm | colour

Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográfica (ICAIC)
Calle 23 #1155 e| 10 y 12 Plaza, C.H. Cuba| CP 10400 |
T: 00537 55 28 56 | F: 00537 55 11 88 | presidenciaicaic@icaic.inf.cu

Osamění bohů

La Soledad de los Dioses

The Solitude of Gods

Průhledné bytosti | Transluscent Beings

Kuba | Cuba 1985

Tématem filmu natočeného 30. června 1985 na Kubě je setkání latinskoamerických a karibských zemí při projednávání zahraničního dluhu. Jde o jediný film v naší retrospektivě reprezentující pozdní tvorbu Santiaga Álvareze, kdy se začíná věnovat více politickému obsahu svého filmu než umělecké tvorbě. Právě tehdy vyvstala otázka, jak hodnotit autora tak silně politického, korektního a v některých směrech jistě překonaného. | David Čeněk

The film depicts a June 30, 1985 meeting of Latin American and Caribbean countries to discuss external debt. It is the only film in our retrospective representing the late period of Santiago Álvarez's work, characterized by a shift of emphasis from artistic expression to the political message of the film. Then, a question emerged of how to evaluate the work of an author, who is so strongly politically correct and definitely obsolete in some respects. | David Čeněk

Director: Santiago Álvarez | Photography: Iván Nápoles,
Dervis Pastor Espinosa, Raúl Pérez Ureta, Arturo Agramonte,
Rodolfo García, Angel Ramírez | Editor: Julia Yip
Sound: José León
40' | 35mm | colour

Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográfica (ICAIC)
Calle 23 #1155 e| 10 y 12 Plaza, C.H. Cuba| CP 10400 |
T: 00537 55 28 56 | F: 00537 55 11 88 | presidenciaicaic@icaic.inf.cu

Accelerated Under-Development: In The Idiom Of Santiago Alvarez

Accelerated Under-Development: In The Idiom Of Santiago Alvarez

Accelerated Under-Development: In The Idiom Of Santiago Alvarez

*Průhledné bytosti /
Translucent Beings
USA 2003*

Portrét radikálního kubánského filmaře Santiaga Álvarez. V mnohém poučen jeho autorským stylem a tvořivě jej proměňuje představuje americký dokumentarista výraznou osobnost latinskoamerické kinematografie. Radikála ve smyslu politickém, vášnivého obhájce revolučních řešení, organizátora kubánské filmové propagandy, který se neviděl jako dokumentarista, ale jako zpravodajský pamfletista. Radikála proměňujícího formu a styl, s minimálním rozpočtem natáčejícího filmy takřka experimentální, osobní a básnivé. Dejte mi dvě fotografie, střihací stůl a nějakou hudbu a já vám udělám film, byla slavná Álvarezova věta, která vstoupila do dějin kinematografie. Americký režisér se pokusil o jeho partyzánský portrét, poetický životopis slitý z různých toků paměti, moderní melanž-film.

The profile of the radical Cuban film maker, Santiago Álvarez. In many respects knowledgeable about his author's style and then changing it creatively, the American documentarist presents the full-of-expression individual of the Latin American cinematography. The radical in political sense, the passionate defender of revolution, the organizer of Cuban film propaganda, who did not see himself as a documentarist, but as a news pamphleteer. The radical changing the form and style and shooting films, so to say, experimental, personal and poetic with a minimum of the film budget. "Give me just two photographs, a cutting board and some music and I will make a film for you," ran the famous Álvarez's statement that went down in the history of cinematography. The American director tried to draw his guerrilla portrait as well as to capture his poetic biography mixed with miscellaneous courses of memory, in short, he tried to make a modern mélange film documentary.

Director: Travis Wilkerson | Photography: Travis Wilkerson
Editor: Travis Wilkerson | Music: If Thousands
65' | beta SP | colour

Up Front Films | 2404 Wilshire Blvd. 4A | 90057 Los Angeles
T: 001 213 383 5243 | exlow@mac.com

Dokonalý člověk

Det perfekte menneske

The Perfect Human

Nissen a Maiken Algren jsou v prázdné bílé místnosti, v každé scéně jsou jen nezbytné pomůcky. Postel, přikrývky, stůl, židle. „Uvidíme dokonalou lidskou bytost v akci,“ slyšíme, a dále Lethův hlas komentuje popisnými či matoucími slovy drobné děje, které nám film předvádí. Muž se zkoumavě dotýká své tváře, nacpává si dýmku, stříhá si nehty, svléká se, ale dělá též věci podivné – poskakuje, jako by se vznášel, divně luská prsty, tančí s přehnanými pohyby a bez hudby. „I dnes jsem něco zažil a doufám, že tomu za pár dní porozumím,“ přemítá. Celý film je vystavěn s velkou přesností obrazových kompozic s několika charakteristickými nájezdy kamery, které mají ukázat části těla dokonalé lidské bytosti a zdůraznit světlo, bezbřehou prázdnotu místnosti. Jako hudební doprovod se ozývají tóny klarinetu zabarvující stylisticky jednotné výjevy.

Nissen and Maiken Algren are in an empty white room, the necessary aids are the only ones in every scene. A bed, blankets, a table and chairs. “We will be seeing the perfect being in action,“ we hear and then the Leth’s voice starts commenting the little plots by descriptive and misleading words, which the documentary shows us. The man is closely touching his cheek, filling his pipe, cutting his nails, taking his clothes off, but he is also being up to the strange things – jumping about as if being afloat, snapping his fingers oddly, his dancing full of exaggerated movements and without any music. “Even today I have gone through something and I hope that I will understand it in a few days,“ he reflects. The whole film is constructed with the great precision of picture compositions with a few characteristic camera’s approaches, which are to show the parts of the perfect being’s body and to emphasize the light, the open-ended emptiness of the room. As musical accompaniment, the tones of the clarinet are echoing colouring the stylistically-unified scenes.

Director: Jørgen Leth | Photography: Henning Camre, Ole John
Editor: Knud Hauge | Sound: K. Gram
Starring: Claus Nissen, Maiken Algren
13´ | beta SP | black & white

Danish Film Institute | Landemaerket 26 | 1119 Copenhagen K. |
Denmark | www.dfi.dk

Peter Martins: Tanečník

Peter Martins: En Danser

The Dancer

Průhledné bytosti | Translucent Beings
Dánsko | Denmark 1979

Film sleduje Martinse jako tanečníka a choreografa, zprvu ve zkušebně, poté i na jevišti. Je vcelku zřejmé, že v souboru New York City Ballet se scházejí ti nejlepší tanečníci. My se s nimi ve filmu setkáme a Martins musí uznat, že zde je skutečnou hvězdou sama choreografie. Ve svém komentáři Leth uvádí Balanchinovy postřehy o tělu jako nástroji, který se v baletu užívá jako prostředek uměleckého vyjádření. Klíčem k filmu je vizuální průzkum tance. Soustředěné detaily na tváře, ruce a nohy se střídají s širšími záběry, které díky preciznímu pohybu kamery vyvolávají dojem dynamické choreografické práce. Ve scénách z představení jsou záběry přirozeně čelní, kamera je zde místo diváka.

The documentary follows Martins as a dancer and a choreographer, firstly in the rehearsal room and then secondly on the stage. It is quite obvious that the best of all dancers meet each other in the New York City Ballet company. We will meet them in the documentary and Martins has to admit that choreography itself is the real star. In his commentary, Leth introduces the Balanchin's observations of body serving as the tool, which is used as the means of artistic expression in ballet. The key to the documentary is the visual research of dancing. The concentration of detailed takes on faces, hands and legs are replaced by longer shots, which, thanks to the precise motion of the camera, evoke an impression of dynamic and choreographic work. The shots are naturally the frontal ones in case of the performance's scenes, the camera stays here instead of a member of an audience.

Director: Jørgen Leth | Photography: Dan Holmberg
Editor: Franz Ernst | Sound: Jan Juhler | Music: Claude Debussy,
C. W. Gluck, Charles Ives, Igor Stravinskij, Petr Čajkovskij
54' | beta SP | colour

Danish Film Institute | Landemaerket 26 | 1119 Copenhagen K. |
Denmark | www.dfi.dk

66 výjevů z Ameriky

66 scener fra America

66 Scenes from America

Snímek se skládá z řady dlouhých záběrů výjevů, které se jeví více či méně náhodně vyříznuté z americké reality, celkově ale vytvářejí vysoce emblematický obraz Spojených států. Obrazy či pohlednice mohou připomínat navlečené korálky motivů, sahajících od extrémních detailů až po velký celek, včetně obrazů krajiny, dálnic, reklamních tabulí, budov zvenčí, většinou s americkou vlajkou třepotající se někde v záběru, předměty jako mince na pultu, lednice s typickými potravinami, talíř jídla v bufetu či láhev Wild Turkey a konečně obrazy lidí, kteří na kameru představí sebe (a někdy též nahrubo otesané pilíře svých životů) – například newyorský taxikář či celebrity Kim Larsen a Andy Warhol. Každá scéna je komentátorem vymezena, na konci každého záběru popíše obsah obrazu, často jednoduše udáním času či místa. Atmosféru či interpretaci ve filmu dotváří Gnessiennes (No.5) Erika Satieho.

The documentary consists of a run of long shots of the scenes, which appear to be more or less randomly cut out of the American reality, but which create overall the highly emblematic picture of the United States of America. Pictures or postcards can evoke memories of wired beads of motives going down from extreme details up to the big whole, inclusive of pictures of countryside, highways, advertising boards, buildings from outside mostly with an American flag fluttering somewhere as a part of the film shot, they can also act as a reminder of the objects such as coins on the counter, a refrigerator full of typical foodstuffs, a plate of food in a snack bar, or a bottle of Wild Turkey and, at last, the pictures of the people, who will present themselves in front of the camera (and sometimes also the rough-hewn pillars of their lives) – for instance, a New York taxi driver or the celebrities like Kim Larsen and Andy Warhol. Every scene is delimited by the commentator and he will describe the picture content usually and simply by giving the right time and place. Gnessiennes (No.5) by Erik Satie puts the finishing touches to the atmosphere or the interpretation.

Director: Jørgen Leth | Photography: Dan Holmberg
Editor: Kristian Levring | Sound: Morning Pastorok, Jan Juhler
42' | 35mm | colour

Danish Film Institute | Landemaerket 26 | 1119 Copenhagen K. |
Denmark | www.dfi.dk

Okamžiky hry

Det legende menneske

Moments of Play

Průhledné bytosti | *Translucent Beings*
Dánsko | Denmark 1986

Okamžiky hry jsou obrazově bohatým cestopisným filmem z Bali, Brazílie, Anglie, Haiti, Španělska a Spojených států s pár scénami z Číny a s několika scénami z Lethova dětství v Dánsku. Pod tematickými názvy, jako například Zkoumání, sledování skutečnosti a Být v jiném světě a snít, se postupně představuje všech devět částí filmu v řadě volně propojených scén či postřehů s jasným sdělením, že hra je fenomén společný mnoha kulturám a lidem přirozený, a ne něco naivního či dětinského, z čeho vyrosteme. S citlivou kamerou Dana Holmberga nás film zanesse do blízkosti mnoha podob hry. Hudba podbarvuje hřejivou náladu filmu, zatímco hlas Jørgena Letha hovoří živě o hře a recituje báseň, což se dá vnímat jako osobní přístup k poezii. Najdeme v ní tato slova: „Hraji si, mohu dělat cokoli. Nic není zakázáno. Vytvářím si svůj vlastní svět. Soustavně uspořádávám chaos. Udržuji rovnováhu tak dlouho, dokud si myslím, že to za to stojí.“

Moments of play is the rich-in-pictures travelogue from Bali, Brazil, England, Haiti, Spain and the United States of America, also with a few scenes from China and with just several scenes from the Leth's childhood spent in Denmark. Under thematic titles as, for instance, The Observing, Following the reality and Being in a different world and dreaming, the whole nine parts of the documentary present themselves continually in a run of freely interconnected scenes or insights with the clear message that playing is a phenomenon common to many civilizations and really natural for people, and not anything naive or childish, which we will grow up from. The documentary will carry us near to many forms of playing using the sensitive Dan Holmberg's camera. Background music plays through the warm mood of the documentary meanwhile the Jørgen Leth's voice gives a vivid description of play and recites a poem that can be understood as a personal access to poetry. We will find these words in it: "I am playing and I can do everything. Nothing is forbidden. I am creating my own world. I am systematically putting chaos in order. I am keeping my balance till I start thinking it is worth it".

Director: Jørgen Leth | Photography: Dan Holmberg
Editor: Camilla Skousen, Kristian Levring
Sound: Niels Arnt Torp | Music: Antonio Cerlos Jobim
82' | beta SP | colour

Danish Film Institute | Landemaerket 26 | 1119 Copenhagen K. |
Denmark | www.dfi.dk

Jsem živý. Søren Ulrik Thomsen. Dánský básník

Jeg Er Levende. Søren Ulrik Thomsen, Digter

I Am Alive. Søren Ulrik Thomsen, the Danish Poet

Průhledné bytosti | Translucent Beings
Dánsko | Denmark 1999

Soren Ulrik Thomsen je pozván do Lethova filmařského světa, aby dostala prostor básníkova slova. Thomsen hovoří letmo o vzpomínkách z dětství záměrně „hraným“ způsobem, mnohem podrobněji se však zabývá svými zkušenostmi s psaním a uměním recitace a podobně též obecnějšími úvahami o poezii, která je podle něj v rovnováze mezi citem a poznáním. Také některá svá díla přečte. Čtení se odehrává v prázdném bílém prostoru filmového studia, zatímco ostatní části filmu s Thomsenem se točily v jeho bytě, který kamera v řadě záběrů vnímá jako podivný, soukromý svět. Obzvláště pozoruhodný je básníkův čajový obřad, zachycen v nehybných detailech, doplněných hudbou Randalla Meyerse. Třetí vrstvu filmu dotváří Dan Holmberg působivými postřehy z Kodaně (fotografie a 16mm), doplněnými současnou nahrávkou motivu Krzysztofa Komedy z filmu *Rosemary má děťátko* (Roman Polanski, 1968).

Soren Ulrik Thomsen is invited to the Leth's film world to be given scope for his poetic words. Using his on-purpose "feigned" method, Thomsen talks in a hurry about the memories of his childhood, but, in a far more detailed look, he goes into his experience of writing and art of reading and goes similarly into more general reflections on poetry that is, according to the Leth's opinion, in balance between feeling and reason. He will also read some of his works. The reading takes place in an empty white room of a film studio meanwhile the other parts of the documentary with Thomsen were being shot in his flat, which the camera perceives as a strange and private world. The poet's tea rite is especially remarkable being caught in its motionless details completed by the Randall Meyers's music. Dan Holmberg puts the finishing touches to the third layer of the documentary film by his impressive observations taken from Copenhagen (photographs and their 16mm format), round out by the contemporary recording of Krzysztofa Komeda's motives from the film *"Rosemary has a baby"* (Roman Polanski, 1968).

Director: Jørgen Leth | Photography: Dan Holmberg
Editor: Camilla Skousen | Sound: Niels Arnt Torp
Music: Krzysztof Komeda, Randal Meyers
40' | beta SP | black & white

Danish Film Institute | Landemaerket 26 | 1119 Copenhagen K. |
Denmark | www.dfi.dk

Pět překážek

De Fem Benspænd

The Five Obstructions

Průhledné bytosti | Translucent Beings
Dánsko | Denmark 2003

Zakladatel hnutí Dogma95 Lars von Trier nezapřel potřebu definovat omezení, když se sardonickým potěšením navrhl svému krajanovi Jorgenu Lethovi experiment, v němž by se musel držet stanovených pravidel. Východiskem se stal Dokonalý člověk, Lethův krátký film z roku 1967. „Natoč ten samý film ještě jednou, ale na Kubě, s maximálně dvanácti obrazovými poli v jednom záběru,“ řekl Trier: „Tentokrát s odpověďmi místo otázek.“ Trier s machiavelistickou rozkoší ztrpčuje druhému filmaři život, avšak souboj obou tvůrců přináší fascinující podívanou. Jejich rozhovory jsou střídané černobílými scénami původního Dokonalého člověka společně s jeho novými verzemi, natočenými již podle konkrétních zadání. Kromě intelektuálního boje o moc mezi dvěma předními dánskými režiséry je snímek výjimečným diskurzem o pravidlech filmařiny. Je ale také odvetou žáka učiteli, dokumentární variantou klasické otcovraždy.

The founder of the Dogma95 movement, Lars von Trier, did not deny the need to define limits, when with a sardonic pleasure offered to his countryman, Jorgen Leth, an experiment, in which he would have to follow set rules. Perfect Man, Leth's short film from 1967, was the point of departure. „Shoot the same film once more, but in Cuba, with maximum of twelve frames in on shot,“ Trier said: „and now with answers instead of questions.“ With Machiavellistic pleasure, Trier makes life of the other filmmaker miserable, however the battle of both of the authors brings stirring show. Their dialogues are exchanged with black and white scenes of the original Perfect Man together with its new versions, shot according to specific assignment. Except the intellectual battle for power between two front Danish directors, the picture is exceptional discourse on filmmaking rules. However, it is also the revenge of a student to his teacher, a documentary variant of a classical patricide.

Director: Jørgen Leth, Lars von Trier | Photography: Dan Holmberg | Editor: Morten Højbjerg, Camilla Skousen
Sound: Hans Müller
90' | 35mm | black & white, colour

Danish Film Institute | Landemaerket 26 | 1119 Copenhagen K. | Denmark | www.dfi.dk

Srdce a duše

Fra hjertet til handen

Heart and Soul

Průhledné bytosti | Translucent Beings
Dánsko | Denmark 1994

Ten vždy s poetickým odstupem přihlížející muž – básník, žurnalista, komentátor cyklistických závodu a filmový režisér Jørgen Leth – je tentokrát sám předmětem pozorování. Ve snímku Tómasa Gislasona, střiháče mj. filmů Bille Augusta a Lars von Triera, se představuje jako klidná, ale komplikovaná osobnost. I ve slovech stvrzuje neumdlévající směřování k přesné a přísné strohosti významu. Ukázky z jeho filmů ilustrují promyšlenou obrazovou instrumentalizaci, její chladnou hloubku. Jeho filmy zabydlují dílem intimní obsese a dílem vášně a zájem o projevy kreativní energie, ať už jde o psaní, tanec, jízdu na kole nebo fotbal. Dokument o dokumentaristovi je připomenutím začátku jeho zklidněného, ale v jistém smyslu i mobilizujícího tvůrčího období.

The man looking on with an always-kept poetic distance – the poet, the journalist, the commentator of cycle races and the film director Jørgen Leth – becomes alone the subject of observing this time. In the Tómas Gislason's film, the editor of, apart from other things, the films made by Bill August and Lars von Trier, he presents himself as a calm, but a complicated person. He confirms even in his words the tireless striving for the exact and strict sternness of a meaning. The trailers from his film illustrate the well-thought-out picture instrumentation, its cold depth. His films settle in partly intimate obsessions, partly passion and interest in displays of creative energy, no matter if we take writing, dancing, bike riding or playing football. The documentary about the documentarist is a reminder of the beginning of his calmed-down, but in a certain sense also mobilizing flash of inspiration.

Director: Tómas Gislason | Photography: Peter Bech
Editor: Jacob Thuesen | Music: Kasper Winding
92' | beta SP | colour

Danish Film Institute | Landemaerket 26 | 1119 Copenhagen K. |
Denmark | www.dfi.dk

**Bedekr
Baedecker**

Arniny děti

De Kinderen van Arna

Arna's Children

*Bedekr | Baedecker
Izrael, Nizozemí, Palestina | Israel,
Netherlands, Palestine 2003*

Lze pomocí divadla přehlušit násilné činy rozděleného světa a nabídnout možnost, jak důstojně žít a pracovat? Dokument líčí příběh divadelního spolku, který založila Arna Mer. Původem Židovka se v padesátých letech provdala za Araba z Palestiny a na konci osmdesátých let založila pro děti z Džanínu divadlo, které mělo odvrátit jejich pozornost od každodenní zvrhlosti. Projekt ale skončil s její smrtí. Divadelním režisérem byl také její syn Juliano, který v letech 1989–1996 zdejší děti během zkoušek natáčel. Po letech se vrátil, aby zmapoval jejich další osud. Yussef spáchal sebevražedný atentát, Ashraf zahynul při pouličních bojích, Alla vede polovojevskou skupinu. Juliano, dnes známý herec, se pokouší pochopit volby dětí, které měl rád. Vrací se v čase, konfrontuje záběry, dětské a dospělé tváře, jejich rysy a oči, příběhy a činy, konturuje tragédii života těch, kteří jsou obklopeni permanentní válkou.

Can the theatre stop the violence in the divided world and show the option of living and working morally? The documentary tells a story of a theatre centre founded by Arna Mer. A Jew by origin, she married a Palestinian Arab in the fifties, and in the late eighties she opened a theatre centre for the children of Jenin, to take them away from the everyday fury. The project ended with her death. Her son Juliano was one of the directors in the theatre, and he also filmed the rehearsals during 1989–1996. Several years later he returned to see what had happened to these children. Yussef made a suicidal attack, Ashraf died during a street fight, Alla leads a semi-military troop. Juliano, now a famous actor, tries to understand why the children that he loved made this choice. He goes back in time, confronting the scenes, faces of children and adults, their features and eyes, revealing the tragedy and horror of lives trapped in circumstances of the permanent war.

Director: Juliano Mer Khamis, Danniell Danniell
Photography: Juliano Mer Khamis, Hana Abu Shaada,
Uri Shteinmintz | Editor: Obbe Verwer, Govert Janse
Sound: Alla Khouri, Rani Nentzel
84' | beta SP | colour

Trabelsi Productions LTD | P.O.BOX 20662 | Tel Aviv 61 203
Israel | T: 0097 235 660 398 | info@firsthandfilms.com |
www.firsthandfilms.com

Ropa

Něft

Oil

Bedekr | Baedecker
Azerbajdžán, Rusko | Azerbaidzhan, Russia 2003
Stříbrný lev – 60. Ročník mff benátky – 2003 | Silver Lion
of the 60-th in Venice 2003

Ozubená soukolí čerpadel, stroje a dělníci, jejich mastná těla přijatá hlubinami filmu, který je pamětí začátku dvacátého století, kdy se v Azerbajdžánu postavily první těžební věže. Krátký film kontaminovaný ropou sleduje její sepětí s člověkem, nevědomou duši archivního materiálu rozšiřují střih a historický kontext o sociální, kulturní a ideologické souvislosti. Found footage vidí obrazy jinak než ti, kteří je stvořili. Snímek dělený mezititulky formálně připomíná energii počátků kinematografu: dynamická exhumace je poctou metodě stříhového filmu Esfir Šubové a nese dědictví Dziga Vertova. Je návratem k radosti jazykového povědomí němému filmu, který ještě obrazy objevoval a na něž čekala nová stříhová spojení, jež si dosud ne zvolila své definitivní, vymezené a úzké určení.

Cogwheels of pumps, machinery and labour men, their greasy bodies swallowed by the depths of the film, the memory of the beginning of 20th century, when the first oil rigs were built in Azerbaidzhan. A short film contaminated by oil monitors its relation to human beings. Editing and the historical context give to the unknowing soul of archive materials a social, cultural and ideological context. Found footage sees the images differently from those who created them. The picture, divided by titles, resembles in its form the energy of the early cinematograph: the dynamic exhumation is an honour to the editing method of Esfir Šubová and bears the legacy of Dziga Vertov. It is a return to the joy of the language consciousness of silent movies that were but discovering the images, waiting for new editing connections that had yet not chosen their definite, specific and narrow purpose.

Director: Murad Ibragimbekov | Editor: Ivan Shishkov
Sound: Alexander Kopeikin | Voice: Alim Gasymov
6' | 35mm | black & white

Kinoakademia „Nika“ | 4, Granity per., 103001 Moscow, Russia |
T: 095 505 75 96 (97)

Krajina

Landschaft

Landscape

*Bedekr | Baedecker
Německo | Germany 2003
International Leipzig Festival
For Documentary And Animated Film 2003*

Strohé, sebe stravující stylistické cvičení představuje skoro jediný posouvající se záběr, jímž jako by do sebe svinutá zimní krajina pozorovala ty, kteří ji chtějí skutečně vidět. Oprýskaný kostel, dřevěné domky na okraji pole, silnice, po níž se opouští středoruské provinční městečko, a nakonec vše překrývající lidské tváře se společně otáčejí v rafinované laboratoři jediného pohybu. Zvrstvené zvuky náměstí, psů a ptáků, vlaku, aut a lidí, všech těch posouvaných věcí, tvoří jedinečné naladění místa zapadaného sněhem, kde desítky cestujících čekají na autobusové zastávce. Věty se odpařují v mrazivém vzduchu, lidé se pohupují, postavy mluví, dotýkají se svými hlasy, jsou si tak blízko svými zvuky, které jediné určují proměnlivé hranice těla v zalidněné samotě dlouhé panorámy.

Harsh, self-consuming stylistic exercise introduces nearly a single moving scene, through which the winter landscaped curled in itself seems to watch those who really want to see it. A church with the plaster flaking off, wooden houses at the edge of a field, a road leading out of a provincial town in the middle Russia, and finally – human faces covering it all, turning together inside an artful laboratory of a single movement. Layered sounds of the square, dogs and birds, train and people, of all those moving things, create a unique atmosphere of a place covered with snow, where dozens of passengers wait at a bus stop. Sentences are evaporating in the freezing air, people are swaying, characters are talking, touching each other with their voices, their sounds being so close, their sounds being the only thing that can define the variable borders of bodies within the peopled solitude of this long panorama.

Director: Sergej Loznica | Photography: Pavel Kostomarov
Editor: Sergej Loznica | Sound: Vladimir Golovnitsky
60' | 35mm | colour

Deckert Distribution | Peterssteinweg 13, 04107 Leipzig,
Germany | T: 0049 (0) 341 215 66 38 | F: 0049 (0) 341 215 66 39 |
info@deckert-distribution.com | www.deckert-distribution.com

Hazard, bohové a LSD

Gambling, gods and LSD

Gambling, gods and LSD

*Bedekr | Baedecker
Kanada | Canada 2002*

Tříhodinový trip zkoumá neviditelná vlákna touhy po absolutnu napříč časem a kulturami. Místa světa spojuje vůně extáze, sexu, peněz a věčně hledaného božství. Mettler nabízí ambiciózní asociativní prostor moderní kultury vytržení, její různé podoby a kořeny, z nichž rostou. Vyčerpávající cesta splétá na pozadí dekorativně bohaté zvukové palety různé filmové styly, zachycuje mdlobu evangelické modlitby v kostele na torontském letišti, fatalitu náboženského shromáždění v jižní Asii i nezávazná tělesná potěšení uprostřed Nevadské pouště. Meditativní vláčnost filmové eseje se rázem převrátí do pulsuujících skvrn videoartu, obrazy se vrství uvnitř sekund, aby v monstrózním celku byly deklarací zásadních změn lidského idealismu, transcendence a estetických potřeb.

A three-hour trip examines invisible threads of desire for the absolute across the time and different cultures. Places of the world are connected with the smell of ecstasy, sex, money, and ever looked for divinity. Mettler offers an ambitious, associative space of the modern ecstatic culture, its different shapes and roots it feeds on. The exhausting journey mingles different filming styles within the background of rich and decorative variety of sounds, captures the dizziness of evangelist prayer in a church at the Toronto airport, the fatalism of a religious gathering in South Asia as well as unbinding fleshly pleasures in the middle of Nevada dessert. Meditative suppleness of the film essay immediately transforms into throbbing stains of videoart, images are layered inside seconds, forming a monstrous whole, in order to declare fundamental changes of the human idealism, transcendentalism, and aesthetical needs.

Screenplay And Director: Peter Mettler | Photography:
Peter Mettler | Editor: Peter Mettler, Roland Schlimme | Sound:
Peter Bräker, Peter Mettler | Music: Fred Frith, Jim O'Rourke,
Knut & Silvy, Henryk Mikolaj Gorecki
180' | 35mm | colour

Aliance Atlantis Odeon Films | 121 Bloor Street West suite 500,
Toronto, Ontario, Canada | T: 416 967 1174 | F: 416 960 0971 |
info@allianceatlantis.com

Fahrenheit 9/11

Fahrenheit 9/11

Fahrenheit 9/11

Bedekr | Baedeker

Náměstí | Square

USA 2004

*MFJ v Cannes, Zlatá palma za nejlepší film |
IFF Cannes, Golden Palm Award For The Best Film*

Natáčet dokumentární filmy znamená učit se měnit politiku – některé konečné částice filmu se mohou stát základními prvky změny reality. Výchozím momentem Moorova ideodokumentu je oddělení fakt od pravé skutečnosti. Fakta jsou jen pomíjivým a jednorázovým jevem, zatímco pravá skutečnost tkví v názoru, v postoji ke světu nepodléhajícímu uvnitř filmu proměnám. Dějiny politického dokumentu se píší v napětí mezi fakty a skutečností autorských postojů. Přesto právě ty pořad překvapují, v opozici k nim je vyzývá objektivita – jako cosi základního, co se už ničím dalším nedá vysvětlit, – asi nejgrotesknější (ne)možnost v iluzivní emulzi filmu. Fahrenheit 9|11 však nezkoumá rozdíl mezi bytím a zdáním, ani se estetickou nepokouší dostat kritériím pravdivosti. Je občanskou nespokojeností vedenou obrazem, jehož jediným cílem je svrhnout prezidenta státu; a jako takový je důkazem svobody gladiátorské arény.

To shoot documentary films means to learn how to change the politics – certain final elements of the film may become the basic elements of the change of reality. The starting point of the Moor's documentary is separating the facts from the actual reality. Facts are only an ephemeral, one-time phenomenon, while the actual reality is based on the opinion, the opinion on the world that doesn't change in the film. The history of a political documentary is made in the suspense between the facts and the reality of the author's opinions. Still it is them that surprises us every time, opposed by the worshipping objectivity – as something fundamental that cannot be explained by anything else, – perhaps the most grotesque (im)possibility in the film's illusive emulsion. But *Fahrenheit 9/11* does not examine the difference between the existence and illusion; it does not try to meet the criteria of the truth with aesthetics. It is the civil discontentment directed by an image whose only aim is to force out the president of the country; and as such, it proves the liberty of the gladiator's arena.

Screenplay, director: Michael Moore
Photography: Mike Desjarlais | Editor: Kurt Engfehr,
Christopher Seward, Todd Woody Richman
Music: Jeff Gibbs
112' | 35mm | colour

Michael Moore | www.michaelmoore.com

Děti naslouchají

Les Enfants ont des Oreilles

Les Enfants ont des Oreilles

*Bedekr | Baedecker
Francie | France 2004*

Původně získal režisér zakázku na natočení snímku o životě rodin, které zasáhl AIDS. Pro věrohodné zachycení situace postižených si zvolil stále oblíbenější metodu přímého filmování samotnými aktéry filmu; kamery měly k dispozici jak děti, tak jejich rodiče. Editovaný syrový materiál je jejich společným obrazem. Některé děti jsou nemocné a jiné ne, ztratily jednoho z rodičů nebo oba. Stejně tak ne všichni dospělí jsou postiženi. Všichni ale žijí společně a pokoušejí se o tom mluvit. Způsob amatérského natáčení utváří rukopis filmu, lineární střih vyvolává otázky po různých možnostech, jak přeměnit materiál zkušenosti v celek uměleckého ztvárnění, po procesu tvorby, který v základu autora míjí. Je to ale režisér, který spojuje zatím slepé obrazy. Na začátku je filmování, které doprovází a spoluutváří život – etika celého filmu tak musí zahrnovat historii jeho vzniku i problémy, které práci doprovázely.

The director originally wanted to shoot a film about lives of families struck by AIDS. In order to capture the situation the people are in, he chose the increasingly popular method of direct filming by the people themselves; the camera was available to both children and their parents. The edited raw material is their collective image. Some children are ill, some are not, some lost one parent, some both. Similarly, not all the adults are ill. But they all live together and try to talk about it. The amateurish filming creates the nature of the film; the linear editing evokes questions on different possibilities of transforming the captured experience into a work of art, on the creation process that basically does not involve the author. But he is a director, gluing together images that are yet blind. In the beginning, there is filming that accompanies and co-creates the life – therefore the ethics of the entire film must include the history of its creation as well as problems that arose during the work on it.

Director: Marc Pataut | Photography: (various), Marc Pataut
Editor: Marc Pataut | Sound: Benjamin Danon, Baptiste Pataut
58' | DV cam | colour

SolEnSi | Marseille | patut.veritable@wanadoo.fr

Nosič

Sólo un Cargador

Porter

Bedekr | Baedeker
Peru 2003

Muž, který prochází horami. Neznámý člověk, kterého potkáme na ulici v Cuzco, abychom se s ním vydali na nebezpečnou cestu stezkami andské hory Machu Picchu. Celou dobu nám v první osobě vypráví o hoře duše a čistotě, k níž roste. Rozjímání o nevyčerpatelném poučení a nesmírné důležitosti hor. Ani věčnost by mu nestačila k tomu, aby je pochopil. Hory jsou spásou, útěkem před bídou v údolí, milostí danou darem. Nosič, přenášející těžká zavazadla, touží po lepším životě. Dole ve městě patří k nejchudším, celé dny čeká na cizince, pro něž je pouhým tělem k použití. V jedinečném proudu vědomí vypráví o svém nízkém postavení a o síle, kterou mu naopak dávají hory. Jde a zpovídá se. Cesta na sebe bere zvláštní formu básnické zkušenosti. Jde, hledá svou cestu.

A man, who is walking through the mountains. An unknown man, who we meet at the street in Cuzco to walk with him on the dangerous paths of the Ands mountain of Mach Picchu. All the time, he is telling us in the I-form about the mountain soul and purity to which it is growing. He is debating about the inexhaustible guidance and enormous importance of the mountains. Not even eternity would be enough for him to understand them. The mountains are salvation, escape from the poverty of the valley, mercy given as a present. The porter carrying heavy luggage hopes for better life. Down, in the town, he belongs to the poorest, all day he is waiting for foreigners, for whom he is only a tool, a body to be used. In a unique stream of mind, he speaks in the film about his low position and about the strength, which the mountains are giving to him. He walks and confesses. The trip takes on a special form of a poetic experience. He walks and is looking for his own way.

Director: Juan Alejandro Ramirez | Photography: Juan Alejandro Ramirez | Editor: Juan Alejandro Ramirez | Sound: Julian Ramirez-Bierring | Music: Frederic Chopin, Fernando Sor
20' | 16mm | colour

Juan Alejandro Ramirez | 20 Waterside Plaza. 16A | New York. NY
10010 USA | Tel|Fax: (212) 481- 4019 | ramirez@otrotono.com |
www.otrotono.com

O životě

Acerca de la vida

About Life

Bedekr | Baedecker

Kuba | Cuba 2003

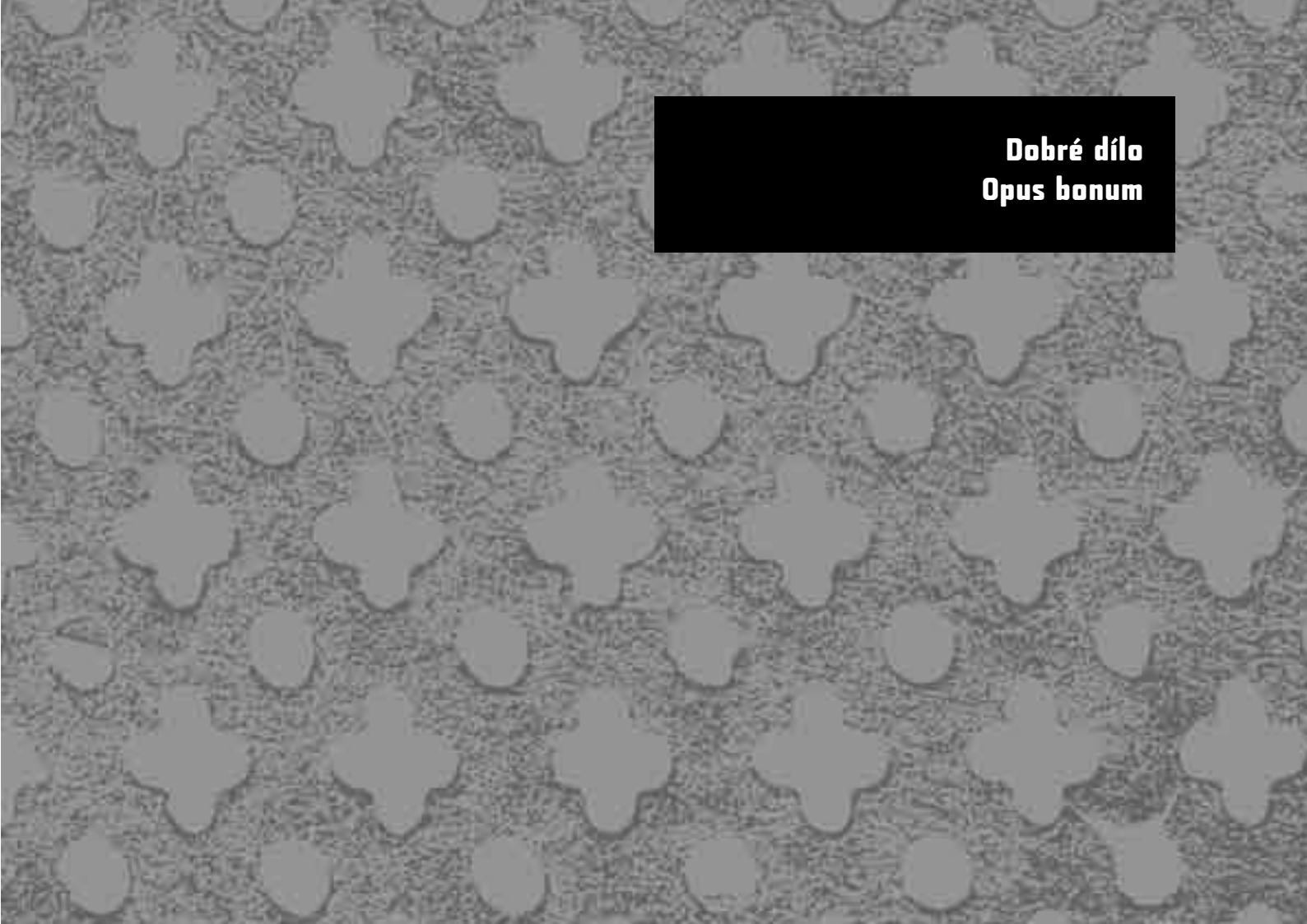
Každodenní masové exhumace na havanském hřbitově Colón. Pozůstalí, kteří nemají peníze na další pronájem hrobu, si musejí to, co zbylo z jejich příbuzných, odnést. Ti jinak skončí v papírové krabici popsané číslem a čekají na spálení. Snímek lakonicky pozoruje otvírání hrobů, vylamování dřevěných rakví s proměňujícími se těly, často v závoji brouků. Zřízenci hřbitova pracují úsporně a přesně, kosti odtrhují od látky, třídí je, ty větší půlí. Je to zvláštní očista a podivný rituál, jehož nekultovní pojetí dovoluje ryzí účast na pravé skutečnosti konce lidí. Smrt jednoho člověka a smrt druhého není táž smrt. Ale jejich těla pracují po smrti stejně. Film nikdy nemůže odpovědět na otázku, co je to smrt. Může jen nedokonale ukazovat lidské tělo, ale nedokáže se od něj odpoutat. Film příliš lpí na tělesnosti a ze samé touhy po těle se podílí na jeho pomíjivém trvání.

The every-day mass exhumations at the Havana cemetery called Colón. The grieving relatives, who are in lack of money for yet another hire of the grave, have to carry the mortal remains away with them. Otherwise, they will end up in a paper box covered with a number and they are waiting for having been burnt. The documentary laconically observes the graves opening as well as forcing the wooden coffins open, full of still-changing bodies being covered with the veil of beetles. The cemetery employees are working economically and precisely tearing the bones off the clothes, sorting them out and dividing the bigger ones in two. That is the remarkable form of purification and such a strange rite, whose non-ritual interpretation enables to really participate in the true reality of people's death. The death of one man and of the other is not the same one. But their bodies work on the same principle. Film works can never be able to answer the question of what death is all about. They can just imperfectly show human body, but they are not able to tear themselves away from it and therefore they really get stuck to carnality and, rising from the very thirst for human body, they take a share in its short-lived duration.

Director: Ignacio Ceruti | Photography: Matheus Rocha

Editor: Juana New | Sound: Eloy Ensico

11' | DV | colour

**Dobré dílo
Opus bonum**

Kolo

Kola

The Wheel

*Dobré dílo | Opus bonum
Bělorusko | Belarus 2003*

Poloprázdná vesnice, v níž až na jednu rodinu s malým dítětem žijí sami staří lidé. Pojízdná prodejna zavítá jednou týdně. Zbývá čas nehybnosti, skrývající ovšem souvztažnost složitých vnitřních a vnějších dějů. Objevení pomalosti a dědictví východoevropské dokumentární lyričnosti spoléhá v náladě beznaděje a loučení na poezii náznaků s víceobsažným emocionálním nábojem. Obrazy konkrétní vsi zde mají platnost výchozí scénérie i symbolu, jako takové je režisér vzájemně spojuje a vytváří vnitřní souvislosti pře mezi pokorou a rezignací. Snímek je také svědectvím o trvajícím podobě jedné z linií dokumentárního filmu, styl jako by vzdoroval času, k proměně dochází jen na povrchu, nezřetelně, a to, co se mění, není stejné povahy jako to, co je neměnné.

Except for one family with a small child, only old people live in this half-empty village. A mobile shop comes there once a week, only immobility of time is left, covering however correlation of complex inner and outer actions. The discovery of slowness and inheritance of Eastern European documentary lyrics is, within the mood of hopelessness and departing, counting on poetics of hints with more emotional charge. The pictures of a specific village represent here the starting scenery as well as a symbol, and the director connects them as they are and creates inner connections of dispute between humility and resignation. The picture is also a witness of pending invoice of one line of a documentary film, the style seems to fight the time, the changes occur only on the surface, unclear, and things which are changing are not the same as things which are unchangeable.

Director: Viktor Asliuk | Photography: Anatol Kazazak
Editor: Irina Aksionenko
Sound: Vladimir Miroshnichenko
23' | 35mm | black & white

Belarusfilm | Skaryry Av. 98 220 023 Minsk Belarus |
belarusfilm@mail.ru

Hitlerova hitparáda

Hitler's Hitparade

Hitler's Hitparade

*Dobré dílo | Opus bonum
Německo | Germany 2003*

Pětadvacet písní populárních v Třetí Říši skládá hudební složku snímku, který vedle sebe řadí fragmenty dobových filmových hitů, tanečních čísel z muzikálů, amatérských filmů, kreslených snímků, instruktážních filmů, reklam, propagandistických materiálů a dokumentů natočených v Německu v letech 1933–45. Nasládlé songy jinak rozevírají árijskou estetiku, aby v nové skladbě připomněly roli zábavy v historii nacistického Německa. Film přibližuje temnou kapitolu dějin populární hudby, způsob, jakým byla použita pro cíle fašismu. Záběry odkazují na podoby radosti a podbízejícího se štěstí, ukazují jistou svůdnost filmu, architektury, bytového designu, techniky a síly moderních zbraní. To jen vpadávající záběry následků diktatury, obrazy much lezoucích po očích mrtvého vojáka (písnička o lásce) či transportů do koncentračních táborů (propagace říšských drah), narušují tu krásu.

Twenty five songs popular in the Third Reich compose the musical constituent part of the film that puts in a line, side by side, the fragments of period film hits, dancing creations from musicals, amateur films, animated films, instructional films, advertisements, propagandistic materials and documentaries made in Germany between the years 1933–45. Otherwise, the syrupy songs open the Aryan aesthetics up ready to remind in a new composition the role of entertainment in the history of Nazi Germany. This film clarifies the dark epoch of the popular music history, the way how it was abused for the fascist objections. The shots refer to the forms of joy and pandering luck, they show the certain attractiveness of the film as well as of the architecture, home design, technique and power of modern weapons. These are just the shots of the impacts of the dictatorship, the takes of the flies crawling in a dead soldier's eyes (the song about love) or of the transports to the concentration camps (the propaganda giving publicity to the Reich's railway system), only these ones disturb the beauty.

Director: Oliver Axer, Susanne Benze | Photography: Archív
Music: Archív | Sound: Michael Dmoch
Editor: Mechthild Bruns
75' | beta SP | black & white, colour

Wesnigk Filmproduction | Heisterbusch 3, 236 11 Bad
Schwartau, Germany | T: 0049 451 2822 86 | F: 0049 451 2822 23 |
wesnigk@onlinefilm.org

Kallo Janine.

Život v míru

Mirnaja žizň

Life in peace

*Dobré dílo | Opus bonum
Rusko | Russia 2004*

Od 11. prosince 1994 pokračuje v Čečně válka. Sultánova manželka byla zabita a jejich dům vyplněn. Muž se synem utekli na ruský venkov, kde se pokoušejí začít nový život... Dlouholetý spolupracovník Sergeje Loznici, kameraman Pavel Kostomarov, se ujímá samostatné režie společně se švýcarským slavistou Antoine Cattinem (jejich prvním filmem byl krátkometrážní Transformátor). Je zajímavé sledovat vývoj a proměny povahy stylu, specificky modifikované strukturní souvislosti, imanentně podmíněné kameramanovým viděním. Do jaké míry poetická promluva kamery určuje tkáň filmu, konkrétně pak v případě Kostomarova nepoddajného, radikálně jedinečného vnímání skutečnosti? Může být samo snímání příznačným estetickým znakem s obrazotvornou a zároveň symbolickou funkcí?

As of December 11, 1994, the war in Chechnya continued. Sultan's wife was killed and their home was plundered. The husband and the son flee to the Russian countryside, where they are trying to start a new life ... Long-life colleague of Sergej Loznic, the cameraman Pavel Kostomarov, is taking the independent direction together with a Swiss Slavist Antoine Cattin (their first film was krátkometrážní Transformator). It is interesting to watch the development and changes of the nature of styles, specifically modified by structural relations, immanently conditioned by the cameraman vision. To which extent, the poetic speech of the camera determines the tissue of film, specifically in the case of Kostomarov's rigid, radical superb observation of reality? Can it be, by itself, recorded with typical esthetic sign with picture making and at the same time with symbolic function?

Director: Antoine Cattin, Pavel Kostomarov
Photography: Pavel Kostomarov | Editor: Antoine Cattin,
Pavel Kostomarov | Sound: Antoine Cattin
45' | DV cam | colour

Kinoko | Antoine Cattin | Le Champé | CH-2826 Corban |
kinoko@mail.ru

Qaeda Quality Question Quickly Quickly Quiet
Qaeda Quality Question Quickly Quickly Quiet
Qaeda Quality Question Quickly Quickly Quiet

Dobré dílo | Opus bonum
Velká Británie | Great Britain 2004

Základem lingvistického experimentu je všech 4100 slov slavného projevu prezidenta Spojených států George W. Bushe, v němž definoval „osu zla“, s níž bude Amerika vést spravedlivou válku proti terorismu. Slova jsou ovšem vyvázána z větné skladby a následně abecedně seřazena. Podobně musel být rozsekán obrazový záznam – každému slovu patří jinak stejná prezidentova tvář. Statistická struktura určuje pravidla zásobárny sémiotických nonsensů, s nimiž se pracuje jako s pravdou, sugestivně archivuje rétoriku Bílého domu po jedenáctém září, je přehlídkou slovní zásoby angličtiny vládnoucích neokonzervativců.

The basis of an linguistic experiment lies in all 4000 words of the famous president George Bush's speech, in which he defined "the axis of evil", with which America would lead the just war against terrorism. His words are untied from the structure of a sentence and then, consequently, they are arranged alphabetically. Similarly to that, the picture records had to be cut into parts – the president's face, normally the same one, belongs to each word. The statistical structure places suggestively in an archive the rhetoric of the White House after September the eleventh and, simultaneously with that, it is a display of English vocabulary among the ruling Neo-Conservatives.

Director: Lenka Clayton | Editor: Lenka Clayton
20' | beta SP | colour

NFTS Beaconsfield Studios | Station rd..Beaconsfield Bucks HP 9
ILG UK | lenkaclayton@web.de

Ciné houet

Ciné houet

Ciné houet

*Dobré dílo | Opus bonum
Švýcarsko | Switzerland 2004*

Africké kino. Poetický jazyk samotného promítání filmů, galerie svěže viděných a odposlouchaných postav, které se o chod kina pod širým nebem starají. Kamera těká v nezvyklém prostředí. Pohled a s ním i důraz na tu či onu postavu se neustále mění, nikoli však úhel pohledu, který je poctou černým strojníkům kinematografie, převážejícím filmové kopie na motorkách po prašných cestách. Už prostor místa v Burkina-Faso uniká do všech stran běžnému obrazu vidění filmu. Fetiš odrazu světa na plátně se ocitá v horkém prostoru, kde s nocí mizí světlo a město s klesáním červeného slunce nabývá obrysu jakési dávné pevnosti, postavené z mytických rituálů a barbarské hudby, do jejichž dutých úderů se rozjíždějí zaváděcí pásy filmu vzdáleného světa (Kameraman s Busterem Keatonem v hlavní roli, 1928).

An African cinema. A poetic language of films' projection itself, a gallery of newly seen and eavesdropped figures, who take care of the service in the-open-air cinema. A camera wanders about in an unusual atmosphere. A sight and an emphasis on this or that figure together are still changing, but not a point of view, which is an honour for "the black machine operators of cinematography", transporting film copies on their motorbikes along the dirty roads. Even the area of Burkina-Faso alone gets away to all directions comparing to an ordinary way of seeing through film. A fetish of a light reflection on a projection screen appears to be in the hot area, where the light disappears before the nightfall and, as the red sun goes down, the city gains the silhouette of an ancient fortress built upon the mythical rituals and barbaric music, into whose tinny tones the introductory film reels of the far-off world are going (the cameraman together with Bustler Keaton in his star part, 1928).

Director: Cédric Fluckiger | Photography: Fred Florey
Editor: Sophie Watzlavick, Cédric Fluckiger
Sound: Sophie Watzlavick
26' | S16mm | colour

Ecole supérieure des beaux-arts | 9, Bd Helvétique | 1205 Genève
Switzerland | T: 0041 22 311 05 10 | info.esba@etat.ge.ch

Dziga a jeho bratři

Dziga i jeho bratřja

Dziga and his Brothers

Dobré dílo | Opus bonum
Rusko | Russia 2002

David, Mojše a Boris Kaufmanové – asi nejtalentovanější bratři v dějinách filmu – se narodili knihkupci a rabínově dceři v polském Bialystoku. Před protizidovskými pogromy odešli do Petrohradu, kde se jim uměleckou iniciací staly ideje rudé revoluce. Dziga Vertov (David) proslul jako vizionář dokumentárního filmu, kameramanem jeho filmů byl bratr Mikhail (Mojše), s nímž se po natočení *Muže s kinoaparátem* esteticky i lidsky rozešel, Boris odjel do Francie, kde snímal všechny filmy Jeana Viga, po útěku před nacismem za oceán spolupracoval mj. s Alexandrem Hackenschmiedem a stal se vyhledávaným hollywoodským kameramanem. Dziga po válce na vlastní kůži poznal antisemitské útoky stalinské moci a bez práce umírá měsíc předtím, než Boris převezme Oscara za snímek *Elii Kazana V přístavu*. Důsledný životopisný dokument, příběhy tří mužů jako kulturně politická mapa první poloviny dvacátého století.

David, Moishe and Boris Kaufman – perhaps the most talented brothers in the history of film – were born to a bookseller and a daughter of a rabbi in the town of Bialystok, Poland. To escape the anti-Jewish pogroms they left to St Petersburg, where the ideas of the red revolution became their artistic initiation. Dziga Vertov (David) became a famous visionary of a documentary film, his brother Mikhail (Moishe) was the cameraman of his films, with whom he parted, both aesthetically and as humans, after making *The Man with a Movie Camera*; Boris left for France where he would eventually film all of Jean Vigo's masterpieces, and following his flight over the ocean before Nazism, he co-operated among others with Alexander Hackenschmied and became a famous Hollywood cameraman. After the war, Dziga was to experience the anti-Semitic persecution of the Stalin era, and died jobless a month before Boris was awarded an Oscar for Elia Kazan's *On the Waterfront*. It is a consistent biographical documentary, the stories of three men shown as a cultural and political map of the first half of 20th century.

Director: Yevgeni Tsybmal | Photography: Alexander Burov, Boris Kaufman, Mikhail Kaufman | Editor: Yevgeni Tsybmal Natalija Volkova, Vadim Astakhov, Sergei Selianov, Grigory Libergal
Music: Roman Riazantsev, Pokrass Brothers
52' | betacam | black & white

Alla Verlotsky "Seagull Films" | 526 West, 111 Street, Soite 2cc,
New York, USA | T: 00212.531 2754 |
F: 00212.5312667 | seagullfilms@att.net

10. obvodní soud

10ème chambre, instants d'audiences

The 10th District Court

Dobré dílo | Opus bonum

Francie | France 2004

V letních měsících loňského roku získal štáb Raymonda Depardona zvláštní povolení natáčet jednání pařížského soudu. Každý den nabídl nový pohled na mechaniku instituce – rušnou síni prošly během natáčení desítky lidí, z nichž režisér vybral tučet typických případů. Hlavní hrdinkou učinil soudkyni, která iniciuje modelové situace hry pro obě strany zákona. V soudní síni zřetelných hranic dovoluje trpělivá kamera vystoupit na první pohled neviditelné, ale převládající tragikomičnosti. Úsporný a přesný jazyk záznamu charakterizuje dokument přímé evidence v autorem vyžadované harmonii krásy a rozumu, v němž emoce dozívají v intermezzech procedurálního jednání, v mezerách čekání na odpověď. Psychologická kvazi-reportáž se tak paralelně s děním zákona snaží odhalit to, co se pozná z maličkostí, pokouší se proniknout do duše souzeného člověka a porozumět jí.

Last summer, the crew of Raymond Depardon got a special permission to shoot the proceedings of a Paris court. Every day offered a different look at the clockwork of the institution – many people crossed the busy hall during the shooting, and of them the director selected a dozen of typical examples. He made the judge the main heroine of the film, a woman initiating sample situations of the game for both sides of the law. The patient camera allows the invisible but omnipresent tragicomic nature of the film to come to the surface. The austere and exact language characterises the document of the direct evidence within the harmony of beauty and sense intended by the author. Emotions are dying away in intermezzos of the proceedings; the gaps in between are the waiting for answers. In this way, a psychological quasi-reportage, in parallel with the actions of law, tries to reveal what can be discovered from little details, tries to penetrate the soul of the tried person and understand it.

Director: Raymond Depardon | Photography: Raymond Depardon
Editor: Simon Jacquet | Sound: Claudine Nougaret
105' | 35mm | colour

Télé Images International | Camille Serceau | 63 rue Pierre
Charron, 75008 Paris, France | T: 00331.44351741 |
F: 00331.44351762 | cserceau@teleimages.com

Mladá srdce

Mladi sartca

Young at Heart

Dobré dílo | Opus bonum
Bulharsko | Bulgaria 2003

Filině je pětasedmdesát a stále si nepřipouští, že zestárla. Zažila tolik zklamání, kolika vztahy prošla, ale přesto se nevzdává hledání muže svého života. Navštěvuje společenské kluby, ve kterých lidé jejího věku nejraději tančí tango. Při hodinách tance se potká s Jorem, cikánem s kytarou. Poddává se jeho šarmu, ale jen do okamžiku, kdy se na parketu objevuje hráč na housle Lubo. Každý z trojice má zkušenostmi vyostřený pohled na vztahy a dožití života. Navzdory krátkému se času pokračuje mezi byty a kluby pro důchodce cosi jako láska, náklonnost vědomá si svých hranic a pokorná. Kultivovaný dokument zachycuje spontánnost vzdorující věku i schopnost kritického nahlédnutí sebe samého i světa, touhu nebýt sami, překonávání bariér stáří, poslední příležitosti, které jsou v pohybu a na útěku.

Filina is seventy–five and she refuses to admit that she grew old. There were so many disappointments, so many relationships in her life, but she still does not give up. She visits social clubs where dancing tango is the most popular entertainment for the people of her age. She meets Joro, a gypsy with a guitar, at her dance lessons. She surrenders to his charm, but only until a violin player Lubo appears on the scene. Each of the threesome has a perfectly clear vision of relationships and how to spend the rest of their lives. Despite running short of time, a kind of love still hovers between the flats and senior clubs, a tame affection aware of its limits. The cultivated documentary captures spontaneity that resists the old age as well as the ability of the critical insight of one's own self and the world, the longing for a company, breaking through the barriers of the old age, the last chances, moving and fleeing.

Director: Svetoslav Draganov
Photography: Plamen Bakardjiev
Editor: Julian Minkov, Vania Markova
Sound: Neno Nenov, Momchil Bozhkov
47' | beta SP | colour

Bulgarian National Television | 29 San Stefano Str. | Sofia 1000 |
T: 00359 2 946 12 10 | cineaste_m@abv.bg

Ve tmě

In the Dark

In the Dark

Dobré dílo | Opus bonum
Finsko, Rusko | Finland, Russia 2004

Slepota ustálí už navždy podobu světa a tu, kterou si slepec pamatuje, mění neznatelně každá uplynulá vteřina, každý dotek jej vzdaluje od uchovaného obrazu. Osmdesátiletý stařec žije ve skromné garsonce moskevského sídliště. Byt je pro něj nevyzpytatelným prostorem, je stálou léčkou, protože v každém rohu se může přihodit něco neočekávaného, vždy tu může narazit na tu, jež se rozhodla být jeho společnicí. Kočka je neviditelná, hraje si s klubíčky provázků a každý den o ně svádí boj s mužem, který z nich plete síťovky. Obrovské sídliště je neviditelné, přesto se stařec denně pokouší za chůze jeho zvukovým echem udat svoje výrobky. Příliš se nedaří. Dál vede monolog se svou bílou kočkou, zatímco prsty, v nichž začíná a končí svět, zaplétají provázky, odečítají čas.

Blindness will steady forever the shape of the world, and the one, which a blind man remembers, is unnoticeably changed by every past second, each touch moves him away from the preserved picture. An eighty-year old man lives in a modest bed-sitting room in a Moscow housing estate. This flat is an unfathomable space for him, it is a permanent trap because something unexpected can occur in every corner, he can always happen to meet the one, which decided to be his companion. The cat is invisible, plays with the balls and everyday it struggles for them with the man, who knits string bags from them. The big housing estate area is invisible, but the old man still tries to sell his products by means of his sound echo during his walk. But with no success. He is still carrying a monologue with his white cat, meanwhile his fingers, in which the world starts and ends, are twisting the pieces of strings and taking the time away.

Director: Sergey Dvorcevoy | Photography: Alisher Khamidkodjaev, Anatoly Petriga | Editor: Sergey Dvorcevoy | Sound: Sergey Dvortsevov, Tuomas Järnefelt
40' | 35mm | colour

Sergey Dvortsevov | C|o Jane Balfour Services | Flat 2, 122 Elgin Crescent | London W11 2JN | UK

Bůh hraje na ságo, d'ábel na housle

Dumnezeu la saxofon, Dracu la vioara

God Plays Sax, the Devil Violin

*Dobré dílo | Opus bonum
Rumunsko | Romania 2003*

Pudová energie a ekonomika směny určují mechaniku života v psychiatrické léčebně. Režisérka ji ilustruje na příkladu jednoho z rumunských ústavů, kde si pacienti sami vytvořili pravidla života v uzavřené společnosti. Téměř tři sta obyvatel, z nichž někteří žijí v pokoji po dvanácti, se přátelí, intimně sblíží, uzavírá mezi sebou sňatky a zase se rozchází. Káva a cigarety jsou základními měnovými jednotkami. Čilý obchod a pohlavní náklonnost jsou přerušovány podáváním léků, jídlem a spánkem. Esejisticky soustředěný snímek, natočený ovšem krutě objektivním stylem cinema-verité, je sugestivním spodobněním mikrokosmu se zcela specifickými zákonitostmi a morálním kodexem, svědectvím o nedostatečnosti péče, kdy absence terapie a jakékoli činnosti sama generuje nová pravidla rovnováhy mezi přírodou a sociálními institucemi.

Instinctive energy and the economy of shifts are guiding the mechanics of life in a psychiatric clinic. The director illustrates this life by an example of one Romanian asylum, where patients themselves created rules of life in a close society. Almost three hundred inhabitants, out of whom some live in rooms with twelve roommates, are friends, become intimate, marry and break up. Coffee and cigarettes are the basic currency units. Lively business and sexual affection are interrupted by the time for medications, food and sleep. Essayistic focused film, shot naturally in cruelly objective style cinema-verité, is suggestively rendering of the microcosm with very specific rules and moral codex, witness of insufficient care, where absence of therapy and any other activity itself generates new rules of balance between nature and social institutions.

Director: Alexandra Gulea | Photography: Thomas Ciulei
Editor: Alexandra Gulea | Sound: Andreas Bolm
Music: Irina, Iulian, Filip, Popescu
43' | 16mm | colour

Ciulei Films | Kaulbach str. 68A2 | 8539 Munich | Germany |
T: 0049 89 39 51 78 | thomas@ciuleifilms.com

Čtvrtá světová válka

The Fourth World War

The Fourth World War

Dobré dílo | Opus bonum
USA 2003

Big Noise s newyorskou adresou je revoluční produkci, vyzývající tvůrce obrazů světa k poskytnutí vášnivých a radikálních obrazů. Manifestují se jako odbojné společenství bojující s rudočernou hvězdou proti osamocení, odcizení a cynismu kapitalismu. Nový revoluční boj, vedený proti globalizaci a korporacím, musí útočit nejen na stávající řád, ale zejména na obrazy, které nastoluje. Aktivistický film je protestem proti nové tváři války jednadvacátého století, chce být výzvou, plakátem, dokumentem výjimečného stavu. Kontroverzní snímek reprezentuje nový pohyb v dokumentárním filmu, vyvolaný přístupností technologií a široce otevřenými informačními kanály, které umožňují aktivistickým skupinám rychlou akci a výměnu zpráv a obrazů. Můžeme si o jeho podloží myslet své (a stejně tak o vždy konzervativních soukromých televizích či o amorfní objektivitě státních generátorů obrazů), ale nemůžeme je opomíjet.

Big Noise with a New York address is the revolution production, asking the picture makers to provide emotional and radical pictures. They manifest themselves as rebellious association fighting the red-black star against loneliness, alienation and cynics of capitalism. New revolutionary fight against globalization and corruption must attack not only current order, but mainly the pictures, which it reinstates. The activist film is a protest against the new face of war of the 21st century. It wants to be an appeal, a poster, a document about an one-off situation. A controversial film represents new movement in the documentary film, recalled by the accessible technology and widely open information channels, which allow the activist group to react fast, exchange news and pictures. We can think what we want about its background (same as about all the time conservative private televisions or amorphous objectivity of state picture generators), but we cannot ignore it.

Director: Richard Rowley, Jacqueline Soohen
Photography: Richard Rowley, Jacqueline Soohen
Editor: Paul McNulty, Joulie Wheeler, Richard Rowley and
Jacqueline Soohen | Sound: Richard Rowley, Jacqueline Soohen
76' | dvd | colour

Big Noise Films | P.O. box 72 | New York, NY 10013 |
F: 643 349 4200 | 4ww@bignoisefilms.com

Vzdorující ráj

Resisting Paradise

Resisting Paradise

*Dobré dílo | Opus bonum
USA 2003*

Dvojakost historické zkušenosti a skrytost příběhů uvnitř nevšimavé kolektivní paměti se připomněly režisérce ve francouzském rybářském městečku Cassis. Průkopnice lesbického filmu zkoumá dva způsoby existence v čase války. Henri Matissovi poskytla riviéra úplně jiné světlo, jak o něm píše v dopisech příteli Pierru Bonnardovi. Důležité pro něj zůstávají dále květiny a nahota. Krajina v jeho obrazech pokračuje ve své kráse. Cassis bylo ale také místem, přes něž především pronásledovaní Židé opouštěli potápějící se Evropu. Pomáhala jim řada místních, včetně malířovy manželky a dcery. K těm, kteří se pokusili uprchnout a spoléhali se na jejich pomoc, patřil i Walter Benjamin. Možná on je skrytým antipodem Matissovým; melancholický filozof a mystik jazyka, zkoumající problematiku originálu a reprodukce, si při útěku z Francie vzal život.

A French fishing village of Cassis reminded the director of the ambiguity of historical experience and stories hidden inside the indifferent collective memory. The pioneer of the lesbian cinematography investigates two faces of the wartime existence. Henri Matisse found a totally different light in Riviera as he writes about it to his friend Pierre Bonnard. It is still nakedness and flowers that remain important to him. The landscape in his paintings is ever so beautiful. On the other hand, Cassis was a place used by persecuted Jews as a point of departure from the sinking Europe. Many local people helped them, including the painter's wife and daughter. Among those who were trying to flee and counted on their help was also Walter Benjamin. He, perhaps, is the hidden antipode to Matisse; a melancholic philosopher and langue mystic interested in the issue of an original and reproduction. He took his life while fleeing from France.

Director: Barbara Hammer | Photography: Barbara Hammer
Editor: Barbara Hammer | Sound: Laetitia Sonami
80' | 16mm | black & white, colour

Barbara Hammer | 55 Bethune St nr. 523 H | New York NY 114 |
USA | T: 212 645 90 77 | bjhammer@aol.com

Veřejné osvětlení

Public Lighting

Public Lighting

*Dobré dílo | Opus bonum
Kanada | Canada 2004*

Jak můžeme postihnout průběh života? Nový snímek kanadského filmaře nabízí studie šesti odlišných druhů osobností. Varianty životní substance představené v těchto miniaturách ústí v celku filmu v univerzální pojetí světla pobytu. Kapitoly filmu dokazují, že vnitřní svět filmu je vždy před námi, předbíhá nás, ukazuje nám náš tajemný horizont. Každý díl žije vlastním životem, občas se nás zmocňuje a chce za nás hovořit. Jiný hlas filmové meditace nahrazuje člověka. Její tajemství spočívá v tom, že se filmové vtěluje do lidí a hovoří jejich jazykem. Hypnotický film přiznává existenci vnějšimu světu jenom na základě sebe sama – už nikdy se ve vnější skutečnosti nevrátí soudržnost těla a tvaru. Kolektivní podvědomí kinematografu ve všech jeho úrovních včetně archivních záběrů či domácího videa je zdrojem sublimace, libido její podstatou.

How can we capture a flow of life? New picture of a Canadian filmmaker offers a study of six different types of personalities. Variety of life substances introduced in these miniatures run in the whole of the film into universal conception of the light being. Seven chapters prove that the inner world of film is always ahead of us, foreruns us, showing us our dark horizon. Each part lives its own life, sometimes empowers us and wants to speak on behalf of us. Another voice of film meditation replaces man. Its secrets lay in the method in which the film embodies itself to people and speaks their language. The hypnotic film admits the existence of an outer life only on the basis of its own – in the outer reality, the cohesiveness of body and shape will never return. The collective subconscious of a cinematograph in all its levels including archive pictures and home videos, is the source of sublimation, libido is its substance.

Director: Mike Hoolboom | Photography: Mike Hoolboom
Editor: Mark Karbusicky
76' | beta SP | black & white, colour

Mike Hoolboom | 521-680 Queens Quay West, Toronto, Ontario,
Canada, MSV 249 | fringe@interlog.com

Síla kapitalistova

Capitalist Drive

Capitalist Drive

Dobré dílo | Opus bonum

Austrálie | Australia 2003

Dokument australské režisérky s českými kořeny je dějepisem rodiny rozklenuté přes dva vzdálené kontinenty a tři generace. Autorka srovnává život svých podnikavých bratřanců, plně využívajících možností, jež jim hra trhu nabízí v České republice, s osudem svého otce, který ve čtyřicátých letech emigroval do Austrálie. Kontrapunkt dějinných zlomů dovoluje zkoumat rodinný gen, onu vůli k blahobytu a viditelnému úspěchu, gen projevující se v různých režimech jinak, vždy ale odvahou podnikat. Důležitou roli hrají 8mm filmy z rodinného archívu, které otec posílal do socialistického Československa. Autorka se po letech ptá, jak pravdivé byly tyto výjevy z domácího života, zda neukazovaly jen světlé stránky australského života. Snímek navazuje na životopisný portrét režisérčiny matky (Maria, 1992). Jeho název je slovní hříčkou užívanou v rodině, odkazující na sílu ekonomického systému a výkonné motory aut.

The document of an Australian director with Czech roots is a history of a family stretched out over two distant continents and three generations. She compares live of her entrepreneurial cousins, fully using the possibilities, which is offered to them by the market game in the Czech Republic, with the destiny of her father, who emigrated to Australia in the 1940's. Counterpoint of historical turns allows her to investigate the family gene, the will for the economic welfare, the visible success, the gene, showing out differently in different regimes, but always bringing courage to be in business. The 8mm pictures from a family archive play an important role, these were sent by her father to the socialist Czechoslovakia – the author, after years, questions the truth of these pictures from a family life, whether they did not only show the bright sides of an Australian life. The picture connects to the autobiographical portrait of the director's mother (Maria, 1992), its title is a wordplay used in the family.

Director: Barbara Chobocky | Photography: Barbara A. Chobocky,
Lada Stepan | Editor: Roen Davies
Sound: Jeffrey Bruer | Music: Neil Duncan
55' | beta SP | colour

Filmaustralia Ltd. | 101 Eton Roud Lindfield | NFW 2070
Australia | T: 0061 29 41 38 777 | ngray@filmaust.com.au |
www.filmaust.com.au

Síla je právo

La raison du plus fort

Might is Right

Dobré dílo | Opus bonum

Belgie | Belgium 2003

Život imigrantů v okrajových čtvrtích západoevropských měst. Reportážním přiblížením se skutečnosti se autor snaží komunikovat s periferií i státní mocí, jež si se surovými bloky panelových domů, které jsou útočištěm poflakujících se mladíků, neví rady. V dlouhých jízdách ukazuje stav sídlišť, která se na jednom konci staví, a z druhého už patří demolici. Izolující periferie jako by stravovala samu sebe, úniku z ní ale není. Film jako vizuální a politická interpretace varuje před existujícími falešnými mýty společenské smlouvy a vybízí k realistickému pohledu na rasovou a sociální situaci. Mladí nezaměstnaní potomci imigrantů představují neznámou sílu, k jejímuž vybití není alternativy. Snímek oživuje pojmy ghetta a neviditelné diskriminace, připomíná, že děděné vědomí cizince poznamenává jejich osobní zkušenost, je základním rysem jejich lidské situace.

A life of immigrants in the suburbs of West European cities. By coming closer to reality through his reportage, the author tries to communicate with both the periphery and the government that has no idea what to do with the harsh blocks of flats full of young men that are hanging around. Long rides show the conditions of those neighbourhoods. On one end it is still being build while on the other end it already waits for demolition. Isolating periphery seems to devour itself; there is no escaping it. The film, as a visual and political interpretation, warns against the existing false myths of the society, and offers a realistic view of the racial and social situation. The young unemployed descendants of immigrants represent a new power, for which there is no way to let out. The picture revives the notions of ghettos and invisible discrimination, reminds us that the inherited conscience of being a foreigner leaves traces upon their personal experience, that it is a fundamental element of their human state.

Director: Patric Jean | Photography: Patric Jean
Editor: Nathalie Delvoye | Sound: Rafick Affeeje,
Alain Champelovier
60' | betacam | colour

WIP CBA SALES | Quai des Ardennes 16-17, 4020 Liège, Belgium |
T : 0032 4 340 10 40 | F : 0032 4 340 10 41 | wip@skynet.be

Finisterre

Finisterre

Finisterre

*Dobré dílo | Opus bonum
Velká Británie | Great Britain 2003*

Snímek putujících obrazů, pokoušející se zachytit město jako mezeru mezi lidmi. Autonomní výtvarný dokument o cestě do srdce Londýna spojuje náladu hudby britské skupiny Saint Etienne s představou cesty, která se v imaginárních čtyřadvaceti hodinách pokusí zachytit město jako trvajícím průběžnost. Město je inertní hmotou, ničím neukončenou, nesvobodnou v sociální přítomnosti, svobodnou v prožitku fenoménu filmu, jediném a bezprostředně daném, ve zvláště substancí dokazující, že neexistuje vyšší autority než je autorita kamery, jíž vlastníme město, které žijeme. Takové věčné filmové město je vyvolencem smrtelných, neboť tváře mrtvých si v kinematografických obrazech nelze myslet jako něco, co nebude. Pop–snímek vznikl v produkci londýnského festivalu nových médií a patří do kolekce digitálního umění onedotzero.

A documentary film of wandering pictures trying to capture the city as a gap among people. The autonomous visual documentary about a journey to the heart of London connects the spirits of the music of the British band Saint Etienne with the vision of the journey, which will try to capture the city as the lasting continuity within an imaginary twenty-four-hour time. The city is the inert substance, not finished by anything, having a lack of freedom in social presence, free in experience of the film phenomenon, the uniquely and naturally given one, free in waving substance proving that there is no higher authority than that of a camera we are owners of, the city we live. Such an eternal film city is the chosen one of the mortal because the faces of the dead cannot be thought as something that will not exist in cinematographic pictures. This pop–film documentary was made by the production of the London festival of the new media and belongs to the collection of digital art called “onedotzero”.

Director: Kieran Evans, Paul Kelly | Screenplay: Kieran Evans, Kevin Pearce, Bob Stanley | Photography: Paul Kelly, Kieran Evans | Editor: Kieran Evans | Music: Saint Etienne
57' | beta SP | colour

CC Lab | Andrew Hinton & Jason Hocking | 27 Newman street,
W1T 1AR, London, UK | T:|F: 0044 207 580 8055 | info@cc-lab.com

Modrý límeček bílé Vánoce

Nede pa jorden

Blue Collar White Christmas

*Dobré dílo | Opus bonum
Dánsko 2003*

Před Vánocemi roku 2001 se zaměstnanci továrny Viking na výrobu záchranných člunů v dánském Esbjergu dozvěděli, že její majitel chce převést většinu výroby do nově získané fabriky v thajském Bankoku. Mnozí přijdou o práci. S neúprosným klidem, bez formálních ornamentů a emocionálního podbízení sleduje film čtyři vybrané dělníky. Sociální dokument, který vzešel z šesti půlhodinových epizod pro dánskou televizi (i takovou podobu může mít seriál!), není tradičním docudramatem ani přímou reportáží, žánrově váhá, pracuje s konceptem fabulované kinematografie. Proti síle trhu hrdinové v tuto chvíli nic nezmůžou, Vánoce se blíží a oni ještě jezdí do práce, nakupují dárky v supermarketech, vydávají se na výlet kolem moře. Každodenní kronika je svědectvím o vůli vyrovnat se s životní zkouškou, o síle, jež je otázkou jejich osobní cti a morálky.

Before Christmas in 2001, the employees of the Viking factory in Esbjerg in Denmark making lifeboats got to know that its owner intends to transfer the majority of production to the newly-gained factory in Bangkok in Thailand. Many of them will lose their jobs. The documentary follows four chosen workmen with inexorable calmness, unadorned formally and without any emotional pandering. The social film documentary, having been arisen from six parts of the half-hour episodes made for the Danish TV (even a serial can have such a form!), is neither a traditional doc-drama, nor a direct report, it hesitates what applies to genres and works with the conception of invented cinematography. The heroes of the documentary cannot fight against the power of market at this very moment, Christmas is approaching and they are still going to work buying presents in the supermarkets, and then going for a trip around the sea. An every-day chronicle is witness to the will of putting up with the problem of life sufferings, and it is also about the power being a question of their own personal honour and morality.

Director: Max Kestner | Photography: Henrik Ipsen
Editor: Nanna Frank Moller | Sound: Mick Raaschou, Henrik
Gugge Garnov | Music: Povl Kristian Mortensen
82' | 35mm | colour

TV2 | Danmark Programme Sales | Lone Borsing Sortedam
Dosserring 55A 21 København

Pět Five Five

*Dobré dílo | Opus bonum
Francie, Irán | France, Iran 2004*

Pět pohledů z břehu na Kaspické moře. Každý díl se zmocňuje dění na pláži kamerou jinak vidoucí: naplavené dříví, procházející se lidé, hrající si psi, mořští ptáci a bouře rozevírající noc. Stálá hladina nejspíše hlubiny, nad níž se film v opakovaném ohromení nese. Jeho čas se sklání do moře, plyne jinak, neboť střih jej mívá. Dokument čekající na detail je totálně věrný snímané realitě, přílivu a odlivu nespojitého života. Proud prožitků nad dovnitř se pohybujícími záběry tak tvoří jedinou trvalou skutečnost, pohled a film jsou jediným nerozdělným aktem, v němž se nic neděje, jenom život uplývá. Nehnutostí vzniká abstraktní obraz mohutného moře jako izolovaného tělesa. Nekonečný pohyb viditelného světa je účelem filmu, účelem vnitřním, k němuž směřuje pomíjející pohled toho, kdo se dívá a ví, že všechno se mění, všechno zaniká, jen celek zůstává. Režisér věnoval film Jasudžiro Ozuovi.

Five views from the shore of the Caspian Sea. Each part captures the motion on the beach differently: wood drifted to the bank, people walking around, dogs playing, sea birds, and a storm raging into the night. A still surface of an insecure depths over which the film floats again and again astonished. Its time descends to the sea, passes differently because of the absence of cuts. A documentary waiting for a detail is absolutely true to the filmed reality, high and low tide of the torn life. Inner experiences flowing over the inward scenes form a unique everlasting reality, the perspective and the film are a single, indivisible act where nothing happens, it's just life going on. Through this numbness, an abstract image of the sea as an isolated body is created. The endless motion of the visible light is the purpose of the film, its inner purpose attracting the ephemeral looks of those who watch and know that everything changes, everything disappears, only the whole remains. The director dedicated the film to Jasudžiro Ozu.

Director: Abbas Kiarostami | Photography: Abbas Kiarostami
Editor: Abbas Kiarostami | Sound: Abbas Kiarostami
74' | betacam | colour

MK2 s.a. | 55 rue Traversière | 75012 Paris France |
T:01 44 67 30 55 | www.mk2-catalogue.com

Kuchyně snů

Aji

Dream Cuisine

*Dobré dílo | Opus bonum
Japonsko, Čína | Japan, China 2003*

V čínské provincii Shandong se podle legend narodil Konfucius, proslavily ji zahrady s minerálními prameny a také zde byla napsána první čínská kuchařská kniha. V dlouhé tradici místního kulinářského umění pokračují stárnoucí manželé z malé čínské restaurace v japonském Tokiu. Paní Hatsue prošla všemi stupni mistrovství tradiční přípravy jídel, její umění přestálo japonský vpád i kulturní revoluci. Každý rok se vrací předávat svoje zkušenosti do měnící se Číny. Ráda by zůstala natrvalo, ale její muž už nechce Japonsko opustit. Dokument navazuje na nejlepší tradici jemných východních tragikomických rodinných filmů a je především milostným příběhem stárnoucí dvojice, v němž se láska spojuje s přísnými pravidly přípravy pokrmů. Už padesát let jsou spolu a stále platí: žádný cukr a vepřové sádlo. I takové sliby patří k lásce.

According to a legend, the Chinese province of Shandong is a place where Confucius was born, it is also famous for its gardens and mineral water springs, and it was there where the first Chinese cookery book was written. The long tradition of the culinary art still lives in a small Chinese restaurant in Tokyo, Japan, owned by an aging couple. Madam Hatsue has been through all stages of the mastery of the traditional preparation of dishes; her art survived the Japanese invasion as well as the Cultural Revolution. Each year, she goes back to the changing China to bring there her experience. She would like to stay there for good but her husband does not want to leave Japan. The documentary is a continuation of the best traditions of subtle eastern tragicomic family films, and, above all, it is a love story of the aging couple where love unites with the strict rules of the dish preparation. They have been together for fifty years and still they abide by the rule: no sugar and no pork fat. Even such promises are a part of love.

Director: Li Ying | Photography: Hotta Yasuhiro
Editor: Li Ying, Miyachika Shigenori | Sound: Utsumi Hiroyoshi
Music: Huang Jia Mo, Liu Xue An
134' | 35mm | colour

Dragon Films Inc. | Zhang Yi | 25th Kyutei Bldg. #805, 3-13-22,
Sendagaya, Shibuya-ku, 151-0051 Tokyo, Japan |
T: 0081 3 3405 7888 | F: 0081 3 3405 7887 |
info@dragonfilmsinc.com | www.dragonfilmsinc.com

Továrna Fabrika Fabric

*Dobré dílo | Opus bonum
Rusko | Russia 2004*

Kapitoly Ocel a Hlína skládají strohý film pohledu do útrobu archaické ruské továrny, v níž se v ploše rozlévá kov a pohyby lidí už nejsou symfonií, ale melancholickou fenomenologií práce redukované na banální schéma. To jen film jako specifický artefakt je výkonem dokonale usebraného stylu, v němž se v okamžiku spojuje celý soubor významů. Duševní stav fabriky je vyvázaný z praktických sdělení, hmotné předměty se stávají lyrikou. Továrna už nemluví svým vlastním jazykem, už není ve vlastnictví ideologií, je pravdou filmové mysli, místem soustředujícím imaginaci a emoce, kdy předlouhé záběry dění dovolují uvědomit si její velké tajemství. Znehybnění filmu jako zpředmětnění nitra se stává inspirující propagací stylu, exkluzivním narušením obvyklé znalosti filmového jazyka.

Chapters Steel and Clay make up a blunt film looking into the insides of an archaic Russian factory, where metal is poured out and the movements of people are no longer a symphony, but a melancholic phenomenology of work reduced to a banal scheme. Only the film, as a specific artefact, proves to be of a perfectly self-collected style uniting a whole set of meanings in a single moment. The mental state of the factory is derived from practical utterances; tangible objects become poetry. The factory no longer speaks its own language, it is no longer owned by ideologies, it is the truth of a film mind, a place where imagination and emotions are concentrated, where long scenes allow to realize its big secret. Immobilisation of the film, like making the inner feeling tangible becomes an inspiring promotion of style, an exclusive intrusion of the usual knowledge of a film language.

Director: Sergey Loznitsa | Photography: Nikolay Efimenko,
Sergej Mikhailčuk | Editor: Sergey Loznitsa
Sound: Vladimir Golovnitsky
28' | 35mm | colour

St. Petersburg Documentary Film Studio | Krukov kanal 12, 190068
Saint Petersburg, Russia | T: 007 812 318 42 19 |
F: 007 812 114 33 04 | cinedoc@comset.net

Karpaty

Carpatia

Carpatia

*Dobré dílo | Opus bonum
Německo, Rakousko | Germany, Austria 2004*

Oblouk dlouhý více než patnáct set kilometrů spojuje pěti stá-
tů, které byly součástí rakousko–uherské monarchie, po druhé
válce se dostaly do sféry sovětského vlivu a dnes usilují (nebo
usilovaly) o vstup do Evropské unie. Náladová cesta je objevo-
váním i přehodnocováním přežívajícího karpatského mýtu, vá-
hajícího na křižovatce mezi včerejškem a dneškem. Jednoduchý
syžet chce zachytit široké panoráma hraničních hor se všemi
různorodostmi a protiklady tamního života. Pohled zvenci ale
interpretuje odloučený prostor jako vizi režisérů, jako produkt
dojmů či představu, nikoliv jako etnograficky pojatou snahu
o objasnění situace; Karpaty zůstávají terra incognita. Autoři
procházejí nejrůznějšími prostředím, navozují náboženskou
problematiku, připomínají národnostní konflikty i otázky soci-
ální. Jejich hledisko je však úžeji zaměřeno na vlastní potřebu
poznání: pochopíme, až když začneme vyprávět.

The over 1,500 kilometre long mountain ridge joins the five
states, that once belonged to the Austro–Hungarian monar-
chy, then, after World War Two, got into the sphere of the
Soviet influence, and now are striving (or were striving) to
enter the European Union. The moody journey represents
the discovering and re–assessing of the still living Carpathian
myth, hesitating on the crossroad between yesterday and
today. A simple storyline wants to capture the wide panorama
of the mountains with all the diversities and contracts of the
life there. But the views from outside only interpret the isolated
space as the directors' vision, as a product of their impressions
or imagination, not as the ethnographic attempt to explain
the situation; the Carpathians remain the terra incognita. The
authors come through the most different places, touch the reli-
gious issues, point out the national conflicts and social issues.
Their point of view, however, is narrower, focused on the need
of understanding itself: we cannot understand until we start
telling the story.

Director: Andrzej Klamt, Ulrich Rydzewski
Photography: Ulrich Rydzewski | Editor: Andrzej Klamt,
Ulrich Rydzewski
127' | 35mm | colour

Andrzej Klamt | Gaugasse 32, 65203 Wiesbaden, Germany |
T: 0049 611 9812001 | F: 0049 611 844098 |
Andrzej.Klamt@t-online.de

Balifilm

Balifilm

Balifilm

Dobré dílo | Opus Bonum

Kanada | Canada 1997

Mettlerovy snímky obecně unikají kategorizaci, podobně jeho lyrický deník ze dvou cest na Bali intuitivně prolíná esej s vizuálně objevnou dokumentací v tradici Jorise Ivens, Arne Sucksdorffa či Wenera Herzoga. Rytmus filmové krajiny určují tradiční ostrovní tanečníci, režisér takřka graficky vtiskuje ostrov do svého pohledu, geometrii horských polí střídá stínohra místních rituálů, masky s obrovskými očima pozorují, jak autor nevypráví, ale filmuje, nepopisuje, ale sděluje obrazem, expresivním viděním, oživovaným výjimečnou zvukovou stopou. Exotika je smyslově prožívána, nálada přichází zevnitř, intenzita má emocionální původ v živelném, pudovém citění prostoru. Estetika a symbolika cestopisu se tím pádem posouvají hlouběji k objevům, zcela mimo standardy žánrových povrchů.

Mettler's pictures in general are unclassifiable, and the lyrical diary from two journeys to Bali is no exception. Here an essay mingles with visually revealing documentation following the tradition of Joris Ivens, Arne Sucksdorff or Werner Herzog. The rhythm of the landscape in the film is determined by the traditional dancers of the island; the director almost graphically imprints the island in his view, the geometry of mountain fields is replaced by a shadow play of local rituals, the big-eyed masks watch the author who does not tell the story but shoots a film, who does not describe, but communicates through images, through the expressive vision enriched by an exceptional soundtrack. All senses are experiencing the exotics; the mood comes from inside, the intensity of emotion is born from a spontaneous, instinctive perception of space. This moves the aesthetics and symbolism of a travelogue deeper to discoveries, beyond any standards of genre surfaces.

Director: Peter Mettler | Photography: Peter Mettler

Editor: Peter Mettler | Sound: Peter Mettler

Music: The Evergreen Club Gamelan

28' | 16mm | black & white, colour

Grimthorpe Film | 91 Brunswick Avenue, Toronto, Ontario,

M5S 2L8, Canada | T: 416 923 4206 | F: 416 923 4043 |

grimfilm@ca.inter.net

99 let mého života

99 Vuotta Elämästäni

99 Years of My Life

Dobré dílo | Opus bonum

Finsko | Finland 2003

Experimentální krátký film skládá vzpomínky čtyř různě starých žen, které společně s jejich obavami a nadějemi společně tvoří fiktivní životopis jedné ženy, rozprostřený filmem v celém jejím čase od narození ke smrti. Mimořádná dokumentární iluze svědčí o spojitosti lidských životů, tajemné soudržnosti, takřka vlásečnicové provázanosti lidských existencí střetnutých se v čase. Fascinující psychologický trik s pravdivou imitací jednoho života, utkaného ze čtyř, využívá různého filmového materiálu, spojuje animaci, rodinné filmy, jejich napodobeniny, původní záběry či stylizované a hrané výjevy. Různé obrazy tvoří jádro jedinečné zkušenosti, film přerušuje řeč jednoho těla a nabízí pojmenování celistvé existence. Šepot filmu dovoluje splynutí, vzdálenost mezi archetypálním myšlením a řečí konkrétních obrazů už neexistuje, dílo života je plodem filmu, který materiál přetváří a podrobuje svým záměrům.

Experimental short film arranges memories of four women of different ages, whose memories, fears and hopes together form a fictive biography of one woman, spread through the film in her whole time from birth to death. Special documentary illusion shows the connection of people's lives, dark solidarity, almost capillary interconnection of human existences meeting in time. A fascinating psychological trick with a true imitation of one life, weaved from four lives, it uses different film material, connect animation, family pictures, their copies, original shots or stylistic and acted pictures. Different pictures form a core of unique experience, the film interrupts a speech of one body and offers label of solid existence. The whispering of the film allows fusion; distance between archetypal thoughts and speech of specific pictures does not exist. The work of life is the fruit of the film, which the material changes and subjects to its intentions.

Director: Marja Mikkonen | Photography: Sini Liimatainen

Editor: Azar Saiyar | Sound: Jussi Vuola

33' | beta SP | black & white, colour

Sini Liimatainen | Puutarhakatu 30 as. 10 | 20100 Turku

Finland | T: +358-50-3595752 | sini.liimatainen@jippii.fi

Krásná Dyana

Pretty Dyana

Pretty Dyana

*Dobré dílo | Opus bonum
Srbsko a Černá Hora | Serbia
and Montenegro 2003*

V ubohých na sebe nalepených příbytcích žijí na okraji Bělehradu skupiny romských uprchlíků z Kosova. Živí se sběrem odpadu, k němuž využívají bizarní vozidla. Jde většinou o stroje sestavené z dílů starých citroenů; vedle modelu 2CV jsou v oblibě především vozy řady Dyana. Ze sběratelsky cenných aut je ale odstraněno vše přebytečné. Zůstává podvozek, motor a kostra karoserie. Dokument sleduje život čtyř cikánských rodin.auta jsou jim všestrannými pomocníky. Plní je nejen papíry a lahvemi na prodej, ale baterie automobilů slouží také jako zdroj světla a energie pro televizi nebo mobilní telefon. Lehký tón dokumentu se nediví tomu, co se děje, ale vidí i ty nejbizarnější věci jako naprosto samozřejmé, přirozené tak, jak přirozená je skutečnost, srbská a cikánská současnost.

Gypsy refugees from Kosovo live at the periphery of Beograd in dirty shacks. They make a living by collecting waste for which they also use bizarre vehicles. They are especially vehicles made of spare parts of old Citroen's; apart from classic 2CV, especially Dyana cars are very popular. Anything that has any value is removed from the historical cars. Only the chassis, engine and bodywork are left. The document is an intimate look at four Gypsy families. The cars are their friends in need. They don't only fill them with paper and bottles for sale, they even use the car batteries as power generators in order to get some light, watch TV and recharge mobiles. The light tone of the documentary is not surprised at what it sees happening. It looks at the most bizarre things, as it was completely natural, as natural as the natural reality, the Serbian and Gypsy present.

Director: Boris Mitič | Photography: Boris Mitič
Editor: Boris Mitič | Sound: Dragutin Ćirković, Milan Krička
45' | beta SP | colour

10 Francs – Guy Knafo | 28 rue de L'Equerre, 75019 Paris, France |
T: 00331.48744377 | 10francs@10francs.fr | www.10francs.fr

Neříkejte to mé matce

Ne dites pas a ma mere

Don't Tell My Mother

*Dobré dílo | Opus bonum
Belgie | Belgium 2003*

Je striptérkou od svých dvaadvaceti let. Na začátku chtěla poznat hranice, za které dokáže jít, vzrušovala ji možnost, že se na ni budou dívat anonymní oči. Svlékání se stalo její prací, nahota znamenala být jiná a dalo se za ni schovat. Více než rok natáčela autorka ve striptýzovém baru na převážně černobílý super8 obraz ponorný tok hlasů, těl, hudby, zvuků nočního života. Prostřednictvím filmu, záznamu svého intimního sestupu, hledá vlastní definici ženskosti. Její osobní komentář jsou však spíše zápisky z deníčku, jednoduché a upřímné. Záběry z vystoupení a šaten doplňují barevné sekvence, ilustrující jak její dávné dívčí sny, tak cestu do USA, Mekky striptýzového umění.

She has been doing striptease since her twenty-two. At the very beginning, she intended to get to know the limits, beyond which she could go and she was excited by the possibility of being watched by anonymous eyes. Stripping off became her job, nakedness meant being different and she could get hidden into it. For more than a year, the director was filming an immersion course of voices, bodies, music and sounds of nightlife in a strip bar into the broken, predominantly black and white super8 picture. The director, making her debut, looks for her own definition of femininity by means of filming – the record of her intimate decline. But her personal commentary is rather in form of notes from a diary, written with simplicity and sincerity. The takes from the strip shows as well as from the cloakrooms are completed by coloured sequences illustrating both her far-off girlish dreams and her way to the USA, a Mecca for striptease art.

Director: Sarah Moon Howe | Photography: Sarah Moon Howe
Editor: Sarah Moon Howe | Music: Daniel Liefoghe
Voice: Sarah Moon Howe
26' | beta SP | black & white, colour

Memento Productions | 13, Chémin Pécrot – 1400 Nivelles Belgium
T: 0032 476 35 80 13 | memento@swing.be

Sedmnáct

Dix-sept ans

Seventeen

*Dobré dílo | Opus bonum
Francie | France 2003*

Sedmnáctiletý Jean-Benoit se učí na mechanika. Mezi garáží, kde pracuje, bytem k přespání a dunami na pobřeží se odehrává jeho první milostný vztah s Helenou, umocněný složitým vztahem s matkou a trampotami v práci. S citlivostí k oleji z motorů a šedému větru, ohýbajícímu suchou trávu, zachycuje režisér všechny pocity a zmatky mladíka, který vyrůstá bez otce. Stále přítomná těkává kamera filmu snímá zvláštní nedospělé vyhoření, poflakování, dlouhý čas poloprázdných dní, kdy netečnost a vzpoura společně vstupují do vnější formy všech věcí. Městská periferie je kulisou mládí, prožívajícího zkušenost, že každý den končí, že věci i děje mají své ohraničení, že nelze na jednom místě a v jeden čas prodlít dvakrát. Režisér Didier Nion spolupracoval jako asistent kamery s Claudem Sautetem a Lucem Bessonem, jeho pozoruhodný dokument, natáčený několik let, může připomínat dělnické snímky bratří Dardennů nebo milostná míjení hrdinů filmů Erica Rohmera.

Seventeen-year old Jean-Benoit serves his apprenticeship as a mechanic. His first liaison with Helene takes place between the garage he works in and his flat he sleeps in and the dunes along the shore, the liaison intensified by the complicated relationship to his mother and the problems at work. With sensitivity to oil from engines and to the grey wind bending the dried grass, the director captures, with his extraordinary empathy, all the feelings and confusions of the young man growing up without his father. The still-present quick camera of the documentary, having been made for lots of years, records the strange and immature burn-out, loafing around, the long time of half-empty days, when indifference and revolt enter together into the outer form of all objects. The outskirts are the scenes of youth going through experience that every day has its own end, that all objects and actions have their delimitations and that it is not possible to stay two times at one place and at one time. The director, Didier Nion, worked as an assistant camera in cooperation with Claude Sautet and Luc Besson and his remarkable documentary film can evoke memories of the documentaries about workmen made by Darden brothers or of the amorous intrigues of the heroes in the Eric Rohmer's documentary

Director: Didier Nion | Photography: Didier Nion
Editor: Catherine Zins | Sound: Pascale Mons
83' | 35mm | colour

Mille et Une Films | 11 Rue Denis Papin 35000 Rennes France |
T: 0033 2 23 44 03 59

Lidé z Angkoru

Les gens d'Angkor

The People of Angkor

*Dobré dílo | Opus bonum
Francie | France 2003*

Angkor: komplex chrámů, klášterů, sídelních měst, citadel a vodních nádrží v severozápadní Kambodži, památka vyspělosti a bohatství Khmerské říše. V architektuře, vycházející z hinduismu i buddhismu, se odráží kosmologická symbolika i astrologické výpočty. Stavby složitých půdorysů symbolizovaly především vztah mezi panovníkem a božskou mocí. Patnácté století přineslo zánik říše a město skryl neproniknutelný deštný prales – kořeny mohutných stromů drží stavby pohromadě a současně je drtí. Film zachycuje současnost v Angkoru. Dělníci navazují na dávnou práci rukou, znovu skládají roztroušené kameny, obnovují kláštery starověkých Khmerů, jejich práce je chvalozpěvem na lidské dílo, poctou mýtu stvoření světa. Kameny jsou pamětí krve dávné historie i nedávného krvavého řádění rudých Khmerů. V chladném ranním světle se mniši modlí na prazích chrámů.

Angkor: a complex of temples, monasteries, residential cities, citadels and water tanks in the Northeast Cambodia, the landmark of adulthood and richness of the Khmer empire. The cosmology symbolism as well as astrology results are reflected in the architecture originating in Hinduism and Buddhism. Buildings of complex ground plans symbolized mainly the relationship between the monarch and the God's power. Fifteenth century brought an end of the empire and the city was covered by impenetrable rain forest – the roots of its great trees hold the buildings together and crush them at the same time. The film records the life in Angkor today. The workers connect to the former handwork, they again put together the straggly stones, restore the monasteries of ancient Khmers. Their work is the praise to the human work, honor to the myth of world creation. The stones are the memory of ancient history as well as the recent bloody spree of the red Khmers. In the cold morning light, the monks are praying at the doorsteps of the temples.

Director: Rithy Panh | Photography: Prum Mesar | Editor: Marie Christine Rougerie, Jsaselle Roudy | Music: Marc Marder
90' | beta SP | Colour

ARTE France | 4 Avenue de le Europe | 94366 Bry-Sur-Marne |
Cedec - France | T: 0033 149 832 000 | mgautard@ina.fr

De lana caprina

De lana caprina

De lana caprina

Dobré dílo | Opus bonum

Rusko | Russia 2003

Nikdo z nich si už nevpomene, jak se jejich předci ocitli v srdci Sibiře. Ale stejně jako oni chodí každý pátek do mešity, o sobotách vaří pelmeně a v neděli se setkávají v jediném místním obchodě. Nejdůležitějším zvířetem je koza. Je symbolem domova podobně jako písničky amerického zpěváka Sinatry. Poslouchají je už půlstoletí, gramofonovou desku přivezl z války dědeček malého vypravěče. Nikdo nerozumí slovům až na něj. Učí se anglicky a věří, že jednou odejde do světa, aby podal zprávu o ruské vesnici muslimského vyznání, kde naslouchají Sinatrovi americkému snu. Přírodní film lyrických obrazů o bizarní harmonii zdánlivě neslučitelných prvků, o svérázném prostředí, viděném očima dítěte a popisovaném jeho citlivými postřehy.

None of them can remember, how their ancestors came to Siberia. However, same as them, they go to the mosque every Friday, they cook pelmeně on Saturdays and meet at a local shop on Sundays. The most important animal is a goat. It is the symbol of home similar as songs of the American singer Sinatra. They listen to them for a half-century already. The LP was brought from war by the grandfather of the small narrator. No one understands the words, except him. He is learning English and believes that one day he will go to the world and will be telling stories about a Russian village with Muslim religion, where they are listening to the Sinatra's American dream. A natural film of lyric pictures about bizarre harmony of seemingly incompatible parts, about peculiar environment, seen through the eyes of a child and described in his sensitive observations.

Director: Elena Sorokina | Photography: Michael Evdokimov

Editor: Timur Vaulin | Sound: Alexandr Zakrevsky,

Alexandr Aznaurov

24' | 35mm | black & white

Glossa-film | 1-st Rizskiy bystreet, 2-4-64, 129626 Moscow |

Russia | glossa_f@yahoo.com

Věčná krása

Ewige schönheit

Eternal Beauty

*Dobré dílo | Opus bonum
Německo | Germany 2003*

Střihový esej zkoumá estetiku národně socialistického filmu. Naladění nacistické Třetí říše je připomenuto jejími vlastními obrazy. Obsáhle komentované výňatky z převážně dokumentárních filmů chronologicky sledují období 1918–1945. Autor z archivu vyjímá příznačné obrazy, východiskem je mu estetický detail, pozadím pak jistá intimní paměť filmů o sobě. I dějiny kinematografie musí akceptovat vztah filmu k tomu, kdo jej používá, či vztah mezi ním a tím, co oslavuje. Lupa autorské koláže dovoluje vidět zvětšeniny paměti filmů prosáklých idejmi tisícileté říše, užívání forem a výrazů jí vlastních, estetického šumu jejich neviditelných všedních dní, dokonale vymazávajících mravní intuici, kdy umění samo se stalo příznakem ztráty vkusu, svědomí a morálky.

A montage essay examines the aesthetics of the National Socialist film. The sentiment of the Nazi Third Reich is investigated in terms of its own image making. Chronologically sequenced excerpts of mostly documentary films with an extensive commentary monitor the period of 1918–1945. The author selects typical images from the archive, based on the aesthetic detail on the background of the intimate memory the films have. Even the history of cinematography must accept the film's special relation to those who use it, or a relation between them and what it commemorates. The magnifying glass of the author's collage allows to see the blowups of films' memories saturated with ideas of the millennial empire, the use of forms and expressions of the typical aesthetical hiding of invisible ordinary days, perfectly erasing the moral intuition when the art itself became a sign of the lost taste, conscience and moral.

Director: Marcel Schwierin
Editor: Christoph Girardet
90' | digibeta, 16mm | black & white, colour

Marcel Schwierin | Chausseestr. 11, 10115 Berlin, Germany |
T: 0049 30 7814430 | F: 0049 30 7806640 | marcel@schwierin.de |
www.schwierin.de

Harpuna

Osti

Spear

*Dobré dílo | Opus bonum
Chorvatsko | Croatia 2004*

Lod' klouže do tmy. Uplyne mnoho času, než se objeví kořist. Moře ji ještě před rybní schovává. Časem lovu je noc, jen ostré světlo proráží vodu, hledá obrys pohybu, stopu mořského živočicha, který má být uloven. Ulovit znamená vnořit se do cizího těla. Chapadla se prázdň rozprostírají ve vzduchu, nemají co nahmatat – v umírající květině se před očima rybářů završuje příběh moře. Bizarnost a sugestivita nočního lovu vyplývá z přísného soustředění se na událost samu, bezohledně k jakýmkoli dramaturgickým okrajům. Film je vyvážen z rozptýlujících vztahů, mlčí odpoután od všech pozadí. Shromážděný materiál je až ceremoniálně působivý v prostém pozorování tajemství lovu, kdy dramatické plyne z estetiky formálně hraniční dokumentace jedné noci lovu chobotnic.

A ship is slipping into the dark. There is a lot of time gone by till a prey appears. The sea takes her shelter from the fishermen. The night time is the right moment for fishing, only an intense light goes through the water looking for the outlines of movement, for a trace of a sea animal which is to be caught. To catch means to get sunk into a someone else's body. The tentacles emptily spreads out in the air, they have nothing to touch – the sea story finishes itself in a dead flower in front of the fishermen's eyes. The quaintness and evocativeness of night fishing arise from the attentive concentration on the event itself, with no regard to any dramaturgy limitations. The film is relieved of any disturbing relations, it is silent being unbound of all backgrounds. The gathered material is almost ceremonially impressive in simple observation of the mystery of fishing, when dramatic events result from the aesthetics of a formally threshold documentation of catching an octopus one night.

Director: Tomislav Šango | Photography: Boris Poljak
Editor: Goran Guberović
34' | beta SP | colour

Studio Guberović d.o.o. | Tome Matica 17, Zagreb, Croatia |
T: 385 295 0571 | F: 00385 299 5886 | studio-guberovic@zg.htnet.hr

Majitelé ničeho

Duenos De Nada

Owners of Nothing

*Dobré dílo | Opus bonum
Španělsko | Spain 2003*

Pětiletá Fatima skoro nevidí. Velká část jejího života se odehrává ve skvrně, která vzdaluje věci. Jenom ve škole získává svět jasné obrysy. V zásuvce učitelky totiž leží největší poklad: modré brýle s tlustými skly. Na konci každého školního dne je ale Fatima musí vrátit. Holčička žije na okraji Sevilly v El Vacie, jedné z nejstarších chudinských čtvrtí Evropy, poslepané z nízkých domků a otlučených karavanů. Jeden z nich obývá společně s rodiči, krysami a šváby. Chudoba je určující, zakládající a kvalifikující dimenzí všech výpovědí filmu. Chudoba je apriorní podmínkou poznání, je mezí, která všechno další poznání teprve umožňuje. Už by se zdálo, že je chudoba jen sobě samé vyhrazená, nám nedostupná, ale snímek debutujícího režiséra přesvědčuje o opaku: poetická kamera, prostě přítomná, jako by existovala už za hranicí lidského údělu.

Five-year-old Fatima is almost blind. Most of her life is happening in an unclear mist, in a stain, which makes things look far away. The biggest treasury of hers lies in her teacher's drawer: blue glasses with thick glasses. At the end of each school day, she must return them. Fatima lives in the periphery of Seville, in El Vacie, one of the oldest poorish quarters in Europe, composed of low houses and chipped caravans. In one of them, the girl lives with her parents, rats and cockroaches. The poverty is a priory condition for knowledge; it is the borderline, which only allows further knowledge. It would seem, that poverty is only for its own, not available to us, but the picture of the debuting director convinces us of the contrary: the poetic camera is simply just present, as it would be existing behind the borderline of people's destiny.

Director: Sebastian Talavera Serrano
Photography: Sebastian Talavera Serrano, Carlos Hemo
Editor: Sebastian Talavera Serrano
Sound: Sebastian Talavera Serrano
47' | beta SP | colour

Documania | Auda de la Industria 6 | 28760 Tres Cantos Madrid |
Spain | T: 034 610 44 59 40

V krasu

Im Karst- Auf Den Inseln Cres Und Lošinj

The Karst

*Dobré dílo | Opus bonum
Německo | Germany 2004*

Cres je srdcem chorvatských ostrovů v Kvarnerském zálivu, Claudio Magris ve svých Mikrokosmech popisuje Kvarner jako místo setkání vzdušného světa Benátek a těžkopádné kontinentální střední Evropy. Pobřeží je sice vyhledáváno turisty, ale v horách žijí jen staří lidé, divocí jako ovce, které chovají. Snímek je portrétem muže, jemuž je ostrov prahem života, kamenná hráz je pak dokumentaristovi příležitostí soustředit pozornost k vnitřním polohám hrdinova prožívání světa. Lyrická výpověď filmu spojuje názorné detaily hrubého ostrovního života s abstrakcemi duchovní sféry, které vyvolávají. Z koloběhu přírody vytváří podobenství, jež nejsou pouhým popisem, neboť se vždy snaží pronikat hlouběji pod vnější jevy věcí. Pro rytmus je podstatná tvářnost ostrova, neboť jeho jazyk je vším, čím je film.

Cres lies in the heart of Croatian islands in Kvarner bay. Claudio Magris describes Kvarner in its Microcosms as a meeting point of the aerial world of Venice and the heavy-footed continental Central Europe. And while the coast is a popular tourist destination, the mountains are inhabited only by old people, wild as sheep they breed. The film is a portrait of a man to whom the island became a threshold of his life; a stone dam allows the filmmaker to focus on the inner side of the hero's life experiences. A lyrical tune of the film unites the illustrative details of the rough life on the island with the abstract notions of the spirits evoked by them. The parable created based on the cycles of the nature does not only describe, but it tries to penetrate deeper under the outer surface of things. The nature of the island is very important for the rhythm of the film, as its language is all that the film is.

Director: Boris Tomschiczek | Photography: Ralph Bättschmann
Editor: Knut Karger | Sound: Knut Kerger
59' | 16mm | colour

Hochschule für Fernsehen und Film München | Natalie von Lambsdorff | Frankenthalerstr. 23, 81539 München, Germany | T: 0049 089 689 57 448 | F: 0049 089 689 57 449 | festival.vertrieb@hff-muc.de | nathalie.lambsdorff@hff-muc.de

Domácí násilí 2

Domestic Violence 2

Domestic Violence 2

Dobré dílo | *Opus bonum*
USA 2003

Po prvním dílu projektu Domácí násilí, v němž nás režisér přivedl do největšího útočiště pro ženské oběti a jejich děti na Floridě, zachycuje jeho pokračování soudní stání řešící konkrétní případy. Ve třech soudních síních se setkáváme s útočníky i oběťmi, soudci se ze změní tvrzení obou stran sporu pokoušejí odvodit fakta a převést je na zákon. Film charakterizuje opět rozlehlý prostor pro všechna echa tématu, vyloučení komentáře, rozhovorů či hudby. Více než sto hodin natočeného materiálu zhušťuje Wiseman do průzkumu dvou oblastí: fenoménu domácího násilí vlastní intimní instituci manželství a instituce soudu. Emoce prosívá mechanismus soudní moci, výpovědi obou stran o události proměňuje na zápis, z šablony zákona pak vychází rozsudek, pokoušející se stanovit míru utrpení a odpovědnosti. Zákon reprezentovaný mocí soudů se stává platformou pro všechny aspekty psychologické reality.

Following the first part of the *Domestic Violence* project, in which the director took us to the largest asylum for female victims and their children in Florida, its sequel shows the follow-up in the courtroom – proceedings dealing with the actual cases. We meet the assailants and their victims in three courtrooms, with the judges trying to find their way through tangled assertions from both sides, and derive facts from them and transfer them to laws. The film is again characterised by a vast space ready for all echoes of the topic, lacking commentary, interviews or music. Wiseman compresses more than a hundred hours of footage into the survey of two phenomena: the domestic violence typical of the intimate institution of marriage and the institution of court. Emotions are sifted through the court power mechanism, testimonies of both sides are transformed into records, the legal template then utters the sentence trying to determine the level of suffering and responsibility. The law represented by the court power becomes a platform for all aspects of psychological reality.

Director: Frederick Wiseman | Photography: John Davey
Editor: Frederick Wiseman | Sound: Frederick Wiseman
160' | 16mm | colour

Zipporach Films | Frederick Wiseman | One Richdale Avenue #4,
Cambridge, Massachusetts 02140, USA | T: 617 576 3603 |
F: 617 864 8006 | info@zipporach.com

quadro quadro quadro

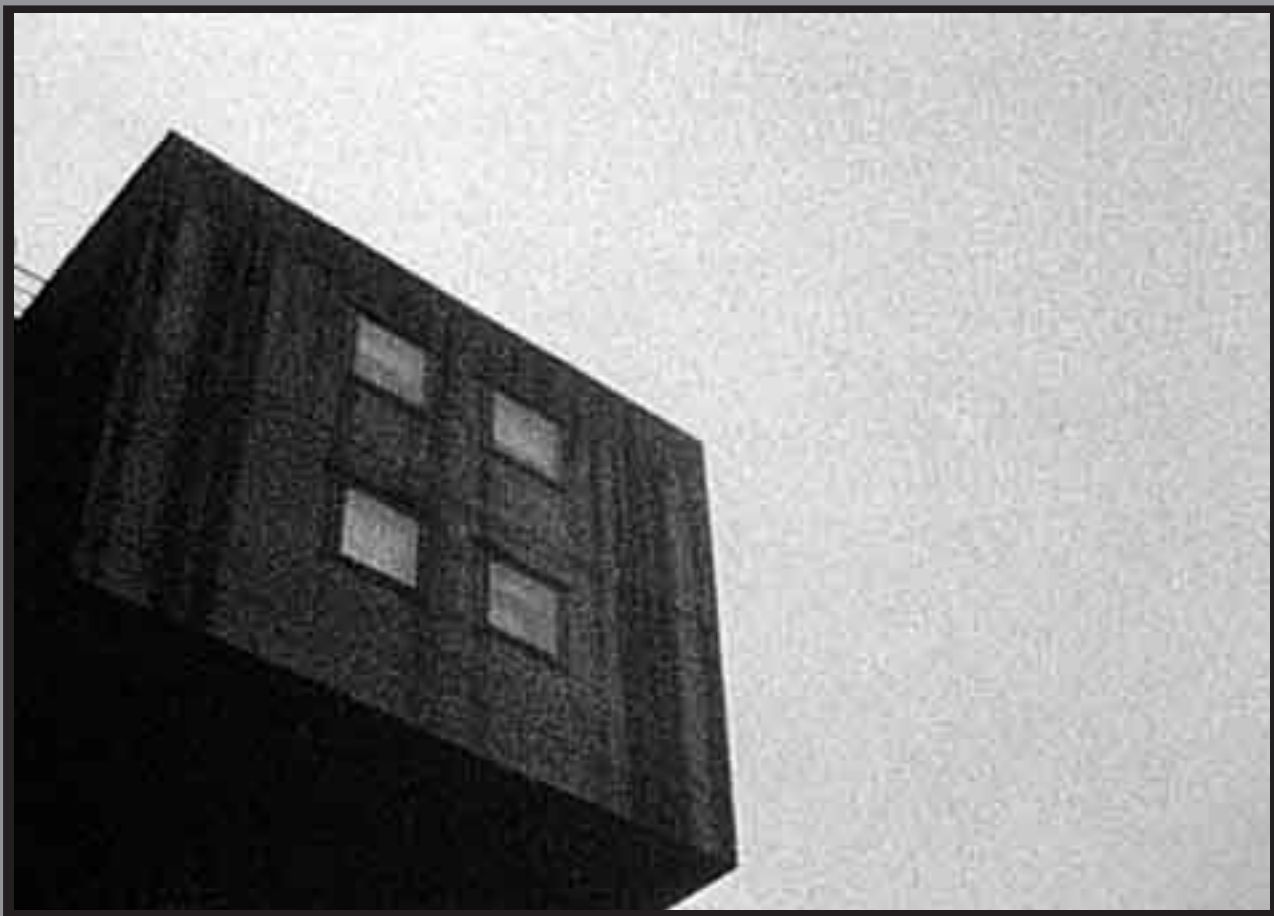
*Dobré dílo | Opus bonum
Rakousko, Itálie | Austria, Italy 2002*

Video quadro je filmovým portrétem monumentálního činžovního domu z šedesátých let v italském přímořském městě Terstu. Jeho impozantní struktura, navržena ve tvaru čtverce, se tyčí na kopci nad městem. Stavba ztělesňuje myšlenky své doby, přinášející v sociální utopii holé betonové struktury bez jakéhokoli stupňování. Materiál a struktura stavby slouží jako prvky, sjednocující její filmovou interpretaci. Zastavěný prostor je zobrazen ve filmovém čase. Režisérka a architektka Lotte Schreiber klade vedle sebe dva materiály, odkrytý beton a sklo proti super8 metráži a digitálnímu videu. Snímek doplňuje výrazný elektronický soundtrack Stefana Nemétha.

The video quadro is a film portrait of a monumental 1960s apartment block built in the Italian coastal city of Trieste. This imposing structure, laid out in the shape of a square, floats on top of a hill overlooking the city. This edifice embodies its period's ideas of a social utopia in a bold concrete structure without any scale. Its material and structure serve as elements which unite the filmic interpretation. Constructed space is manifested in filmic time. Artist and architect Lotte Schreiber juxtaposes two materials, exposed concrete and glass, against super8 and digital video. Together with the intense electronic soundtrack by Stefan Neméth.

Director: Lotte Schreiber | Photography: Lotte Schreiber, Dariusz Krzeczek, Norbert Pfaffenbichler | Music: Stefan Nemeth
10' | beta SP | black & white, colour

Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,
1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |
office@sickpackfilm.com | www.sickpackfilm.com

I. E. [site 01—sole eolie]

I. E. [site 01—sole eolie]

I. E. [site 01—sole eolie]

*Dobré dílo | Opus bonum
Rakousko, Itálie | Austria, Italy 2004*

Stromboli se objeví na krátký okamžik, jakoby je záblesk vytáhl z temnoty, do nějž se opět ponoří. Poté se přiblížíme k ostrovům. V jejich filmovém zobrazení se střetává pohyb a nehybnost stejně jako použití Super8 materiálu a videa. Krajina je prozkoumávána smyslovými vjemy, sama představuje estetický objekt. Statické a přesně rámované záběry sopky a ostrova na Super8 vytvářejí dojem jemné krásy v souladu s pravidly krajinomalby. Vířící video nahrávky jsou naopak charakterizovány přímostí, subjektivním pohledem a fyzickým aspektem obrazů. Tyto protichůdné pohledy na dané místo jsou svázány do přísně metrické struktury – subjektivní a fascinující kartografie krajiny se vynořuje z jejich konfrontací a asociací.

Stromboli appears briefly, as though lifted by a flash from out of the darkness into which it once again disappears. We then approach the islands. In their cinematic representation, movement and motionlessness collide as do the materiality of Super8 and video. The landscape is studied as a sensual experience, but also as an aesthetic object of representation. The static and strictly framed Super8 recordings of the volcano, the sea, and the island, construct a sublime beauty in accordance with conventions of landscape painting. The turbulent video recordings, on the contrary, play with an apparent directness, with a subjective gaze and the physicality of the images. These contradictory views of a given topography are tied into a strictly metric structure – the subjective and fascinating cartography of the landscape arises from their confrontation and association.

Director: Lotte Schreiber | Photography: Lotte Schreiber
Editor: Lotte Schreiber | Music: Stefan Nemeth
8' | beta SP | black & white, colour

Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,
1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |
office@sickpackfilm.com | www.sickpackfilm.com

tx—transform

tx—transform

tx—transform

Dobré dílo | Opus bonum

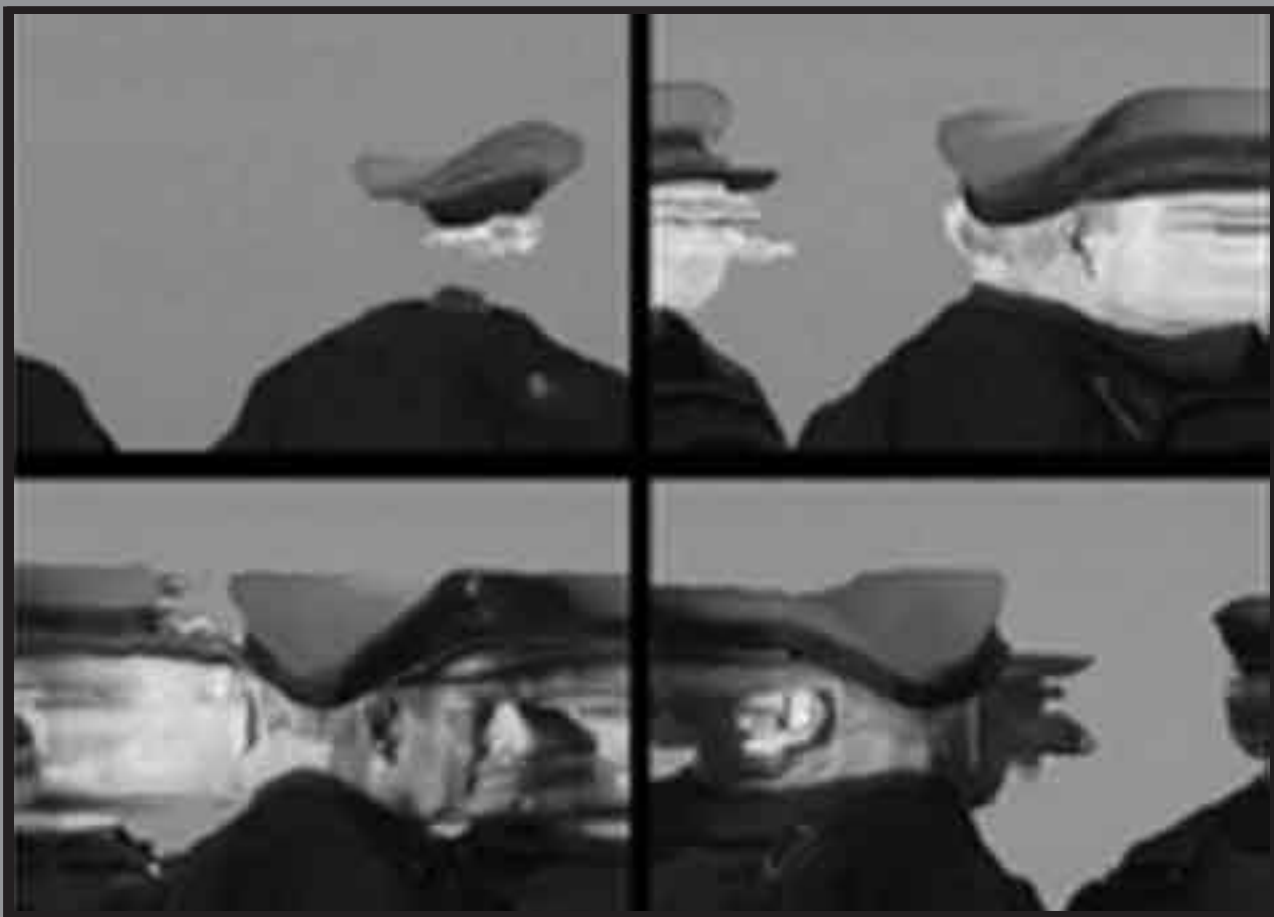
Rakousko | Austria 1998

Inspirován vzorcem z teorie relativity zhušťuje „tx—transform“ její podstatu a novou filmovou techniku „tx—transformace“ do filmu. Narativní podoba textu pokračuje v obrazech, jimž dává estetickou kvalitu jedinečný způsob pohybu časoprostorem. Muž po zásahu kulkou padá mrtev; vlak jede nocí, ve stejnou dobu, různými stavy existence.

Inspired by an equation on the theory of relativity, “tx—transform” compresses the concurrence of the substance and science of the theory and the new filmic technique of “tx—transformation” into a film. The narrative character of the text continues in images which are given their aesthetic quality by a unique type of movement through space and time. After being hit by a bullet, a man falls to his death; a train travels into the night, at the same time, through various states of being.

Director: Martin Reinhart, Virgil Widrich
5' | 35 mm | black & white

Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,
1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |
office@sickpackfilm.com | www.sickpackfilm.com

Copy Shop

Copy Shop

Copy Shop

*Dobré dílo | Opus bonum
Rakousko | Austria 2001*

Několik prvních scén stačí Widrichovi k tomu, aby ukázal narůstající zmatek hrdiny, a aby postupně prohloubil nejistotu pocíťovanou diváky. Tím, že šikovně střídá určité záběry – jako když se objektivní záběr náhle změní v subjektivní pohled – dohání hlavní postavu do paranoidního stavu a zamlžuje konvenční vyprávěcí postupy a způsoby identifikace. Zrnité černobílé obrazy a zvuková stopa, obsahující výhradně hudbu a zvukové efekty, dávají filmu groteskní příchut, jakoby šlo o přepis kafkovského scénáře, v němž se zmizení veškeré původnosti díky násobením médií ohlašuje ironickým způsobem. Film to reflektuje z jiného úhlu už tím, že začíná procesem výroby: obrazy původně natočené na videu byly překopírovány na počítači a poté opět snímány animační kamerou.

The first few scenes are sufficient for Widrich to show his hero's growing confusion, and to gradually deepen the bewilderment felt by his audience. By skillfully altering certain shots—such as when an objective shot suddenly moves into a subjective point-of-view—and driving a fable into a state of paranoia, he blurs conventional narrative techniques and modes of identification. Grainy black-and-white images and the soundtrack, which comprises solely music and sound effects, give Copy Shop a grotesque flavor, something of a pastiche of a Kafkaesque scenario in which the disappearance of all originality thanks to the various media is announced with a hint of irony. The film reflects this from the other direction by starting with the production process: originally shot on videotape, the images were printed out on a computer and then shot again with an animation camera.

Director: Virgil Widrich | Photography: Martin Putz
Střih: Virgil Widrich | Sound: Alexander Zlamal
Music: Alexander Zlamal
12' | 35 mm | black & white

Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,
1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |
office@sickpackfilm.com | www.sickpackfilm.com

Fast Film

Fast Film

Fast Film

*Dobré dílo | Opus bonum
Rakousko, Lucembursko | Austria, Luxembourg 2003*

Polibek, šťastný pár. Žena je ale unesena a muž se ji vydává zachránit. Dramatická záchranná akce plná divokých honiček může začít. Povrchem vypráví Fast Film jednoduchý příběh. Vtip je v tom, že všechny scény byly převzaty z 300 jiných děl, reprezentujících celou historii filmu. Tento počet také odpovídá množství záměn identity, které hrdinové podstoupí. Podobně jako Copy Shop vystupuje i tento film do popředí díky výjimečné technologii, jíž byl vyroben. Bylo použito více než 65 000 papírových kopií jednotlivých obrazů. Poté, co se z nich poskládaly tisíce objektů, byly složeny do souhrnných statických výjevů, vyfotografovány jednoduchým digitálním aparátem a jeden za druhým vloženy do počítače.

A kiss, a happy couple. But then, the woman is kidnapped, and the man sets off to save her. A dramatic rescue story full of wild chase scenes begins. On its surface, Fast Film tells a simple story. The catch is that all its scenes were taken from 300 different works produced in the course of film history, which is also the number of identity changes its heroes undergo. But as in Copy Shop, the extraordinary technology used during production is the first thing that stands out about Fast Film. No less than 65,000 paper printouts of individual images were employed. After being folded into thousands of objects such and arranged in complex tableaux, they were photographed with a simple digital camera and loaded into a computer image by image.

Director: Virgil Widrich | Kamera: Martin Putz | Editor:
Virgil Widrich | Sound: Frédéric Fichetef | Animation:
Walter Rafelsberger, Alexandra Pauser, David Peischl, Mario
Waldhuberm, Carmen Völker, Vinh—San Nguyen, Gernot Egger,
Michael Lang, Markus Loder—Taucher, Gerald Zahn, Christian

Ursnik
14' | 35 mm | colour

Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,
1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |

O rok později / Im Leo / Znovu obraz

One year later / Im Leo / Picture again

One year later / Im Leo / Picture again

*Dobré dílo | Opus bonum
Rakousko | Austria 2003*

O ROK POZDĚJI Jemný seizmograf road movie ukazuje stav americké společnosti po 11. září. Autorův experimentální výlet po západním pobřeží zachycuje asociativní paměť rádiového vysílání v den výročí teroristického útoku. 8mm cesta mezi Hollywoodem, Las Vegas a San Franciscem spojuje prezidentskou řeč, výpovědi přímých účastníků, pietní proslovy, reklamní spoty, celý vnitřní nepokoj státu. Film symbolicky končí v Monument Valley, kde dodnes žijí potomci kmene Navajo, oběti dávné bílé rozpínavosti. I v indiánské rezervaci vlají americké vlajky spuštěné na půl žerdi. / **IM LEO** Postava v červeném stojí v otevřeném prostoru a v ruce drží zrcadlo. Výjev můžeme pozorovat do chvíle, než vše překryje ostrý odraz slunečního jasu. Pojednání o slunečném vymazání obrazů. / **ZNOVU OBRAZ** O duši obrazu. Mnutí materiálu, ukazující toliko siluety lidí, průhledné a jemné, pouhé filmové přeludy. To filmový materiál přebírá podobu těla, jen on dokáže mít stříbřité vlasy, navěky zachované.

Director: Niki Lerch | Photography: Niki Lerch | Editor: Niki Lerch
Sound: Niki Lerch
17' | beta SP | colour
Director: Miriam Bajtala
2' | beta SP | colour

ONE YEAR LATER Road movie presents fine seismograph of situation of American society after September 11. Author's experimental trip along the West coast records associative memory of a radio broadcasting on the anniversary day of the terrorist's attack. 8mm trip between Hollywood, Las Vegas and San Francisco is connected by president's speech, testimonies of the direct participants, celebration speeches, commercials, total inner unrest of the state. The film symbolically ends in Monument Valley, where the descendants of the Navajo tribe still live today, the victims of ancient white expansionism. Even in the Indian reservations, they have American flags hanging half the flagpole/ **IM LEO** A person in red is standing in an open space and is holding a mirror in her hand. We can watch the picture until everything is covered by bright sunshine reflection. About the sunshine deleted pictures. / **PICTURE AGAIN** About the soul of a picture. A jerk of material, showing only silhouette of people, lucent and fine, only film illusions. The film material is taking on the form of a body; only the film material can have silver hair, preserved forever.

Director: Linda Christanell
11' | 16mm | black & white, colour
Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,
1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |
office@sickpackfilm.com | www.sickpackfilm.com

Cestovatelské povídky / Bez názvu / Koupající se

Traveller's Tales / O. T. / Die Badenden

Traveller's Tales / Without a title / The Bathers

*Dobré dílo | Opus bonum
Rakousko | Austria 2003*

CESTOVATELSKÉ POVÍDKY Jako proměna proměn je budován cestovatelský snímek, který střihem komplexně rozpo-
hybovává námětovou strnulost vlastní německé cestopisné
produkci sedmdesátých let. Statické záběry pouštních kočovní-
ků či póz cestovatelů jsou nově aktivovány, vivisekci a záměnu
kontextů etnografické suroviny doplňuje moderně zpracovaný
exotický zvuk. Autobiografické přiznání vášně k cestě a obecné
autorovo promýšlení smyslu kočovnictví dává experimentu
esejistický rám. / **BEZ NÁZVU** Čtyři vizuální struktury. Záznam
živé akce prochází digitálním zpracováním, proměny barev
a pigmentace rozšiřují možnosti filmu o nové výtvarné dimen-
ze. / **KOUPAJÍCÍ SE** Groteskní abstraktní tanec, připomínající
struktury Stana Brakhage. Žena se dává vodě, idylicky se kou-
pe v hudbě. Vzápětí ale musí zápasit s beztvarem skvmnou. Na
pomoc se jí ještě vydává manžel. Film ale už začal požírat sám
sebe. Parafraze impresionistických plavců, proměněná šrafová-
ním, trhlinami a odlupující se kůrou filmu. /

TRAVELLER'S TALES This traveler's movie is build as a change
of changes, which by editing, complexly works the theme stiff-
ness of own German traveling production of the 70's. Static
pictures of desert nomads or a pose of travelers are newly acti-
vated, the vivisection and change of context of the ethnographic
raw material supplements modernly prepared exotic sound.
The essayistic frame gives to this experiment an autobiographi-
cal testimony of passion for trip and general author's thinking
about the sense of nomad life. / **WITHOUT A TITLE** Four visual
structures. A record of live action is digitally mastered; changes
of colors and pigmentation broaden the possibilities of film by
new art dimension. / **THE BATHERS** Grotesque abstract dance
resembles structures of Stan Brakhage. A woman is giving her-
self to the water; she is peacefully bathing in music. Shortly, she
must fight the shapeless stain, her husband is coming to help
her, but the film has already started to eat itself. The paraphrase
of impressionistic swimmers changes by shading, breaks and
peeling off the bark of film. /

Director: Tim Sharp | Editor: Tim Sharp
13' | beta SP | colour
Director: Thomas Steiner
8' | beta SP | colour

Director: Johannes Hammel | Editor: Johannes Hammel
4' | beta SP | colour
Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,
1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |
office@sickpackfilm.com | www.sickpackfilm.com

Slátanina / giuliana 64:03 / Structural Filmwaste. Dissolution 1, 2

Patchwork / giuliana 64:03 / Structural Filmwaste. Dissolution 1, 2

Patchwork / giuliana 64:03 / Structural Filmwaste. Dissolution 1, 2

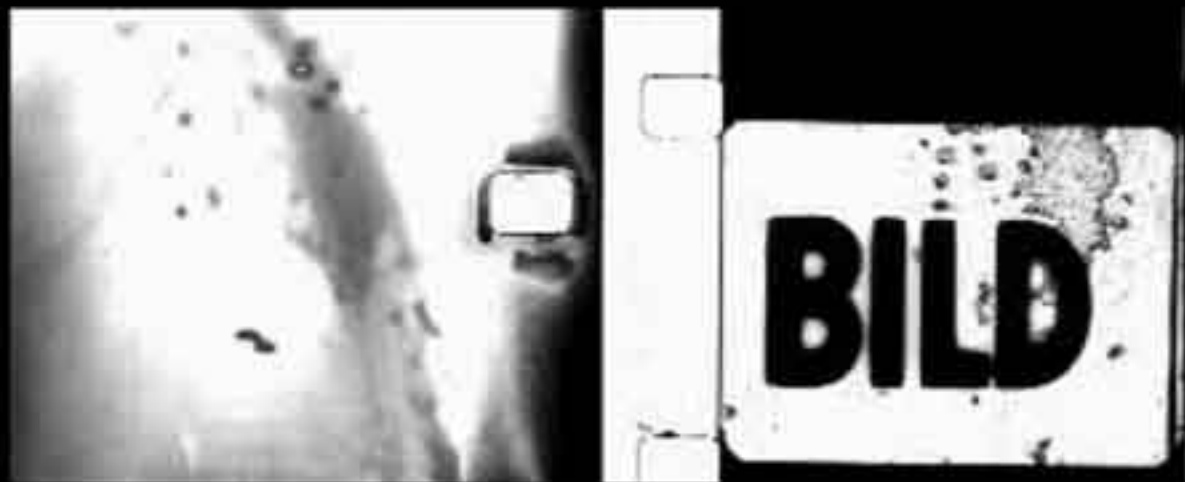
*Dobré dílo | Opus bonum
Rakousko | Austria 2002–2003*

SLÁTANINA Vrstvení obrazu v obraze, zpočátku jen neznatelné překrývání, které definitivně mění původní zprávu. Umělec generuje vrstvy v počítači, dílo se rozpadá v jiné, maskujíc se havárií počítače nebo softwaru. Slátanina popisuje cestu napříč budovou, ale to je srozumitelné jen krátce. Vzápětí je obraz překryt neproniknutelnou hradbou zpočátku beztvarych pixelů. Splývají, proměňují se, vytvářejí geometrické tvary. Umíme je pojmenovat, ale svět zůstává viditelný jen částečně. / giuliana 64:03 Na bílém pozadí se hromadí černé pravoúhelníky, postupují z levého kraje obrazu. Srážejí se, posouvají, vytvářejí povrch. Jen s obtížemi rozeznáváme, že tu může být skrytá žena. Tělo bez obrysů se slučuje s abstraktními formami. Tvář se rozpojuje v detailech, nabízí se jako nikdy nedokončený obraz a mizí v černé. / Structural Filmwaste. Dissolution 1, Structural Filmwaste. Dissolution 2 Dědictví strukturálních experimentů Kurta Krena a zároveň polemika s metodami předchozí generace rakouské filmové avantgardy. Obraz s ikonicky pojmenovatelným obsahem se fázíje do rytmických sekvencí základních prvků filmu. Nápis BILD: písmo, nejdůležitější identifikace neviditelného.

Director: Kurt A. Pirk | Photography: Kurt A. Pirk | Editor: Kurt A. Pirk
3' | beta SP | colour
Director: Michaela Schwentner, Didi Bruckmayr
3' | beta SP | black & white

PATCHWORK Layered picture in picture, at the beginning only light layering, which definitely changes the original message. An artist generated layers in the computer; the work is falling apart in other, covering by the break down of the computer or software. Patchwork describes the trip through the building, but this can only be understood shortly. Immediately, the picture is covered by impenetrable barrier of shapeless pixels. They merge, change, create geometric shapes, which we can designate, but the world stays visible only partially. / giuliana 64:03 On a white background, the black rectangles are piling up, they are coming from the left corner of the picture. They are crushing, moving and create surface. It is difficult to recognize, that a woman can be hidden in the shape of the surface. A body without an outline is merging with abstract forms. The face is splitting in details, it is offered as never finished picture disappearing in black. / Structural Filmwaste. Dissolution 1, Structural Filmwaste. Dissolution 2 the heritage of structural experiments of Kurt Kren and at the same time a polemic with the methods of the previous generation of Austrian film avant-garde. The picture with iconic designation of contents is phasing into rhythmic sequences of the basic film elements. Title BILD: script, the most important identification of the invisible.

Director: Siegfried A. Fruhauf | Sound: Jürgen Gruber
3,30' | 4' | beta SP | black & white, colour
Sickpack Film | Neubaugasse 45|13, P.O.Box 197,
1071 Wien, Austria | T: 00431 526 09 90-0 | F: 00421 526 09 92 |
office@sickpackfilm.com | www.sickpackfilm.com

idfa.europe.doc

Británie

Britanya

Britain

idfa.europe.doc
Nizozemí | Netherlands 2003

Uprchlíci, kteří na své cestě do Británie uvízli ve francouzském přístavu Calais. Mladá muslimka je už rok na cestě z Iráku. Za cestu zaplatila víc než 6000 dolarů, zadlužila se celá rodina. Společně s dalšími strávila měsíc ve vězení jako ilegální uprchlík, nakonec policie rozhodla o její deportaci. Po více než roce skončila naděje na lepší budoucnost, zahalená dívka nesmí pokračovat v cestě, zatímco její rodina netrpělivě čeká na splacení dluhu. Marjoleine Boonstra: Chci natáčet s pocitem, že lidé před kamerou jsou mí přátelé, kterým se stalo něco nedobrého. Nechci je ukazovat jako stádo na útěku, jak se často děje v „novinářských filmech“. V dokumentu kladu svým hrdinům, konfrontovaným s jejich vlastním obrazem v zrcadle, jedinou otázku: Můžeš popsat svou tvář?

Refugees on their way to Great Britain got stuck in the French port of Calais. A young Muslim woman has been on her way away from Iraq for more than a year. She paid over 6,000 dollars for her journey; her whole family is in debt. She spent a month in prison together with the others as an illegal refugee, and, finally, the police decided that she should be deported back to Iraq. Her hopes for a better future vanished after more than a year; the veiled girl cannot continue, while her family is waiting impatiently for her to pay back the money. Marjoleine Boonstra: I want to shoot with the feeling that the people in front of the camera are my friends who had a bad experience. I don't want to show them as a fleeing herd, as it often happens in 'journalistic' films. I ask the heroes of my document, confronted with their own reflection in the mirror, a single question: Can you describe your face?

Director: Marjoleine Boonstra | Photography: Tinus Holthuis
Editor: Menno Boerema | Sound: Flip van den Dungen
35' | video | colour

Bas Vroege for Paradox | PO Box 113 | 1135 ZK Edam |
Netherlands | T: 0031299 315 083 | server@paradox.nl

Dřevěné auto

Hout Auto

Wood Car

idfa.europe.doc
Nizozemí | Netherlands 2002

Road movie, které podle technologie, běžné převážně za druhé světové války, využívá k pohonu dřevo (dřevoplyn). Režisér se s vlastnoručně zkonstruovaným vozidlem vydává v létě do lesů východní Evropy (Albánie, Bulharsko, Ukrajina), zastaví se mj. v Černobylu a na podzim zamíří do Rumunska. Auto na dřevo je mu především iniciačním konceptem, jehož prostřednictvím poznává „dřevní“ život společenství okraje Evropy. Už za studií sestrojil bizarní velociped, s nímž procestoval Indii. Různorodé dopravní prostředky jej stále přitahují, pátrá po plánech vynálezů a měsíce věnuje znovuožívání dávných patentů. Záznamy těchto procesů spojuje do krátkých filmů, které prezentuje v rámci uměleckých instalací.

A road movie, which uses wood as fuel (wood gas) consistent with a technology, which was common mostly during World War Two. With his handmade vehicle, the director sets out for the woods of Easter Europe (Albania, Bulgaria, Ukraine), among others stops in Chernobyl, and in autumn continues to Romania. A wood-fuelled car is to him above all the initiatory conception through which the director gets to know the ancient life of the community at the suburbs of Europe. Already as a student he construed a bizarre bicycle on which he rode all over India. Different means of transport still attract him; he searches for plans of old inventions and spends months putting the ancient patents back to life. Recordings of these processes are then put together in short films and presented in artistic installations.

Director: Joost Conijn | Photography: Wiro Felix
Editor: Chris Van Oers | Sound: Hens Van Rooij
30' | video | colour

Channel 4 International | 124 Horseferry rd. | London SW1P 2TX |
England (UK) | www.c4international.com

Vesnický portrét: Přiblížení

Profils Paysans: L'approche

Peasant Profile: The Approach

idfa.europe.doc
Francie | France 2000

Svět soukromých hospodářů žije už jiným, přitlumeným životem. Jemný a mlhavý je dojem z filmu o rukou přitisknutých ke krajině, kdy si utváříme přesný obraz čehosi mizejícího a cítíme, že stárnoucí paměť vyprchává. Statickou kamerou snímá Depardon sedláky u stolů jejich domů. Všichni jsou již v pokročilém věku, ale nejsou s to dát sbohem své práci, také proto, že ubývá těch, kteří by hospodářství převzali. Ve středních výjevech zachycuje film chvění dnů, studená rána, starost o zvířata, cestu do kostela. Pětaosmdesátiletá selka z Les Cévennes se v místním dialektu dohaduje se sousedem o ceny a starý farmář z Haute-Loire ještě stále vyjednává o ceně krav. Důraz je kladen na slovo, výpovědi doplňuje autorův komentář přihlížející ustupujícímu životu sedláků. Režisér dlouho čekal, než jej farmáři přijali. Zpočátku cizinec je v závěru hostem, který se smí zúčastnit pohřbu jednoho z nich.

Director: Raymond Depardon | Photography: Raymond Depardon,
Beatrice Mizrahi | Editor: Roger Ikhlef, Sandrine Romet-Lemonne
Sound: Claudine Nougaret
98' | betacam | colour

The world of private peasants lives the different, softer life already. Fine and vague is the impression of the documentary film about hands pressed down to the countryside, when we are shaping up our ideas of something getting disappeared and we feel that the growing-old memory is vanishing. Depardon is filming the peasants at the tables of their houses by the still camera. They are all at an advanced age, but they are not able to say goodbye to their work also because of the fact that the number of those, who would take over the farms, are decreasing. In its moderate scenes, the documentary captures the days' vibrations, cold mornings, taking care of animals or the road to the church. An eighty-five year old peasant coming from the Les Cévennes area, speaking in local dialect, is bargaining about prices with her neighbour and an old farmer from the Haute-Loire district is still haggling over the price of his cows. The emphasis is put on a word, the utterances are completed by an author's commentary looking on the slowly-vanishing life of the peasants. The director had been waiting for a long time till he was accepted by the farmers. A stranger in the beginning becomes a guest in the end, the guest, who can take part in the funeral of one of them.

Claudine Nougaret for Palmeraie et Désert | 18 bis, rue Henri
Barbusse 75005, Paris France | T :+33 1 46337704 |
palmeraie.desert@wanadoo.fr

Power Trip

Power Trip

Power Trip

V roce 1999 získal americký nadnárodní koncern AES Corp. od gruzínské vlády místní společnost Telasi, která jako jediná v zemi vyráběla a distribuovala elektrický proud. AES-Telasi měla investovat do zastaralého rozvodného systému a dál zajišťovat dodávky elektřiny po celé Gruzii. Americký způsob řízení v nově nabytém podniku a zásahy do stávající nehybné organizace narazily na takřka nepřekonatelné překážky. Hlavní odběratelé elektřiny, chudí obyvatelé země, nechápali, proč by najednou měli za dodávky proudu platit víc. Film rámuje příběh režisérova kamaráda, který pro americkou společnost pracuje. Jeho očima vidíme střet kulturních hodnot, korupci a chudobu post-socialistického státu, klanové boje na různých úrovních, od odporu uvnitř podniku přes pouliční násilí až k politickému zákulisí, kdy opozici v podstatě vyhovuje, aby hlavní město Tbilisi bylo dlouhodobě bez proudu. Je to veselý film.

Director: Paul Devlin | Photography: Paul Devlin
Editor: Paul Devlin | Sound: Paul Devlin
85' | video | colour

In 1999, the American multinational concern AES Corp. acquired from the Georgian government Telasi, the only company in the country generating and distributing electricity. AES-Telasi was supposed to invest into the obsolete distribution network and continue supplying electricity across Georgia. The American way of management of the newly acquired enterprise and interventions in the inactive organization collided with nearly unbridgeable obstacles. The main customers, poor inhabitants of the country, could not understand why all of a sudden they should pay more for the electricity. The filmed is framed in the story of the director's friend working for the American company. Through his eyes we can see the collisions of cultural values, corruption, and poverty of the post-socialist country, clan fighting at all different levels, from the resistance inside the company to the street violence to what is hidden behind the scenes of politics. It suited very well to the opposition when the capital city of Tbilisi remained without electricity for a long time. It is a funny movie.

Films Transit International, Inc. | 252 Gouin Boulevard East
Montreal, Quebec H3L 1A8 Canada | T : 001 514 8443358 |
info@filmstransit.com | www.filmstransit.com

89 mm od Evropy

89 mm od Europy

89 mm from Europe

idfa.europe.doc
Polsko | Poland 1993

Imprese z nádraží ležícího na hranicích Polska a Běloruska, bývalého státu Sovětského svazu. V Brestu Litevském končí evropský rozvor železničních kolejí, dál na východ jsou o 89 milimetrů širší. Zaměstnanci drah musejí denně vyměnit tisíce kol pod vagony, které v obou směrech překračují hranice; z oken je pozorují francouzští, němečtí a holandské cestující. Režisér staví celý snímek na této příznačné metafoře vyrůstající z násobících se detailů překladu vlaku. Jimi trvá úvaha, kde končí hranice Evropy. Připomínají koleje a kola jen ironii dějin, nebo jsou trvalým symbolem rozdělení křesťanského kontinentu? Snímek získal desítky festivalových cen, byl nominovaný na Oscara. Je nejslavnějším dílem produkce ateliéru Kalejdoskop, jednoho z prvních polských nezávislých filmových studií.

An impression of a railway station on the border of Poland and Byelorussia, a former Soviet Union. Polish Brzesc-Litevski marks the point where the standard European rail tracks terminate, further to the East they are 89 millimetres wider. In order for trains to cross the border, rail workers change thousands of wheels for a bigger model, everyday. They are watched through the train windows by French, German and Dutch travellers. The director builds his film upon this peculiar metaphor derived from the multiplying details of the train change, bringing about a question: where does Europe really end? Do the rails and wheels resemble just the irony of history, or are they a permanent symbol of the divided Christian continent? The film has won many festival awards and was nominated for Oscar. It is the most famous work of the Kalejdoskop production, one of the first Polish independent film studios.

Director: Marcel Lozinski | Photography: Jacek Petrycki,
Arthur Reinhart | Editor: Katarzyna Maciejko-Kowalczyk
Sound: Małgorzata Jaworska
12' | 35mm | black & white

Kalejdoskop Film Studio | Chełmska 21 St. 00-724 Warsaw,
Poland | T&F: +48 22 851 17 79 | studio@kalejdoskop.art.pl |
www.kalejdoskop.art.pl

Poslední venkované

The Last Peasants

The Last Peasants

idfa.europe.doc

Velká Británie, Francie | Great Britain, France

2003

Prostřednictvím dění ve třech rodinách z vesnice skryté mezi travnatými hřebeny pohoří Maramureš nedaleko ukrajinských hranic pozoruje film proměny rolnického života v mezeře mezi zhroutivším se socialismem a ozvami rytmu Evropy – ještě ne zcela dostupné. Rozlehlý dokumentární román nabízí na několika rovinách panoramatický pohled na proměňující se způsob života. Vedle kontemplativních výjevů nabírá film ostré tempo, zvláště když ukazuje dramatické pokusy vesničanů odjet na vysněný západ. Chtěl-li na začátku filmu režisér pochopit, co místní obyvatelé žene z jejich domovů a přivádí do Londýna (Paříže, Dublinu...), kde načerno pracují a kde se jako imigranti stávají oblíbeným terčem politiků a médií, tak v závěru svého díla opouští jejich životy ne proměněn, ale především poučen o diferencí vnímání, o různých způsobech objevování světa a nebezpečí předběžných schémat.

The documentary tracks three families in the remote villages hidden in the grassy ridges of the Romania's Maramureș mountains near the Ukrainian border. It observes the transformation of the peasant life within the gap between the fallen socialism and the echoes of Europe's rhythm – not quite accessible yet. An epic documentary novel offers a panorama view of the changing way of life at different levels. Alongside with contemplative scenes, the film moves at a fast pace, especially when showing the dramatic attempts of the villagers to emigrate to their dream West. In the beginning of the film, the director is trying to understand what drives the local people away from their homes to London (Paris, Dublin...), where they work illegally, and, as immigrants, become a favourite target of the politicians and the media, whereas in the end he leaves their lives unchanged but cleverer, understanding that there are different ways of perception, different ways of discovering the world and different dangers of preliminary schemes.

Director: Angus Macqueen | Photography: Roger Chapman

Editor: Ollie Huddleston | Sound: Vivrel Ghioffi

150' | video | colour

Channel 4 International | 124 Horseferry rd. | London SW1P 2TX |

England (UK) | www.c4international.com

Střed

Die Mitte

The Center

idfa.europe.doc
Německo | Germany 2004

Dokument o hledání geografického středu Evropy. Je čtyřicet míst, které si nárokují privilegium skutečného centra, režisér jich navštívil dvanáct. Německo, Rakousko, Slovensko, Ukrajina, Litva... Některé středobody starého kontinentu jsou od sebe vzdálené až tisíc kilometrů. Pro režiséra je tato skutečnost inspirací pro zábavnou odysseu, v níž zkoumá národní samolibost, furiantské výroky i rozpíjející se melancholii a skepsi opomíjeného východu. Minulost i současnost vně evropského statutu stejně jako nová éra v rámci sjednocující se Evropy se zrcadlí v připomenutých příbězích výstavby železnice, ztraceného mostu, papežovy návštěvy nebo domu, v němž se narodil Adolf Hitler. Ironickým komentářem k cestopisu natočenému převážně ruční kamerou je opakující se Beethovenova skladba Všichni lidé budou bratry.

A documentary film about the quest to find the geographical centre of Europe. There are forty places claiming the privilege of the true centre; the director went to twelve of them. Germany, Austria, Slovakia, Ukraine, Lithuania... Some of these centres are as far as thousands kilometres away from one another. The director feels inspired by this fact, setting out for an entertaining Odyssey, through which he investigates the nation's self-conceit, macho statements, and the fading melancholy and scepticism of the neglected East. The past and present outside the European status, as well as the new era within the united Europe is reflected in the recollected stories of railroad construction, lost bridge, the Pope's visit, or the house where Adolph Hitler was born. The ironic commentary to the travelogue, which was filmed mostly with a manual movie camera, is the repeating Beethoven's adaptation *All human beings become brothers*.

Director: Stanislav Mucha | Photography: Susanne Schüle
Editor: Stanislav Mucha | Sound: Michel Klöfkorn
Music: Moritz Denis, Eike Hosenfeld
85' | 35mm | colour

Telepool Theatrical | Sonnenstrasse 21 80331 München | Germany
T: 00 49-89-55 87 60 | telepool@telepool.de | www.telepool.de

Byl to krásný den

Het is een schone dag geweest

It's Been a Lovely Day

idfa.europe.doc
Nizozemí | Netherlands 1993

Režisér–syn hledá v paměti svých rodičů mizející svět rodinného hospodářství. Je si vědom, že on sám už nebude pokračovat v dědictví statku. Jen otec ví, jak zásadně se za jeho života změnila zemědělská práce. Musel se vyrovnat s její proměnou stejně jako s touhou dětí žít jinak. Tak dnes starost o celé hospodářství spočívá na něm, díl půdy už leží ladem a část stáda se musela odprodat. Rozhovory otce se synem jsou spíše občasným přerušením ticha, jenž pokračuje šerem holé zimní krajiny. Dům jako obestavení zářivých věcí lásky a pokory je stále spjat s harmonií a srozuměním. Zlomky reálné denní zkušenosti nejsou archetypální podloží života venkovského člověka. Důležité místo ve filmu patří zvířecím motivům, i ty reprezentují pozitivní hodnoty spjaté s bezprostředním prožitkem, s domovem a se zázrakem stvoření.

The director asks his parents about the disappearing world of family farms. He is aware of the fact that he will not continue being a farmer anymore. His father knows how radically the farming has got changed during his life, he has to put up with its transformation as well as with his children's desire for living a different life. And therefore he himself is the only one to take care of the whole farm, but a part of his farm land is lying fallow and a part of the herd has to be sold off. The conversation between the father and his son is rather an occasional break of silence still going through the twilight of bare winter landscape. The farm understood as a shelter for glittering things of love and humbleness is still closely tied up with harmony and understanding. The fragments of real day experience are borne by the archetypal base of life of a rural man. Animal motives play the important role in the documentary, even they themselves represent the positive values being close to an immediate experience, to home itself and to the mystery of the Creation.

Director: Jos de Putter | Photography: Stef Tijdkink,
Melle van Essen | Editor: Riekje Ziegns, Nathalie Alonso Casale
Sound: Paul Veld, Martijn van Haalen
70' | 16mm | colour

Mr. Frank van den Engel | Zeppers Film & TV
Joh. Verhulststraat 174 | 1075 HC Amsterdam, Netherlands

The Yes Men

The Yes Men

The Yes Men

idfa.europe.doc
USA 2003

Američané Mike a Andy jsou šprýmaři. Jejich žerty ale mají vážný podtón. Nevěří obrazům a médiím, nevěří institucím ani idejím, z nichž instituce vzešly. Všechno je jen text a ten se musí za každých okolností rozbít. Nejoblíbenějším cílem dvojice „The Yes Men“, známé provokativními pamflety a šílenými převleky, je Světová obchodní organizace. Jako hosté konference WTO ve Finsku volali po znovuzavedení otroctví a přítomné manažery uváděli do rozpaků vystavením obrovitého falu. Na setkání v Sydney přišli s prohlášením, že WTO rozhodla o svém rozpuštění, zprávu přejala média a chvíli trvalo, než byl jejich podvrh odhalen. Díky antiglobalizační vlně si získávají stále větší popularitu. Jejich spor s rozpínavou státní a soukromou mocí je ale velmi jemný a humorný, svoje provokace vnímají jako přirozené právo na sebeobranu; jistěže právo, které je nezpochybnitelně obchodovatelné a dobře prodejné.

Americans, Mike and Andy, are jokers. Their jokes however have serious underlying tone. They do not trust the pictures and media; they do not trust the institutions and ideas, from which they rose. Everything is only a text and such text must be broken at any cost. The most popular target of the couple „The Yes Men“, known for its provocative lampoons and crazy disguise, is the World Trade Organization. As guests of the WTO conference in Finland, they called for the re-birth of slavery and they embarrassed the present managers by posting a great phallus. During the meeting in Sidney, they came with an announcement, that WTO decided on its dissolution, the media received the news and it took a while before their forgery was discovered. Thanks to the anti-globalization wave, they gain more and more popularity. Their dispute with the expansive state and private power is though fine and humorous. They see their provocations as a natural right for self-defence, a right, which is of course unquestionably tradable and easy to sell.

Director: Chris Smith, Dan Ollman, Sarah Price
Photography: Chris Smith, Dan Ollman, Sarah Price
Editor: Dan Ollman
80' | video, 35mm | colour

Wild Bunch | 99, Rue de la Verrerie | 75004 Paris | France |
T +33 1 53015020 | F +33 1 53015049 | lkalmar@exception-wb.com |
www.wild-bunch.com

Děti Burzy
Children of the Forum

Děti Burzy

Missing Meilich Seeking Walter

Missing Meilich Seeking Walter

Missing Meilich Seeking Walter

*Děti burzy | Children of the Forum
Velká Británie | Great Britain 2004*

Intimní dokument o dialogu dvou mladých filmařů medituujících nad křehkým vztahem ke své kulturní a politické historii. Dalia přijíždí do Polska a pátrá po svém ztraceném strýci Meilichovi. Pokouší se odhalit pozůstatky duchovní a přízračné existence svého židovského původu, jenž nenávratně mizí. Sven se paralelně pokouší odhalit mysteriózní roli, kterou hrál jeho děd Walter u německé Luftwafe.

Missing Meilich Seeking Walter is an intimate document of an ongoing dialogue between two young filmmakers and a meditation on their fragile relationship with their cultural and political histories. Dalia travels to Poland in search of her missing uncle, Meilich. She attempts to re-trace the remnants of the spiritual and ghostly presence of the vanished world of her Jewish origins. Sven makes a parallel journey in an attempt to discover the mysterious role his dead grandfather had in the German air force.

Director: Dalia Neis and Svel Olaf Hill

Georgi and the Butterflies

Georgi and the Butterflies

Georgi and the Butterflies

*Děti burzy | Children of the Forum
Bulharsko | Bulgaria 2003*

Georgi and the Butterflies je příběhem člověka a jeho snu. Dr. Georgi Lulchev, psychiatr, neurolog, správce, amatérský kuchař, podnikatel a ředitel Ústavu pro choromyslné sní o zřízení malé farmy na dvoře ústavu, na které by pacienti mohly chovat hlemýžďe, pštrosy, bažanty a vyrábět hedvábní a sojový chléb.

Georgi and the Butterflies tells the story of a man and his dream. This man is Dr Georgi Lulchev, a psychiatrist, neurologist, administrator, amateur chef, entrepreneur and Director of the Home for Psychologically Challenged Men. His dream is to organize a farm in the yard of the Home, where the patients can raise snails, ostriches and pheasants, produce silk fibres and soy bread

Director: Andrey Paunov
52' | S-16mm | colour

AGITPROP | Martichka Bozhilova
National Film Center | Bulgaria

Noční rozhovory

Night Talks

Night Talks

Autorkou a představitelkou filmu je dcera českých rodičů, jejíž život počal v Bulharsku v létě osmašedesátého roku, kdy nad mořem přelétávala vojenská letadla (telefonuje otec). Okupace Československa předurčila osud rodiny. Exil byl mimo jiné pokusem o její záchranu (vypráví matka). Nyní jako studentka pražské filmové akademie natočila Margareta Hruza citově zaujatého průvodce po vlastní rodině. Její snímek je komorní mapou citové paměti, jež otce a matku nachází jako nespojitě bytosti, pomyslně přítomné v autorčině bloudění. Je složen z postřehů a zastavení, asociujících trvajících spor rodičů a dítěte. Osamělost v krajině v něm střídá setkání s už si vzdálenými členy rodiny. Ameriku, Norsko a Česko spojují telefonáty, které režisérka s oběma rodiči vede. Dvojdílná identita je přítomná v ironii, jíž se projevuje sebevědomí mladé ženy, která je doma všude, a vlastně nikde, aby cestou od sebe k sobě patřila především svému filmu.

Director: Margareta Hruza | Photography: Petr Koblovský,
Jakub Šimůnek | Editor: Tonicčka Janková | Sound: Tomáš Kubec
60' | beta SP | colour

Děti burzy | Children of the Forum
Mezi moři | Between the Seas
Česká radost | Czech Joy
Česká republika | Czech Republic 2004

The author and main heroine of the film is a daughter of Czech parents, whose life began in Bulgaria in summer 1968 with military airplanes flying over the sea (her father telephones). The occupation of Czechoslovakia predestined the future of the whole family. The exile was also an attempt to save her (her mother says). Now, as a student at the Prague Film Academy, Margareta Hruza made an emotional film guide of her own family. Her film is a chamber plan of emotional memory that sees the mother and father as disconnected beings, present in the imagination of the author's wandering. It is composed of insights and stops reminding of a never-ending dispute between the parents and the child. A lonely landscape changes, replaced by a meeting of family members who aren't so close any more. America, Norway and the Czech Republic are connected via telephone calls of the director and her both parents. The double identity is present in the irony showing in the self-confidence of the young woman who feels at home everywhere while not really having a home, who, while looking for her true self, belongs above all to her film.

Periscope Productions NV | www.periscopeproduction.com
Medieoperatørene TV | www.mop.no
Negativ s.r.o. | Ostrovní 30, 110 00 Prague 1 Czech Republic |
T: 00420 224 933 755 | M: 00420 602 228 501 | www.negativ.cz

Česká televize uvádí
Czech television presents

Můj přítel vrah / Sousedé na útěku / Intimní bubnování

Můj přítel vrah / Sousedé na útěku / Intimní bubnování

My Friend, the Murderer / Runaway Neighbours / The intimate Drum Beat

*Česká televize uvádí |
Czech television presents
Česká republika |
Czech Republic 2004*

Můj přítel vrah. Dokument Jana Nováka a reportérky Jany Lorenzové přináší jednostranný vzhled do začátku budování kapitalismu v Čechách. Muž, který byl odsouzen za podíl na vraždách a další trestné činy související s nájemným odstraňováním nepohodlných osob, přináší svůj pohled na kauzu lehkých topných olejů, již byl spolutvůrcem. Popisuje svůj podíl na společenském příběhu první půle devadesátých let, sám vinen nabízí svědectví o korupci a provázanosti mafie s politickou mocí. Snímek byl natočen ve vězení Mírov. | **Sousedé na útěku.** Režisér Vladislav Kvasnička se dlouhodobě věnuje problematice uprchlíků na území České republiky. Vedle možnosti místa k trvalému pobytu je jim země často jen přechodnou destinací. Autor připomíná zkušenosti lidí na útěku, ale také představitelů státní správy, zástupců občanských iniciativ či starousedlíků žijících v blízkosti uprchlických táborů. | **Intimní bubnování.** Portrét baviče „Dr. Bubna“, který se stal mediálním fenoménem erotické zábavy, je příležitostí k zamyšlení nad podobami veřejně sdílené intimity.

Director: Jan Novák | Photography: Pavel Vildomec
57' | beta SP | colour

Director: Vladislav Kvasnička | Photography: Vlastimil Hamerník
40' | beta SP | colour

My Friend Killer. A documentary film made by Jan Novák and the reporter Jana Lorenzová brings a one-sided view of the beginnings of capitalism in the Czech Republic. A man condemned for participation in murders and other crimes related to the elimination of inconvenient people, offers his view of the light heating oil case in which he participated. He describes his part in the social story of the first half of the nineties. Himself being guilty, he offers a testimony of corruption and links between the mafia and the political power. The picture was filmed in Mírov prison. | **Runaway Neighbours.** The director Vladislav Kvasnička has been focusing on the issue of refugees in the territory of the Czech Republic for a long time. Besides the possibility of getting there a permanent residence certificate, the country is often only a temporary destination. The author observes not only the runaway people, but also the representatives of the state administration, representatives of the civic initiatives or local people living close to refugee camps. | **The Intimate Drum Beat.** A portrait of the comic "Dr. Drum", who became a media phenomenon of erotic entertainment, is an opportunity to think about the forms of publicly disclosed intimacy.

Director: Petr Šafařík | Photography: Aleš Němec
57' | beta SP | colour

Czech Television | Kavčí Hory 140 00 Prague 4 Czech Republic |
T 00420 26 113 74 37 | F: 00420261 21 13 54 | www.czech-tv.cz

Po čtyřiceti letech | A vy jste kdo? | Branky, body, paradoxy

Po čtyřiceti letech | A vy jste kdo? | Branky, body, paradoxy

Forty Years after | And Who Are You? | Sports News, Paradoxes

Česká televize uvádí |
Czech television presents
Česká republika |
Czech Republic 2004

Po čtyřiceti letech. V roce 1963 napsal dramatik Pavel Kohout pro závěrečný ročník DAMU hru, která byla uvedena v Disku jako absolventské představení „Dvanáct“. Hru jako příběh jednoho ročníku divadelní akademie natočila o rok později se stejnými představiteli televizní režisérka Eva Sadková. Po čtyřech desítkách let někdejší herce-absolventy oslovil Viktor Polesný, aby se spolu s nimi pokusil o životní rekapitulaci na pozadí společenských proměn. | **A vy jste kdo?** „Svatba“ homosexuálního páru je podnětem pro zamyšlení nad tím, jak naše společnost vnímá souvislosti a dopady tzv. registrovaného partnerství. Zákon, který by je legitimizoval, se letos opět vrací do českého parlamentu. | **Branky, body, paradoxy.** Úvaha Zdenka Plachého nad vztahem mezi sportovní realitou a sportovními ideály: jaký je význam sportovních úspěchů v kontextech morálky, myšlení, zdraví či třeba krásy? Ve filmu vedle sportovců a trenérů hovoří filozof Miroslav Petříček, lékař Jan Hnízdil, sportovní komentátoři Petr Vichnar a Robert Záruba. Výpovědi, společně s archivními a inscenovanými záběry orámované původní režisérovou hudbou, skládají malý esej o mnoha tvářích sportu.

Director: Viktor Polesný | Photography: Martin Šec
58' | beta SP | black & white, colour
Director: Janek Růžička | Photography: Jiří Málek
30' | beta SP | colour

Forty Years After. In 1963, the playwright Pavel Kohout wrote a play for the graduation class of DAMU Theatre Academy, which was presented in the student's theater "Disk" as the graduate's performance *Twelve*. The play, as a story of one class of the theatre academy, was filmed one year later, with the same people, by the television director Eva Sadková. Viktor Polesný addressed the then students forty years later, in order to try to make a retrospective of their lives in the background of the political changes. | **And Who Are You?** A 'marriage' of the gay couple makes us think about how the society perceives the associations and impacts of the so-called registered partnership. The law that would make it legal comes back to the Czech parliament this year. | **Sports News, Paradoxes.** Zdenek Plachý muses about the relationship between the reality and ideals in sport: what meaning is there to the sports achievements within the context of moral, thinking, health or beauty? Alongside with the sportsmen and coaches, the people offering their point of view in the film include the philosopher Miroslav Petříček, doctor Jan Hnízdil, sports commentators Petr Vichnar and Robert Záruba. Their testimonies, together with both the archive and stage-managed scenes framed by the director's original music, make up a short essay on the many faces the sport has.

Director: Zdenek Plachý | Photography: Vladan Vála
30' | beta SP | colour
Czech Television | Kavčí Hory 140 00 Prague 4 Czech Republic |
T 00420 26 113 74 37 | F: 00420261 21 13 54 | www.czech-tv.cz

**Náměstí
Square**

Metallica: Some Kind Of Monster

Metallica: Some Kind Of Monster

Metallica: Some Kind Of Monster

*Náměstí | Square
USA 2004*

Slavná heavy metalová kapela čelí po dvaceti letech své existenci osobním problémům a uměleckým výzvám během natáčení nového alba *St. Anger*, Metallica už dlouho nekonzertovala a pět let nevydala žádné album. Po dva roky natáčený dokument (1600 hodin materiálu!) je vzhledem do zákulisí skupiny. Na pozadí proměňujících se požadavků hudebního průmyslu sleduje její jednotlivé členy, jejich démony a vzájemné vztahy. Svatý vztek přinesl nový zvuk, překvapivou syrovost a odklon od předchozích baladických a symfonických výletů. Agrese nové desky odráží vyostřené vztahy mezi Jamesem Hetfieldem a Larsem Ulrichem, muzikanti si dokonce na natáčení najímají psychoterapeuta. Celek dokumentu – jako vůle vidět sebe sama – dotvářejí intimní linky hudebníků a retrospektivní smyčky z koncertů a rozhovorů.

After twenty years of its existence, a famous heavy metal band has been facing the personal problems as well as the art-criticism appeals during the recording of a new album *St. Anger*. The Metallica band has not played in concerts for a long time and no new album has been released for five years. The documentary (1600 hours of shot material!), which is the insight into the band's offstage, has been made for two years. In the background of still-changing requirements of the music industry, it follows his individual members, their demons and mutual relations. An absolute anger has brought a brand new sound, surprising rawness and departure from previous balladic and symphonic digressions. The aggression of the new album reflects the sharpened relations between James Hetfield and Lars Ulrich, the musicians even engage a psychotherapist during the filming. The whole of the documentary – as a will to see oneself alone – is confirmed by the intimate lines of musicians and by the retrospective loops from concerts and interviews.

Director: Joe Berlinger, Bruce Sinofsky
Photography: Wolfgang Held, Robert Richman | Music: Metallica
139' | 35mm | colour

Cinemart | Národní třída 28 | P.O. Box 844 | 111 21 Prague |
info@cinemart.cz

Ztracen v La Mancha

Lost in La Mancha

Lost in La Mancha

Původním záměrem režisérů bylo zachytit vznik osobité verze Cervantesova Dona Quijota, kterou po letech příprav začal natáčet člen Monty Pythonova Létajícího cirkusu Terry Gilliam. V duchu absurdní poetiky je nakonec dokument filmem o filmu, který nevznikl. Bezprostřední vyličení zmarněné umělecké vize se stává záznamem tvůrčí posedlosti. Extravagantní režisér, který bez ochoty ke kompromisům prosazuje svoji uměleckou představu, se událostmi proměňuje v tragikomickou postavu, bizarní oběť mýtu, který původně chtěl svým projektem proměnit. Snímek je také příležitostí udělat si na základě promítaného torza alespoň mlhavou představu o podobě filmu, jehož natáčení skončilo šestým dnem.

The directors originally intended to capture the making of a unique version of Cervantes' Don Quixote, started by the Monty Python's Flying Circus member Terry Gilliam. In the spirit of absurd poetics, this is a documentary of a film that does not exist. A natural depiction of a destroyed artistic vision becomes a record of creative obsession. An extravagant director enforcing his own artistic ideas, unwilling to make compromises, changes under the circumstances into a tragicomic figure, a bizarre victim of the myth that he wanted to change by his project. The picture is also an opportunity to get at least a faint idea of what the film, whose shooting ended on the 6th day, could have looked like.

Náměstí | Square
USA, Velká Británie | USA, Great Britain 2003

Director: Keith Fulton, Louis Pepe | Photography: Louis Pepe
Editor: Jacob Bricca | Music: Miriam Cutler
93' | 35mm | colour

Cinemart | Národní třída 28 | P.O. Box 844 | 111 21 Prague |
info@cinemart.cz

Fahrenheit 9/11

Fahrenheit 9/11

Fahrenheit 9/11

Náměstí | Square

Bedeckr | Baedeker

USA 2004

MMF v Cannes, Zlatá Palma za nejlepší film |
IFF Cannes, Golden Palm Award For The Best Film

Natáčet dokumentární filmy znamená učit se měnit politiku – některé konečné částice filmu se mohou stát základními prvky změny reality. Výchozím momentem Moorova ideodokumentu je oddělení fakt od pravé skutečnosti. Fakta jsou jen pomíjivým a jednorázovým jevem, zatímco pravá skutečnost tkví v názoru, v postoji ke světu nepodléhajícímu uvnitř filmu proměnám. Dějiny politického dokumentu se píší v napětí mezi fakty a skutečností autorských postojů. Přesto právě ty pořád překvapují, v opozici k nim je vzývána objektivita – jako cosi základního, co se už ničím dalším nedá vysvětlit, – asi nejgrotesknější (ne)možnost v iluzivní emulzi filmu. Fahrenheit 9|11 však nezkoumá rozdíl mezi bytím a zdáním, ani se estetickou nepokouší dostat kritériím pravdivosti. Je občanskou nespokojeností vedenou obrazem, jehož jediným cílem je svrhnout prezidenta státu; a jako takový je důkazem svobody gladiátorské arény.

To shoot documentary films means to learn how to change the politics – certain final elements of the film may become the basic elements of the change of reality. The starting point of the Moor's documentary is separating the facts from the actual reality. Facts are only an ephemeral, one-time phenomenon, while the actual reality is based on the opinion, the opinion on the world that doesn't change in the film. The history of a political documentary is made in the suspense between the facts and the reality of the author's opinions. Still it is them that surprises us every time, opposed by the worshipping objectivity – as something fundamental that cannot be explained by anything else, – perhaps the most grotesque (im)possibility in the film's illusive emulsion. But *Fahrenheit 9/11* does not examine the difference between the existence and illusion; it does not try to meet the criteria of the truth with aesthetics. It is the civil discontentment directed by an image whose only aim is to force out the president of the country; and as such, it proves the liberty of the gladiator's arena.

Screenplay, director: Michael Moore

Photography: Mike Desjarlais | Editor: Kurt Engfehr,

Christopher Seward, Todd Woody Richman | Music: Jeff Gibbs

112' | 35mm | colour

Michael Moore | www.michaelmoore.com

Comandante Comandante Comandante

Náměstí | Square
USA 2003

„Svět se řídí zákony džungle... Když přecházíte přes řeku plnou dravých ryb a bojíte se, přijdete o všechno. Naopak, když hledíte vrahovi přímo do očí, nechá vás. Stejně je to se zlými psy,“ říká Fidel Castro, kterého americký režisér Oliver Stone obdivuje po natočení dokumentu ještě víc než předtím. Třicet hodin společného natáčení vystupňovalo jeho obdiv a respekt vůči kubánské hlavě státu. Po šestihodinové společné večeři se prolomily ledy a Castro Stoneovi začal důvěřovat. „Můžete ho nenávidět, ale nemůžete ho ignorovat. Castro je síla historie,“ prohlásil režisér, jemuž vůdce na otázku, jestli se cítí jako dinosaur, odpověděl: „Přesně naopak. Cítím se jako pták, který vylétá z hnízda. Letím k věčnosti. Někdy si říkám, že bych tu chtěl být ještě v roce 3000.“

“The world is led by the laws of jungle... When you are crossing the river full of predatory fish and you are afraid of losing everything. On the contrary, when looking straight in the murderer's eyes, he will let us go. Evil dogs are the same thing,“ says Fidel Castro, whom the American director Oliver Stone adores more than ever before. Thirty hours of filming together were claimed to intensify his admiration and respect for the Cuban head of the state. After six hours of mutual diner, the barriers got broken and Castro started to trust him. “You can hate him, but you cannot ignore him. Castro is the power of history,“ declared the director, whom “The Leader” answered his question if he did not feel like a dinosaur as following: “No, it is exactly the opposite. I am feeling like a bird leaving its nest. I am flying towards eternity. Sometimes, I say to myself that I should be here yet in the year of 3000.”

Direction: Oliver Stone | Photography: Carlos Marcovich,
Rodrigo Prieto | Editor: Elisa Bonora, Alex Marquez
Sound: Mitch Dorf | Music: Alberto Iglesias, Paul Kelly
99' | 35mm | colour

MEDIApro | Javier Méndez | José Isbert, 20 - 2nd floor
Edificio ST Endoscopia | 28223 Pozuelo de Alarcón |
Madrid - SPAIN | T: + 34 91 512 01 38 | F: +34 91 512 07 91 |
jmenendez@mediapro.es | www.mediapro.es

Předfilmy
Short Films

Cizinec

Čužak

Stranger

*Předfilmy | Short Films
Slovensko | Slovakia 2001*

„Pili, nebo byli sami, pil jsem s nimi i já. Když jsem sehnal práci ve štěrkovně, šel jsem tam. Jsem tam. Hlídám stroje a štěrk. Jsem tady sám...“ Hrdina bojuje se šváby. Je skutečný a neskutečný, je středem obrazu, ale existuje jen díky objevenému deníku, který si vedl jeho dědeček ve dvacátých letech. V čase se přesouvající dělnický smutek vypadá tak, jako by šlo o záznam snu nebo vnitřního vidění. Jeho snovost vzniká koncentrací reality, v níž film redukuje hrubý dělnický pocit na magickou metaforu, po jejímž existenciálním trupu lezou švábi úzkosti.

“They were drinking or being alone, even I myself was drinking with them. When I got a job in a gravel pit, I went there. I am in there watching over the machines and gravel. I am here all alone...” The hero is fighting against cockroaches. He is real as well as unreal, he is the central part of the picture, but he exists only thanks to the found diary having been kept by his grandfather in the twentieth. The in-time-moving workman’s sadness looks as if it was a record of a dream or of an inner seeing. His dreamlike nature is created by the reality concentration, in which the film reduces a rough workman’s feeling to a magic metaphor, on whose existential body the cockroaches of anxiety are crawling.

Director: Milan Balog | Photography: Braňo Pažitka
Editor: Marek Kráľovský
10' | beta SP | black & white

Academy of Music and Dramatic Arts | Svoradova 2, 813 01
Bratislava, Slovakia | T: 00421 905 407 681 | festivals@vsmu.sk

Omnis

Omnis

Omnis

*Předfilmy | Short Films
Německo | Germany 2002*

Na začátku byl pohled do nebe, ze kterého se snášelo peří. Snímek sleduje jeho cestu z husího těla až do podušek lidí. Podrobně popisuje zabíjení ptáků, naturalisticky snímá všechny detaily strojové proměny zvířete na užitnou hodnotu. Některé věci nelze negovat, vytěsnit z vědomí, anulovat. Přesto si některých vzorů našeho nakládání se světem nevšímáme, odtrháváme je od sebe, dovolujeme, aby nás mýjely. Spíme v peřinách.

In the beginning, there was a look into the sky full of feathers falling down. The picture tracks the way of feathers from the goose's body to the people's duvets. It describes with great detail the killing of birds, naturalistically showing all details of transforming the animal into the utility value. Some things cannot be negated, pushed out of mind, annulled. Yet we do not notice some aspects of our handling the world, ripping them off ourselves, letting them pass by. We sleep in duvets.

Director: Güseli-Bille Baur | Photography: Andy Bergmann
Editor: Reni Kleinow | Sound: Nele Kornrumpf
Music: Planetentone | Animation: Justina Krzyzaniak
g' | 16mm | colour

Daniela Muck | Hochschule für Film und Fernsehen | Marlene
Dietrich Allee 11 | D-14482 Potsdam-Babelsberg Germany |
m.liebnitz@hff-potsdam.de

Malý stín

Little Shadow

Little Shadow

Zjevení města. Čím město je, to nám může říct pouze ono samo. Město je děj, kterému se myšlení učí rozumět již celé století také kamerou. Krátké statické obrazy spojuje autorčin monolog. Vrací se okno pokoje, dívá se bez záclon. Je rámem, ohraničením, víme, že některé části celku zůstanou navždy nepovšimnuty ve svém poměru k ostatním částem. Film usku-
tečňuje skrytost věcí tím, že je ukazuje.

A vision of a city. What the city is can be only said by the city itself. The city is an action, which the mind is learning to understand through a camera, complete cinematographic century is trying to do this. Short, static pictures are connected by the author's monolog about a city. The window is coming back; it is looking without curtains. It is the frame, the borderline; we know that some parts of the whole will stay forever unnoticed in their relation to other parts. The film is pursuing latency of things by showing them.

Director: Ruth Cross | Photography: Daniel Jojo
Editor: Daniel Cantrell | Sound: Ruth Cross
8' | dv | colour

Paradocs Films Ltd. | Technology House | Lissadel street |
Manchester M6 6AP UK | T: 0044 794 651 0640 |
nilgun@paradocsfilms.co.uk

Jedna setina

Jedna setina

One Hundredth

(Připomenutí) Dílem, které stvořila zeď, je osud českého malíře Vladimíra Boudníka (1924–1968). Dokument Tomáše Hejtmánka není prostým životopisným připomenutím, ale svěbytným filmem–akcí, kde tvořící umělec je sám tvořen, unášen intenzitou zrakové seance probouzející zvláštní pohyb v rovinách pocitů a psychických emocí. Signál odkazu přitahuje, život a dílo jsou pokušením a výzvou k citlivé pouti. Dokument využívá filmový záznam Boudníkovy pouliční explozionalistické akce – dávný černobílý film upomínající na to, co mizí, je branou do poraněného světa srdce a smyslů, stává se barvou, nemizející, unikající. Vzdálená ulice, šedí, černí, loď města a zvláštní pocit z té reliéfní smrti, ze smyčky na krku, která vyvolává rozkoš ze škrcení těla, ten podivný orgasmus – všechno to, co je nejlepší, protože to je naposled.

Director: Tomáš Hejtmánek / Photography: Martin Douba
 Editor: Bohdana Hejtmánková / Sound: Radek Rondevald
 Music: Petr Malásek
 17' / 35mm / black & white, colour

(Reminder) The life story of the Czech painter Vladimír Boudník (1924–1968) is a work created by a wall. A documentary made by Tomáš Hejtmánek is not a simple biographical reminder, it is an original film–event, in which the artist–creator himself is being created, drifted away by the intensity of visual séance, awaking a peculiar motion within feelings and psychical emotions. The sign of legacy is an attraction; life and work in one become temptation and challenge to make a sensitive journey. The documentary uses a film record of Boudník's explosive street happening, an ancient black and white film remembering things that are disappearing, represents a door leading to a wounded world of heart and senses, becoming a colour, not vanishing but escaping. A distant street, grey, black of a town, and the peculiar feeling of death, of that loop around one's neck evoking the pleasure of a body being strangled, that strange orgasm, all that falls the best because it will never happen again.

Tomáš Hejtmánek / FiLiO, Vodičkova 32, 110 00 Prague 1 /
 T: 00420 775 212 171 / filio@volny.cz

Tanec mého psaní

The dance of my text

The dance of my text

*Předfilmy | Short Films
Švédsko | Sweden 2003*

Animovaný dokumentární film o Rhodan Tekle, muzikantce ze švédského Lundu. V originálně pojatém konceptu, zdůrazňujícím dětskému publiku hodnoty rasové tolerance, vypráví o tom, kde nachází inspiraci pro své texty, a o fascinaci hrou rýmovaných slov. Laskavost překonává nesnášenlivost. Ten, kdo se usmívá, má lidskou šanci překonat dědictví neporozumění v moderním světě. Poselstvím dětem je také důraz na tvorbu, která umožňuje přemýšlet a učí citlivosti.

An animated documentary film about Rhodan Tekla, the musician, who came from Lunga in Sweeden. In an originally – taken conception emphasizing the values of racial tolerance to the children’s audience, she talks about where she finds an inspiration in her texts and also about a fascination for the play of rhymed words. Kindness overcomes intolerance. The one, who is smiling, has the human chance to overstep the inheritance of a lack of understanding in the modern world. The message to the children lies also in putting the accent on the film works, which enables to reflect and to teach to be sensitive.

Director, animation: Cecilia Actis, Maria Hulterstam
7' | VHS, beta SP | colour

Cecilia Actis, Mia Hulterstam | Östervarnsg. 16B, 212 18 Malmö,
Sweden | T, F: 0046 739 23 30 72 | dancinganimation@yahoo.se

Boj s paranoií

Kampen mot paranoia

War on Paranoia

Předfilmy | Short Films
Norsko | Norway 2003

Malý protestní film proti podmínkám panujícím po jedenáctém září na americkém velvyslanectví v norském Oslu, jehož budovou musí Jannicke při cestě mezi kinem a svým domovem projít. V celosvětovém boji proti terorismu se její všední cesta promění na zápas mezi láskou k filmu a strachem ze strážcovy zbraně. Americký velvyslanec, považující zostřené podmínky za přirozené, usiloval o vysvětlení tohoto satirického dokumentárního filmu, dokonce se pokusil zabránit jeho dokončení.

A short protest film going against the state of affairs in the American embassy in Oslo in Norway after September the eleventh. On her way between the cinema and her house, Jannicke has to pass through its building. In the background of the worldwide fight against terrorism, her day-to-day journey will turn into the contest between her love for film and fear from the guard's weapon. The American ambassador, considering the escalating conditions as natural ones, tried this satirical documentary to be explained, he even made an attempt to put a check on its completion.

Director: Jannicke Systad Jacobsen | Photography: Jens Ramborg,
Patrick Säfstrom, Jannicke Systad Jacobsen
Editor: Hanne Myren | Sound: Hanne Myren Med
Music: Fläskkvartetten, Stefan Nilson
4' | 35mm | colour

Norwegian Film Institute | Dronningens gate 16 | P.O.Box 482
Sentrum | N-0105 Oslo Norway
T: 0047 22 47 45 00 | toril@ufi.no

Pravá ruka

Right Hand

Right Hand

Předfilmy | Short Films
Dánsko | Denmark 2003

Dějové střípky z procesu tvorby, kdy se prsty proměňují v hudbu. Snaha ukázat hru na klavír v pozměněné perspektivě, z překvapivých zorných úhlů a neobvyklými výrazovými prostředky. I ta nejtalentovanější pianistka je zřídka vítězkou ve všech svých pokusech. Podobně snímek hledající stylovou vyváženost, harmonii jednotlivých částí. Toto je jiný film o pianistce.

The small fragments of actions being taken from the process of musical works, when the fingers are turned into music. An attempt to show the piano playing from such a changed perspective, to show it from surprising viewpoints, using unusual means of expression. Even the most talented piano player rarely becomes a winner in all her tries. The documentary, searching for stylish balance and harmony of its single parts, can be facing the similar problem. This is the different film documentary about the pianist.

Direction: Morten Meldgaard | Photography: Kasper Tuxen
Editor: Morten Højbjerg | Sound: Rasmus Winther Jensen
Music: Peter Jørgensen
24' | beta SP | colour

The National Film School of Denmark | Theodor Christensens
Plads 1 | DK-1437 Copenhagen K | Denmark | jta@filmskolen.dk

Detail

Detail

Detail

Předfilmy | Short Films

Izrael | Israel 2003

Jedna scéna, v níž se skrývá mnohé z izraelsko–palestinského konfliktu. Výjev z obsazených území s izraelským obrněným vozidlem a arabskými civilisty. Stařec a dvě ženy se svými dětmi čekají na příjezd sanitky. Přijedou vojáci. Rozejděte se, řvou schovaní v pancéřovaném voze. Když hlouček neuposlechne, začnou na něj najíždět. Ženy křičí v mraku prachu, utíkají. Nakonec dojde ke kontrole muže s kamerou, který scénu natáčel. Vše, co můžeme bezprostředně zaznamenat o blízkovýchodním konfliktu, je problematické a zlomkovité, a přece se i v jediném fragmentu mohou ukázat všechny jeho pravzory.

One scene, where many of the Israel–Palestine conflict is hidden. A picture of occupied area with an Israeli armored vehicle and Arab civilians. An old man and two women with their children are waiting for the arrival of an ambulance. The soldiers come. Move away, they scream hidden inside the panzer vehicle. When the small crowd does not respond, they start to drive into it. Women are screaming in a cloud of dust and are running away. Finally, the man with the camera filming the scene is controlled. All what we can immediately captured about the Near East conflict is problematic and fragmentary, but even though a single fragment can show all its archetypes.

Director: Avi Mograbi | Photography: Avi Mograbi

Editor: Avi Mograbi | Sound: Avi Mograbi

8' | beta | colour

Avi Mograbi | 5 Bilu Street Tel Aviv 65222 Israel |

mograbi@netvision.net.il

Reminiscence

Desde la Memoria

Reminiscentia

Předfilmy | Short Films
Španělsko, Německo | Spain, Germany 2003

Uvnitř tovární budovy leží zbytky mrtvých strojů, prach píše na okna, zdi potí prázdnotu, kterou pomalu plave kamera. Světlo se roztírá po podlaze se zmačkanými papíry a v rohu visí pracovní oděv jako vzpomínka na dělníkovu tělo. Díváme se na nepatrné pozůstalosti dávné práce. Dívají se na nás temnými smutnými očima. Vědí, že víme, že smrt věcí neporuší niterná vlákna, jimiž jsme s nimi spojeni.

The remains of the dead machines are lying inside the factory building, the dust is writing on the window panes, the walls are sweating the emptiness, through which the camera is "swimming". The light is spreading on the floor full of crumpled pieces of papers and the working clothes is hanging in the corner as the memory of the worker's body. We are having a look at those inconsiderable remains of bygone work. They are observing us with their dark and said eyes. They know that we know that the death of all objects will not sever those inner ties through which we are connected with them.

Director: Jos Neutgens | Photography: Jos Neutgens
Editor: Jos Neutgens | Music: Routine Investigations
10' | 16mm | colour

Christina von Greve | T: 0049 221 55 047 60
christinavongreve@gmx.de

Černá & bílá

Preto & branco

Black & White

Předfilmy | Short Films
Portugalsko | Portugal 2004

Film o filmu. Film jako materiál, něco, co lze uchopit mezi prsty, do čeho lze škrábat, negativ, který čeká na svůj testament, film pozorující fotografii a fotografie zastavující film – proměna celuloidové skrytosti v obraz je základním principem vyprávění. Události zde dostávají několikero dimenzi, vždy je něco za nimi, vždy je něco předbíhá a znamenají víc než jen to, co je. Vytříbená symbióza, krátká rozmluva s mrtvým klasickým filmem.

A film about a film. A film as a material, as something tangible, something that can be scratched upon, a negative waiting for its testament, a film observing a photograph and the photograph that stops the film – the transformation of the celluloid latency into an image is the basic principle of the narration. The events get a multiple dimension, there's always something behind them, or in front of them, and they always mean more than they are. A refined symbiosis, a short conversation with the old classic film.

Director: João Rodrigues, Frederico Lobo | Photography:
João Rodrigues, Frederico Lobo | Editor: João Rodrigues,
Frederico Lobo | Music: Mário Carneiro
10' | beta sp | black & white

Jaime Neves | Gapsi – upc – Rua Diogo Botelho, 1327 (4169-005)
Porto, Portugal | T: 00351 22 619 62 00 | F: 00351 22 610 7454 |
gapsi@porto.ucp.pt

Býval jsem filmařem

I Used To Be a Filmmaker

I Used To Be a Filmmaker

Jay Rosenblatt je otcem. Experimentální filmař proslulý freudovskými stříhovými filmy zaznamenává okamžiky svého otcovství. Domácí video nás důvěrně provází prvními osmnácti měsíci života jeho dcery Elly. Otec–model se stará, přebaluje, krmí, sleduje první krůčky, slova. Skládané obrazy ovšem filmař interpretuje po svém. Každý dílek krátkého snímku je uveden odborným výrazem kinematografické terminologie. Dětská gesta tak dostávají nový význam, aniž by režisérův ironický vklad ubíral z něžnosti jeho pohledu. V závěru dcerka tvrdí, že by se ráda stala filmařkou.

Jay Rosenblatt has become a father. The experimental filmmaker, famed for his Freudian montage films, records the moments of his fatherhood. The home video guides us intimately through the first 18 months of his daughter Elly. The father–model is taking care of her, changing her nappies, watching her first steps and words. However, the filmmaker has his own way to interpret the pictures put together. Each little part is introduced by a special cinematographic term, with an irony that gives the baby's gestures a different meaning, however, without taking away the tenderness of the director's view. In the end of the film, the daughter says that she would like to become a filmmaker.

Director: Jay Rosenblatt | Photography: Thomas Logoreci
Editor: Jay Rosenblatt | Sound: Jay Rosenblatt
10' | betacam SP | colour

Deckert Distribution GmbH | Peterssteinweg 13, 04107 Leipzig,
Germany | T: 0049 (0) 341 215 66 38 | F: 0049 (0) 341 215 66 39 |
info@deckert-distribution.com | www.deckert-distribution.com

40°C proti směru hodinových ručiček

40°C Contre la Montre

110°F Against the Clock

Příležitost rozehrát na minimálním prostoru příběh horka. Cyklistický závod může přinést nedorozumění a nečekané zvraty, ve spojení s vedrem dokáže nepozorovaně přichystat neobvyklou pointu. Krátký film o pravdivosti nevěrohodné situace pobaví zasutou melancholií. Fyzická ironie jiskří na okraji pelotonu splepeného z humoru a potu, který amébovitě mění tvar, když se míjí s hluchým tónem únavy přihlížejícího.

An opportunity to start playing the story of scorching heat in a minimum of space. A cycle race can also bring misunderstanding and unexpected turns and it is able to prepare unnoticeably an unusual plot in connection with hot weather. A short film about the truthfulness of an implausible situation will amuse by hidden melancholy. Physical irony sparks on both sides of the pack stuck together with humour and sweat changing iridescently its shape when it passes by a deaf tone of an onlooker's tiredness.

Director: Barbara Schuch | Photography: Barbara Schuch
Editor: Sophie Sensier
7' | beta SP | colour

Barbara Schuch | schuchba@free.fr

9 předeher o lásce

9 Preludes on Love

9 Preludes on Love

*Předfilmy | Short Films
Dánsko | Denmark 2003*

Žena a muž se mohou milovat. Devět předeher milostných, devět drobných zkušeností života různých párů. Přede hry jsou brilantními miniaturami, přímým výrazem doteku, dojmu, citu, zjevných a tajemných vztahů. Miniatura existuje ve svém zvláštním rytmu, který zahrnuje a přesahuje minulost a budoucnost, je zlomkem psychofyzické reality, pokusem o dokument nové citlivosti.

A man and woman can love each other. Nine sexual foreplays, nine small forms experience in the life of different couples. The foreplays are brilliant miniatures, the direct expression of a touch, a feeling, an impression, of apparent or secret relations. A miniature exists within its remarkable rhythm, including and overcoming the past and the future, it is a fragment of psycho-physical reality, a try to make the documentary of a brand new sensitivity.

Director: Lukas Swenninger | Photography: Jan Pallesen,
Jane Vorre, Lukas Swenninger | Sound: Kasper Rasmussen
Editor: My Thordal, Lukas Swenninger
26' | 35mm | colour

The National Film School of Denmark | Theodor Christensens
Plads 1 | DK-1437 Copenhagen K | Denmark | jta@filmskolen.dk

Labuť

Labuť

The Swan

Předfilmy | Short Films
Česká republika | Czech Republic 2003

Jediný zpomalený záběr na labuť zápasící se silou říčního jezu. Záznam náhodně objevené situace, jehož výsledný tvar má působivou dramatickou stavbu, umocněnou širokouhlým formátem a vznosnou hudbou. Se zručností a výtvarným citem natočený snímek boje o život v pění zpětného proudu. Kamera se musela přizpůsobit okamžiku, její zanícení pro situaci ji nutilo toliko zaznamenávat, zůstalo cvičení, které bude vždy překonáno skutečností.

The only slow-motion take on the swan fighting against the strength of the river's weir. The shot of an accidentally-found scene, whose resulting shape has an impressive dramatic structure intensified by wide-screen picture and majestic music. The film about struggling for life in the foams of the returning current is made with skilfulness and feeling for visual arts. The camera had to adapt to the momentary circumstances, its passion for the situation forced it to film solely, remained to be just a practice that will be overcome by the real state of affairs.

Director: Viktor Vokjan | Photography: Darko Štulić
Editor: Viktor Vokjan | Music: Samuel Barber
12' | DV cam | colour

FAMU | Smetanovo nábřeží 2, 110 00 Prague 1 |
T: 00420 221 197 263 | www.famu.cz

Tři básně Spoona Jacksona

Three Poems by Spoon Jackson

Three Poems by Spoon Jackson

Předfilmy | Short Films
Švédsko | Sweden 2003

Spoon Jackson zabil a byl odsouzen na doživotí. Nyní je ve vězení pětadvacátý rok a píše poezii. Své básně recituje v časově omezených telefonátech režisérovi, který na ně navazuje experimentálně laděnými obrazy a vlastní hudbou. Jedině v recitaci dokáže vězeň ještě najít kontakt se skutečností za zdí, od níž se cítí odtržen a jejíž představa v něm zároveň živí strach, dokonce hrůzu ze svobodného pohybu. Skutečná svoboda je tak v jeho básních, následovaných obrazy. Jejím základním symbolem je cesta (železnice – vězeňské chodby – poušť), vyjadřující vlastní mentální situaci obou tvůrců.

Spoon Jackson killed a man, and was condemned to life imprisonment. He has been in prison for twenty-five years now and he writes poetry. He recites his poems to the director during limited phone calls, and the director continues with experimental images and his own music. The recitation of poems is the prisoner's only attempt to get in touch with the reality on the other side of the wall. The reality that he feels separated from, fearing it, fearing the freedom. The real freedom is in his poems, in images that continue. Their main symbol is the road (railroad – prison halls – dessert) as an expression of the mental state of both authors.

Director: Michel Wenzer | Photography: Albin Biblom
Editor: Jens Fris-Hansen | Sound: Michel Wenzer
Music: Michel Wenzer
14' | beta SP | black & white

Story AB | c/o Story AB, Virkesvägen 2A, 120 30 Stockholm
Sweden | T: 00 46 8 15 62 80 | jenny@story.se

Čekání na léto

Warten auf den sommer

Waiting for Summer

*Předfilmy | Short Films
Německo | Germany 2003*

Devadesátiletá žena strávila celý život u jezera mezi horami. Její tělo se poddalo pohybům vody, každé ráno se cvičení paží podobá vlnění kruhů na hladině. Černobílý úryvek pátrá po prvotním základu energie, jež si troufá vzpouzet se času. To jenom filmař se věnuje formám, z nichž pocházejí všechny věci, a tak srovnává starou ženu s vodou, tou neměnnou proměnou podobnou filmu, dokazující, že dva stavy světa nemohou být zároveň totéž a zároveň něco jiného.

A ninety-year-old woman has spent all her life by the mountain lake. Her body has surrendered to movements of the water; every morning her arms exercise, resembling the rippling circles on the water surface. The black & white sequence is looking for the original basis of the energy that dares to resist the time. Only the filmmaker occupies himself with forms of which all things come, so he compares the old woman with the water, the invariable variable so close to a film, proving that two states of the world cannot be the same and something different at once.

Director: Janna Ji Wonders | Photography: Sven Zellner
Editor: Janna Ji Wonders | Sound: Florian Schuster
10' | 16mm | black & white

Hochschule für Fernsehen und Film München | Janna Ji Wonders |
Frankenthalerstr. 23, 81539 München, Germany
T: 0049 089 689 57 448 | F: 0049 089 689 57 449 |
festival.vertrieb@hff-muc.de | nathalie.lambsdorf@hff-muc.de

Dokument f098

Document f098

The document f098

*Předfilmy | Short Films
Belgie | Belgium 2004*

Vidéoconférence: výzkumná skupina filmologů a historiků. Jejím cílem je objevovat neznámé archivní filmy, restaurovat je a znovu oživovat pravdu filmu, spojující dějepisný záznam s poetickou iluminací. Dokument s označením Fog8 byl nalezen v bývalém sovětském archivu. Smyčka úzkého filmu bloudí zákopy, evokuje ubíhající podzemní a zimní válečnou krajinou roku 1942. Natočil ji ruský novinář. Nikdy se nedozvíme, co se stalo toho dne, kdy film zmizel.

The video conference: the research team of experts in film studies and film historians. Their objective is to discover the unknown archival films, to restore them and to revive the film truth connecting the historical recording with the poetic illumination. The documentary having a marking Fog8 was found in a former Soviet film archives. A loop of a narrow-gauge film is wandering about through the trenches and recapturing the going-by autumnal and winter war countryside in 1942. It was made by a Russian journalist. We will never get to know what happened that day when the film got disappeared.

Director: Vidéoconférence | Photography: Found Footage
Editor: Found Footage | Sound: Found Footage
6' | beta SP | black & white

Atelier Jeunes Cinéastes! | Valerie Berteau | Rue du Fort 109, 1060
Bruxelles, Belgium | T : 0032 2 534 45 23 | F : 0032 2 534 76 37 |
info@ajcnet.be

Pulsy

Pulses

Pulses

*Předfilmy | Short Films
Srbsko a Černá Hora | Serbia
and Montenegro 2004*

Odjezd z depa v pohledu zpoza špinavého skla, odstín moderní šedi. Po objektivu leze hlemýžď, jeho vlnící se tělo se vylévá do prostoru. Nohy tanečníků kamsi unikají. Voda se rozlévá v myčce aut; co se nepromění ve skvrny, nestojí filmu za povšimnutí. Rozpáraný starý film, nová figurace detailu na okraji klobouku mrtvého muže. Školní snímek vnímá nezřetelný pohyb věcí světa, které nepovšimnuty vyzařují do prostoru, vlají, čekají na své zjevení.

A departure from a railway depot seen through a dirty window, a shade of modern drabness. The snail is creeping on the camera lens, his waving body is running out to the space around. The dancers' legs are escaping somewhere. The water is pouring out in the car wash and what does not turn into stains, it will not be worth watching for films. A tattered old film, a new detail figuration at the brim of the dead man's hat. The school film perceives an unclear move of all objects in the world, which are emitting unnoticed to the space around, fluttering and waiting for their apparition.

Director: Radosav Rajko Petrović | Photography: Radosav Rajko Petrović | Editor: Milan Pejnović | Sound: Mihajlo Jevtić, Dragan Nikolić, Barbara Tolevska, Srdan Keča
14' | dvd | colour

Ateliers Varan Belgrade | varan@lokvanj.org

Poprava Eugena Armstronga

Execution of Eugene Armstrong

Skupina Tavhíd a džihád teroristy abú Músy Zarkáviho popravila Američana Eugena Armstronga, zaměstnance stavební firmy. Video, zveřejněné na internetové stránce islamistů, ukazuje muže, jak sedí se zavázanýma očima zády k pěti černě oděným mužům v kuklách. Čtyři jsou ozbrojeni, pátý drží v ruce papír, z něhož čte prohlášení. Těsně před popravou zakřičí: Uplatnili jsme na ně boží zákon. Proslav trvá sedm minut. Zabíjí člověka půl minuty. Nejsou žádná slova, která by popsala křik a chrčení provázející uřezání hlavy. Oddělenou hlavu s očima otevřenýma položí muži na tělo, ze kterého se vylévá krev. Celou dobu se u okna chvějí záclony.

The group Tavhíd and jihad of the terrorist abú Músa Zarkávi executed Eugene Armstrong, an American, an employee of a building company. The video, published on the Islamite web site, shows a man sitting with his eyes covered with his back towards five men in masks. Four of them are armed, the fifth one holds a paper in his hands and is reading an announcement. Just before the execution he screams: we applied God's law to him. The speech takes five minutes. The killing of a man takes thirty seconds. There are no words, which could describe the scream and rattle, which accompanies a head being cut down. The separated head with eyes opened is placed onto the men's bleeding body. The curtains in the window are moving all the time.

**Dilny
Workshops**

Rudolf Adler

Dílny | Workshops
ČSR | Czechoslovakia 1973, 1991

Dvojdílný sociální a etnografický dokument *Na kus řeči v šalandě* byl natáčen sběrnou metodou v letech 1972–73 na starém mlýně blízko Tasova na Českomoravské vrchovině. Zde žily, odloučeny od vesnické komunity, tři generace rodiny s mnohaletou mlynářskou tradicí. V téměř modelové situaci mapuje film život v průběhu jednoho roku. Pracovní návyky a povinnosti ve vazbě na přírodní cyklus, všední život i sváteční rituály a tradiční obyčeje. Film vznikl v Krátkém filmu Praha pro Československou televizi. Po dokončení byl cenzurou zapovězen, uveden mohl být až v roce 1991.

Two-part social and ethnographic document *For a little chat ...* was filmed by collection method in the years 1972 and 1973 in the old mill in Tasov in Českomoravská vrchovina. Three generations of a family with a many-year-history of mill tradition, separated from the village community, lived here. In almost model situation, the film maps the life during one year. Working habits and duties in relation to the natural cycle, everyday life of the community as well as holiday rituals and traditional customs. Film was produced in Krátký film Praha for Czechoslovak television. Following its completion it was ban by the censorship, it could only be launched in 1991.

Na kus řeči v šalandě | For a little chat ...
Director: Rudolf Adler | Photography: Ivan Vojnár
Editor: Ludvík Pavlíček, Milan Justin
90' | 16mm | black & white

Pavel Koutecký

Dílny | Workshops
Česká republika | Czech Republic 2004

Na volném prostranství, jež zbylo po panelárně v Ďáblicích, má vzniknout náměstí. Na jeho přípravě se během let podílela řada architektů, proběhlo mnoho diskusí, ale prostor zůstává pořád prázdný. Dokument o tom, jak je těžké proměnit v Čechách vize v realitu. Dílna vedená na téma koncept filmu versus realita aneb úskalí časosběrného natáčení, neboť, „i naše vize filmu se během natáčení zhroutila, ale kouzlo dokumentu je v tom, že život sám autorovi vždy nabídne náhradu...“ (Pavel Koutecký)

A new square should be established in a free space after former panel factory in Ďáblice. Many architects over several years took part in this project, many discussions took place, but the space remains free. The document is about how it is difficult to change visions into reality in the Czech Republic. The workshop leads in the theme of concept versus reality or the pitfall of time collection filming, because „even our vision of film collapsed during the filmmaking, but the magic of the document lies in what the life always offers to the author as a replacement ...“ (Pavel Koutecký)

Náměstí | Square

Director: Pavel Koutecký | Photography: Stano Slušný

Editor: Martin Steklý |

29' | beta SP | colour

JAK TO BYLO DOOPRAVDY... Archivní stopáž a historický dokument ve službách filmové fikce. Přednáška se zabývá škálou vizuálních postupů, využívaných k tomu, aby dodaly hranému filmu historickou „hodnověrnost“. Vybrané fragmenty filmů slouží jako příklad nejasné hranice mezi hranou a nehranou kinematografií a zpochybňují vymezení těchto pojmů. Není třeba dodávat, že kinematografie východní Evropy nabízí velké množství materiálu, vhodného k úvahám nad různými prostředky ideologického líčení, využívajícího „pohyblivé obrázky“ k přetváření historie. Přednáška nabízí přehled od raného německého filmu včetně sovětské klasiky až k současným „dokumentárními fikcím“, a snaží se vyvolat diskusi o hranicích kinematografického zpodobení a morfologii „vymyšlených tradic“ v našem regionu. (Oksana Sarkisova se narodila v Rusku. Na moskevské univerzitě vystudovala kulturní sociologii. Ve své doktorandské práci „Vize komunity“ analyzuje sovětský film dvacátých let v kontextu dobové politiky. Věnuje se také srovnání sovětských a německých filmů dvacátých let.)

AS IT REALLY HAPPENED... Footage and historical documentary in the service of fiction cinema. The presentation draws attention to a variety of visual strategies used for conferring historical „credibility“ on fiction cinema. The selected film fragments exemplify the blurred borderline between fiction and non-fiction, questioning their sharp conceptual division. Needless to say, cinema in Eastern Europe provides abundant food for thought concerning the variety of means and ideological narratives, instrumentalizing „moving pictures“ for formatting history. Providing an overview ranging from early silent cinema including the Soviet classics to contemporary „docufictions“, the presentation seeks to initiate the debate on the limits of cinematographic representation and the morphology of „invented traditions“ in our region. (Oksana Sarkisova was born in Russia. She studied cultural sociology at the University of Moscow. In her dissertation „Visions of Community“ she analyzes Soviet film of the 1920s in the context of the discourse of identity politics. In addition Sarkisova is interested in the correspondences between Soviet and German films of the 1920s.)

Mladou výtvarnici zajímají lidé a nevyřčená pravidla, kterými se řídí. Zachytit, pojmenovat a zhmotnit ta pravidla je pro ni největší výzvou. S takovým záměrem se minulý rok pustila do technicky velmi náročného projektu, který byl zároveň i její ročníkovou prací. Nazvala ji „společenskou hrou Nic tam není“ a přesvědčila pro ni tři stovky obyvatel jihomoravské vesnice Ponětovice. Ti pak jednu sobotu po celý den dělali stejné činnosti. Režim dne sestavila Šedá velmi snadno: podle dotazníků, které dříve Ponětovičtí vyplnili. Vyšlo totiž najevo, že všichni vesničané dělají o sobotách téměř to samé. Kateřina Šedá tak jen sjednotila čas – kdy vesničané vstanou, kdy půjdou nakupovat, budou uklízet, obědvat a kdy půjdou na pivo. „Chtěla jsem nějak zhmotnit obyčejnost, ukázat normálnost, která je jinak neviditelná. Proto mě napadlo ji zmnožit.“

A young artist is interested in people and unsaid rules, which they respect. To record, designate and materialized these rules, is the greatest challenge for her. With this intention, she dived into technically very difficult project, which was also her graduation work. She called it a „social game There is nothing“ and convinced for it three hundred inhabitants of a South Moravian village of Ponětovice. One Saturday, they all did the same activities during the whole day. The day regime was easily prepared by Šedá: according to the questionnaires, which the Ponětovice inhabitants filled in previously. It emerged that the village people are doing almost the same things on Saturdays. Kateřina Šedá then only unified the time – when the village people get up, go shopping, clean, have lunch and when they go for beer. „I wanted to somehow materialize the ordinary, to show normality. That is how I came to the idea of multiplying it.“

Poučen kupříkladu tvorbou maďarského režiséra Pétera Forgáče připravuje režisér Jan Šikl rozlehlý dokumentární cyklus, pracující výlučně s pamětí filmů rodinných archivů. Prostřednictvím podomácku natočených záběrů a amatérských snímků, z šepotu a změti dávných otisků skládá díla, svojí moderní koncepcí svébytně přispívající k poznání dějin české mentality. Rodinné archivy čekají na své objevení, nejsou ani uvnitř, ani vně; byť zatím neviděné jsou trvalou součástí našich bytostí. Tyto obrazy a hlasy světa jsou zároveň jednou z podob podstatné jinakosti dokumentárního filmu.

The director, Jan Šikl, is preparing a wide cycle of documentary films, working strictly with the memory of films from family archives. Through the home made pictures and amateurs films, from the whispering and mixture of ancient prints, he puts together a modern concept of peculiar recognition of history, inspired for example by the works of the Hungarian director Péter Forgács. Family archives are waiting for their discovery, they are not inside, but outside, even though they are not yet seen, they are parts of our beings. These pictures and voices are also one of the forms of the significant difference of a documentary film.

Index

Rejstřík režisérů

Index | Directors

A

Abbott Jennifer	80
Achbar Mark	80
Actis Cecilia	278
Adler Rudolf	294
Álvarez Santiago	100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 113
Asliuk Viktor	148
Axer Oliver	150

B

Bajtala Miriam	224
Balog Milan	14, 274
Baur Gülseli-Bille	275
Benze Susanne	150
Berlinger Joe	264
Blažević Jasmina	46
Boonstra Marjoleine	232
Bruch Martin	16
Bruckmayr Didi	228

C

Cakic-Veselic Biljana	12
Cattin Antoine	152
Ceruti Ignacio	146
Chobocky Barbara	174
Christanell Linda	224
Clayton Lenka	154
Conijn Joost	234
Cross Ruth	276

Culková Andrea	48
Cuske Maciej	20

D

Danniel Danniel	132
Dawid Leszek	18
Depardon Raymond	160, 236
Devlin Paul	238
Dezső Zsigmond	42
Dostál Martin	72
Draganov Svetoslav	162
Dvorcevoy Sergey	164

E

Evans Kieran	178
--------------	-----

F

Fluckiger Cédric	156
Frank Herz	90, 92
Fruhauf A. Siegfried	228
Fulton Keith	266

G

Gogola Jan	2
Gulea Alexandra	166

H

Hammel Johannes	226
Hammer Barbara	170
Hill Olaf Svel	252
Hníková Erika	50
Hoolboom Mike	172
Horvath Andreas	22
Howe Sarah Moon	196

Hruza Margareta 24, 52, 254
Hulterstam Maria 278

I

Ibragimbekov Murad 134

J

Jacobsen Systad Jannicke 279
Janeček Vít 50, 54
Jean Patric 176

K

Kelly Paul 178
Kerekes Peter 12
Kestner Max 180
Khamis Juliano Mer 132
Kiarostami Abbas 182
Klamt Andrzej 188
Klusák Vít 26, 56
Konopka Bartek 28
Kopáčová Tereza 58
Kostomarov Pavel 152
Koutecký Pavel 295
Králová Lucie 60
Kudrna Tomáš 62
Kvasnička Vladislav 258

L

Lakatos Robert 12
Lerch Niki 224
Leth Jørgen 116, 118, 120, 122, 124, 126
Lobo Frederico 283
Lozinski Marcel 240
Lozinski Pawel 12
Loznica Sergej 136, 186

M

Macqueen Angus 242
Meldgaard Morten 280
Menzel Jiří 64
Mettler Peter 138, 190
Mikkonen Marja 192
Milošević Ivana 50
Mitič Boris 194
Mograbi Avi 281
Moore Michael 140, 268
Mucha Stanislaw 244

N

Neis Dalia 252
Neutgens Jos 282
Nion Didier 198
Novák Jan 258

O

Oláh Lehel 30
Ollman Dan 248

P

Panh Rithy 200
Pataut Marc 142
Paunov Andrey 253
Pepe Louis 266
Petrovič Rajko Radosav 291
Pěchouček Michal 66
Pirk A. Kurt 228
Plachý Zdenek 260
Počtová Jana 68
Polesný Viktor 260
Price Sarah 248
Putter Jos de 246

R

Rákóczy Marika	32
Ramirez Alejandro Juan	144
Reid Angus	34
Reinhart Martin	218
Remunda Filip	26, 56
Rodrigues João	283
Rosenblatt Jay	284
Rouch Jean	94, 96
Rowley Richard	168
Růžička Janek	260
Rydzewski Ulrich	188
Ryšavý Martin	70

S

Sławińska Joanna	40
Šafařík Petr	258
Salomonowitz Anja	36
Šango Tomislav	206
Schreiber Lotte	214, 216
Schuch Barbara	285
Schwentne Michaela	228
Schwierin Marcel	204
Sharp Tim	226
Silló Sándor	38
Sinofsky Bruce	264
Smith Chris	248
Soothen Jacqueline	168
Sorokina Elena	202
Spurlock Morgan	82
Steiner Thomas	226
Štingl Pavel	84
Stone Oliver	270
Svěrák Jan	72
Swenninger Lukas	286

T

Talavera Sebastian Serrano	208
Třeštíková Helena	74
Tomschiczek Boris	210
Trier von Lars	126
Tsymbol Yevgeni	158

V

Valentová Hana	76
Varda Agnes	86
Vokjan Viktor	287
Voříšek Vladimír	77

W

Wenzer Michel	288
Widrich Virgil	218, 220, 222
Wilkerson Travis	114
Wiseman Frederick	212
Wonders Janna Ji	289

Y

Ying Li	184
---------	-----

Z

Zmarz-Koczanowicz Maria	40
-------------------------	----

Rejstřík filmů podle českých názvů Index | Films | Czech Titles

1-35			
10. obvodní soud	160	Dokonalý člověk	116
66 výjevů z Ameriky	120	Dokument fog8	290
79 Jar	108	Domácí násilí 2	212
99 let mého života	192	Drahá Julie	92
Accelerated Under-Development: In The Idiom		Dziga a jeho bratři	158
Of Santiago Alvarez	114	Čekání na léto	289
Afoňka už nechce pást soby	70	ESHQ	68
Aqua Fosilot Medica	60	Český sen	56
Arniny děti	132	Fahrenheit 9/11	140, 268
Balada o koze	28	Fast Film	222
Balífilm	190	Film pro klavír (mikrokosmos)	38
Bar na Victoria Station	18	Finisterre	178
Bůh hraje na ságo, ďábel na housle	166	Flashback	90
Boj s paranoií	279	Handbikemovie	16
Británie	232	Hanoj, 13. v úterý	104
Byl to krásný den	246	Haraburdění	30
Býval jsem filmařem	284	Harpuna	206
Cesta	46	Hazard, bohové a LSD	138
Cestovatelské povídky / Bez názvu / Koupající se	226	Hitlerova hitparáda	150
Ciné houet	156	I. E. [site 01—isole eolie]	216
Cinevardaphoto	86	If Presence of Artificial Intelligence	76
Cizinec	274	Interní sdělení ve věci úřední	48
Comandante	270	Jan Šikl	298
Copy Shop	220	Jedna setina	277
Cyklon	100	Jsem živý. Søren Ulrik Thomsen. Dánský básník	124
Černá & bílá	283	Karpaty	188
Čtvrtá světová válka	168	Kateřina Šedá	297
De lana caprina	202	Kolo	148
Den E	50	Korporace	80
Detail	281	Krajina	136
		Krásná Dyana	194
		Kristova léta, dámy	58
		Kuchyně snů	184
		Kúra	20

Labuť	287	Qaeda Quality Question Quickly Quickly Quiet	154
LBJ	110	quadro	214
Lidé z Angkoru	200	Reminiscence	282
Lov lukem na lva	96	Ropa	134
Majitelé ničeho	208	Rudolf Adler	294
Malý stín	276	Sedmnáct	198
Metallica: Some Kind Of Monster	264	Síla je právo	176
Mír jejich duši	84	Síla kapitalistova	174
Missing Meilich Seeking Walter	252	Slátanina / giuliana 64:03 / Structural Filmwaste.	
Místa vzpomínek	32	Dissolution 1, 2	228
Mladá srdce	162	Služebníkův sen	112
Modrý límeček bílé Vánoce	180	Srdce a duše	128
Neříkejte to mé matce	196	Střed	244
Noční rozhovory	24, 52	Super Size Me	82
Nosič	144	Tanec mého psaní	278
Now	102	Tatínek. Mramorizace Zdeňka Svěráka	72
O rok později / Im Leo / Znovu obraz	224	The Yes Men	248
O životě	146	To všechno z lásky...	62
Okamžik	64	Továrna	186
Okamžiky hry	122	tx—transform	218
Oksana Sarkisova	296	Uhlí	40
Omnis	275	V krajině černých šamanů	94
Osamění bohů	113	V krasu	210
Pavel Koutecký	295	Ve tmě	164
Pavel Tigris – Evropan	74	Veřejné osvětlení	172
Přes hranice	12	Vesnický portrét: Přiblížení	236
Peter Martins: Tanečník	118	Věčná krása	204
Poprava Eugena Armstronga	292	Vzdorující ráj	170
Poslední venkované	242	Vždy k vítězství	106
Power Trip	238	Zátek zmizík. Díl první, paliva	77
Pravá ruka	280	Zlatá salaš	42
Pravidla hry	54	Ztracen v La Mancha	266
Prsten	34	Život v míru	152
Pulsy	291		

Rejstřík filmů podle originálních názvů Index | Films | Original Titles

1-35	14	De lana caprina	202
10ème chambre, instants d'audiences	160	Dear Juliet	92
40°C Contre la Montre	285	Den E	50
66 scener fra America	120	Desde la Memoria	282
79 Primavera	108	Det legende menneske	122
89 mm od Europy	240	Det perfekte menneske	116
9 Preludes on Love	286	Detail	281
99 Vuotta Elämästäni	192	Die Mitte	244
Accelerated Under-Development: In The Idiom		Dix-sept ans	198
Of Santiago Alvarez	114	Document fog8	290
Acerca de la vida	146	Domestic Violence 2	212
Afoňka už nechce pást soby	70	Duenos De Nada	208
Aji	184	Dumnezeu la saxofon, Dracu la vioara	166
Aqua Fosilot Medica	60	Dziga i jeho bratja	158
Aranykalyiba	42	El sueño del Pongo	112
Au pays des mages noirs	94	Erinnerungsorte	32
Balifilm	190	ESHQ	68
Ballada o kozie	28	Ewige schönheit	204
Bar na Victoria Station	18	Fabrika	186
Britanya	232	Fahrenheit 9/11	140, 268
Capitalist Drive	174	Fast Film	222
Carpatia	188	Finisterre	178
Cesta	46	Five	182
Ciclón	100	Flashback	90
Ciné houet	156	Fra hjertet til handen	128
Cinévardaphoto	86	Georgi and the Butterflies	253
Comandante	270	Gubera	30
Copy Shop	220	Handbikemovie	16
Das wirst du nie verstehen	36	Hanoi, Martes 13	104
De Fem Benspænd	126	Hasta la Victoria siempre	106
De Kinderen van Arna	132	Het is een schone dag geweest	246
		Hitler's Hitparade	150
		Hout Auto	234
		I Used To Be a Filmmaker	284

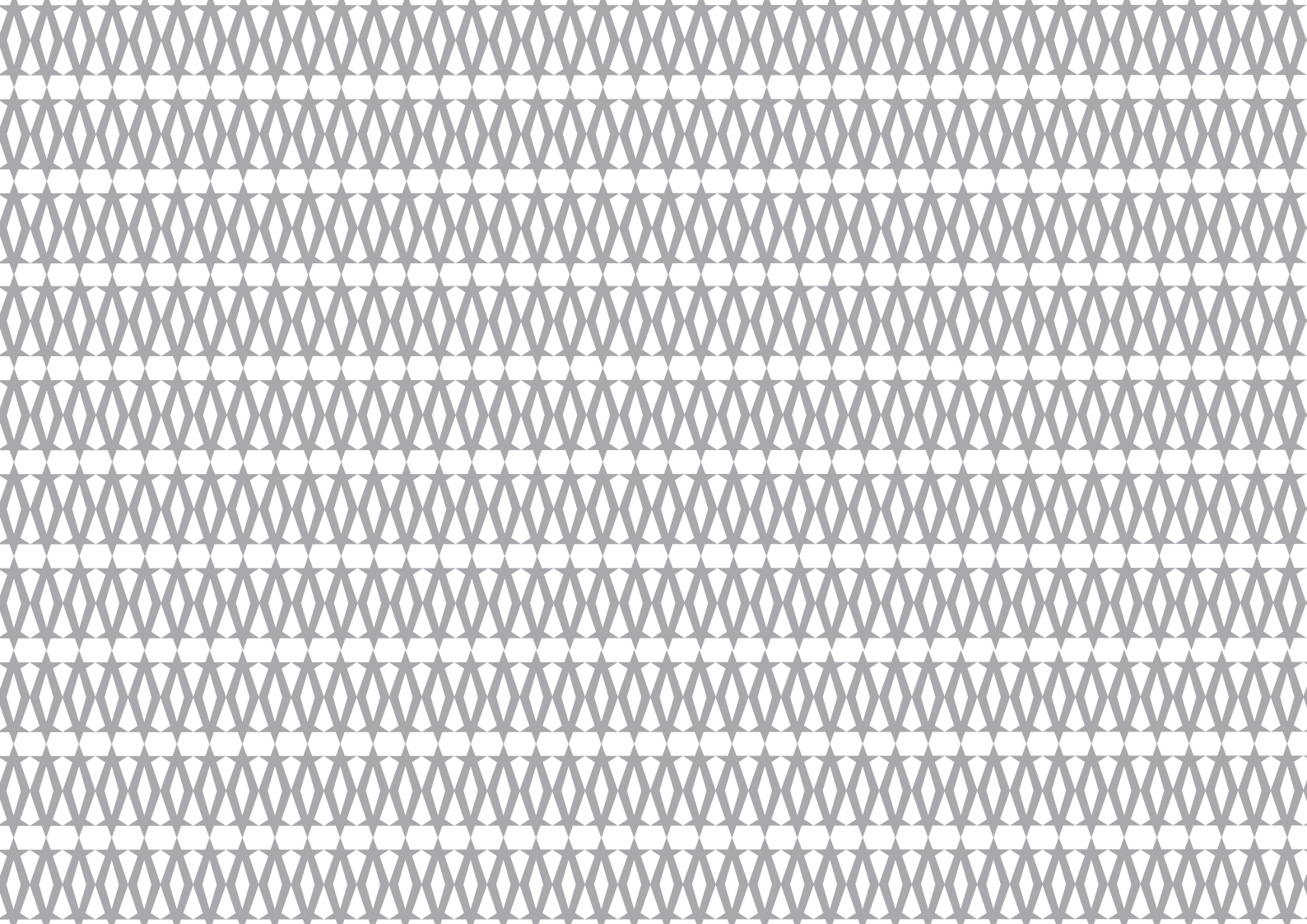
I. E. [site 01—isle eolie]	216	Osti	206
If Presence of Artificial Intelligence	76	Patchwork / giuliana 64:03 / Structural Filmwaste.	
Im Karst- Auf Den Inseln Cres Und Lošinj	210	Dissolution 1, 2	228
In the Dark	164	Pavel Tigrid – Evropan	74
Interní sdělení ve věci úřední	48	Peter Martins: En Danser	118
Jedna setina	277	Power Trip	238
Jeg Er Levende. Søren Ulrik Thomsen, Digter	124	Pravidla hry	54
Kampen mot paranoia	279	Preto & branco	283
Kola	148	Pretty Dyana	194
Kristova léta, dámy	58	Profils Paysans: L'approche	236
Kuracja	20	Prstan	34
La Chasse au Lion a l'Arc	96	Pulses	291
La raison du plus fort	176	Qaeda Quality Question Quickly Quickly Quiet	154
La Soledad de los Dioses	113	Quadro	214
Labuť		Resisting Paradise	170
Landschaft	136	Right Hand	280
LBJ	110	Sólo un Cargador	144
Les Enfants ont des Oreilles	142	Super Size Me	82
Les gens d'Angkor	200	Tatínek. Mramorizace Zdeňka Svěráka	72
Little Shadow	276	The Corporation	80
Lost in La Mancha	266	The dance of my text	278
Metallica: Some Kind Of Monster	264	The Fourth World War	168
Mirnaja žižň	152	The Last Peasants	242
Missing Meilich Seeking Walter	252	The Yes Men	248
Mladi sartca	162	This Ain't No Heartland	22
Mozi zongorára	38	Three Poems by Spoon Jackson	288
Ne dites pas a ma mere	196	To všechno z lásky...	62
Nede pa jorden	180	Traveller's Tales / O. T. / Die Badenden	226
Night Talks	24, 52, 254	tx—transform	218
Nikdy to nepochopíš	36	Über die Grenze	12
Now	102	Warten auf den sommer	289
Okamžik	64	Zámek zmizík. Díl první, paliva	77
Omnis	275		
One year later / Im Leo / Picture again	224		

Rejstřík filmů podle anglických názvů Index | Films | English Titles

1:35	14	Domestic Violence 2	212
110 °F Against the Clock	285	Don't Tell My Mother	196
66 Scenes from America	120	Dream Cuisine	184
79 Springs	108	Dziga and his Brothers	158
9 Preludes on Love	286	E-Day	50
99 Years of My Life	192	Eraser Castle. Part One, Fuels	77
A Bar at the Victoria Station	18	ESHQ	68
About Life	146	Eternal Beauty	204
Accelerated Under-Development: In The Idiom		Execution of Eugene Armstrong	292
Of Santiago Alvarez	114	Fabric	186
Across the Border	12	Fahrenheit 9/11	140
Afonka does not want to herd Reindeer anymore	70	Fahrenheit 9/11	268
Aqua Fosilot Medica	60	Fast Film	222
Arna's Children	132	Finisterre	178
Balifilm	190	Five	182
Black & White	283	Flashback	90
Blue Collar White Christmas	180	Forty Years after And Who Are You? Sports News,	
Britain	232	Paradoxes	260
Capitalist Drive	174	Gambling, gods and LSD	138
Carpatia	188	Georgi and the Butterflies	253
Ciné houet	156	Coat Walker	28
Cinevardaphoto	86	God Plays Sax, the Devil Violin	166
Coal	40	Golden Hut	42
Comandante	270	Handbikemovie	16
Communique	48	Hanoi, Tuesday 13th	104
Copy Shop	220	Hasta la Victoria siempre	106
Czech Dream	26	Heart and Soul	128
Czech Dream	56	Hitler's Hitparade	150
De lana caprina	202	Hunting the Lion with Bow and Arrow	96
Dear Juliet	92	Hurricane	100
Detail	281	I Am Alive. Søren Ulrik Thomsen, the Danish Poet	124
		I Used To Be a Filmmaker	284
		I. E. [site 01—isole eolie]	216
		If Presence of Artificial Intelligence	76

In the Dark	164	Power Trip	238
In the Land of the black Magi	94	Pram Room	66
It's Been a Lovely Day	246	Pretty Dyana	194
Junking	30	Public Lighting	172
Just because I Love you	62	Pulses	291
Landscape	136	Qaeda Quality Question Quickly Quickly Quiet	154
LBJ	110	Quadro	214
Les Enfants ont des Oreilles	142	Reminiscentia	282
Life in peace	152	Resisting Paradise	170
Little Shadow	276	Right Hand	280
Lost in La Mancha	266	Rules of the Game	54
Metallica: Some Kind Of Monster	264	Seventeen	198
Might is Right	176	Spear	206
Missing Meilich Seeking Walter	252	Stranger	274
Moments of Play	122	Super Size Me	82
Movie for piano (microcosmos)	38	The 10th District Court	160
My Friend, the Murderer / Runaway Neighbours /		The Center	244
The intimate Drum Beat	258	The Corporation	80
Night Talks	24, 52, 254	The Cure	20
Now	102	The dance of my text	278
Oil	134	The Dancer	118
Omnis	275	The document f098	290
One Hundredth	277	The Five Obstructions	126
One year later / Im Leo / Picture again	224	The Fourth World War	168
Owners of Nothing	208	The Instant	64
Papa, Marbling of Zdeňek Svěrák	72	The Journey	46
Patchwork / giuliana 64:03 / Structural Filmwaste.		The Karst	210
Dissolution 1, 2	228	The Last Peasants	242
Pavel Tigrid – The European	74	The People of Angkor	200
Peace to their soul	84	The Perfect Human	116
Peasant Profile: The Approach	236	The Ring	34
Places of Remembrance	32	The Solitude of Gods	113
Pongo's Dream	112	The Swan	287
Porter	144	The Wheel	148

The Yes Men	248
This Ain't No Heartland	22
Three Poems by Spoon Jackson	288
tx—transform	218
Waiting for Summer	289
War on Paranoia	279
Women of Thirthy, Something	58
Wood Car	234
You Will Never Understand This	36
Young at Heart	162

EAST SILVER

Projekt East Silver – trh dokumentárních filmů je novinkou letošního ročníku festivalu a je v rámci sekce pro profesionály pořádán ve spolupráci Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů a Institutu dokumentárního filmu.

East Silver je jedinečný projekt svého druhu ve střední a východní Evropě a jeho ambicí je mapovat a prezentovat nejnovější tvorbu v oblasti dokumentárního filmu a současně podporovat nezávislé producenty a pomoci jim v budování mezinárodních kontaktů a spolupráce.

East Silver chce současně vytvářet platformu pro setkání a inspiraci autorů dokumentárních filmů, zástupců televizních stanic, filmových distributorů, reprezentantů filmových festivalů, commissioning editorů i dalších zájemců.

Pilotní ročník projektu East Silver je realizován jednak v podobě přehledného katalogu, který poskytuje podrobné informace o přihlášených filmech a včetně základních filmografických údajů, kontaktu na produkční společnost i mezinárodního distributora a stručné synopsis nabízí pro snadnější orientaci také tematické zařazení filmů do několika stěžejních kategorií (kultura, sociologie, politika, ekologie, historie, umění apod.). Filmy jsou v katalogu řazeny abecedně podle zemí, čímž je podtrženo specifické zaměření projektu na oblast střední a východní Evropy přesahující nicméně až k zemím bývalého Sovětského bloku. Katalog je publikován v počtu 1000ks a bude během festivalu k dispozici jako rukověť pro East Silver videotéku, která čítá přes 300 dokumentárních filmů z Polska, Maďarska, Rakouska, České republiky, Chorvatska, Slovinska, Bulharska, Litvy, Lotyšska, Estonska, ale také z Ukrajiny, Běloruska, Ázerbajdžánu či Kazachstánu. Dramaturgie projektu East Silver je otevřená a proto se ve videotéce objevují díla širokého tematického zaměření od dokumentů edukativního charakteru přes etnografické, cestopisné a válečné reportáže, dokumenty s gender i sociálními náměty, historicky nebo kulturně zaměřené snímky, portréty, zařazeny jsou tradiční dokumenty, ale také dokumenty hrané či experimentální.

Videotéka bude otevřena během jihlavského festivalu 27.–30.10. od 9 do 21h a v neděli 31.10. od 9 do 16h v Domě Kultury v Tolstého ulici 2, k dispozici zde bude 20 videopřehrávačů a DVD, bude možná rezervace.

Věříme, že Vás náš nový projekt zaujme a těšíme se, že strávíte inspirativní East Silver okamžiky!

Kontakt: Michala Pohořelá, East Silver Manager,
simatko@dokument-festival.cz, T: +420 603 18 16 12

East Silver Project – the market of documentary films is the new element of this year's festival and is organized within the section for professionals together with the International festival of documentary films and the Institute for documentary films.

East Silver is a unique project of this type in Central and Eastern Europe and its ambition is to map and to present the newest production in the area of documentary film, and at the same time to support independent producers and to help them in building international contacts and cooperation.

East Silver should also create a platform for meeting and inspiration for authors of documentary films, representatives of TV stations, film distributors, representatives of film festivals, commissioning editors as well as other interested people.

The pilot year of East Silver project is realized first in the form of a synoptic catalogue, which offers detailed information on registered films, including basic filmographic data, contacts for the production company as well as the international distributors, basic synopsis, as well as thematic categorization of the film for easier orientation. In the catalogue, films are organized alphabetically according to countries, which supports the specific focus of the project on the area of Central and Eastern Europe, however, overlapping towards the countries of the former Soviet block. The catalogue, which is published in the amount of 1000 pcs, which will be available during the festival, is a handbook for East Silver video library, which includes over 300 documentary films from Poland, Hungary, Austria, the Czech Republic, Croatia, Slovenia, Bulgaria, Lithuania, Latvia, Estonia, and also from the Ukraine, Belarus, Azerbaijan or Kazakhstan. Dramaturgy of East Silver project is open and thus works of a great thematic focus occur in the video library, starting from the educational documents through ethnographical, travel or war reports, documentaries with gender and social themes, films focused on history or culture, portraits, also traditional documents are included and acted or experimental documentaries. The video library will be open during the Jihlava festival from Oct. 27 to Oct. 30, from 9 a.m. to 9 p.m. and on Sunday, Oct. 31 from 9 a.m. to 4 p.m. in Dům Kultury, Tolstého ulice 2. 20 video players and DVDs will be available and reservations will be possible.

We believe that you will find our new project interesting and that you will spend inspirational East Silver time!

Contact: Michala Pohořelá, East Silver Manager,
simatko@dokument-festival.cz, T: +420 603 18 16 12

Burza námětů – East European Forum Jihlava 2004

Burza námětů je setkání lidí, kteří chtějí natočit film, s lidmi kteří shánějí originální náměty pro své TV stanice. Středem a východoevropské režisérů a nezávislých producentů zde mají jedinečnou šanci nabídnout dokumentární projekty přímo televizním dramaturgům, distributorům a nezávislým producentům z EU.

Burza námětů – krok za krokem

Konkurz námětů, ve kterém zástupci European Documentary Network vyberou projekty, které se Burzy zúčastní.

Přípravný workshop, vedený významnými evropskými producenty, kde se účastníci naučí napsat námět koprodukčního projektu, sestavit rozpočet podle evropských standardů a svůj projekt veřejně prezentovat.

Pitching forum – veřejná prezentace, kde režisér a producent nabízí zástupcům evropského TV a filmového trhu svůj námět ke zfilmování a snaží se je získat pro spolufinancování – koprodukcí filmu.

Burza námětů – doprovodný program

Promítání nejúspěšnějších projektů Burzy námětů – tři filmů, které byly natočeny díky Burze námětů 2001 – 2002, v jejichž rámci představíme dokument **Night Talks** české režisérky Margarety Hruzy, **Georgy and the Butterflies** bulharského režiséra Andreye Paunova a **Missing Meilich Seeking Walter** britské režisérky Dalie Neis.

Po promítání budou následovat diskuse s režiséry, producenty a TV dramaturgy, kteří se na natáčení podíleli.

Doprovodný program dále nabídne **Semináře** zaměřené na **zmapování systému financování a distribuce dokumentárních filmů v Evropě**. Mezi našimi hlavními hosty letos přivítáme ředitele **IDFA Fora Amsterdam**, **Austrian Film Fund**, dramaturgy projektu **DEMOCRACY** – připravované dokumentární série 12 evropských a amerických TV stanic – **Nicka Fräsera z BBC** a **Mette Hoffmann Meyer z TV 2 Dánsko**, distributorky **Debra Zimmermann** a **Carol Spycher**, které se zúčastní semináře o pravidlech distribuce dokumentárních filmů, producenta **Ralpha Wiesera z rakouské After Image Production**, který představí projekt **EU XXL On the Tour**. Program dále nabídne prezentaci tří tréninkových programů zaměřených na vývoj

East European Forum Jihlava 2004

The EAST EUROPEAN FORUM is uniting those who wish to create a film with those who are searching for original topics for their television stations. Directors and independent producers have a unique chance to offer their projects directly to European leading TV Commissioning editors, distributors and independent producers.

East European Forum – step by step

The project competition, in which the EDN committee chooses projects that will take part in the Forum.

The Pitch workshop, which will be chaired by top European documentary film producers, will teach the participants how to write up a suggested co-production, how to create a budget according to European standards and how to publicly present their given projects.

The Pitching forum – public presentation, where the director and producer have an opportunity to present their film projects to leading West European television producers and to enlist their aid in co-financing or co-production.

East European Forum – accompanying program

The screening of the East European Forum Successful Projects – three films that were produced thanks to East European Forums 2001 – 2002: the Czech documentary **Night Talks** by Margareta Hruza, **Georgy and the Butterflies** Andrey Paunov (Bulgaria), and **Missing Meilich Seeking Walter** by British director Dalie Neis. Screenings will be followed by discussions with the directors, producers and Commissioning Editors.

The accompanying program will also feature panel discussions and seminars focusing on drawing a map of the financing and distribution of documentary films throughout Europe. Our special guests for this year are the directors of the **IDFA Forum Amsterdam**, the **Austrian Film Fund** and the commissioning editors from the **DEMOCRACY** project, a planned documentary cycle of twelve European and American TV stations, **Nick Fraser** from the **BBC**, and **Mette Hoffmann Meyer of TV 2|Denmark**, distributors **Debra Zimmerman** and **Carol Spycher** – who will lecture about the distribution of documentaries and **Ralph Wieser** from **After**

a financování autorských dokumentů: **Ex Oriente Film** (Česká republika), **Eurodoc** (Francie) a **Discovery Campus Masterschool** (Německo).

Hosté Burzy námětů:

TV dramaturgové:

Jan Gogola ml. – ČT, Česká republika

Kathrin Brinkmann – ZDF, Německo

Christian Popp – SFB | ARTE BERLIN, Německo

Leena Pasanen – YLE, Finsko

Wim Van Rompaey – Lichtpunkt, Belgie

Nick Fraser – BBC 4, UK

Mette Hoffmann Meyer – TV2, Dánsko

Flemming Grenz – DR TV, Dánsko

Jordi Ambros – TV3 CAT, Španělsko

Franz Grabner – ORF, Rakousko

Lektoři přípravného workshopu:

Paul Pauwels – PERISCOPE PRODUCTION Belgie

Steven Seidenberg – De-Caf TV Production, Velká Británie

Hosté Burzy námětů:

Fleur Knopperts – IDFA Forum, Holandsko

Anna – Maire Luccioni – EURODOC, Francie

Claas Danielsen – DISCOVERY CAMPUS MASTERSCHOOL, Mezinárodní festival dokumentárního a animovaného filmu Lipsko, Německo

Profesní životopisy a profily společností:

TV dramaturgové a stanice:

JAN GOGOLA – ČT, Česká republika

Manžel Martiny a otec Elišky a Šimona, režisér, dramaturg České televize, pedagog FAMU, publicista. Absolvent fakulty žurnalistiky UK a katedry dokumentární tvorby na FAMU-AMU. Autor rozhovorů, recenzí, článků a také těchto esejů: „Zásadový chameleon – myšlení Václava Bělohorského“, v Kavárně A.f.f.A, 1997; „Esej bez vlastností aneb akční paralelismus“, v Esějích o nedávné minulosti a blízké budoucnosti, nakladatelství GaG, 1999; „Smt

Image Production from Austria who will present EU XXL On the Tour. Among other items program will also offer presentation of three training programs geared towards the development of creative documentaries: **Ex Oriente Film** (Czech Republic), **Eurodoc** (France), and **Discovery Campus Masterschool** (Germany).

Forum Guests:

The TV Commissioning editors

Jan Gogola ml. – ČT, Czech Republic

Kathrin Brinkmann – ZDF, Germany

Christian Popp – SFB | ARTE BERLIN, Germany

Leena Pasanen – YLE, Finland

Wim Van Rompaey – Lichtupunt, Belgium

Nick Fraser – BBC 4, UK

Mette Hoffmann Meyer – TV2, Danmark

Flemming Grenz – DR TV, Danmark

Jordi Ambros – TV3 CAT, Spain

Franz Grabner – ORF, Austria

Lecturers at the Pitch workshop:

Paul Pauwels – PERISCOPE PRODUCTION Belgium

Steven Seidenberg – De-Caf Tv production, UK

Special Guest of the East European Forum:

Fleur Knopperts – IDFA Forum, The Netherlands

Anna – Maire Luccioni – EURODOC, France

Claas Danielsen – DISCOVERY CAMPUS MASTERSCHOOL, LEIPZIGER FESTIVAL, Germany

Professional CV s and company profiles:

Commissioning editors and TV stations:

JAN GOGOLA-ČT, Czech Republic

Born 24|8|1971, married to Martina, children Eliska and Simon. Director, script writer, dramaturg in Czech Television, teacher at FAMU (Film Academy of Performing Arts), journalist. Graduate from Faculty of Journalism at

dokumentárnímu filmu“, v Hranicích ve filmu, NFA 1999; „Jasno v hlavě“ – společně s hokejistou Robertem Reichelem v Cestách víry, nakladatelství GaG, 2000 a v revue Host 6|2000; „Zpravodajské zátiší: kritický odstup a nezávislost autora jako narcistní nihilismus“ – publikováno na kolokviu „Obraz médií a událostí okolo České televize na přelomu tisíciletí v audiovizuálních dílech“, které se uskutečnilo v Praze na FAMU 25. – 27. května 2001. Filmografie: Národ sobě aneb české moře v osmnácti přílivích (2003), Nonstop (2000), Svědectví Františka Daniela (1999), Panenka proti zbytku světa (2001), Deník babičky Němcové (1999), Ave Braník (1999), Veselí pod Moravou (1998), Odstup a kontakt Dana Trubače (1998), Vila Inocent (1997). Dále mimo jiné režisér 6 částí z cyklu Intolerance nebo dvou částí série portrétů Prahy.

Česká televize – ČT

ČT je veřejnoprávní televize, která vysílá na dvou programech ČT1 a ČT 2. ČT vysílá ročně kolem 60 hodin dokumentárních filmů. Dokumentární filmy jsou vyráběné jak v samostatné produkci ČT tak i v koprodukcích s nezávislymi producenty. Mezinárodní koprodukce ČT realizovala převážně v oblasti hrané tvorby, v poslední době uvažuje i o koprodukční výrobě dokumentárních filmů.

Kontakt: Česká televize, Kavčí Hory, 140 70 Praha 4, Česká republika, www.czech-tv.cz

KATHRIN BRINKMANN – ZDF|ARTE, Německo

Narozena 29. září, 1964 v Iserlohn, v Německu. Studovala herectví v německém Giessenu. Pracovala jako zástupce ředitele mnoha divadelních projektů, například Theater am Turm ve Frankfurtu na Mohanem. Dále spolupracovala s německým kulturním kanálem 3sat. Od roku 1994 je commissioning editorkou na ARTE |ZDF a je zodpovědná za „Das kleine Fernsehspiel“ – za výrobu a produkci tematických večerů na evropském kulturním kanálu ARTE. Dále se podílí na vývoji nových programových formátů pro QUANTUM – televizní dílnu spadající pod „Das kleine Fernsehspiel“. Od května 2000 je commissioning editorkou nového oddělení „ARTE THEMA“ v rámci ZDF.

ZDF|ARTE – Německo

TV stanice ZDF byla založena v roce 1961 jako jedna ze dvou veřejnoprávních sítí, financovaných z poplatků a reklamy. Vedle svého základního vysíláního zámce ZDF zajišťuje chod několika dalších TV kanálů, jako například dětské

the Charles University and from Department of Documentary films and the FAMU-AMU. The author of interviews, reviews, articles and essays, worked with the GaG and NFA publishers, magazine HOST, Coffeehouse A.f.f.A, etc. (e.g. titles “Disciplined Chameleon – thinking of Vaclav Belohradsky”, “Death to Documentary”)Filmography:(Long documentary films)“Nation to itself or 18 high tides of the Czech sea” feature-fiction-documentary (2003),“Non-stop”, “Witness Frantisek Daniel” (1999), “Panenka against the rest of the world” (2001),“Nemcová’s Babicka Journal” (1999),“Ave Braník” (1999), “Veseli pod Moravou” (1998), “Distance and contact of Dan Trubac” (1998), “Vila Inocent” (1997). Directed also two parts of the documentary series about Prague (1999), six parts of a TV series “Intolerance”...

Czech television – ČT

CT is public service broadcaster that operates on two national terrestrial channels CT1 and CT 2. Documentaries are mainly in-house productions and acquisitions. Approx. 60 hours a year is commissioned|co-produced with domestic or international producers. International co-productions CT realized mostly on the field of fiction programs, but in very last time it was discussed to produce some documentary programs in co - production with foreign broadcasters or producers.

Contact: Česká televize, Kavčí Hory, 140 70 Praha 4, Česká republika, www.czech-tv.cz

KATHRIN BRINKMANN – ZDF, Germany

Born September 29, 1964 in Iserlohn, Germany. Studied Applied Dramatic Arts in Giessen, Germany. Worked as assistant director, theatre projects, e.g. Theater am Turm|Frankfurt|M. freelance work for the german culture channel 3sat. Also had practical training as dramaturg | commissioning editor at ZDF. Since 1994 commissioning editor for ARTE | ZDF - “Das kleine Fernsehspiel”: Development and production of theme evenings for the European Culture Channel ARTE. Development of new programme formats for “quantum”, the television workshop of Das kleine Fernsehspiel within the german culture channel 3sat.Since May 2000: commissioning editor in the new department “ARTE THEMA” within ZDF.

ZDF – Germany

Set up in 1961 ZDF is one of the two public service networks in Germany, financed by licence fees and by advertisement.

stanice KIKA, digitálního kanálu ZDFvision, společenského kanálu Phoenix, německy vysílajícího satelitního programu 3sat a evropského kulturního kanálu ARTE.

Dokumenty na tematických večerech ARTE THEME

Oddělení ARTE THEME vyrábí v rámci ZDF 33 tematických večerů ročně. Idea komponovaných večerů byla natolik unikátní, že se svým způsobem stala charakteristickým pilířem vysílání. Tři večerní bloky týdně se pravidelně zabývají tématy z různých možných úhlů pohledu a poskytují divákovi širší prostor pro porozumění problému. Komponované večery kombinují také různé formy, styly a žánry audiovizuálních sdělení sjednocených společným tématem (jako například reportáže, celovečerní filmy a dokumenty).

Kontakt: ZDF|Arte –tThem. Evenings, 55100 Mainz, Germany

LEENA PASANEN – YLE Teema Finsko

Je původem novinářka a reportérka, řadu let pracovala pro finskou tiskovou agenturu. Od roku 1999 měla ve finské státní televizi YLE na starosti sekci dokumentů. V současnosti je producentem kulturního, vědeckého a vzdělávacího kanálu YLE Teema.

YLE Teema – Finsko

Je první finský digitální kanál, který se orientuje výhradně na kulturu, vědu a vzdělání. Paleta jeho programu zahrnuje jak dokumenty tak hrané či animované filmy včetně aktuálních magazínů a portrétů, které např. dávají nahlédnout do zákulisí světa prominentních osobností. YLE nabízí nejrůznější témata počínaje historií, výtvarným uměním, přes literaturu, hudbu, tanec až po operu. Cílem YLE je nabídnout divákům obojí – jak nezapomenutelný zážitek tak potravu pro jeho ducha. YLE Teema má speciální vysílací čas pro dokumenty zabývající se globalizací a zeměmi třetího světa. Jako jedna z mála evropských stanic obsahuje dvě rubriky určené výhradně tvůrčím dokumentárním filmům. V těchto rubrikách není omezena délka filmu a dokument může mít jakýkoli formát.

Kontakt: YLE Teema, Box 88, FIN-00024 YLE, Finsko

WIM VAN ROMPAEY – LICHTPUNKT Belgie

Ženatý, dvě děti. Vystudoval moderní dějiny na Svobodné univerzitě v Bruselu. Od začátku osmdesátých let pracuje jako producent nezávislé belgické televize Lichtpunkt.

Apart from its main television service ZDF German Television operates, either individually or with partners, a number of television channels and related media services like the children channel KIKA, the digital channel ZDFvision, the current affairs channel Phoenix, the german speaking satellite channel 3sat and the European cultural channel ARTE.

DOCUMENTARIES ARTE THEME EVENINGS

The ARTE Thema Department within ZDF is commissioning 33 theme evenings a year. The theme evening is a very special concept and programme which became in a way the channels signature programme. On three evenings a week they focus on one theme from different perspectives and invite the viewers to take time to watch and understand. Theme evenings offer an infinite range of subjects featuring different formats like reports, cinema films and documentaries.

Contact: ZDF|Arte –tThem. Evenings, 55100 Mainz, Germany

LEENA PASANEN – YLE Teema Finland

Leena Pasanen was originally a journalist and reporter and for many years worked for the Finnish Press Agency. In 1999 she became the head of the documentary section at Finnish public television YLE. Currently she is a producer of the culture, science and education channel YLE Teema.

YLE Teema

YLE Teema is Finland's first digital channel, and focuses mainly on culture, science and education. The scope of its programs includes both documentaries and dramatic or animated films, including various magazines and portraits. YLE offers a wide range of themes, from history to art, literature, music, dance and opera. The aim of YLE is to offer its audiences both indelible experiences and food for thought.

YLE Teema has a special broadcasting time for documentaries concerned with globalization and Third World countries. It is one of the few European stations to feature two exclusively documentary sections. The length or format of the film is not limited in those sections.

Contact: YLE Teema, Box 88, FIN-00024 YLE, Finland, www.yle.fi/teema

WIM VAN ROMPAEY – LICHTPUNKT, Belgium

Married and with two children. Master's degree in Modern History at the Free University of Brussels in 1975. Producer of Lichtpunt since 1981.

LICHTPUNKT

Lichtpunt je nezávislé vysílání, které má pravidelně dvakrát týdně svůj program na druhém kanálu Vlámské veřejné televize (VRT). Lichtpunt je podporován vlámskou vládou. Jeho posláním je přinášet dokumenty, rozhovory i hrané filmy s humanistickým náhledem na svět. Vysílá proto řadu filmů orientovaných na sociální a lidská témata, dokumenty o lidských právech, o vlivu nových technologií na lidský život a přírodu. Obsah programu sestavuje jak z vlastní výroby, tak z tvorby vzniklé v koproduci nebo zakoupené z zahraničí.

Kontakt: Lichtpunt, Brand Whitlocklaan, 50, 1200 Brussels, Belgium, www.lichtpunt.be

NICK FRASER

Nick Fraser pracuje jako dramaturg dokumentárního cyklu Storyville již od vysílání jeho prvních šesti filmů na BBC 2. Nyní se v rámci Storyville vyrobí více než 40 kvalitních dokumentů ročně, které vysílá jak BBC4, tak BBC2 a BBC1.

BBC FOUR

Čtvrtý kanál BBC má ambici být nejintelektuálnějším a nejkulturnějším vysíláním v Británii. Jeho program se skládá z dokumentů, divadelních představení, hudby, hraných filmů a tématických pořadů a nabízí tak alternativu ostatním mainstreamovým TV programům.

Kontakt: BBC 4, Television Centre, Wood Lane, W12 7RJ London, UK, www.bbc.uk/bbcfour

FRAN GRABNER – ORF Rakousko

Posledních pět let pracoval Franz Grabner jako dramaturg dokumentů s náboženskou tematikou a tématických večerů „Kreuz&Quer|“. Ve stejné době vytvořil v ORF volný dokumentární cyklus „Die BOX“, v jehož rámci vzniká řada autorských filmů. Jako producent spoluvyvořil mnoho úspěšných filmů vyráběných v mezinárodní koproduci. Za film „Stalin – Rudý Bůh“ získal ocenění Golden Gate na festivalu v San Franciscu. Od května 2003 je ředitelem uměleckých a kulturních dokumentárních filmů v ORF. Před rokem 1994 řídil dvě galerie současného umění v Rakousku a byl organizátorem řady kulturních událostí a festivalů.

ORF1 & ORF2

ORF je veřejnoprávní vysílatel se dvěma celoplošnými TV kanály a čtyřmi

LICHTPUNKT

Lichtpunt is an independent broadcaster and has a twice weekly TV-programme on the second channel of the Flemish public broadcast (VRT).

Lichtpunt is subsidised by the Flemish government.

The mission of Lichtpunt is to bring documentaries, interviews and feature films from a humanist point of view.

Therefore Lichtpunt broadcasts human|social-interest programmes.

Lichtpunt produces a part of its programmes by its own Staff, but also buys and co-produces on the international market.

Contact: Brand Whitlock Laan 50, 1200 Brussels, Belgium – www.lichtpunt.be

NICK FRASER

Nick Fraser has been series editor of Storyville since its first run of six films on BBC Two in 1997. It now shows more than 40 films a year split between BBC Four and BBC Two.

BBC FOUR

With an ambition to be British television's most intellectually and culturally enriching channel, BBC Four balances a distinctive mix of documentary, performance, music, film and topical features to offer a satisfying alternative to more mainstream programming.

Contact: BBC 4, Television Centre, Wood Lane, W12 7RJ London, UK, www.bbc.uk/bbcfour

FRANZ GRABNER – ORF, Austria

For nearly nine years Franz Grabner was responsible for religious documentaries and the thematic evening „Kreuz&Quer|“/„Crisss-cross“. In that time he also realized a new format for ORF – „Die BOX“ and had been successful with a number of international coproduction as executive producer (z.B. 2002 Golden Gate Award for „Stalin – Red God“). Since Mai 2003 Franz Grabner is head of documentaries for art and culture for ORF. Before 1994 he was managing two galleries of Contemporary and organizing numerous cultural events and film festivals.

ORF1 & ORF2

ORF is an independent public service broadcasting corporation. It has two national TV channels: ORF 1 and ORF 2 plus four national and nine regional

celoplošnými a devíti regionálnímu rozhlasovými kanály. ORF je financován z koncesionářských poplatků a reklamy. Oba kanály jsou šířeny sítí pozemních vysílačů i satelitně ve spolupráci s 3sat. Celková délka ročního vysílání činí 17.520 hodin.

Kontakt: ORF1 & ORF2, Österreichischer Rundfunk, Würzburggasse 30, 1136 Wien, Austria, www.orf.at

METTE HOFFMANN MEYER – TV2, Dánsko

Pracuje jako dramaturgyně zodpovědná za dokumentární tvorbu a programovou skladbu asi 400 vysílacích hodin ročně. Od doby, kdy zastává pozici generální ředitelky oddělení prodeje a koprodukce v dánské TV2, se tato sekce stala největším mezinárodním distributorem ve Skandinávii. Produkce zahrnuje drama, animovaný film, seriály, dětské programy a dokumentární tvorbu. Mezi lety 1988 – 1991 pracovala Mette Hoffmann Meyer v Nordisk Film Broadcast, v TV2|DANMARK, DR v programovém rozvoji, v oddělení rozpočtu a prodeje, produkčním plánování a kontrole a podílela se na vytváření strategie managementu.

TV 2 | Oddělení programového prodeje

je největším distributorem vysoce kvalitních dokumentárních filmů ve Skandinávii. Mezi režiséry, kteří si dánskou TV 2 vybírají jako distributora je například Argus McQueen, Leslie Woodhead, Pascale Lamche, Bente Milton, Ben Lewis, Weijun Chen, Kirby Dick, Clive Gordon, Marco Williams and Whitnew Dow, Jean-Christophe Rosé, Dumisani Phakathi a mnoho dalších

Kontakt: TV 2|DANMARK Programme Sales, Sortedam Dossering 55A, DK-2100 Copenhagen

CHRISTIAN POPP – RBB|ARTE

Narozen v roce 1971 v rumunském Galati. Po dokončení magisterského studia historie a dějin umění pracoval Christian Popp jako nezávislý novinář. Od roku 1995 pracoval na mnoha různých pozicích v ARTE, kde v letech 1998–2002 zastával funkci dramaturga tematických večerů, byl zodpovědný za projekty nových médií a za speciální programy. Od roku 2003 je dramaturg ARTE oddělení spadající pod RBB kanál v Belíně a Postupimi.

ARTE

ARTE je evropská televizní stanice, jejíž vysílání je strukturované tak, aby mohlo oslovit publikum z různých jazykových prostředí, a to především

radio channels, all financed by license fees and advertising. The TV channels are complementary and are both transmitted by terrestrial network as well as satellite in collaboration with 3sat. Total annual hours of transmission for both channels: 17.520.

Contact: ORF1 & ORF2, Österreichischer Rundfunk, Würzburggasse 30, 1136 Wien, Austria, www.orf.at

METTE HOFFMANN MEYER – TV2, Denmark

Work as a commissioning editor, documentaries & factual programming. MHM is responsible for approximately 400 hours of programming per year. Chief Executive; Programme Sales & Co-production at TV 2|DANMARK, The sales department has become the largest distributor in Scandinavian with world wide sales. The output includes drama, animation, series, children programmes documentaries and formats. TV 2|DANMARK Sales has a world wide catalogue including filmmakers from all over the world. 1988 – 1991 Production & Financing Controller at Nordisk Film Broadcast, programme development, budgets, product sales (TV2|DANMARK, DR) production planning, controlling etc., plus participation in management group strategy.

TV 2 | PROGRAMME SALES is Scandinavia's largest distributor of documentaries representing high-quality films from all over the world. Among the directors and producers choosing TV 2|DANMARK as their distributor is Angus MacQueen, Leslie Woodhead, Pascale Lamche, Bente Milton, Ben Lewis, Weijun Chen, Kirby Dick, Clive Gordon, Marco Williams and Whitnew Dow, Jean-Christophe Rosé, Dumisani Phakathi and many others...

Contact: TV 2|DANMARK Programme Sales, Sortedam Dossering 55A, DK-2100 Copenhagen

CHRISTIAN POPP – RBB|ARTE

Born 1971 in Galati, Romania. With a master degree in History and Arts, Christian Popp has since 1991 worked as a free lance journalist. From 1995 he has been working for ARTE in many different capacities such as programme planning assistant, journalist, PR assistant and from 1998–2002 as commissioning editor at the THEME EVENINGS department, also in charge of new media projects and special programmes. Since January 2003 he works as commissioning editor at the ARTE department of the RBB-Williams in Berlin and Potsdam.

německy a francouzsky mluvící diváky. ARTE je tvořeno třemi složkami: Centrálou ve Štrasburku, ARTE France v Paříži a ARTE Deutschland TV GmbH v Bádén-Bádensku (jehož vlastníky jsou veřejnoprávní stanice ARD a ZDF). Tyto tři složky rovnoměrně obstarávají ⅓ vysílaného programu ARTE, zbytek má na starosti centrála ARTE G.E.I.E. Strasbourg. RBB je se svým sídlem v Berlíně a Postupimi prvním veřejnoprávním kanálem v Německu.

Kontakt: RBB – Redaktion ARTE, Marlene–Dietrich–Allee 20, D – 14482 Potsdam

JORDI AMBRÓS – TELEVISIÓ DE CATALUNYA SA., Španělsko

JORDI AMBRÓS je vedoucím dokumentární koproducent stanice TVC a ředitel „El Documental“, každodenního programu, který nabízí široký výběr mezinárodních dokumentárních filmů. Od roku 1985 napsal pro TVC řadu scénářů a režíroval množství dokumentárních filmů. Na mnoha dalších dokumentárních projektech se podílel jako přednášející, tutor, poradce, reportér a konzultant.

Televisió de Catalunya S.A.

Televisió de Catalunya S.A. (TVC) je katalánská veřejnoprávní TV stanice. Je podřízena katalánské autonomní vládě a je financována jak z veřejných fondů tak z reklamy.

Vysílání je analogové, digitální i satelitní. 50% programu tvoří vlastní produkce, zbylých 50% programu je složeno ze zakoupené a koprodukční tvorby. TVC operuje na 4 kanálech: 1) **TV3** vysílající pro nejširší publikum, 2) **K3** – denní vysílání pro děti a mládež, 3) **33** – večerní a noční vysílání pro dospělé publikum zaměřené na minoritní a alternativní programy a 4) **3|24** nepřetržitě zpravodajské vysílání. TVC jako celek představuje nejsledovanější vysílání ve své oblasti.

Kontakt: TELEVISIÓ DE CATALUNYA, Carrer de la TV3 sn, 08970 – Sant Joan Despí, Catalonia Spain

FLEMMING GRENZ – DR TV, Denmark

Od roku 1962 pracuje pro dánskou radio televizi DR TV, postupně jako manažer Oddělení pro děti a mládež, následně jako commissioning editor zodpovědný za tvorbu všech zábavných i dramatických pořadů tohoto oddělení. Dále zastával funkci dramaturga Oddělení kultury a dokumentární tvorby. V současné době (od r. 1993) je v DR TV commissioning editorem a vedoucím koprodukčního oddělení.

ARTE is a European public-service culture television channel. Its originality lies in the fact that it targets audiences of different linguistic backgrounds, specifically French and German. It is composed of three entities: The Head office in Strasbourg; and the two members (responsible for programme production and delivery), ARTE France in Paris and ARTE Deutschland TV GmbH in Baden-Baden (owned by the public-service broadcasters ARD and ZDF), provide three-quarters of the ARTE programming, in equal proportions. The remainder comes from the headquarters ARTE G.E.I.E.

Based in Berlin and Potsdam, RBB is part of ARD, the first public-service channel in Germany.

Contact: RBB – Redaktion ARTE, Marlene–Dietrich–Allee 20, D – 14482 Potsdam

JORDI AMBRÓS – TELEVISIÓ DE CATALUNYA SA., Spain

Head of Documentaries Co-production at TVC and director of “*El Documental*”, a weekly program that includes a wide selection of international documentaries, in-house productions, and co-productions. Since 1985 he’s been scriptwriter and director of programs and documentaries for Televisió de Catalunya (TVC). Various international engagements and contributions on documentaries field (jury, lecturer, tutor, reporter and consultant).

Televisió de Catalunya S.A.

is the public Catalan broadcaster. It depends on the Catalan Autonomous Government and is financed both by public funds and advertising. It transmits through a terrestrial network, both analogical and digital, and a satellite system. In-house 50%, acquisitions and co-productions 50%.

TVC operates 4 channels: **TV3** first. Generalist, wide audiences, and public service. **K3|33** second. Two channels sharing the same frequency: **K3** (day time) youth and kids channel. **33** (night time) adult segmented audiences, alternative programming. **3|24** third. News channel (24 hours, non stop). **TVC Internacional** satellite channel. Selection best TVC programming. TVC, as a whole, has historically been the most watched station in its territory.

Contact: TELEVISIÓ DE CATALUNYA, Carrer de la TV3 sn, 08970 – Sant Joan Despí, Catalonia (Spain)

FLEMMING GRENZ – DR TV, Denmark

Employed in Danmarks Radio TV (DR TV) since 1962 :Floor manager in Children and Youth TV dept. Production manager in Children and Youth

DR TV – Dánsko

DR TV je národní veřejnoprávní televize financovaná z koncesionářských poplatků. Vysílá na dvou kanálech: **DR1**, šířeném prostřednictvím pozemní sítě, satelitu i kabelu a **DR2**, přenášeném satelitním signálem a kebelem. Centrálním kontaktním uzlem DR TV pro koprodukci a předkupní smlouvy je koprodukční oddělení (adresa je uvedena níže).

Hlavním cílem koprodukce v rámci DR TV je rozšíření spolupráce především s dánskými nezávislými producenty a režiséry krátkých filmů a dokumentů, ale i s ostatními zástupci skandinávských a jiných zahraničních nezávislých produkčních společností. Koprodukce se na DR TV zaměřuje na kulturní a společenská témata s důrazem na dobře a důkladně vypracovaný námět. Koprodukční filmy jsou následně vysílány na obou programech DR1 a DR2.

Kontakt: The Co-production-unit, DR Dokumentar TV-Centre, DK 2860 Soeborg, Denmarkr

Lektoři přípravného workshopu:

PAUL PAUWELS Periscope Production Belgje

Producent a zakladatel nezávislé produkční společnosti Periscope Production. Vystudoval režii a produkci na filmové škole RITCS v Bruselu a poté pracoval jako ředitel výroby v produkci zaměřené na výrobu hraných filmů. V roce 1987 založil vlastní společnost Periscope productions, která vyrábí dokumenty, krátké hrané filmy a reklamu. Paul Pauwels je rovněž viceprezidentem Vlámského filmového institutu a je spoluzakládajícím členem European Documentary Network.

Kontakt: Periscope Production N.V. | Avenue Auguste Rodinlaan 19 | 1050 Brussel

STEVEN SEIDENBERG – De Caf TV Production – Velká Británie

STEVEN SEIDENBERG má zkušenost s různými dokumentárními formáty a žánry. Jako producent se podílel na tvorbě programu se zaměřením na historii (např. THE TRIAL OF GEORGE WASHINGTON, HITLER'S DEATH, and NAPOLEON'S OBSESSION), na vědu (např. A BRIEF HISTORY OF TIME se Stephenem Hawkingem v režii Errola Morrisa a Stevena Spielberga) a na etické a morální otázky (HYPOTHETICALS s Arthurem Millerem). Steven Seidenberg si ještě dlouho před vzestupem oblíbenosti reality TV uvědomil význam a potenciál digitální technologie a vytvořil a zaštitil zároveň se vymykající dvanáctidílný seriál NIGHTS OUT AT THE EMPIRE a 26-ti dílný cestov

TV dept. (all kinds of TV productions: Entertainment, dramaseries etc.) Executive producer in Children and Youth dept. with all the responsibility for the above mentioned productions. Executive producer in the DR dept. of Culture and Documentary. And present (since 1993): Executive producer (comm. editor) and daily leader in DR TV Co-production Unit.

DR TV is a national public service channel financed by licence fees. It has two channels: DR1 that transmits by terrestrial network, satellite and cable, and DR2 that transmits by satellite and cable. The main-entrance in DR TV for pre-buys and co-productions of short- and documentaries is the Co-production unit (address see below).

The purpose of co-productions in DR TV is first of all to co-operate with Danish, independent producers and directors of shortfilms and documentaries. Moreover co-operations between Nordic and International independent production-companies. Co-productions in DR TV deals with subjects of culture and social|public matters with attached importance of the good – thoroughly researched story. The co-productions will be broadcasted on both DR1 and DR2, depending on form and content.

Contact: The Co-production-unit, DR Dokumentar TV-Centre, DK 2860 Soeborg

Lecturers at the Pitch Workshop:

PAUL PAUWELS

Paul Pauwels is producer and founder of independent production company Periscope Production. He studied direction and production at RITCS film school in Brussels and then worked as production director in the field of dramatic films. In 1987 he founded Periscope Productions, which focuses on advertising, documentaries and short dramatic films. He is also the vice-president of the Flemish Film Institute.

Contact: Periscope Production N.V. | Avenue Auguste Rodinlaan 19 | 1050 Brussel

STEVEN SEIDENBERG has wide experience in all documentary genres. As a producer he has worked in history programming (e.g. THE TRIAL OF GEORGE WASHINGTON, HITLER'S DEATH, and NAPOLEON'S OBSESSION), the sciences (e.g. A BRIEF HISTORY OF TIME, with Stephen Hawking, directed by Errol Morris, creative director Steven Spielberg), as

ně-dobrodružný seriál THE \$100 TAXI RIDE. Mimo to byl Steven Seidenberg sedm let vedoucím rozvoje ve společnosti Café Productions. Je aktivním členem organizace European Documentary Network, se kterou se účastnil workshopů o mezinárodní koprodukcí v 11 zemích. Přednášel na Discovery Campus Masterschool a byl členem výběrových komisí na Amsterdamském dokumentárním fóru, Torontském fóru a v Celtic Development Fund.

Kontakt: De-Caf Tv production , 266 Banbury Road, Box 375, Oxford OX2 7DL, England

Hosté Burzy námětů:

FLEUR KNOPPERS

Od roku 2000 pracovala jako produkční Amsterdamského FORA mezinárodního spolufinancování dokumentární tvorby, od roku 2001 je jeho výkonnou ředitelku.

Kontakt: IDFA FORUM, Kleine-Gartmanplantsoen 10, 1017 RR Amsterdam, Netherlands

ANNE – MARIE LUCCIONI – EURODOC, Francie

Od roku 1995 je vedoucí tréninkového programu EURODOC určeného pro evropské dokumentární producenty, v letech 1995 – 2001 pracovala pro „Produire en Région“ zaměřeném na producenty z francouzských regionů. Od roku 1985 do roku 2002 byla nezávislou producentkou a manažerkou ADL – producentské společnosti se sídlem v jižní Francii. ADL pravidelně spolupracovala s evropskými producenty na dokumentárních filmech zaměřených na socio-politická témata. V letech 1981 – 1986 zakládala síť 40 vesnických kin CINÉTINE v jižní Francii a pravidelně sestavovala měsíční program. Vystudovala magisterský program rostlinné biologie a biochemie v Montpellier.

Kontakt: EURODOC, 4 rue Astru, BP 2060, Montpellier Cedex 1, F 34025, France

CLASS DANIELSEN – Německo

Claas Danielsen je od roku 2000 ředitelem německého tréninkového programu Discovery Campus a novým ředitelem Mezinárodního festivalu dokumentárních a animovaných filmů Lipsko. V roce 1997 se stal odborným asistentem na mnichovské Filmové a televizní akademii, kde v témže roce začal jako asistent známého německého dopisovatele profesora Gerda

well as examinations of ethical and moral issues (e.g. HYPOTHETICALS, with Arthur Miller). Long before the term “reality programming” had even been invented, Steven was quick to realise the potential of new DVcam technology co-creating the genre-bending 12-part NIGHTS OUT AT THE EMPIRE and the 26-part travel-adventure series, THE \$100 TAXI RIDE. For seven years Steven was Head of Development at Café Productions.

Steven is an active participant in the European Documentary Network and with them has participated in workshops on international co-production in eleven countries. He has taught at Discovery Campus and has been a member of the selection committees of the Amsterdam Forum, the Toronto Forum and the Celtic Development Fund.

Contact: De-Caf Tv production, 266 Banbury Road, Box 375, Oxford OX2 7DL, England

Special Guest of the East European Forum:

FLEUR KNOPPERS – IDFA Forum, The Netherlands

Since 2000 she has worked for the FORUM for the international co-financing of documentaries, first as a producer, and since 2001 as the managing director of the FORUM.

Contact: IDFA Forum, Kleine-Gartmanplantsoen 10, 1017 RR Amsterdam, The Netherlands

ANNA – MAIRE LUCCIONI – EURODOC, France

Since 1995 Head of Training Programm *EURODOC* intended for European documentary producers (2004–99). *Produire en Région* intended for producers based in the French regions (2001–95). 2002–1985

Independent producer and manager of ADL, production company based in the south of France. ADL regularly worked in collaboration with French and European producers, focusing in documentary films dedicated to socio-political issues. 1986–1981

Setting up *Cinétime*, a network of 40 village's theatres in the south of France. Producer of a monthly programme for this network. Education-Master's degrees of Vegetal Biology and Biochemistry – Montpellier 1981/EAVE Graduate– 1989

Contact: EURODOC, 4 rue Astru, BP 2060, Montpellier Cedex 1, F 34025, France

Rugeho budovat novou katedru TV žurnalismu. Claas Danielsen je zároveň členem předsednictva Asociace německých dokumentaristů a.g.dok .

Discovery Campus

Discovery Campus je profesionální tréninkový programem zaměřený na vytváření podmínek pro mezinárodní koprodukcí kvalitních dokumentů pro široké publikum. Campus nabízí profesionálům a novým talentům z oblasti dokumentárního filmu na míru ušité vzdělávací dílny a možnost navázat kontakt se zahraničními odborníky. Discovery Campus dále prostřednictvím prakticky zaměřených workshopů, teoretických seminářů a symposií poskytuje know-how a dostatečnou síť kontaktů k práci na mezinárodním dokumentárním trhu. Jeho program pružně reaguje na současné trendy.

Kontakt: Discovery Campus e.V. ,c|o Bayerisches Filmzentrum ,Bavariafilmplatz 7 ,D-82031 Geiseltal, Germany

Mezinárodní festival dokumentárních a animovaných filmů Lipsko

Mezinárodní festival dokumentárních a animovaných filmů Lipsko není jen největším podobným festivalem v Německu, ale i jednou z nejstarších a nejvýznamějších akcí tohoto druhu v mezinárodním měřítku.

Kontakt: Leipziger DOK-Filmwochen GmbH,D-04109 Leipzig, Germany

Organizátor Burzy námětů:

Institut dokumentárního filmu – IDF – www.docuinter.net

Spolupřádající organizace:

Mezinárodní festival dokumentárních filmů Jihlava

– www.dokument-festival.cz

European Documentary Network – EDN – www.edn.dk

Instituce, které Burzu námětů podporují:

Media Promotion program Evropské komise – www.mediasdesk.cz

Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie – www.mkcr.cz

Česko – německý fond budoucnosti – www.fb.cz

Mezinárodní Visegrádský Fond – www.visegradfund.org

British Council – www.bc.cz

CLASS DANIELSEN

Claas Danielsen is a Head of Studies at Discovery Campus and the new director of the International Leipzig Festival for the Documentary and animated Films In 1997 he became assistant to the documentary professor at the Munich Film & TV Academy. In late 1997 he started to build up a new department for TV-journalism at the filmschool as assistant to the well known German foreign correspondent Prof. Gerd Ruge. Since 2000 Claas Danielsen is Head of Studies at Discovery Campus e.V., a new European further training initiative for documentary filmmakers who want to work on an international level. Claas Danielsen is board-member of the German documentary filmmakers association a.g.dok.

Discovery Campus

Discovery Campus is professional training initiative in Europe dedicated to international co-productions of high-quality documentaries for a large audience. Campus offers professionals and up-and-coming talents in the documentary film sector specially tailored training possibilities and connects them with international decision-makers. The Discovery Campus program is flexible and orientates itself by the current trends in the market.

Contact: Discovery Campus e.V. ,c|o Bayerisches Filmzentrum ,Bavariafilmplatz 7 ,D-82031 Geiseltal, Germany

The International Leipzig Festival for Documentary and Animated Film

The International Leipzig Festival for Documentary and Animated Film is not only the biggest German festival for documentary film but also one of the most traditional and important ones on international level.

Contact: DOK Filmwochen GmbH, Festival Office, Grosse Fleischergasse 11, 04109 Leipzig, Germany

Organizer:

Institute of Documentary Film – IDF – www.docuinter.net

Co-organizations:

International Documentary Film Festival Jihlava: www.dokument-festival.cz

European Documentary Network – EDN – www.edn.dk

Ex Oriente Film 2004

Celoroční dílna autorského dokumentu určená pro středo a východoevropské režiséry a producenty.

Poslední ze tří setkání celoročního vzdělávacího projektu EX ORIENTE FILM probíhá v době konání Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě. Účastníci workshopu s podtitulem „Evropský audiovizuální trh“ budou rovněž své nejuspěšnější náměty prezentovat na Pitching foru Burzy námětů.

Vedoucí studií: Tue Steen Müller, European Documentary Network
Popis projektu: Ex Oriente Film je projekt na podporu nezávislých producentů a produkčních společností, kterým nabízí pomoc při vzniku a financování dokumentárních filmů, vhodných pro mezinárodní koprodukcce. Vedle 3 intenzivních workshopů (únor, červen, říjen) mohou účastníci své projekty konzultovat se zahraničními tutory, významnými producenty a TV dramaturgy také na poli tzv. Ex Oriente účastnické zóny, tedy v části webového portálu www.docuinter.net určené výhradně účastníkům workshopu a chráněné vstupním heslem.

Ex Oriente Film má tři části:

- 1. workshop:** (Praha, únor 2004) je zaměřen na přípravu a zpracování dokumentárního projektu tak, aby ho bylo možno realizovat v rámci mezinárodní koprodukcce.
- 2. workshop:** (Praha, červen 2004) pomáhá účastníkům s rozvojem jejich nezávislých producentských firem. Pokračuje vývoj projektů.
- 3. workshop:** (Jihlava, říjen 2004) je věnován marketingu a propagaci filmů, technikám pitchingu a potenciálu východoevropských nezávislých producentů na evropském audiovizuálním trhu.

Kromě vývoje projektů dokumentárních filmů a individuálních konzultací s lektory workshop nabízí teoretické přednášky o základech právních a ekonomických aspektů evropského audiovizuálního trhu a o fungování nezávislých produkčních společností v západní Evropě.

Co se účastníci workshopu Ex Oriente Film naučí?

- Jak ve spolupráci se zkušenými experty a producenty napsat a rozvíjet projekt pro mezinárodní evropskou koprodukcce

Institutions Supporting the East European Forum Jihlava 2003:

Media Promotion – http://europa.eu.int/comm/avpolicy/media/index_en.html

State Fund Of the Czech Republic for support and Development of Cinematography www.mk.cr

Czech–German Future Fund – www.fb.cz

British Council – www.bc.cz

EXORIENTEFILM

Professional training program for East European directors and producers

The last of the three meetings of **Ex Oriente Film 2004**, will be held during the International Documentary Film Festival in Jihlava, where the Pitching session of the East European Forum will take place. The best projects of the workshop participants will be included in the Pitching Forum as well.

Head of studies: Tue Steen Müller, European Documentary Network

Project description: Three intensive workshops (February, June and October) and year long email consultancy under the leadership of experienced tutors, European independent producers, TV commissioning editors and film directors.

1st workshop: “The Way of Co–Production” (Prague – February) is focused on the preparation and development of a documentary project for documentary co–production.

2nd workshop: “Company Strategy” (Prague – June) is aimed at establishing and development of production companies in Eastern Europe. Project development continues.

3rd workshop: “Market Opens” (Jihlava – October) is dedicated to marketing and promotion of films, pitching techniques and opportunities and the potential of East–European independent producers in the European market.

What will you learn at the Ex Oriente Film?

- How to write and develop a professional project for international European co–production with the assistance of experienced experts and producers

- Jak kontaktovat zásadní hráče mezinárodního dokumentárního trhu a jak s nimi spolupracovat
- Jak na mezinárodní dokumentární trh vstoupit a porozumět systému financování, předprodeje, prodeje a koprodukčních smluv
- Jak založit a vést úspěšnou nezávislou produkční společnost
- Jak a s jakými experty a producenty celoročně konzultovat strategii takové společnosti

Cena celoročního programu:

Účastnický poplatek, který zahrnuje ubytování pro režiséra a producenta na třech workshopech, činí 750 Euro.

Stipendium:

Stipendium ve výši 600 Euro je poskytováno účastníkům z Polska, Litvy, Lotyšska, Estonska, České republiky, Slovenska, Maďarska, Rumunska, Bulharska a Slovinska.

Lektoři se kterými spolupracujeme :

Tue Steen Müller (EDN, Dánsko), Paul Pauwels (Periscope Productions, Belgie), Stefano Tealdi (Stefilm, Itálie), Kristiina Pervilä (Oy Filmikonttori Ltd., Finsko), Simon Drewsen Holmberg (Baltic Media Center, Dánsko), Marie Clemence Paës (Laterit Productions, Francie), Ike Bertels (Ike Bertels Filmproducts, Holandsko), Nenad Puhovski (Factum, Chorvatsko), Emma Davie (režisérka, U.K.), Claas Danielsen (Discovery Campus Masterschool, Německo).

TV dramaturgové se kterými spolupracujeme:

Sabine Bubeck-Paaz (ZDF|ARTE, Německo), Madeleine Avramoussis (ARTE THEMA Strasbourg, Francie), Hans Robert Eisenhauer (ARTE G.E.I.E. Německo |Francie), Leena Pasanen (YLE Teema Finland), Iikka Vehkalahti (YLE, Finsko), Philippe Van Meerbeck (VRT, Belgie), Wim Van Rompaey (LICHTPUNKT, Belgie), Cees Van Ede (NPS, Holandsko), Franz Grabner (ORF, Rakousko), Martin Štoll (ČT, Česká republika), Björn Arvas (SVT, Švédsko), Caroline Mutz (ARTE THEMA, Francie), Marijke Rawie (AVRO, Holandsko), Kathrin Brinkmann (ARTE|ZDF, Německo), Bert Janssens (HUMANIST BROADCASTING FOUNDATIONS, Holandsko), Philippe

- How to contact key individuals from the documentary film industry and how to work with them
- How to enter the international film market – documentary film financing, the European market, presale, sale and co-production contracts
- How to set up and run a successful independent film production company
- How to consult all your company's steps and strategies with experienced experts and producers throughout the whole year

Price of the whole year program:

Participation fee that includes accommodation for a director and a producer during the three workshops 750 Euros.

Scholarship:

A scholarship in the amount of 600 Euro will be provided to all participants from Poland, Lithuania, Latvia, Estonia, the Czech Republic, Slovakia, Hungary, Romania, Bulgaria and Slovenia.

Experts for EX ORIENTE FILM:

Tue Steen Müller (EDN, Denmark), Paul Pauwels (Periscope Productions, Belgium), Stefano Tealdi (Stefilm, Italy), Kristiina Pervilä (Oy Filmikonttori Ltd., Finland), Simon Drewsen Holmberg (Baltic Media Center, Denmark), Marie Clemence Paës (Laterit Productions, France), Ike Bertels (Ike Bertels Filmproducts, The Netherlands), Nenad Puhovski (Factum, Croatia), Emma Davie (director, U.K.), Claas Danielsen (Discovery Campus Masterschool Germany).

TV commissioning editors we cooperate with:

Sabine Bubeck-Paaz (ZDF|ARTE, Germany), Madeleine Avramoussis (ARTE THEMA Strasbourg, France), Hans Robert Eisenhauer (ARTE G.E.I.E. Germany|France), Leena Pasanen (YLE Teema Finland), Iikka Vehkalahti (YLE, Finland), Philippe Van Meerbeck (VRT, Belgium), Wim Van Rompaey (LICHTPUNKT, Belgium), Cees Van Ede (NPS, Holland), Franz Grabner (ORF, Austria), Martin Stoll (CT, Czech Republic), Björn Arvas (SVT, Sweden), Caroline Mutz (ARTE THEMA, France), Marijke Rawie (AVRO, Holand), Kathrin Brinkmann (ARTE|ZDF, Germany), Bert Janssens (HUMANIST BROADCASTING FOUNDATIONS, Netherlands), Philippe Muller

Muller (ARTE G.E.I.E. Theme – Strasbourg, Francie), Heino Deckert (MAJA.DE Film, Německo), Esther Van Messel (First Hand Films, Švýcarsko)

Odezva účastníků Ex Oriente Film:

„Díky workshopu Ex Oriente Film jsem se naučila pracovat se standarty vyžadovanými evropským trhem. Myslím, že Ex Oriente Film je velmi užitečný workshop z hlediska svého zaměření a velmi profesionální z hlediska své organizace.“ Anna Więckowska, režisérka a účastnice, Polsko

„Díky Ex Oriente Film workshopu jsem získala a prohloubila si znalost a zkušenost s mezinárodním a především západním dokumentárním trhem. Naši lektori nám pomohli najít ten nejhodnější způsob prezentace našich dokumentárních námětů, a tím se nám značně zvýšili šance na nalezení možné finanční podpory nebo koprodukcce.“ Zuzana Dražilová, producentka, účastnice z České republiky

„...velmi zajímavý, velmi vzrušující workshop, díky kterému jsem měla příležitost setkat se s mladými a dynamickými režiséry a producenty ze střední a východní Evropy. Workshop potvrdil můj předpoklad, že tito mladí lidé mají v sobě průkopnického ducha, jsou dychtiví a připravení objevovat svět bez předsudků a otevřeně tvořit!“ Madeleine Avramoussis, dramaturg ARTE G.E.I.E. Francie

Jak se přihlásit na Ex Oriente Film 2005?

Přihlašovací formuláře a bližší informace jsou k dispozici na naší webové stránce www.docuinter.net v rubrice Dokumentární Aktivity | 2005 | Ex Oriente Film.

Uzávěrka pro přihlášení projektů je 9. ledna 2005.

Otevřené semináře Ex Oriente Film v rámci Burzy námětů:

Otevřený seminář Ex Oriente Film I

Distribuce dokumentárních filmů: Co s hotovým filmem?

Neděle 31.10. – 12:30–14:00

Inspirativní přednáška pro východoevropské producenty o pravidlech distribuce dokumentárních filmů. Přednášející: Debra Zimmerman – distributorka (Women Makes Movies – USA), Carol Spycher (Accent Films International, Švýcarsko),

(ARTE G.E.I.E. Theme – Strasbourg, France), Heino Deckert (MAJA.DE Film, Germany), Esther Van Messel (First Hand Films, Switzerland)

Feedback by Ex Oriente Film Participants:

“Thanks to EX ORIENTE FILM workshop I could know better professional standards required by EU market. I find EX ORIENTE FILM very useful as a event and very professional as a organisation.” Anna Więckowska Director, Poland (participant)

“EX ORIENTE FILM meant for me getting a deepening of my experience and knowledge about the international, especially Western European, market for documentaries. Our lecturers helped us to find the most convenient form for the pitch presentation of our prepared documentary in order to succeed, potentially, in receiving television co-production partners for our film.” Zuzana Dražilová, Producer, Czech Republic (participant)

“Professional tutors evaluating and helping develop our projects for international market.” Siiri Suur, Producer, Estonia (participant)

..“very interesting, very exciting workshop which enabled me to encounter young and superdynamic film directors and producers from Central Europe. It has confirmed my observations: this Central and European youth is a pioneering youth, ready and eager to discover the world, without prejudices, and open to move and create !”

Madeleine Avramoussis, Commissioning editor, ARTE G.E.I.E. France (expert)

How to apply for Ex Oriente Film 2005?

Application forms and further information are available on our website www.docuinter.net. See activities | 2005 | Ex Oriente Film.

Projects submission deadline January 9 2005!

Ex Oriente Film 3rd workshop Open Sessions:

Ex Oriente Film Open Session I.

Distribution Documentaries: What to do with your finished film?

TV akvizitoři (YLE Finsko, RVU Nizozemsko, ETV Estonsko, NRK Norsko, ČT). Diskuse s předními evropskými nezávislými producenty, kteří se podělí o své zkušenosti s distribucí dokumentárních filmů.

Otevřený seminář Ex Oriente Film II.

Media Plus Financování – Jak napsat úspěšný projekt?

Neděle 31.10 – 14:15–15:45

Studie Stefana Tealdiho (Stefilm International, Italy), jak napsat projekt pro Media Development. Studie Paula Pauwelse (Periscope Production, Belgium), jak napsat projekt pro Media Slate Funding. Studie nejčastějších chyb, D and A Service Office

Lektoři 3. workshopu Ex Oriente Film:

TUE STEEN MÜLLER – European Documentary Network, Dánsko
STEFANO TEALDI – Stefilm, Itálie
MARIE CLEMENCE PAES – LATERIT PRODUCTION, Francie
HEINO DECKERT – MA.JA.DE Film, Německo

Profesní životopisy a profily společností:

Tue Steen Müller – European Documentary Network (Dánsko)

Hlavní lektor odpovídající za rozvoj projektů, umění prezentace, trénink pitchingu, zasvěcení do rozličných dokumentaristických regionů a způsobů financování

Tue Steen Müller se narodil v roce 1947. V Dánském filmovém ústavu odpovídal více než 20 let za dokumentární film. Pracoval na pozicích tiskového mluvčího, vedoucího distribuce a osm let i commissioning editora. Publikoval v řadě odborných časopisů a novin. Působí jako lektor a školitel v oblasti dokumentárního filmu. Je pořadatelem kurzů a školení. Spoluzaložil Balticum Film & TV Festival, Filmkontakt Nord a Media Forum pro narativní dokumentární film. Byl hostem všech evropských festivalů krátkého a dokumentárního filmu.

Od založení European Documentary Network v roce 1996 je jeho ředitelem. Hovoří dánsky, anglicky, francouzsky a německy.

European Documentary Network – EDN

EDN byla založena roku 1996 jako členská profesní organizace producentů,

Sunday 31. 10. – 12.30 – 14.00

Initiative lesson for East European producers about rules of distribution Documentaries by Debra Zimmerman – distributor (Women Makes Movies – USA), Carol Spycher (Accent Films International, Swiss), and TV buyers (YLE Finland, RVU The Netherlands, ETV Estonia, NRK Norway, CT Czech Republic).

Q and A with leading European producers, who will share their personal experiences with distribution.

Ex Oriente Film Open Session II.

Financing by Media Plus: How to write a successful project?

Sunday 31. 10. – 14.15 – 15.45

Case study by Stefano Tealdi (Stefilm International, Italy) on how to write projects for Media Development. Case study by Paul Pauwels (Periscope Production, Belgium) on how to write for Media Slate Funding. Case study about common errors by D and A Service Office Brussels.

Lectures of the Ex Oriente Film third workshop:

TUE STEEN MÜLLER – European Documentary Network, Denmark
STEFANO TEALDI – Stefilm, Italy
MARIE CLEMENCE PAES – LATERIT PRODUCTION
HEINO DECKERT – MA.JA.DE Film, Germany

Professional CV's of the lecturers and company profiles:

Tue Steen Müller – European Documentary Network, Denmark

Course direction, project development, presentation skills, pitching training, basic introduction to the difference documentary cultures and the financing landscape

Born 1947. Worked with short and documentary films for more than 20 years at the Danish Film Board – as press secretary, head of distribution and information and for two periods (in total 8 years) as a commissioning editor. Articles for newspapers and magazines. National and international consultancy work. Courses on documentary films. Co-founder of Balticum Film & TV Festival, Filmkontakt Nord (information forum for shorts and documentaries) and Documentary, the Media Office for Creative Documentaries. Traveled to all European short and documentary festivals.

produkčních společností, distributorů, filmových škol, festivalů, vysílatelů a jiných subjektů pracujících v oblasti dokumentárního filmu. Hlavním cílem EDN je vytváření informační sítě pro evropské dokumentaristy a podpora jejich vzdělávání. EDN pořádá řadu seminářů o evropských koprodukcích, odborné workshopy a konference zaměřené na nové formy financování výroby dokumentárních filmů a podporuje rozvoj evropského trhu s náměty a scénáři.

Členové EDN mají možnost zdarma odebírat odborné časopisy EDN TV Guide a DOX Magazine. Členský příspěvek činí 100 Euro ročně.

Kontakt: European Documentary Network, Skindergade 29A, 1159 Copenhagen K, Denmark, www.edn.dk

STEFANO TEALDI – Stefilm Itálie

Stefano Tealdi se narodil roku 1955 v Johannesburgu v jižní Africe. Vystudoval architekturu na univerzitě v Turíně. V roce 1985 založil společnost STEFILM, kde pracuje jako režisér a producent. V roce 1992 absolvoval MEDIA Training a EAVE kurs. Byl ředitelem šesti ročníků semináře a workshopu DOCUMENTARY IN EUROPE, který je každoročně pořádán v Itálii. Zastával vedoucí funkce v EDN (European Documentary Network) a byl národním koordinátorem přehlídky INPUT (Television in the Public Interest).

STEFILM Development s.a.s. and International s.r.l.

Stefilm je turínská společnost zaměřená na výrobu vysoce kvalitních dokumentárních filmů určených pro televizi i kina. Podporuje tvorbu italských filmů a prosazení jejich tvůrců na světovém trhu. Stefilm usiluje o znovuoživení výroby kvalitních dokumentárních filmů v Itálii. Vyrobil řady filmů v mezinárodní koprodukci, které odkoupilo mnoho vysílatelů na celém světě. (Song on Narrow, Path-Stories from Jerusalem, Leonardo, The Man Behind the Shroud, Porto Marghera – Venice: the Story of a Lethal Deception, The Mirabella – Sindelfingen Line, Rice Days).

Kontakt: STEFILM, Via Berthollet 44, 10125 Turin, Italy

MARIE CLEMENCE PAES, LATERIT PRODUCTION

Marie-Clémence Paes vystudovala sociologii, marketing a reklamu na pařížské Sorbonně. Filmová producentka.

LATERIT PRODUCTION:

Nezávislá produkční a distribuční společnost založená v květnu 1988 Marií-

Communication officer for International Short Film Conference. Language skills: Danish, English, French, German. Since September 1996, when it started, director of European Documentary Network, EDN, a membership organization with 675 members: Independent producers and filmmakers, associations, distributors, festivals, broadcasters, film institutions. EDN publishes the EDN TV-Guide, the DOX Magazine and provides its members all kind of assistance and information in documentary film matters. EDN co-organizes the yearly Forum for Co-Financing of Documentaries in Amsterdam. EDN has co-organized a series of documentary workshops in Southern Europe and arranges training sessions and seminars all over Europe.

European Documentary Network – EDN

EDN is a meeting point for all professionals, who work with documentary film and television. **A Membership Organization** EDN started September 1996 as a membership organization for filmmakers, producers, production companies, distributors, associations, film institutions & boards, universities and festivals, broadcasters and film & television agencies. EDN supports, stimulates and networks within the sector in Europe. One major focus has been to inform the members about possibilities for co-production and other kind of collaboration across the borders. This is done through individual service to members, including consultancy on film projects and through workshops and conferences. And through the indispensable **EDN TV Guide** and **DOX Magazine**. "A Country Without Documentaries is like a Family Without a Photo album". (*Chilean documentary film director Patricio Guzman*) Documentary producers, directors, distributors, festival organisers, television commissioning editors, film institute consultants, television channels and film funds... more than 600 have joined EDN (European Documentary Network) to share their common interest and professional concern for the documentary genre

Contact: EDN European, Documentary Network, Vognmagergade 10, DK-1120 Copenhagen, www.edn.dk

STEFANO TEALDI – Stefilm, Italy

Born in Johannesburg (South Africa) in 1955, he studies Architecture in Turin – Italy. In 1985 he founds, with others, STEFILM working as a director and producer. In 1992 he graduated at the MEDIA training course, EAVE. Recently he directed the first six editions of the annual Italian workshop

Clémence Paes. Laterit Production si klade za cíl produkovat vysoce kvalitní filmy, které by měly podporovat mezikulturní porozumění.

Kontakt: Laterit Production, 9 rue de Terre-Neuve – 75020 Paris, www.lateritproductions.com

HEINO DECKERT – MA.JA.DE. Film, Německo

Producent a sales manager. Heino Deckert se narodil 23. června 1959 v německém Tönningu. Od roku 2003 je ředitelem distribuční společnosti Deckert zaměřené na světovou distribuci dokumentárních filmů. Od roku 1991 pracuje jako nezávislý producent a výkonný ředitel společnosti MA.JA.DE Film. V roce 1995 spoluzakládal společnost d.net. V letech 1999 – 2002 byl ředitelem d.net sales – distribuční společnosti zaměřené na světovou distribuci dokumentárních filmů.

Vzdělání: 1979 – 1983 studoval právo na Freie Universität Berlin (FU), 1983 – Filmová studia na DFFB (Německá filmová a televizní akademie v Berlíně), 1995 EAVE (Media II). Mluví německy a anglicky.

MA.JA.DE Film, Německo

Společnost MA.JA.DE. byla založena v roce 1991. Sídli v Berlíně a Lipsku. Zaměřuje se na výrobu celovečerních dokumentárních filmů. Heino Deckert je od roku 1995 jediným vlastníkem společnosti. MA.JA.DE se podílela na založení d.net – společné organizace sedmi evropských producentů.

Kontakt: MA JA DE, Filmproduktions-GmbH, Peterssteinweg 13, 04107 Leipzig, Germany, MA JA DE, Berlin Branch, Karwendelstraße 21, 12203 Berlin, Germany, www.majade.de

Organizátoři workshopu Ex Oriente Film:

Institut dokumentárního filmu

Školská 12
CZ-110 00 Praha 1
Česká republika
Tel./fax: +420 224 214 858
idf@docuinter.net, www.docuinter.net

DOCUMENTARY IN EUROPE, was chairperson in EDN (European Documentary Network) and is the Italian national coordinator for INPUT, Television in the Public Interest.

STEFILM Development s.a.s. and International s.r.l.

Stefilm is a Turin based documentary film company which produces high quality programming for television and cinema. We are committed to creating documentary programming which brings Italian themes and talent to the rest of the world, and to re-establishing a thriving documentary culture in Italy.

Our recent international co-productions, involving several broadcasters, include: Song of Narrow Path, Stories from Jerusalem, Leonardo, The man Behind the Shroud?, Porto Maghera – Venice: The Story of a Lethal Deception, The mirrabella – Sindelfingen Line, Rice Days.

Contact: STEFILM, Via Berthollet 44, 10125 Turin, Italy, www.stefilm.it

MARIE CLEMENCE PAES, LATERIT PRODUCTION

Independent production and distribution company, created in May 1988 by Marie-Clémence Paes – MD in Sociology, Marketing & Advertising CELSA Diploma (Sorbonne) which aim is : produce high quality films for a better cross cultural understanding .

Contact: Laterit Production, 9 rue de Terre-Neuve – 75020 Paris, www.lateritproductions.com

HEINO DECKERT – MA.JA.DE Film, Germany

Independent Producer and sales manager

Haino Deckert was born on 23rd of June 1959 in Tönning (Germany).

Since 2003 he has been working as managing director of Deckert Distribution (world distribution company for documentaries). Since 1991 Independent producer and managing director of MA.JA.DE Film. 1995 co-founder of d.net. Since 1995 member of the AG Dok. 1999 – 2002 managing director of d.net.sales (world distribution company for documentaries).

Education: 1979 – 1983 Study of Law at Freie Universität Berlin (FU), 1983–1988 Study of Film at DFFB (German Film and Television Academy Berlin), 1995 EAVE (Media II). He speaks German and English.

MA.JA.DE Film, Germany

MA.JA.DE. Films was founded in 1991 and is based in Leipzig and Berlin.

ve spolupráci s

European Documentary Network

Tue Steen Müller
Skindergade 29A
1159 Copenhagen K
Denmark

Tel: +45 3313 1122, Fax:+45 3313 1144
edn@edn.dk, www.edn.dk

Organizační struktura IDF:

Andrea Prenghyová a Filip Remunda – zakladatelé a výkonní ředitelé, autoři programu

Ivana Milošević – manažerka projektů

Tereza Horská – výkonná produkce

Radka Weiserová – asistentka výkonné produkce, videotéka

Renata Vlčková – asistentka produkce

Hana Rezková – Dokumentární Internet

Tomáš Buzga – programátor

REDESIGN – design

Partneři IDF

European Documentary Network – www.edn.dk

Mezinárodní festival dokumentárních filmů Jihlava

– www.dokument-festival.cz

Discovery Campus Masterschool – www.discoverycampus.de

Česká televize – www.czech-tv.cz

Jihlava High School – www.vosji.cz

Finále Plzeň – www.finale.cz

Jeden svět – mezinárodní festival dokumentárních filmů o lidských právech – www.oneworld.cz

Centrum pro dokumentární film – Slovensko

VŠMU Bratislava – www.vsmu.sk

Prague Holiday travel agency – www.prague-holiday.net

main area of work is the production of feature-length documentaries. Since 1995 Heino Deckert has been single shareholder and director of MA.JA.DE Films. MA.JA.DE is also one of the co-founders of d.net, an organization of seven European independent producers.

Contact: MA JA DE, Filmproduktions-GmbH, Peterssteinweg 13, 04107 Leipzig, Germany, MA JA DE, Berlin Branch, Karwendelstraße 21, 12203 Berlin, Germany, www.majade.de

Ex Oriente Film Organisers:

Institute of Documentary Film

Školská 12

CZ-110 00 Praha 1

Czech Republic

Phone/fax: +420 224 214 858

idf@docuinter.net, www.docuinter.net

in collaboration with

European Documentary Network

Tue Steen Müller

Skindergade 29A

1159 Copenhagen K

Denmark

Phone: +45 3313 1122, Fax:+45 3313 1144

edn@edn.dk, www.edn.dk

Service structure of IDF:

Andrea Prenghyová and Filip Remunda – IDF executive directors, producers and program authors

Ivana Milošević – project manager

Tereza Horská – executive production

Radka Weiserová – executive production assistant, film library

Renata Vlčková – production assistant

Sponzoři IDF

Media programme Evropské komise – www.mediadesk.cz
Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie – www.mkcr.cz
Česko – německý fond budoucnosti – www.fb.cz
Mezinárodní Visegrádský Fond – www.visegradfund.org
British Council – www.britishcouncil.cz
FAMU – www.famu.cz

Hana Rezková – Documentary Internet web pages
Tomáš Buzga – web programmer
REDESIGN – design

IDF Partners

European Documentary Network – www.edn.dk
International Documentary Film Festival Jihlava – www.dokument-festival.cz
Discovery Campus Masterschool – www.discoverycampus.de
Czech Television – www.czech-tv.cz
Jihlava High School – www.vosji.cz
Finále Plzeň – www.finale.cz
One World – www.oneworld.cz
Centre for Documentary Film Slovakia
VŠMU Bratislava – www.vsmu.sk
Prague Holiday travel agency – www.prague-holiday.net

IDF Sponsors

Media programme of the European Commission – www.mediadesk.cz
State Fund of CR for Support and Development of Czech Cinematography
– www.mkcr.cz
International Visegrad Fund – www.visegradfund.org
Czech German Future Fund – www.fb.cz
The British Council – www.britishcouncil.cz
FAMU – www.famu.cz